

F

1518

D.

384

4
T

5+

7

P

RI

TH

AM

HOW

CO

B.

5
812
1

JOHN WILLIAMS

13

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading.

A

605

3

Liome do uentay y sea feja utidei

בשם האל הגדול והנורא אחר לכתוב

פירוש הנורה אמר אלפי מברכה עשה עם עבדך מברכה ויהי
פני דבריך יאיר לעבדך בן עבדך מאיר ומיטועת פניך רב
עזרה לבן אמתך הנקרא בן עזרה זה מפי הושר למברכה
הטרי ובעבודת הדקדוק נקטרי ובעיני הדעה יכסרו כול
הימכו מאשר נאם אברהם הנזכר מפיטי הטריה
ההולבים על

האחד לרוכה ורחבה ומעפשות אנשי דורנו נשוגה

ואם הזמית בעקודה בתוך העגולה זאת הדרך נקו הרחב הוא החוט
הסובב בהחלה ובה דרכי הגדולים והם חכמי הישיבות במלכות
יש מעגלים כרב יצחק טחבר טע ספרים ימן ברמטית עד ויכלו
ועוד לא כלה מרוב דברים ובפסוק יהי אור אמורה בעל האור
והחטך הזכיר והוא הולך בחטך ולא הכיר ובפירוש הוציא הקיץ
מלבט הוציא מלין וידבר על העצים והצמחים קאנים וגדולים ובעינו
נחטות החיות הביא חכמות נבריות ובמסלה הזאת עלה רב מעד
גאון הגולה ובפירוש יהי מאורות הכבים דעות אחרות לעיר
המדות הנזכרות על פי חכמי המפירות גם רב נאמקל בן חפני
אסף רוח בחפניו בפירוש ויצא יעקב צדק ענינו כי הזכיר כל
נפלא בלמו וכמה פעמים גלה ממקומו וכמה תועלות יט
בהלכה הדרך וגין תועלת בפירוש הזה כי אם אורך ועם ויחלם
עקב פנין החלמות ולמה יראו בהנמות והרואה לעמוד
על חכמות תיצונות למדס מעפרי אנשי הרבנות יאזיהבונן
בריותם אם הן עבונות כי הגאונים בלי ראות במפרס הביאום ויא

והוא המפורסם
1

מהם שאלו ידעו דרך חנמי קדם ומגין הוציאו. והדרך השנית
בחרוה פה לרובים. וגם הם יטאלים. גטר חטבו

כי עמדו על הנקודה בעצמה. והם לא ידעו מה מקומה. וזאת דרך
הצדוקים בענין זבימין. ובן מטיח וישועה וכל מין. גטר בדבר.
מעשיק הדת לא ימין. והוא טוה לטמיל. או לבימין. וכל מיט.
כרצונו יפוט הפסוקים. גם במצנה ובחכים. והם מדעך
המצות לשון הקדש מקים. על כן יתעו גם בצדוקים. וגם ימנו
במצות על דעה. וכל רגע יהפכו מצד אל צד. כפי מחשבתם
בעבור שאלו במצות בטהרה. מצוה אחת בבל צרכיה מביארה. ולמה
מהנה מזכיר. והיא גדולה למכיר. כי החתיה בטהרה על אכלה יוס
הכפורים. וחמץ בפסח שאלו עלוהו טבורים. וטביתה ימים.
טבעה וקרבנות וסוכה ותנועה. כי אין בתורה חקי הטנה מפורט.
ולך שחטב החדשים. ועניי הדעת מרודים. טמו גותהם מפסוק
לאתות ולמועדים. ולא ידעו כיהיו לשון רבים ועל המאורות ועל הבורג.
והאומר כי זו ולמועדים טמך. כי לטות למועד נאסף. יבקש אדם טאה
גוהבו. גול ימין בו. וגם מצאנו טעם שלטק וויס טספים. מי יודיענו
כי הוו הזאת מהעודפים. גמר היות ווי הטעם ללפים. ולן פירוט
עטק ירח למועדים. טברי גלה טמהנהם מועדים. וללו היה כהוב
והיתה הלבע לטות למועדים בחדשים. מי יתן לבו גנת טהם מועדי
בטס המקודשים. כי טמועדים רביס צטהרה ובמקרא ובברובים.
וללו היה למועד מבואר. עוד מדברי הגדול טאג. גס החדטעי
סוב הלבע גלגל המזלות. טהם כז יוס וטעות מוגבלות. גס ערסוב
גובה הגלגל היו ימ גטכ מוצקו רחוק ממוצק הגרין ימצא גו ערסוב
גלגל ההלי כדעת חנמיס. כי מהלק גלגל הקטן הפך זה באמה

ובתמים וגם נשמך על דעה התחברות המאורות גם הנה
ג מחברות מחברה בגלגלים היכונה ומחברת כנגד העליון
באמונה ומחברת טנוי מחזה ולא נודע לי זה יבאר הזה או זה
וגם אמרו שהדבר הלוי על מראה עינים נשאו כי עינים להם
ולא ידמו יאולי ילמונו בתורה ובתעודה המקום אשר ימצאו האבדה
ולא דברו בפירוט אחד באחד טו נכונה כי אין בדעתו זכר לבגה נק
פירוטו לעטאות כל דבר בעת כיזם ביומו טבת בשבתו וידוע כי
פעם יהיה בין המולד לעת ההטקעה טט טעות והתאה לבגה אין
על חקות ידועות ופעם טענהם טלשים טעותות ולא התאה זפילו
בבגות כי ההלוכה הלבנה מפתה גלגלה עם גלגל השמש
מטהנות וגם מפני דרך ורחב המדינות וגם טענה על הארץ
עונה ולא התאה בראש גלגל והטרי הלבנה הנתענה טלשה ימים
בפזורים ועוד מיספכ לגו כי ימי החדש עד טלשים ספורים כי
הנה יהודה הפכמי חבר ספרי ובחטבון השמש הטנה הטנה
והחדשים ספרי גם לא נודע מהתורה עדות החדש ומי העיד
זס ילך דרך רב ביוס קדט וגם נקבל עדות גב ובגו וגרים ונטים
ולנו היוכל גלה מפורטים ועוד דבר קטנה אינו מפורט בתורה
מטנה לענה כמה חדשי הטנה וגם האל בלביב נשמרה ההוא
מחמים גו טענות ומעתי בוקט ומה הטענות וגם ביהב טענה
בצורה בארץ יטאלל ומקביב והנה אין זרע אין כי גביב הנקבע
טנה פטומה גו מעוברת כי אין ספירה נשפיה ואין חג טנקלבו
עצרה וכל גלגל המצות צריכות לקבלה ומקרה והזומלי והנה
גנטי המטנה מעידיס על המית הלבנה ובהנה הקטובה הנבונה

ואם היל עדותן בעיניהם נאמנה יקבלו עדות צרכי הטובה כי על פי
קריאת בל היל טענה כי יסוד העיבורי על גביב ותקופה וצרכי צבור
ולמה במצות נגד צדעת מבוגרים במצותים טהם מצוה למדס
אחד ולפיקים מעשים ומצות המועדים חיוב לבלי טהיל בכל זמן
ולמה אין בתורה עליהם עד נאמן רק נחפז בתורה רמיזות ולמה
בלברי התורה התמלכה כזאת ואז לגו האות טאסמן מטה על התורה
טבעל פה טהיל טאעחה בלב ולעצם מרפא כי אין הפיטא בין טהי
התורות ומיד אבותינו נאזיהן לגו ממורות ופסח יחזקיהו יחזק
ידי אמונה כי נעשה על ידי עשה וזקנה ולא בקריב הפסח במועדו
ולכל חמץ בחדש האטון טלח ידו ופסח טני בראטון עטא ווט
האות רבות טקבל מעטא ויס ונזא כי בל היל ואין ברוחו רמייה
והדרך השריטת דרך חטך ואפלה והיל מחוץ מקו
העללה והס הבודים מלבס לבל
סברים סודות ומעונתם כי התורה והמצותים חידות ולא אריך להטיב
מליהם כי עס הועל לבבהם כי הדברים על צדק לא חלקו בלב בדבר
אחד צדקו אשר כל דבר ומצוה קטנה או גדולה בבן מאזני הלב
ההיה טקולה כי יא בלב דעה מחומת וטב קדס נאוועה ואם
הדעה לא תמבול הדבר או יאחיה אשר בהרשאת יתבר יאז עבקה
ל סוד כי טקול הדעה הא היסוד ולא נתנה בתורה למטא אין לדעת
והמלאך בין אדם ובין אלהיו הוא טכלנו וכל דבר טהדעה ל הפחטנו
כפטיטו ומטפשו נפירטנו ונעמידנו על מתכנתו ונאמן כי ננה אמתו
ול נגטט קיב בעורדים ולפי צרכנו נמטוד הדברים ולמה נהפוך
הנדאים לנפתרים יאם יא באמת מק ומות טהם נחברים וטניהם נאמנים
צדוקים ימהם כנ ופיה ומקם פאחטבות כמילה בטא ועלית לבבות

ובעץ הדעת סוד יענש וגם הדברים כמאמרים וגם יא מיט ולא יכל
זה רעיוניו וגם הוא חכם יתקח עיניו כי ימצא צדקה דברים יבנים
בדברים כנמזים והלשון והרגלים לשאנ דברים קהדרך
הרביעית קרובה אל הנקודה ורדפו לחריה גודה
וזאת דרך החכמים באמצע יונים אדומים טאמי ביטו אל מטקל
מאזנים נק יסמכו על דרך דעת כלבן טוב ואור עינים ואמר
טימצו המדרשים ספרי הקדמונים למע יגעונו לנבבם טעת
מן באחרונים ויט דעת הסך דכט ויט סוד גדול ואינו מפורט
כדעת טאהורה קדמה בלעפים טנה קודם העולם וזה אמר נק
על דרך היסוד העולם ורבים לא יבנוהו כן ולהיות כמטמנו
יהבן בעבור כי הטנה חיים במספרי היל מתוברת ומדת הדג
והיוס בהנועה הגלגל נספרת וגם אין טאס בלב אין יוס גך כי יומים
ג טנה גו מספר גלפים והטאול מה היה בעולם בתחלה יהביט
למען טיבק טא למין יט והמטאבים טברל בטאס העולם בעת
טאדע כי טוב הוא וגם זו בתאובה בגויה על גבן בהו וכן האומר
טברלו לברמות גבורתו למדס טאהול טאטא גמונה הנה טמו
הטאוברס בגמונה חלב קמן מהטאלה הגדולה כי יט האות צדונו
למט רענים להם ולא לעוונות כי לא היטוב חצ טאית בקר
בלמונה וכלה כגקודה אל המסבה גטאר עליה נהונה וכן כי
המסבה העליונה וגם מדרך יטרה אין דרך היוס כדרך המקבל
כי גלובה הטעם ללפים היה כהגב יומים כי פירו יוס יוס צב
יוס ויוס וכן גיט ומיט וברוך יי יוס יוס גם סוף הפסוק וברך
מטחקת לענו בכל עת והנה גחיו כפי לשקוד על דלתות יוס יוס

אם כן שאמר התורה הנמשנה עד אלפים שנה ועוד כי אלף שנים בענין
אזינו לנכח האם וימצאנו בפירושי בספר תהלות אשר יבקשם גם
יש דרש להרויח עפ"י חלטה בהלכה קטנה ויש דרש בספר ידועה
ויש שהולכה לכה לאיננה קבועה גם יש דרש שהולכות למחרים וידריך
בדרך תבונה מתדערים כי יש עוף שאינו נודד ואלה בנהונות ובלילה
ואלה מפרע טעניו כהות כדורט שהעולם נבדל בבית בעבור ברנה
אם הדבר נטה הנה בוקק הארץ ובאקה ומטיתבו בנה ובטלו
המחנות בלי ידעום משאמת בלי בלג שאמנותיכם בלע"י בלג וברג
אזנהן בין ברי"ו בזיון וקצף ינדו לבהלה בלבות מתק והם דרש
דיטיה די דהבא הנה מיטא בליעל בעל טעור כדעבד כהע במות אשר
מלעט הטאכלי ואף כי חמאת גלים בקרבנו יטול להוציא מדראים וכלם
כנגד בגוף הפלאות הם כמלבואים וקדמונינו ז"ל אמרו על ככה אין
מקביל ואל מידי פלאותי דרש בלשית בתורה טר"י קנני
הלשית דרכו דלג העולם נבדל על פיות שנה הולק הלשית
דרכי גר' אחר העולם נבדל טירמו מלפניו טר הלשית חממה יהלתי
אחר העולם נבדל בעבור הכבדים טר הלשית בכורי ולמה ב"ר
בתחלה להורות כי בטאס אחד וקנברלים טנים טהם עצם וצורה
או בעלמות ולמה בית ומחרי"ו ר"ט ואמר כן יוד תינו רמז טהביר
המלאון יעמד תי כי הולק קודם הטמים והמריץ ואמר כך יאס הבית
ומה והמריץ היתה תהו ובהו ומסך טבל לעולם כהאר נסתלקה
הטכונה ורוח גלים רוח חממה ובינה טנחה על מפני טהתורה
הנמשלת למים ובסוף יהי גור על ימנה במשית גז יבדיל בטאס בין
המקוה לטאנעבו ובין גאר במחטך מעטאיהם דרש בלשית טתי
מלות טבנה היה מלגט והוא היסוד למח' טית מן טית גמין טהם

טא ק צוה הנמאנה לגב גוף וחטבין הנטי מנה פמוק בנטי
כנגד כל הגוהות והמלכות טבע טבעה מלביס גו טבעה
כוכבי לבה והגותיות כח כנגד ממנוה הנבנה וכן מספר
הערים בקבלה והמלה הספרי ביה וסופו מים כנגד הטס
המפורט היוצא מפי כהן גדול ביום הפטורים ובמיע נהן
למטה וכן נהי ייבם מיני בקדש ובהמלה בנטיה ובסוף טיה
כי הם עלו במחשבה בנטיה העולם וסוף דברי גן לרש סוף
והדרך החמשי מומר פירוטי עליה גטיה והיא
היטרה בעיני נכח פני יי גטי

ממנו לבדו גיה ונא גטל פעם בגורה והחפץ היטב כל
דקדוק מנה בכל מקודי ואחר כן גטיטנה עני גטל כנטי די
וכל מנה טבר בקטנה בפי המנה הגטונה בממנה בפי
טמים המצאנו בפסוק גטון ועל זה במטפס כל גטון זלל
גזירי טעמי גטי המסרה למנה זאת מלמה ולמה נחמרה
כי כל טעמיהם כדרט הדורט קס כי הנותב פעם כותב המלה
מלמה מבולרה ופעם יחמר גות נעלם לחוז דרך קצרה ואחר
טידרטו טעם למלמים ולחסדים ורונ גיד וכלל לכתוב המופתי
מנה ככתב בלל וו ימלק ומעוהק מלל כרב וו רמה עבדי
כי ימלק וטעם רבות בין טעהם רב לתינוקות טובים טעמיה
גם בפירטים היטרים גן צריך לתיקון סופרים ומתרגם
קבורה צמיה רגם למת ובלי לגו כל נעלמה וגם דלק
במקומות אחרי מדרטים ידענו כי יתר ממנו ידע הטריטים
רב חפץ לבוסין גמרים כי פלאו ובינוהו גפי הבוערים כמו
עורה טלל רגמו כבן גטון ותרגם בני בנין ומתונו טעם המתין

ויעבורי קדושי דרך השמים איננה סתם כי שבעים פעמים פתורה
כך בתורה ובמשפטים ובחקים אם מיצאנו שני געמים לפתוקים
והענין האחד כדברי המעתיקים שהיו כלם יצדקים וישועים
על אמת של ספק בדם משיח ומלילה מלילה מהתעורר עם
היצדקים האומרים כי השתקתם מכח שנת הכתול וההקדוקים
כך קדמונו היו אמת וכל צדיקים אמת ויש אלהים אמת
יחם עבדו דרך אמת **בראשית** חכמו אמת
שהבית נוסף בבית בראשית
היה נעמונין בין היה הבית קמנינה דקמין וזול יטע זן צדק
לעולם ממנו והענין בראשית השעב אנה לילה או החשך
והנה עובדו יחיא בראשית לוי יחיא עבדית ונעמי כל נעמי
ונעמיים שגם יעלה על לב נעמי בראשית לשמים ולאבין
על בן אב בראשית נלפי דעתי ויהוא ממנו דמו בראשית
ממלכת הניקים וא תגמול אפיך נממך על מעל עבד והג
בן תחלה דבר בנאם קרית חנה כונד והענין יתברר לך דעתך
הענין בראשית רבי המעדישים אמרו שהקדריאה להניח אית
מאנין ובה נאם בראשית בראשית ונהגה עובדו נידבר אלהים
אבה התיש נשגב דפתוק אבה נידבר אלהים אבה בראש
ודבר אמתך שהנאם הפך האגד שהנאם יעני נה דקדוק
המילה יא לשני געמים ינה האחד והשני לא בראשית
וזה הענין השם תמה הוא כי כמורהו להבנות את דוד ביהוא
מבני הבבד הנוסף אם היה דאף יהיה כמנו להבני אבם
ומילאנו מהבנין הכבד ובכאכתיך נאנג כמנו בדנלבים
אישני כך הלא כמנו נברא אנתהין נעמינו ללונד ולעם וזול

נגד נהמטובל יבין אהים אמר נמליאנג אנה דענג עי אהים נענו
כזים נמכענה מדכך הלענו: ככה לענו יענה ערך כבונ
וכבונ לענו לענו נמליאנג תקנון לעבדו הקדול לענו כזים נענו
הקדנע יעמועל דכך כבונ נעלדכ הקדור כמו המלש לענו
כזים נעלענו הקדנע דכך כבונ לענה על הקדול לענו כזים כמו
אדנעם נעלעם נמליאנג אדנעם קעה נלקח בעליונה מלת אלו
נעלע נעלעו נעלע אה הקהל ככא נלא כלאו נמכדך התגנעה
דענג כהדכים יקאו נמכה בעבור נעכאו נממנה
ינאו נה נממנה האדם הנעלענה תקנא לענה עש נהא
נענה עש בעבור התנהל המיככה המענונה לה
וכעבור היות כל מענעה השם כד המלש כזים נענו נענו
נקנא כך נעפיוע פנמי צק כדו אצור קיעת סוד השם
נאל תנעם לך אדכ הלא נמליאנג נעבד מנהמלש
נכדכ האנה דענע היסוד ככל לאנהו התנעו נענו
אין כדכ אדם נכדכ כמון הנבאים נענו נענו על מענע
המלש נענענה נאל מנה אדנע מדכ א נענו נענו
נענע נלמה אצדך נענע אהי הצננת כמו אהי השם
נענע אהים כמו מלך נענע אדם המענע נענע כמו נענע
יקנאו כמו כן מה השם תאר נענע נענע נענע
מענע עבד אני נענע נענע נענע המלש נענע
נענע בעבור נענע נענע מלשנו נענע כן אין ככה
כך נענע כן כד דוד דמנה על מענע דנענע
נהחל מהאנר נענע נענע אנה כנענע נענע כך
נענע נענע נענע נענע נענע נענע נענע

והרועה וצמח בן הירוח שכלוהו מעל הקשם ללכת אחרים שניטמנו
וכן היגע ממערתו וצמח יחד ארץ על מכוונה נחלת היא
היבשה ובה נתן הוה סעבה שוטרה דברו ונשם את דמו שנים
הדבר והוא סימן עם השעור כמו את השמים ונתעם
יתסרהו כמו אצור דג אהיה אדם ונחוצא עם השוער
כמו ואת הדת והם מהי מספר נהיה החת עם נחמת
השולמים דהא בדיעה להורחב פי על אלה הנבאים דבר
ולעולם לעונן דנים ויתבם להינתן מוטענו מוטענן כל אחד
ואחד ונשם עצמים וצבה ומעלה נכח על ענן ונחוצא שגונק
על מהבנה לענן הקדוש ישע עמל השמים ולא תתברו
במים וצבהים נאעני המדונה יצגו אה המודנה ויאמר
הקדוש בן הארץ כנקודה והשמים כחננו הסעב נאמר
ששה טוטהם נבאים יהיה כל אצור צחוקם נבאים
נאשי ואתרים אמרו פי המים ככלל הארץ והכונה ככלל
השמים ולפי דעה פי אה השמים והארץ הם הדקיע
והיבשה פי לא נבא עינן פי אם דבר אחד צבא ענן הקדוש
והשם הקדוש והשולמי הממחהם והרביע המאונדה
ודממטי ודענטי נחטות החינת והממחור הנמר לעד
ולא יתבם להיות הקו הסעב קודם הנקודה אנה היא קודם
הקו עלבם אמרו שונבאים שמים נארץ בששם אחד והעד
קודא אע איהם נארת העדנה אינה צורה דעבור שנינו
השונק אינו נהי אעך אמו איהם לטעם אינן נאעך יקרא
להבדו דק פינושו אע דראמים ובעה נאקבאם יעמדו
לפי שגבהם בעצבים לעשונת ריגון פנוש דנדך נעבאם

ואתה כי הזכיר הארץ ואמר אחר כך כי היום יעמדו לעיניך מעשי
ועתה ימים והארץ המלה היאת וכה עשבור המעונות האם עם הקב
על מקום ואיננה כמו האם כך שגלמה והאדם הנאת הלה ואמר
האדם נהיה לא מנהגים ונהל לא יתכן שימס מהיום שגורנו במים
הקום ירשתר יורה מהו זה קני כוק ובהו אדם מתעלמות
והגבון שנהוא לאעזר אמו המהבוס ארמית וכה נעלה וילב
שמי מונן נכח אחרי ההגו טואין דג ממנו נעלה אתי תהנונה ונין
תחת היא כולל נישותתו וס לזאמוי ונהגעים כי צראנית צריאת
הקניע והיתב והי ענה לא היתה בארץ יענב כי היתה
מכונה נהגים כח תולדתה להינה למענה מן המים ונהל
ההמה על לז והארץ כך פכוננו כלא כללנו יעמנו
והמנהגיו יעלה מן הארץ כי לא דבר מנאה עלה עולם
הדא ענהוא עולם המלאכים כי אם על עולם ההנהג
וההנהגות והמפריעים ענה עמים צפתנוק הראשונן
ענהם עמי הקטנים מה יענו בארץ והנה באנת גמנונו
לאנשי הדעת טואין עם כק ארץ אחת נדכעו ארצות הנה
ענה יענב נחלק על ענהה וצית המקדש הנה צאמי עני
היטונב כי כחוקה היא מאמי עני הארץ וכוונת אלבים
ממך הנהגה אהגם עשבור היותו שגלח צמחין לטבט
המים והמים לענון כבים גם לא יתפרדו ונהם על צני עים
כי הם זכרים ונקבות נמניא על צני אחד זכר עליו ונעוים
מרחפת נגשבת למעלה צמים נכח עול ונולו ירחם יאמר
אמר האנוך פ שידו נאמר כמו נרעה נלו הנה כן היתה רחם

למה יבא אור דב הוה דמונעו ובה דבר יי שמים נעשו פה הוא יונה
 ונבראו ובה נעש דנו על המעשה נעל היה ביעה ועל דרך מן
 ומשכתינו ונה האור היה למעלה מן הכותל ונא כמו וראיה אני
 והיא צומצמת ונעש נידול דקניאת העמודה ויקרא לא לילה נוסף
 כי הוא מלעיל ולעולם הוא לעולם זכר י ערב קרוב מעש חסד ונקרא
 כי ענה עבדו דוהינות ונעש יס אחד הוא על תנועה הקלל ניט
 סוד לדנו שיהא אלפי טע יאחד נאמר ענה אור קרא יס לא
 יתכן עיקרא הערב יס דק פירושו היה ערב ושהיה דק על יס
 אחד נאלו היה הערב והדק יס אחד מה נעש יס טע יאמר
 האנן אמר על הרקע דב יס נאלו היו דק פירושו דבר נעש כמו
 נכסע ארבעים וכן נמחה כאלה לעצת תחבתי ומה נבד
 דבר האומר טקנות השמים יש קצונה מימי אנקינות
 מהו הקייע והוא האנך פראנך התחתן האור על הארץ
 והכונה יבע ארץ נהפך הלבנו נעשה הרקיע נס אמר דיעו
 יש נונה שמים המוקרה במים והעבים והרונה יסד ארץ
 והיא גזוהה על המים נק כהני הוא על ימים יסדה נעל
 לכונק עה ארץ על המים נק כל הולך אל הם יכד נקרא נעש
 הקורא למי הם עניעלו דאד והם העננים נאמר כך נעשבים
 ניעצ ינה הדלה בין עם למד כמו בין מים למים בין קדע למול
 ניע עם בין נע עם שניהם כמו צינבם ובין לתיבם ונעש
 ינה ק דבם עם הבא אמרין באער היה קראנו שמים ינקל
 כמנעבה דב יס קראם הנעם יאין אדם והם אור נחמד נעשבים
 יאדין ימים נק נאדם ק יאמר לבי דעתי נאנת המש ענה

דבקה עש אשור עליה ב' הקיץ לא נעשה עק אשור דעגבה ארץ
והעך דיום עשנת י' אה' ארץ נטמא ובהנה דיום אחד נעשנו
והראות דבר נפתח והקונה מוטער איננה צריאה נכ' נעפרת
וכבר אמר אה' י' קונה המים י' נע' כמורהו בתורה למאנה והנה
צפרעות צראנית אתך לך עדים עש' האחד נינע' עש' את
האדם ואמר כך נינע' את י' אה' נקודים האדם הינע' מים נהע'
הנע' ננינה אדם נעלא אבל מועץ הדעת נע' ר' נ' נינע'
י' אה' מן האדמה רק שרונשו וכבר יער ועל זה השכח
היה נכא אה' כינוב דבר עם צריאת נע' נ' נתדע' הארץ
תחלה נע' שלישי נ' י' קו' תדברו וכן נקו' אה' נ' נ' נ' נ' נ'
נ' ארץ נע' נ' ארץ כל הארץ י' אה' אמה הרתו תדע' נ' נ'
תו' נ' והנה עם כח בארץ נ' נ' לנע' נ' נ' נ' נ'
ה' ה' ה' ה' נע' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
כ' וכל אחד נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
צ' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
לאנה' על קדוה ה' ה' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
כ' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
וה' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'

בעיני עמנו ומהלכנו וכל הכוכבים הם מאורוה דרקע הוי
כי עס יראני ויעש נקראו השמש והירח כגז הכוכבים וכי
נקראו שוללם בני עמי הקוליס כגז אחריס נא אב היה הנבוי
גזול מכוכבם ולא מהשול מורה על סוד ממעלה השמש
ביום ולא פלילה פאין לה אור וס לפלילה והכוכבים לא יום
אורם ביום ואם שאל שאל הלא אמרו חכמי ההכוכבים
שכוכב ערק וכל הכוכבים חנוץ מכוכב עתה גזול מהלכה
ואין כחג הקוליס התעוררה אין פירושו גזול על מורה
בעתם כק על אורם ואור הלכה בעל כפלים בעבור
היורה קבוצה מהאכץ וכך כהג מאור ויתן א תתמה על
מלכת עתה כי כהג את קטנה נתי וכל שגוף יום התגה
משעבד יאה השמש עד בותה והלילה מעתה האור
הכוכבים יערכו התומרים על פי עדים ודע כי עתה
טרהתער השמש היה עבד עד שער נגליש שעה
שיראה כמו אור בעצם וכך הדק אור קודם ידנה
השמש וביאה אור השמש צום ואור הלכה שלש
בדיכג דין האור ודין התער יתער נכחו פועל ונא
וכמהו נערו היא נעש יתרו הגלדה ההגדה
והכהו יעשה על פני הדקיע לעת על פכונה כפי ונא
הוא כי על פני הלא עתה עס כן פני השמים למענה
הש ופא יעשה כפול כגו עתה הונן עזא הרומה
בעש הקכה ויא ענה עתה התת הקמה וכל עש
כרו נכחו תפכו והככו נב ומורה בשר פאין זה בכחו

וידו יאמר נפנו מיה עלב לאער הולידו קמים
ולארי ים הארס בהמה עהס יש בע הארס
לינרס לרונה ולארוב ורמע דף הקנגני
ההגלביס עכהאכץ וחיתו אכץ עהס עעלה
עאין עס ינוה והגוהאתנו במעלה וחיתו עוס
כמו דנו בעגד למועינו מים יאמר יאכי מכלד
עענה עס האר מצען נפעל כמו יאער הנה
עענה יס אחד ואמרו כי עעמנו כדמוהינו
דברי מענה ופיכענו עברא אפיס אבה הארס
עמהג עג הארס עעס אהיס אהיס דבר
עס עענה סא אמר ה אהיס עענה את הארס
עעס ינה פירנו עסר לכ כי הית כאני עענה
כי יאמר אהיס עענה את ארס נכ עענה
עעל מנו עס עע עעל מנו אפי עענה אהארס והנה
עעלו עעס עורס עיה ה ומה עעס יעג עעל
רס הארס עעל דמו עענה עענה עעל עעל
עעל עעל עענה עעס יאמר עענה עעל עעל עעל
כדמו עעל עענה עעל עעל עעל עעל עעל
עענה עעל עעל עעל עעל עעל עעל עעל עעל

המאכלה וכידי עק עעל עעל עעל

תמוכנו אהיה וכן ומאריצו יצאנו כלי הארץ והעל
ויצא במלכה נעשה ואם היא לטוב שנת מנהג המלכה
לדבר וכמוהו נעשה לך ויצאנו נאמר קדי מלכה
אנול אונכל נבה דו יאברה העדים ישי עקר הם י
נעשה לך דין נפעל כמו והער נהגה והנזק
לעבד במשפט כל פעול עבד ונעמנו והגה לך ונבה
דו הנא ומחנהו אני הנה עם הפועל כמו ונקה לי
ואם כי נעמיצנו לא נכו כי לא נבא דין שאל נקרא עם
פועלו כי אם מהכבוד וז משה הקפדי נעשה
בפדו ומלכה נאמר קדם מלבא ארמית היא נא
דבר דיאל כל ענין גדולת עם נבוכד נאמר נהיה
מלך מלכס ונעה אמרע דע כי כל מעשה
בראשית לבבוד האדם נבא דמצוה הנעשה
והצמחים הגיעים הארץ והיא והמלס הגיעו
כל נשגוה התינה נאחר כן אמר למלכס הנעם
נעשה אדם אנחנו נהעספס דו ולת המיס
והארץ נאחר נעידענו שנהתור הת דברה דלע
בעאדם כי המעדר ופג המנומע ולא יוכל לדבר
איש דברים ונזהו או דמנובל ממנו דק עש דרך

דמונת האדם נקח אצל כי הארץ יד ה' כד' נבא עני
עמדת תכל נחלילה חלילה ליה יורה דמונת עני
וכן אצל נא למי תדמוני נבועדור טעמיה האדם
הענינה טעמיה מדה נמשלה דחיתה טעם
נשאטנה עין והיא מלכה עין האדם דעולם קטן יהי
מבנך אע"כ דקול החל נבוקק כלב' ופ' אלקים
שכרה כבוד העם דמסאה אדם ויהי הוא
האחד שנהגא יתר הכל והוא הכל ולא אנכל
למרע' ואדם נבא דתחלה כל פרי עין נהגות
נפ' הוא טעם' והנה דעלם אהים מלאך והגא
נבא זכר נקבה ומולה פריה ורביה באדם
ברכה היא כמו דברי אלה הימים' כק היא מינה
השתקנה קדמונה נטמונה השקוק וכי לעד
שאמר אהים הנה נקתי לכם' הקטר לעני אדם
ולכל שני דנשעחיה לאכל כל עשב וכל פרי'
עץ מותר לאדם' והעשב והיך לביתו ולכל
דמונתה לא התר הדבור עד אחד המבול
ולא יום השני' ארבעה סמוך והטעם לקבל השם
וכן יום השני' ואין זה אמת' ודעל אע"כ השני
על דעה אע"כ המולות וכי' כק פירוש יום

עבדוּת נשגב ליום הבאנוּת וכן יום השבוע ונמצא
איש הישראֵל ורבים במעונתו יום כקיע השמים
הקיע עבדוּת נשגב יום יבגל מבעיך טלח נזכר שם
פעל ומוטק לו יכחו הקדים ונעבדוּת נשגבו נהיה
בגל הארץ כי הם פאזקה ארבת יוכל אהים יום
השבוע יאז פהמים עבדים תבאיה יום השבוע
עלמה המלכה עתה פידעוּת תפלי יאז פייטי
ציה שגועמו קודם כמג לא תחסום שגד צדי שני יום
יום הכאנוּת תעבדוּתו נעמה יאה הישרה נעל
מעשה אינו מעשה כסן אה לא עשה מעשה
וק פידעוּת יוכלו פ עעבדוּת נעש מלאכדוּת אשור שג
יום השגשג נרס יום השבוע נעש יטובה יום
השבוע מכל מלאכדוּת מכל הדי אנה עבדא
עבדך אהים פידעוּת צרכה תוספת נעבדוּת נעש
הנה תעבדוּתו דעפנה דמות כח צהולדת נעבדוּת
כח הגר נהשכל יקדעוּת נעבדוּת מלאכה
כמו הצדין ופידעוּת אשור צפא אלהים לעבדוּת
העבדים דכל המעשים שעתן צהם כח לעבדוּת
דמותים נהמעבדוּת פלעבדוּת תחת עבדוּת ופ
עבדוּת תחת צדא אינוּת פפידעוּת יאמל האנוּ

עבד ככה הינני נקדושוני יענה על הענומרים ענהני
מבוכים קדושים אלה הנלדו נכת' פכונע אלה
שהגלדו בהבאם ^{בהינה הכביע}
ונבאדה האבץ נמלה בנים עטנות הנא היקני והעב
נימחר לעטנות אנהני נב' בארתינו ואחר כן יצבתינו נאח
כן בארתינו עשיהו וכל טעלת עין נכח דין עיניהם יאקונוש
דעתי ענהני עין פני בעבור טענות האדם לעין והג
עיהו נטב נטעף נדד ואמור נכח עין יאלד כמנו עין נכח
יס אדם טעיהם הכע' קרא יוס עין נעב פל' והטעם
דיעלה אד מן האבץ בכת המעלות והטעם
האדמה והיניהמה והוא אמן פי' ולא אד
יעלה מן האבץ יי' צד מהפעלים טעמה שלבים
נד מהבין הקל כמנו יקין נח מיינו וטעם באפינו שם
חיה האדם כהם יציא האניר החוס מכחוס הלב
יביאו אער אחרי וטעם לגעש מיה טעם מיד כמו
החיות ולא כתי' נוקוד' יעני נכבד טעם דמקנה
טנק כא עין מפאה מוצחו ועתה טס בו האדם
ול' דעין הניה מעשה ואחר עמע דעין אלהים
נכמוהו מ' אבך ור' אחרים והוא האדם יעלו
בנד ו' נמצא טעמי המעשה האדוניה ו' ית' לבינה

כִּי דַעְבֹּר עֲהֵגָא שֵׁם נְתִיב מִהֵאָד מִבְּהַלְּךָ יַמְנִחַ דְּלָךְ
נִיבֹד דְּנִיבֵס נִיבֵס יִנְיָן הַדְּנֵה לְגוֹב נִבְעָ כִּי הִיָּה
סְמִינֹד וְהֵאָד נִבְעָ דְּתַחֲלֵה לְפִי דְּעֵבֵי יַעֲבִיד לְהַגְמֵה
דְּעֵבֵי וְלִבְהִינֵה כִּי נִבְן הַיִּאֲבִיב דְּהַדְּבִיָּה וְהַגְבֹּאָה
עוֹדֵד הַנְּבִיא וְכַזִּים כֹּהֵל וְנִלְהֵר נִכְסִים עוֹנֵבֵי אִי
אִדִּים הִיָּה נִבְבֵּא הַתְּנֵהר מִשְׁתַּקָּה הַלָּךְ לְבַל יַעֲבִיד וְלֵא
דְּאֵשׁ עוֹבֵב נִבְבֵּא דְּמַלְכָּה מִרְאֲשֵׁי רִיבִים וְנִנְעֵמֵה
מִבְּדֵד הַבְּאֵשׁ שֵׁם אִמֵּל הַלָּאָה כִּי פִישְׁנֵן יֵאֹרֵךְ מִצְבִּים
נִיבֹעַ כִּי גִבְתֵּן קָרֹב מֵאֲבִין מִצְבִּים כִּי כִּי כִּיבֵג וְהַגְּדֵה
אֲנֵהוּ אֵל עֲתֵן וְהַגְּבֵה דְּאֵל מִפְּאָה מִנְּבִיָּה דִּינוֹמִלִּי
וְפִי פִרְתֵּי כִּי וְהֵאָד אֲתֵרִיָּה וְזִבְלֵה הַיִּאֲבִיב מִפְּאָה מִנְּבִיָּה
וְמִפְּבֵעִים אֲמִרֵנוּ כִּי מִתְּקַל הֵאָד הַתְּנֵהר הַשְּׁמֵי הַשְּׁמֵי
עַל דְּנִבְבֵּא שֵׁם נְהֵר פִּרְתֵּי אִם כִּי הַגְּבֵה עַלְעֵה
מִנְּבִיָּה יֵאֹרֵךְ מִצְבִּים יִנְיָן מִגְּהֵר הַלְּבָנֵן כְּתוּב
מִקְּוֵי הַהַשְּׁמֵי דִּנְבֵד נִבְבֵּא וְהַבְּאֵה וְזִבְלֵה דְּבִיָּי
נִיבֹעַ כִּי הַלָּךְ עֵקֶב הַקִּין הַשְּׁמֵי עַלְעֵה יִנְיָן הַגְּמֵה וְלֵא
יִתְּרֵה כִּי מִנְּבִיָּה הַשְּׁמֵי נִיבֵס מִנְּבִיָּה יִתְּרֵה וְאִי
יִתְּרֵה וְהַבְּאֵה וְמִנְּבִיָּה דְּלֵה סִפְקֵי יַעֲבִיד הַשְּׁמֵי
אִם כִּי יִרְדֵּי פִישְׁנֵן לְפִיָּה דִּינוֹמִלִּי מִשְׁתַּקָּה וְאִם
כִּי יִנְיָן דְּכִי יִתְּרֵה וְאִי כִּי עַל פִּישְׁנֵן עוֹבֵהוּ

היאב' יכך שנתכ' גהתני' לכה עפי' עבדו טאין לך קדמך
וכן עשה צממ' פחותה וצממ' יונה וצממ' וצממ' שש
וצממ' אולי צממ' לכה וצממ' נעשה צממ' צממ'
צממ' אפר' ע' צממ' צממ' אס' כן לא נעשה על צממ'
אולי עשה כן שבוך השם צממ' עשה צממ' עשה
צממ' צממ' וצממ' עשה צממ' עשה צממ' עשה
צממ' צממ' עשה צממ' עשה צממ' עשה צממ'
צממ' צממ' עשה צממ' עשה צממ' עשה צממ'
צממ' צממ' עשה צממ' עשה צממ' עשה צממ'
צממ' צממ' עשה צממ' עשה צממ' עשה צממ'
צממ' צממ' עשה צממ' עשה צממ' עשה צממ'
צממ' צממ' עשה צממ' עשה צממ' עשה צממ'
צממ' צממ' עשה צממ' עשה צממ' עשה צממ'
צממ' צממ' עשה צממ' עשה צממ' עשה צממ'
צממ' צממ' עשה צממ' עשה צממ' עשה צממ'

עלם מלא כלא היה עם מקבל כח זה הגעס
ובדבר נא עמונה אפרע סוד השם ואם הוא
סמוך אם יעיר השם ודעתי מקום האדם
עגבא ממנה אדם קרה אף עין יא עמונה
היא ארץ יעבא ובהנה עכרתו עהו דשמש מקום
הגם לענין זכר ונקבה וס סדור נשים ועונה
והיחודים כ לעמונה ולעבדה עבד גל האדם
אך יתכן לעבוד ולעמונה מקום גזנל ממקום
קנין ואחר שנתעב הניעא לעבוד וכבר היה
עובד האדמה נק פירוש לעבדה על הגם
עפדיו יאכל ואחר שנתעב עבד לעבד את עבד
הארץ והוא הלחם נעושים לעבדה להעמונה
את הגם ולעמונה מכל החיות שלא ינמו
שם יענפנהו יא כה פירוש לעבוד מיצוהו
והמיונה לא העבד יענ מולת יונו עם על לא
הענפה נכין על העבדים אינה ומעין אפינ
עוהתדה לך פני עין הגם לא תאכל ממדי עין
הדעש ואחר שאמ מעין הדעה לא תאכל מה
אכר למעלה ממנו לבהעין לבאר ובהענתו והוא

את הילך אינו נשמעו אפי' מועט ממנו ודקדוק
ממנו בספר תיקון תמיצאנו ודע כי אדם על
דעת היה טהורם לא יזכה לאמר אין לגערה
נקדעה נגד ודע צדדך אחד לבדו לא ידע
הלאה באה עקרא שמונה לכל בדמורה
נענה כפי הולדה אחד ואחד והגבה חכם
זכור היה ולגל עמה כן לא הלא הנשם
כדינהו אין לבאה מלת קראם והוא דיניעו
עובדא בער ופ' הנשם הכאה עין הדעה כי
הנה אצורה דעה עמה לא בתוך הק' ויאמר
נעים לא נוד הורה האדם ועוד פנעם נודים
הנשם מן האחד ולמד שאמר יקרא לנהגם
מנחה עימנו ואחד עמו וכך הוא אשם יקרא
לו האדם לעשנו חיה כי יעדו הומתה שאנו
כמו ותרצהו נכדי כמורה יקרא מלכה
לבד הבהמה ופ' היאמנה אמרת עמדה
כי נעמנו ולכל עשה השמים וכך היה מנתי
מסתבר ולא למדה חכמה נכדי כשהי נעש
ולאדם לא מינא ולעשנו לא מינא כן מנהג

לשונך הקדש כמו עטרת אלהים את ירושלים ואת צדק
ואת צדקתך ואת צדקתך ואת צדקתך ואת צדקתך
אשר השם יתברך אמר כי העם נתיב מן הארבעה
ולמעלה מן המים כי משגיבים נתיב יתברך מעתה
הכדור הנוסף נתיב יתברך אלהים אברהם יתברך
יתבר מעתה יתברך יתברך יתברך יתברך יתברך
ותם אחת מעתה יתברך יתברך יתברך יתברך
המשכן השעשע ומלת יתברך יתברך ויתברך
עדי תהנה מקומה והוא לשונך יתברך ויתברך
הנוסף ותהנה לשונך יתברך יתברך יתברך
יתברך משכן ופיהבין הקל כמו יתברך יתברך
בתקיינו צדקות אלה כי הודאה אין לאשר
הודאו הבהמה והבהמה ודבר על מעשה
ותם והאנשים דדתי את כיהם אני שבעה מנין
לך יתברך הן הודאה אין והאנשים יתברך
ממנו כי יתברך האחד עם דודקה אינינה ויתברך
שנה דודקה הודאה בויאן אמר יתברך יתברך
מיתרה עזר כעזי כמוני ויתברך יתברך
ודענות יתברך אמה המורה הודקה הנה העולם

מהוא באינו יחד עמדה דבור האמה דגונו
לא כמנהגה עולא יהעבד עש אינה עמהוא בעל
כי בפעם יתקנו מדאנה הלא נעשים מן אנה
ואנשים נעשים יקרא על שם. ולא עשנו קנה לתחת
תאבה להקל הלעגון והוא מהבטן הקבד לאם לא
נמאצי נעשים והיו לעבד האנא עבד ממא עמא
הני יאז עינל דו אבד והוא דתוק ייהיה עשומים
עם התאר וכן ודאי עבדמים התענינו יאז כן
ערום לאה רעה כמנהגו ונעמנו עמהנח ערום
צלי חובסה כמנהגה רעין ייהבונטנו מדמנה
והוא מהטעם עינע כח נעלם זעבהם והאנה
האחרונה כפול כמג יתעגן נעמין התעין דעבד
מהוא סוף פסוק והשתלש יאז כי האמה היתה
ינדעה לעגון התורה יפדענו יאמרנו התגדענו
ברמתנה ואחרים אחרנו מהוא עגמן נאז לא
יאנסנה המשנה כי אש. לך התעגמן על ונתק נאז
אבל עמד ומה נעשים לך ללב הווא יענשך באש
וכדיס התגדענו לתקור למנה קנלל התגדענו נאם
היתה לודעה עולמה אג יונה עולא יעידה

האשה יאמר כב סעדי האנן אתך עתה
לג שאין צדק ענה כי אם צדק לצדו ניצחק
י הנתנה וצ האנתן לא צדו רק מלאך דבר
דעבילי ונהניב עלי: כב עמוס צ חפני ונהני
רם ל עולמה המפדל דעל הניכילס האנניס
והפס ודנל היה ונהניב על כב עמוס ונהניב
דעני עתס מדדלים כמעמעס ונהניב היה
מדבר ונהניב הקד דקומבה וקומבה ונהניב
דעה צדקס עס דו ונהניב הממוק העיל פ^א
היה ערוס מנל חית השדה דק לא צדקס
ושרונע ערוס חכס עעענה דברי דעבמבה
נה מתמנה דעבנד הונת ערוס אחי ערומליס
והס צעעמליס פכלה יתנת דלעגן כמענ דלת
התמנר תמנר תמנרתיס וק על עולעעס
עיריסי ונעלעגניסי עיריסי נענד אם המלאך
דבר על פיו אין תנע לעתנה ונהניב המלאך לא
יתב ענהיה עולנתו עול השוס פאין מלאך
מומכה פי השוס ונהניבאליס אנ מינא הנתנה
את האשה אינה עגלה ונעניס את יורה פידע

דברים אתה יס נאמל דמנה כל נחמה שאמל
לעם לאתאכלו מי עץ כלל לא הזכיר הנחמה
העם הנגבד כי לא ידעו גם האשמה הנחמה
על מיצנה העם ולא תענובו נח הנחמה
מגמת עק ינס מנהנו והייתם כאלהים כמטארים
ותבא האשמה כלבה נחמה העץ צעבור
ענה עכל נתמקחנה עיני הים נענים עמה מוח
אבלגהנו ועלה לנסוד הנחמה והנה לא היה
אדם ענוה עכל נענה נחמים אמרו כי עץ הדעת
האנה הוא צעבור עומצו נחמה ועלה האנה
ואלו היה היה כתוב ותפרו עליה עץ הדעת
גם אמרו דברים עמנה חיה והעברו דע ענני
עניס הם דתוך גן עדן ואינס דמקום אחד על פני
סאדמה והא עץ הדעת והוא יולד האורח
המטארי על סך כסה האדם נאשמו עינורם יולי
נהכרו ידועו נח עק תפדה עלי גלי נחמה עיס
מחמ מה דליס כי דעין דק יעמו ינכס וכאמל
אכל ע אדם מעין הדעת יענה אשמה ואתה

הידיעה כנוי לעובדה ודעבור שן הדעה נקרא
שם כגער באגא ידעאונתו האנה וקדעאניחא
לתאנות המענה נען המייס פנינתין מייס נמי גיש
כדנה נאן מלה לעלם נע עגיש נע ונהגה פן נעבדו
לעלם יניגת גיש נע עלם ינדכיס אמכיס ממדציס
אמברו דפתוק פדניס אכלך ממנו ליעברא עב
מחבונת נצימנת דך באעכ חנא עני עבומנת
נדכיס ינאן מבה חנא זרע נאה דדכי כנה עבנת
אתך נעבהמה עבדה יתיה נכונג דעלם חנה
נכמנת זה כן מנת זה מלכ החלק העליון שיע
לאדם מנת על הבהמה נכדד הלא אמר
מחברו ין באינה שמורת שלא יתן שלא יתיה
לאדם כד יענמע מנתלך דין קול התנס נמה
כיה סמוך לעבד עעה התנעף היום ומיאע
הלכה כמנ קולה נעמונילך התנע נסמך מאד
יאמריל ננה המדקדק התנעדי ב התנע
נדכיס מנתלך דין וס הלא אמר עשכונג דגס
אכנלך אף גיש נכדך הדדע נאמכיס אמברו

עש

מחברו

בנים ענני מרה ואחרים אמרו את הלהגתי במיתה
ואחרים אמרו כי יש מורה ענני כמו כן מורה
האנני העננה אנה ואחרים אמרו כי מאה התל
ענת מורה והביאו דמיון מן התעורר והישר דעני
מה שאמרו בקדמונים ענני ההתעוררה קננים
כנע אדבר ונניס אינה פתחני הדבר והלא כן
אירכב אהיה והנה כחני קין והשני ב התעורר
דמי אהיה לעלתי קים למד כננים ואלא נכלא למד
כננים כי נאך יאכר ממינו נים הפננים נסבלתי
עמור מינוהיני יאמר האנה אשר נדת עמדי
אהרנהגהה הנותנת ונניס דה והוא כמו עמי
הגבול לא מציאו כי אם בלעני המדבר ואנכי
האלה סימו המדבר והנותנת הנניס עיני אהדי
המורה השף שרני נבא עס קמני דנין בעבור
שנהוא כנס פסוק ולא תבן שני בא נזק מנין עס
הפנני כי ענני הוא בענין יאמר הניאני
פנני יאמר אפני ענני שיהיו חייני דתים והנני
שיריה תמר דהכיכבג עליוני התורה נלו נניע
עס הנני ענני בארני אנניס טרני והתנני

טונקראכ דעבול דבולת שניגמ מגזמנונה דוד
דרעי וכן אמרו על יגדו ופ פיעון מעבדה ל
חלעון ופ פבה מעבדה פבו ורבו ובהנה פיעו
הגונל מדקל עמד בפעיהם ולא יכל לעבדה
ניאמרו מתיס מלנה הם ענה מיעס מיעס נקלס
ואיבה הגא יטוה דאע זרעה ירבה דבאע
וכי דעעבה יטוה פהלא תראה מה פהלא אחסו
נתפד התיה כמו הנמילא בתים עקב הוא
הכוב לאס הראעו הוא לאעמק נה אחסו וכאע
צוק בני נא האעמה הדבה ארצה עס פהמנה
עגבונק דעה דעעו דארת דס הדבה נלס
והבונק הגג נספס פהבדין כדב על פהאמה
וכי דגידה תעוקתך משמיעתך והגעשה
מאתעמיע בלאעור הינה עליד טארה
דבטונתג וכי נעליד תעמקתג לבינה דבטונתג
לעמורה מתפצג נלאס אכורה האדמיה טעם
תנפא תבואה רבה דעיעהו תאב פיה תעמק
והוא כבד הינה נכ זעמיל ענלחוס וס נח ועו
נקען מוכנה לנדד והוא כבד נכ פאמיניש

ויעדך ויגעים בעצמך לטהרה ולטהרה ועוד לאה
עני נבואת חוץ דיגדה תתבואבה ויגעים ואכלת
את עגב השורה הוא הלהסי כי נגן עק חיהו
מועבי הנגן ויגעים דיעה אצו נהוא עבין קרוב
ולגנתו ולגנתו ולגנתו ופא סמאגל הדבמות
ופירוש דמעה יגוע בדבביתו ונהוא מועב
עינה ויעדמו יע ונבמותו לא יתעו דינע עד
עניצאנו לבי ויעדי ואחר נמידענו נהאדס
עבד דהארי דע נכרעים מהגעס כי ממנה
טחקה והתענבה כי העינמות תגלדס
מן העפר על כן הם כבדות ואין להם התגות
והם מועבי העץ הלא תבאה ונתקבנו עינעו
עניס אענימו כי הם דמות הדין דבני נאחי
כי נהנה עלהים גדיס בעור עלה נקדס
עלהים עיר נס ונהעליהם אר ענמותי עקלן
חונה הוג וגינד מנהחלפיה נכ נהנה כ"י
הניה נארה הנה להס ינלא קאס דינד כימס
התבוע ען עומה דבין התונה אם כלב מוע

אדם יעשה כהגות עבד יא כי עתה לבת ה' עיני
עבדך נעלה פנים עליהם עני יא כהגות לעיני
נאחריה אפרו כי יבנה מורה כדמנת ידס והגם
מלה נפשונו עגבה ואין לנו לבקש ויזאב דק
נאמין נעבדים עגבה אדם ופ לא ענתה כהגות
עני נמי ימלא וצור נהנו נמי יחנה מעשיו נפשונו
ואין חסד לשונותנו יאמר כעני יהיה אמר
צפתה קני עגב מורדת יאם קיה צפתה קני
יהיה פמנד כאחד נעני יגד על כל לא יתב
מדידוק להיות פיונו כמנאמר נמה נעם
יהיה נהנה נעל הנעמים דאע לבה דביק ממנו
עם לבעה נפיונו ממנו לשון כדים כמניא
ממנו נרדב זאבתי דקפר היתנו למנה נדג
נן הדדים נאנני מנבת דין וכאם אהו דאיש
נענע נענע היתנו כמנו נהייתם כההים ינדע
נגב נרעניא פיונו על מנאננתו נאל תדמה
על ממנו כי כמיהו הנה נדבה דינאנונה
דינו הים עפ מנאניו נעלה הו כל עגרת

כמו
כלאון
לו

ואחריו מים כמנו גבנוע והוא לטא כמנו שנת מעיב
 פני ופא כמנו טאמל חכס גדול טההוא לטאן כמנו
 וכאיי הגניטאמל חכס מאמנו דטאמל אם כמנו
 ככונד האדמנה גבנוע מוסבונד גמ עדין נאם אמל למנו
 נבסב עגבט אה האדס אם פירנע טטאמל
 עגבטנו כך פירנעו טאמל גבנוע הטוכה הככונדיס
 ומנה הככונדיס יא כנעניס הדג אמל תככונדיס
 ולפי דעה טההוא מלה כלל חונות כלס יחזקל
 טאמל דתחלה נפישעור טההעגל לא נענערה
 דימנו נאמל כן טאמל פטע הככונדיס טההוא תידיעה
 תיזורה חונות טונד טאמל תיזורה טההזרה
 דתחלה על כן כל חונות טונד ככונד נאין כל ככונד
 חונות טונד והוא תהמנוכה טאמל דאמנונה
 כי שדכונדיס המנה זמנה אמל הככונדיס והס
 המטאניס הידועים נדיקס חכס יעג לבה טההג
 נלה טנהי חונה וזה שכל המנה חכס והמנה
 פיעל המנה טע דצי אינג אמנה מבקלס פכונעו
 ממנוחה נדע פכלמה טמניאנג כתנד עכ
 דב דגם והנה נבה המנה אמנה נכמ הנה נאין ט

לא הריחלפב קצו

מפני אמונים יעל סוד כי מאור השמש יצא החסך
ומה שגה העולה למעלה כי הנועה החסך למען
היא גם עלה מאנה לאורה ונקרא השמש יצא
הדחונה כי דתחלה יעכח עלי ממעל והמזין
זה הסוד יצא איך יתגד הגהר ומתפוד אף עין
והתגנה עגב ופ ירה זה הסוד שיעי כוללת האדם
שניה היה לעולם והמקובל יצא ענה כל האדם
ואת האדם האשכר כאה יהיה דעתו דענימו לעולם
הניכר להגיונה המלין על פן אמונה קטנה אינה
ארה יצא ענין ורב מלת אלהים ירה ומוצא
דאריך זמין האשכר הגא דמעלה דענימיה
ומלת נגוד כלל נכח כלל יכא את כל אשכר עשה
והגה נגוד מארי נר עיתוק עהי מקון ימים
שעבוד קין את האדמה המנגדה הדתית אל
מקום שכן בעלת פלג ילא יעני עשיית דבר
האומרו כי המנהגת הדיא אף אדגו ועוד
שהוא נבס מצדו נה יצא נמבלתה
יג סמך כי לא הדיא קין מן הדבורים יעל
דמשוקל עתה לפרן נענע עתה כל נקד אף שבה

ידע

אביב

כמו

כמו

כמו שעמנו כדכך פוד התכנתן עתה עירדה אע
ודענה מנתת הדל ולא מנתת קיץ ועל דענה כי
נקראת הקנהה ההמימה ימים וכן כתנו ימים
תהיה גאולתנו צעבור שיעבורו הימים צאנך
אנדק ירד באמר הין צרתלך נה מימים ימימו
גפירן ענתים ימים שגלימים שנתים ואם נברך
ענתים יתכן שאינם על מונה מינים לנים וכן ער
חדע ימים שיעורב החדע באמר הנה על כן
אמרה צפירונע דעאל ע ימים אה מאתים
והשנים הם ימים ולא שנים צעבור שנתים דממש
ופירונע שאצב על דעה מבר שנים פבים שאצב
ענדן והנכח צעיר שאצב פנים ערהוב דתמלך
ניפלג פנונה דרך דונה כננים ואיך אשאפע
נגעמו אס עשנית עורב תשא פשך נה פאנתשא
פשך ממנס תנאצב כנדך יע אנגל ענחנאצב
תחת עשן ופ יע ממדישנים למתת הקנד ידען
ענדן ים הדין יתיר ענו לנה שנקתנו עלה קבל
נגעים למנה חנה לך שנק הלה מנתתהבל

גאולתו הנאנים
ימים

והוא פיר אלו מושמעתך ואתה כמעט מושמעת בני
ואתה אמתה על היצר ואינו כדונב נאלה אמרו
לפתח ביתך חנארת כונן נהיא הנלבת שמך יוא
פלשתה הנה כפעש כמורד פתחתיך ונהגו
בעיני שבתנא כמורד יוצר לב האדם הוא הירוב
עמנוי נאלך תעוקתו כי היצר יטוב אל משמעת
כר צגש ופי שגדך כח למענול בני נאמר קן
הקנוד אינ נאמר לרגל התגרות שגהגל כונהש
נטונאים נגלדו צינס סופיכ ישאל אך הבהג ואין
חגב נארת נארת ההני פיהרובו כיקו צחש נא
עין נאב ומינאים נגעש אז כמו אנה ומלבה אפ
נכבת ממלגת ל צעשקים אי אינג כבך עש קנב
וכן קנב דודי הנהגה דאי א דויהגא טב כאשר
פירנות בעיר הטיחים והנעים כי שמע צעש
דמיו נגעש פבו על האדמה ונהמתה אצל עש
בעג נהגו צבחו לבהגליס נענתה מנה אבור
אין האדמה נעבאלו מסכני מופאת האדמה
כי יזכר ניגעש הנהגה אדמה כילע נתן ענד

האדמה קינינו ויננוך ללבית אל ארץ חתונה ממקום
אדם אבן שנהואקנוב אהן נלא יצקו במקום דע
יגע נלא בנה מקום כמעט לנני על דעת נב אמי
לנני וכוונתו הנה אבתיך נדודי יאמר פי וכוונתו
מנשא על דעה כל מקום שיש ענה וכוונתו
נפי שנואי כננים פנוה כמו נשא עין וכוונתו
ענה ענתו הקדמו והעניו והעניו והעניו הקדמו
הבא בעבור העני עין וחנאה ינן כילא שכל עין
האמנה יאם יקד עין דתעמי והעניו בינת עניו
נכונל לאי נכלל פדלו יננה על אמרה זהתו הנה
אחד ינפי פיתה פיתה נח הקביתו פיהו
נננים ומלפני אפתר ישיע מקום שבו כח
והבאה בנ וכוונתו נאם הכב מנא כבודו
עבדעים יעבדנה דונת טאן יאבה מנה
יד נלא מנמו ונהעך נאור החמה היה עבדעים
נאחר כן צאי בגיא נאמ טאנכ עבדנה המים
נננים יחס ענה לבת נקמהו נח לא יחס נקנעם
כי הניש האריך אתו על קין ודענה נאל תתמה
לננוב אין תיה כל אלה הננים הנה ענתו

הנה עש נח טעם כדגה יתב שיקרא נדעקין עש
 אביהם כמני טעם יא כי האנת קח לעמלי אמר
 ערבך מניך צבע נהפוך פחדו ממנו והנכח
 בעל טהרה טעם ענה לנגה עד טהאמלין והנה
 לאגלה האותי אפיך על קאנת טעם טהה טעמי
 קדמת מ עדי והוא טעם מהו עקל טעם חנוך
 בענמרוני על טעמוני על טעם טעמוני נח מיני טעמי
 טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי
 טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי
 יודעין כל טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי
 כנעם מטה ויטעמו נח אבי טעמי טעמי
 אבי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי
 כנוד טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי
 כמנו מטה נח טעמי טעמי טעמי טעמי
 נדעב טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי
 כמנו טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי
 נח אבי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי
 כאנת אמרו חזק טעמי טעמי טעמי טעמי
 לטהור טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי

והיה אף הוזהרו ועל כל למיד אצל עשין אף הוא באמת
בשערי ואם אדם יצטרע טהור וצדק אף יבד עשה כלי
מזונה אנה צדק ומורה הרבה המורה אהיה נחמק
נתתי כפי העדה אשר לכתה מליד האמונה ינצו
כמוהו ואם על שבעים יחס כין יחס למך על שבעים
ושבעה בעבור טהור צדק ואהיה בדעת ובהעש טהור
לענין ה' בדב צדקה קלה על כין ודאמת כי דב למך
ומ' זרע מורה צדק ולא נשאר כין שם מתחמת אהיה
ונעש כחוק הדל מסומן ידב דוק הנהל מפעל
הטבל ולפי היות המית מתצמח ה' מושך והוא
מורה הקלה נעש טהור לכתה כעש ואם
היה מחלול ה' המוס סמוך אלה מורה
ספר הנהלה אדם המוס טהור דק הוא לא
הנהלה אבואם ידב בדמות אהיה עשה נמה
נעש למה נולד כדמורה דינמו עשה כגה
כת הנהלה להנהל דמורה על עידמה משה
לענין ולא המורה על כין והדב כמה נעש היה
כין נבו כמה נעש כעשה נולד עגה נולד נדע נד
ענמחה עש הדל כין צמחה המורה כהנה
כין להנהל ידב המוס ואם האהיה אהיה עשנו
צדק כעש נקבה לא עשה סנוך ע' ידב נדב

עליו ואהבך מן הלבב
כעבדו וכן כהנא עבדתי את האלהים
התהלך כמו הדיב כי עתה אונתו לאלהים מות וכן
כח נא את נפשי הנה עתה את מחמור ענין נפשי
מה היה והמת אונתו נא את דברי כהן עבד הנה
אין נס זכר מועדו ולא עמדה והנה ענין באונתו כהנא
דבבי אתה ואמר כהנא תקחני וכן עמו אונתו דע
כח את עך אלהים יפדה נפשי על והמטובי כי אין
ענין זה נחמנו ענינו ענין אדם כי נבא היה
כענין זה הנגלה יתיה האדמה אונתו זה
בדרך חכמה וכן היה ענינו נהקיים הנה ענין
פיהוא היה אונתו כהנא כהנא נבא וכן יתכן
ענין כא עמו נחמנו כהנא אונתו ענין אונתו
האדמה והעלמה נחמנו ענין הפך הענין והנה ענין
זה נחמנו ונחמנו מענינו ענין ענין נחמנו מענינו
מענינו הלב כהנא ענין ענין ענין ענין ענין
המלכות והנה ענין כהנא נא ענין והנה ענין
כח היה אונתו ענין ענין ענין ענין ענין
הנא ענין כהנא ענין ענין ענין ענין ענין
ומלכות הנה ענין ענין ענין ענין ענין ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

עשנים צאריך מוטעג אלהים יאז כי האלהים
במקום הזה קדש וקדשם הם כח דעשים אעור
צאריך כעשים דעם ארס יאז כי צע האלהים הם
צע טפת ודגוד האדם מוטעפת קין והישר
צעט לכה נה צע האלהים היו דעים דעת עליון
בתנו כהם נעים טהרתה מערכת הנוסחים
לכל אהת נמוטלת לבלאד וקדוולדת דתולדג
נעב כן יאז מוקם גדוים עתכ טולקתו הנעים
פ דתזקה לא ילן כותי יאז כי הוא כמו נעב
חדו אפגודת כי הנה לכוח כנדן והעב אתגבית
כותי אעא דנאל צע נדנה כח יהיה נבון טכט
אמר כמו אס יעלה לעמים טיאג טהוא נחמין
ורמוהו נעיא ודעם אתים יאז טמטקלג כמו
ניגב העשב טהוא מטרת בין כי הנוחה טעם
דעגפ הטעין כמו טככה ינה טעמו נלץ עמד
כותי טמאה היתה נטן אמקבלה והכותה טעם
אל האלהים כח כוח האדם לצדו דעגוד זה דתמט
נעד דעגוד טהוא אדם דער והוא יגע עב עבד
נחמר באער טגה העיטו טעטה והו מלן יאז

עגה קצב כל אדם נאם מיצאנו יתור כן מצאנו
מוענ כן על הדוד יצב נאן גה אמת עהנה טעם
חיה טוע מצנה וכל הדוכות אחיו תינעניס
כגות ודימי פלג חסדו טוע ומימנה העניס
דוד על הים טעניס אג טמונעס והצמה מק
טאומכ המנהג ארמית טענתן קץ לאדם
כגעניס על ארבעים ינס יאם יטודני מולגני נאם
לא יטענו ימנהג נאם תנעיס לכך אל מספר
יהי נתן חמנע מצנה טענה טאן מוקדם
ומצנה דבנה יוקנה כהן עמה תבדן זמן
נא חיו יאמר אב אדם יענה נדע כלא
מה בנת על טעה יצחק דן טעניס נחמה
טעניס נדעס כמהו הנפילע פו טעמל לב
הכלאה אנתס טעהמה מוגדבדן (מנהג)
נגעס אפי כן אפי המצנל והנה טענתית
דבחה חיו טענתה טעה אנהיס יענעס
ידוע כלאדם הנא לטענס כן דבדה טענה כלאן
טענעס כהמטתיה מה יענה האה אנתס
טעניס טהועד הפך טענתו דמעניני כמע

דענין ענין כלל נבדל חסדין יא ענין כמנומנין
לך נכדנו ענד נאמנו כ לבוה נא הנביא נא לנה
ע לצה היה אחר נהעצב מנה אל נאנה מניאנו עקנו
הנביא לבי נאמר י כמנא עס נאמנה יא לנת וקנו
דענין ענה נא דבך עס לבוה נה לבנה מן ענה
דמנין וממנה דתנה ומנא לך ען ענה מנעני
הבבל נענין מנא ען כמנו לא תנה עילך ענין
אלה הן הנה כמנו הקונה כענין מה
לד ים נכמנו אנה הנלכות

ינבבי אינן צדיק דמנענין תמים כלבני ותמים
האר הנס מנעני תבנה נהוא תמוס נענין
צדוקהינו צדוקו בעת תמוס נדדוקה נהנו
אחריו כ הנה עק ענה יגבה ען תמוס
נעמנה ענה נהמנין הנה צנין ען נהא עק
מה נתי נהענה תינענין אנה הארין נהמנין
כ תחנא ליוכל הארין צאני יא כענין לבני
האנה ען דתבתיא נאמנין ענה ענה
צתהר נידצלים מכותים עכלא ינענין כ
הנעס נהקרה אנה ענה תורה דבנה עיל דרך

עצמו הנהגותיו כעצד ענינה ועצמה למע
אחוננו ולא יראנו והנהגותיו כהאבות דמקום
הזה אינו קדוש לא אמרו מאמה תמלך על
ועצמו נקחתו פה הנהגותיו עתה ומה שאמר
קדמונו כל הנהגותיה כל ענין יגדלתי לא
עמו דרך הנהגותיה הנהגותיה הנהגותיה
ענין הלא נמה נבדד דכע עגדו ענה עתה
המים נדנש הנהגותיו דמים וכאשר מימים
מימנו ומזהה כן היו המים ענה עתה דם
קין כל ענין הנהגותיו ינהגו בא הנהגותיו אדם
והנהגותיהם אה הארץ מן הארץ נכ דענין
את העיר אונש נב את עקב נהגו ענין ענין
מהנהגותיהם מנהגותיהם ענינה נאחזה עמה
נכ אלהים ינהגו כהאבות אלהים והנהגותיהם
מהנהגותיהם ומנהגותיהם הארץ ענין ענין ענין
כל הנהגותיהם מים ואין ענין דמקדא קנים
להנהגותיהם כל הנהגותיהם ענין ענין ענין ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

א מנהג כלכלה ורהעש מצקה מעינה
נא שכתב בדמותה וכתב נא שיש גינת צדק
עבד מהעבר ומדד נא ונאמר צדק
שבו נא שכתב שיש מעשה צדק
הכך צדק ורהעו כי מנהג וכתבת מעלת
צדק מבית פמו גב נא ונה אנו תעשה
אנ נעמו ונה הנעש ונה כוונה
עשייה ארכה שיהיה צדק על פי
המים וכל המבנה כדונת צדק
שיבגת מומנו האור ונה נא מעלה צדק
והוא נעשה למעלה אמה אחרת
היה צדק נעשה אמה ונה התבנה
בדמות מנוולע וראשו חר נכין מהעשה
על לא תתהפך ונה פתח צדק התבנה
עולה שני דמש ידענו עתה
מאד נא חב לנה כוונה נח עולה
מבומהינו עתה היא צדקו יתכ
הורה באחד היא נחלת על עולע ונא

כמאפיא ונה
לנה למעלה

המחשבה עשה אמתה יא כרעס היו והנהגות
כד חנה מלת מונח יא מהדגה בחתנות
מבולבב שמו מצוה והוא מעורר אצלה נעלה
כאבד יא ענה מעורר צנוכה עשמן והיה
לאו לבתוה ענה מעורר מילג וכמהו המעורר
והדנס והעורר מהחכמים ונעש המצנול מים
כד כצלה נכ הוא המצנול מצנול מים וכן ען
היום חוסדה ונעמז למי היום יוס הוסדה
והקממה פונה עבהמם נעבבע עולה ימות
צמבוב הוא ובעו ואם לא נמצא בתולה ממונה
כאנני מוצני צמינה תגרה נענכה האנני
וקממהמם חנה ענאס נענעתי והכרונני
ענאנד הככה נחמ לפנה ונעש צבית הסכמה
ודבר ענמכו טוים והוא מעורר צד ולש איני
והמולה צממוך נעמוכרה וכי עבית עקב
ובניני צממתי יא כ צבית צנוכ כדום נאמנה
טוים באר ענהו נעו נעבב נאחר ענאמ צבל
מבל קתי מכל דעור פבני אמר כן מהעני
ומן הבהמהמבל נמאנהו על האכמה

מסלול

הרציה

36 עין

ונת כלל לבייה הקבדה ובלקטן נוד נל עקב
 נולד מזכר נקדה ניצנה הנולדים על ידי
 התחבובת עניס נק חיה המיה עוף כגון לא נל
 והער טאמל משה אמה אמרה עשו את לב
 היצא והצקר אם את כלבץ היס ימלתת ביא אב
 התבה מיעוה עלגה נולא עבם כח יבאש עמו
 להחיות נרעכל מין ומלת צאן איד ממה יצא
 בעצמוס נולא יגע לבקע אנתס דאיש נליוה כל
 מניי העוף נינה טעיתקן מאלל לבלי ונתו עירוח
 ינאלו מנה אכל כל עוף דורס נכל מיה כמון אית
 נולא יתיה בראס מוצער ונאתא ענה נאלת ב
 מי נולא ימיוצ צער יאכל העשנב נמי העץ
 לא ענה ירעבי נכן דרע נצינ דהמורה ונתל טענת
 כנעה אף הריס נגב הניא לבה עומענה אנעס
 נכן עוף נעכמה אנד העומענ דכנפיו ינלגמו
 נאנג כמטומעני והנעס ינוה את נח לעשורת
 את התבה יכוס כביס קורס צא המוצול ונאל
 קרבו הימים ינוה הנעס התגבר נילין נחונע
 אל התבה ונעבור עיכוחת התקרב ינוה התעס

נאמר

יאמר לבס ומצא
 לבס

גדולה

ענין מהבמה בעתונה ומהענין הנהג
 זכרים ונרבות כי צינס התוכיני ימנניך עש פני
 מניס הנהגה ומה היה עשמוג' לתדע הענין נדבתי
 הארבעים מתחלה יסוד האמוני אכל נכה והוא
 פור' ומלת ה' צינס לא מוצאנה כי אם בפדע' קודם
 ונרעו מופיעים טהפה טבלתם אינגו שלם עב
 מונקל רכוד י'א עתהגא ממעשים נתי העין והוא
 קבוע כמנכיה י' את י' כי י' ומלת י' צלל עב
 חי עתה על האדמה י' ע' נתי נדא עש עתה קודם
 ה' התבה מפע מי המבול מפע פחד מ' המע
 ומה דאנהם הנהגה ימים דאו מעצמוס מן
 הנהמה הנהגה רבות נתי מהענין הנהגור
 ומהם ומהאחרים וכל כומעו דאנו נר' ונר' בה
 יתי צינס התוכיני נדפע כל מעענה הנהג
 פ' צינס נר' ונר' בה נתי חתום כומענהו נדא
 הזכרה נחלים כי מהמענה יצאו נדאנו
 נדב ע' ע' המים נר' חתום חלונות הארבעות
 צעמים י' נדו המים ונהג' הנהג י' י' י'
 מדב' כי י' נ' ל' ונהג' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'

ה' עש

י' ע' חתום
 וכלן מעעני
 י' נדב' ה'

כמה צמים וכו' אמנה כמנהגיהם הנזכר ואנחנו נשבע
צדדי אלהינו ונעשה הדבר צעאדם בני ארצנו ילדה
אחד וכו' שיהא דמוכרנה ין ופי עגוע וכו' וכו'
וכו' צדדיה כמנהגיהם וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
מן לארבע עשרה פירוש האמה' וכו' וכו' וכו' וכו'
ודפיונה נימה אצד זה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
כמו כולל עשה ולבהמה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
דק ולאדם יתכן להינתן כל איש נשמה בנחמיה
באביו עשה האדם כי לא מצינו נשמה חוץ מנשמה
האדם וכו' אמרו שגדא כן דעבור עשהו מן
השמים ואם הם דגור עש' ימלא כמהו הנדה
נמחה הכל וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ידע וכו' וכו' כק נח לבדו ואמר אהו וכו' וכו' וכו'
הנזכרה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
שלא היה המבול דגל הארץ' עגדו המים
חמושים ומארה ים דעבור שגדק עה המעיים
וס הגשם היה יורד ים נפוסק ים אמר כי פי
אנה ממנהג תמיד עלה הפסדה וכו' וכו' וכו'
יכלא הגשם יזכר אתנה וס דעג וכו' וכו' וכו'
דכלל נח שיהא העיר ואת כל המנהג כלל

וכו' המצוי
ויאל

בחייה השדה ולעשה ולבדוק מזורץ מהארץ יונקים
ניכור השבועה ששבעה עת ייעצב אלהים כבוד
העבדו המירי ייטלו המים ינערו ולא יצדו וטחמב
המולק טככה יודגשונה הקם למסדון הע"י נענהם
מהבד"י הק"י יסבדו כמנ יסבדו ואין הקם מהתל"י
ע"מב דק הם עמלנד נענעם אמר כי לא יתחלבו חזן
מאורה יודגשונה נסמך ע"י ייכבדו זכבדו עתק
האניעו ייעובו המים למטה מן הארץ כמטופנים
צבוק חמשים נמאד ים זה המטופני צדקו נגוף
ידעו והאומל עהגה מיצאנו חמשים נמאד ים
חמשה חמשים נהקטגאנת עהש חמשה חמשה
והנה לבדו נכונה עגדכיהם ים ענעם ימים
יחסדו ים האומל ע דחטופני העבדו היה ענשה
ניעים צחדעו הקטגו מנחטופני נתהיה הטופני אמת
נמנה כג זה נאפ היה כחטוב כי נח היה מטופני
על החמה אנתחלב הטופני מהטופני לא נענו
המועדים עגיד נח ים יתכין על מנחת הטופני
כדור דגלים אבוכים לבן לא יעשלו ולא יטבג כחמו
המנה צענערי צאמד למדונג נבאנדה והנה נח

לדבר

הָעֵץ אֶחָד לְהָרֵם וְלֹא הָיָה לְדָנָה יֵשׁוּב לֹא מֵת
מִלֵּי הַתְּעֵבָה וְצִנְעָנוּךְ נִחְדָּע עֲצָם שֶׁגַּבְתָּ אֶת הַעֲוֹנוֹת
וְהַמִּיד הָיָה הַנּוֹסֵף וְנִשְׁבַּע עַשׂוּרָה שֶׁתִּכְתֹּב אֵלַי עַשׂוּרָה
יְבוֹנָה הַמִּיִּם וְצִנְעָנוּךְ שֶׁעָשִׂיתָ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכָל יְשֵׁי
אֲבוֹתַי וְאֶחָד שֶׁעָשִׂיתָ עֲשֵׂה לְךָ הַעֲוֹנוֹת עֲשֵׂה אֶת הַיְבוֹנָה
וְהָיָה צִנְעָנוּךְ יִזְכָּר עֲשֵׂה לְךָ הַחֲדָשׁ הַעֲוֹנוֹת
מִיִּם הַמִּזְכָּר וְהַתְּעֵבָה עֲשֵׂה לְךָ הַמִּזְכָּר וְהַחֲדָשׁ
וְהַעֲשֵׂה שֶׁתִּכְתֹּב עֵשֶׂה עֲשֵׂה יְמֵי וְהַמִּזְכָּר עֲשֵׂה
עַד עַל דְּעֵה מִתְּחִלָּה עֵשֶׂה הָיָה מִגִּזְרֵי
הַמִּזְכָּר הָיָה יִכְתֹּב כִּמּוֹ יִקְרָא נִחְדָּע אֵלַי עֲשֵׂה
עֲשֵׂה נִחְדָּע אֵלַי עֲשֵׂה כִּמּוֹ עֲשֵׂה עֲשֵׂה לְהַיְבוֹנָה
מִלֵּי יָדָה בְּרִקְדוֹת עֲשֵׂה עֲשֵׂה אֶת הַיְבוֹנָה בְּכָל
לְעֵבָד עֲשֵׂה עֲשֵׂה יֵשׁוּב עֲשֵׂה מִלֵּי מִוֹכְחֵה
כִּמּוֹ אֲדַמֵּה עֲשֵׂה יִפְדֵּנוּ עֲשֵׂה כִּמּוֹ עֲשֵׂה עֲשֵׂה
וְכָל עֲשֵׂה יִמְלֹכֶה וְהַתְּעֵבָה עֲשֵׂה הַתְּעֵבָה הַתְּעֵבָה
כִּמּוֹ עֲשֵׂה כִּמּוֹ עֲשֵׂה וְהַתְּעֵבָה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
הַתְּעֵבָה עֲשֵׂה כִּמּוֹ עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
עֲשֵׂה וְהַתְּעֵבָה כִּמּוֹ עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
וְהַתְּעֵבָה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה

ימים

בית חזק

הנהגים כפונתם והנהגים כמו נכונה כי יבנו תלמוד
 דומה לפועל יבנה דומה לפועל ייחול ענד מצד
 נפעל וצא מלמעלה ילחם ויצמד כי יבנה מנהג הדעת
 ענה מלבע כמו יפקד מקום דוד וצא תיור
 ייחול כעצמו הנהגים יורג אג ירה ירה וצא מד
 וצא מד צא דכ פולח את הגונה ולא כמטופנה
 לעצמו יניע לעולם וכן ענד נורמאנת בני ענד כ
 מי הארץ חכמו המים לב לא הנבל הנבל לדכונ על
 הארץ ענה רבה כפנה חכמו לבדס נאמר כ
 צנה הארץ והאנח כי על טונת לבנה נאש
 צעבור ימים ענה נוספים צעבור טונת התעני
 צרכים לתורה טענה שלימה ועוד מי מנה
 להם טענה עמד נח צדקה כן עמד טנה
 לבנה ועוד ימים היצא כמוה טענה וכן היצא
 לפע דכד ונעדרו ילדו למטפת התה
 כמו למינים יצא טנה ולדו צדקה נג ממעטת
 יצאה ולא התעדר צה באחרה ונהא ינגר חוק
 הדומה הנהגורה טענה ולא טענה מספר
 הנישן הנהגור כי הוא רב מהנמא ונהגה

כמו

ימרה

ומנהג טוב טאס
 כפועל וכן יצא
 ענד ומנהג מלקום על
 והנהגים כמאמר
 לטוב

המזבח צנהו צאתי הני ארבע עשר על מערכ
עני צבל וגב ונפתח הדיע בעבוד המיה טחוא
מהזבין כמעפני לעני הקדעו וחלטה חלילה
להזנה הנסי מדיח ולא אנוכל פס נהי אטח חת
זבחימו אנוכל כח התנעס פד שרדל העבלה
עטרה פניו כארס מניה כחונג והוא ערב
הנחונח מנעוני מונחה והחיה ככונג נהניע
פלא ונא פופה והתנעס עתהת הגיה מהזניע
אנטיעם כח עשין אל לבני עש לבו נאחד כן וכה
סודו עת עטביא היה ונעס לא אנסי חלילה עוד
אה כאנור קללה עלי כהארס יני כחאנוכה
האדמה בעבוד יצג היא חולדת טנגיזרה
לג ולא אנסי עוד עכ המבונ ומלת עוד לעולם
או פני טנעה נח עק עול זנאדיו עוד כל ימי
האכץ זאנה כ' יגלה קין קינין ומה נבדד דנו
קצב טומנה עטב סה כח לא יענג אחד מעלם
זרע קיני חלק התנעה לענעס יאמר כו למעשה
קד כעד המוס וקין כעד המוס ונהי להקונע
הנעה וכיס יס ולילה יחלקו כי מה טעחמר

עוי

מנה יוסף צנה ואמר כן יענוב העדה יחסר
יוסף עב החסר עב היותם צעורה וחתום
מפעלי הגבל מערה תלואו חתה כמו פתחם
צבלאמר תרמ'ש הארמה התעני עלהאמו
או תהיה הארמה שענתה בידים נתנו כי
בידפס יא כי צה דגל גדל מקום ולין וקהלוב
טהוא דצק עס מוראדם כלרמנה עס כלל
לחיה העדה ולדהמות העמוד ולכל עני
ולכל דג והגה הגל מותרו צאנלה בידכ עני
צעסקרים וכי תגור עשין בעשן הדגני יאד
בעג דגפנינו כי נעמנו אד בער עס נענו שמו
דמו לא האכבו כנעם ולא האכל הנעם עס
הדגור כנפני כל בער דמו דגפנינו וואה
הנענו תמה נענעש והמכנעה היא עס
ואת את דמדם פינוטו התרתו לבס לשנפנד
דס כלתי זולתי דמדם עג עשוותיכם שארם
אדם לא התרתה רק ארענו כנעם בידוע
דמים זה כלל ואמר כך צאר ומיד האדם
אם יהרגו דבים אמיתו יאו חידאתי אבי

נתנו

בידכ טאהרדי
על יד מלך נגד
לבס מרת

אברהם הקים הקדש ויש אברהם מיך כל חיה אצולה
לאחרת שיהיה הקדש והנה החינה מוהכונה לש
ולא אדם להנה והחומר דמחם גבשנותים
ההנחה נעשו הוא דחוק דעע והוסף לבאר
או היא מינה לדעת והוא הינוך להבין החינה
ונעם צאדם צעדים או לעצם הקבל או דעבור
האדם נענעם דמו וכמהו דעם
על צד סתים שנתוס דעע על יד אצתים ניא אצתעם
שניאים ואת דעבס עים ואתבס התגלעג שמה
אתבס או נכח לתעמנד דיאנד והדדית סאקים
היא טולא יבד על צעור ומלת דעור וקס כ
היא מנדעו כי העצם לאתבוע והנה הדדית גלו
יבד וקס דמו התמנדלם ניתב טימנדס אם יבא
מצול התעם דדית טולא היה עוד מצול ועל
ואת הדדית נאמד אעור נעבועי מנדרי מי
נתיאנת זכר ונקדתי אתב עובלי התנה נתי עתה
קעוד דעע נאין פידנעו באעור אמ התאון כי
דתחלה התנה דעע עע כל התנן התאענן
והיה כאני התגנע דעבור ענהגא מנדן התנע

ויאמר

כמו

כמו צדכי אהרן ונארתה הקטנה אן פיינו ומונים
צדכי חכמי יין מנהגו העמנו תולדה הקטן
יע לאמר עי הנוס חזק אור העמנו אתר המנהג
והיא דבר עונה למדן מלת יהיה עש המים
אענה לאה עי המים לעני חיר נחן עת אנשים
וננים והיתה קטנה בעני עת לא לעולם עש
בסתד והנוס כנאה אנהג יאמר אפיס אע
זאת אנהג דריה עאמרה לך וזאת העבונה
אמר הקטנות יחסי הוא אז כנען למד
עמנהגים כעיס וכמעשה אבנה יעשו עש
והגביר כעני ולא כנען בעני עת קלל כעני ועבונה
זאת העבונה להודיע ביהגעים מקוללים
וכן בגוהתם מימנה נחן עת אמר אברהם לא
תקח אשה מעגה כנען וכן בדקה מעגות מת
כזה ועמנו יגא ענאל מה תגאו עת מתעבת
עיניו ביהחתי והאמוני והאמרים כלם כעני
הם על כן יאמר הנהג אכר כנען יתל מהחלה
מפעלי הכפל ומהדבן הכבד הנקבה עמו עמו
צדקתים ים אינה האדמה ורע עבדת האדמה

והיא חכמה ושונה והלכה עוצינה עשועי שמה
 מיינו יעלמוד ואעג רחמינו וכן ומהד דאשה
 והלך דין לא היה ביום אחד. ויתוף מלעזין וכלי עין
 החושג אכן ואי יתעל והא אהלה מקום נר ונא את
 קול העם דרעה. פתעה אהרן על שרם עמיהם
 כל אחד שם קנה השמחה על טומו ומונה
 שרם לא המתב. אחלנית הפך הלך האדם
 כי כל הגועהו למעם עקץ נח הגבל לא גלה מה
 נעשה והעשה היה כעשן וכן היה כחם האה
 ולא רסה באשר עשו אמיניך גלה הדבר ונזומע
 כעשן הדבר ולא נדע מה עשה ונעש כעשן
 לעד. כן הוא אומר ובעתם כוננו ומשמים נכונם
 וכעשן ופ' נר עקב שם חס הגזעל כן קולל כעשן
 והאומר עקב נח אהרן צע דעבור עבדך אהם
 את בני זה דרך דכתיב עבד עבדים נעמנו עבד
 באה עבדים ואלו היה עבד העבדים היה עבד
 לעבדים. והעבד קדעו קדעוים דקדעו הקדעים
 ונעש לאתיו בקוננו ומינים ומונע עבהם דע אבני
 נא כי הכוננוים הם העבדים דעבור עקב נחיה

בירמיה

כאחד בעבדים

חס והגה שמכחו כי המלך הראשון אשר המבול
היה מבוננו וכן עתה נהיה לאשית מלכותנו צדק
אשר אלהי עמים תיביס אנו להגוסים הגדולה לעם אנו
אלהי עמים והוא יביס כענן עתה לעולם והעולם
מיכרי חפצו עתה את העמים כי מלת למנו כמנוש
והזנו נוסף כגון תביאנו לבך בחסדך הא ודלא וולא
ימצא והמכיר עם עמים הנגבד והנורא עתה
כבוד עם ואין יפת כמנהגו ואמר הגאון כי תחבר
מלת אבי והיה לאנו להיורה אביר אבי כענן ואמר
כי כמנהגו לעיני תנמי כודי יטהגאב כודנו ניהב
טובה ודוב מיכמיהו בעיני והנא קוטא אנהו עמ
אדנו בעבוד כבוד האב וכי אשה אתי האב קאב
חכמי דודתך מה גע כעש ציננו כן ופי יפת מן יפת ופי יפת
פי רב הוא כמו ידתיב וצפצפו צמית כמותו והוא מצפ
הכבוד הנוסף כמו ומלכים יד ופסוק מזה צד יפת וס עם
כי עירו ופסוק באהלי עם פועלון אהים באהלי עם כי
צפוק מראשון צדק הנשם עיה כעש עבד למו ליעת נשם
גם לאחיו והנה הוא עבד לעולם כי משה ופצה כל הארץ
וזה הדבר היה אחרי שנים רבות אשר המלכות כחיס עם
והוא ביון עש כן אמרת בני דעא כי מלכות יון ורומל אחת
הוא נמלוד א תוקט עעם כל הנשמות אם לא נכתב והוא
החל להראות גבורת בן אדם על החיות כי היה גבור צד

ויעש יתע' גזירה בונה מוצחות ומעלה החיות לפס
נזאת דרך החכמו והדרכ דרך אחרת על כן אמר כנמרוד
מנע היה גם דימי מנע ונעש מן הארץ ^{כסג} יצא מנעוד הוא
בן יצא נזה היה אמו הפלגה והמונד ^{סו} פלגה על
עבר דהמלה היה נמרוד ובעל סכר עשר ארצו
נפלגה הארץ טהוא היה מלך על כל העצבים
הוא העיר הגדולה הקדוש טהוא היה מלך דגן
עם יצא אה טגה וטה יתו עם כסן אונכה אה נרחק
ומצרים יצא תלום על עמט טאלה טמונה
מדינור ונגל מדינה מנפחה על כן נש עב
לנגון רבים גם נהדוסיס לעד והראיה הנמורה אנט
יצא מעש נשם רחוק למקום גם כהגדים ילדס מעשים
ודעבור טהגן מאגן האב נמכחו דינלמו כדמוהו
אמט לילד יצאה ורהאל ויכ יצא כלגע עבר
להודי יצא האשדים טאן למעלה ממנו והטס
שהגו נח כה אמ' אה העדים וכגען אביש
מס טאן למנה מומג נאן כאני להתעבד קדש
צחוק ונעש אמי יתה הגדול טהיה יתלוגד והנה
הקדים להזכיר טס טהוא קנגן קודס יתה טהוא
הגדול דעבור כגדו והעש טאלה הרהו כי נח

טאה

בית דין המאונה שנה כשהחל להוליד יצא צורה
 מכנס שנת יצא פחות מהמאונה ובעת ששמו
 שנה ושנה אחד והכה את שנה יצא המצולח
 יצא יפת הצול ממנו הוא שם יצא הזכר ויש
 ואם כי לאשר נולד שם לא נשג ממנו תמנע
 לבח כי אם ימים מעטים שיש בשנה חשוב שנה
 ושנה נולד באירועים שנים ובעת המבול
 לבח המאונה ותעשים ^{במקום} ימים והנה יצא
 העני ותעשים בעלמות ושנה המצול היה
 כשנולד אחרת שנה וחדשים יצאו שנים
 שנה נקבה השנה השנה מחשבון לאעיה
 המבול אם כי אחד החדשים מיום המבול
 המים היתה אשת שם והנה היה שנה
 שנה ובה שבו הזה יצא דמבר מנעם שש
 מקומות שבה אנה שנה ^{במקום} תחת הים
 בשנתא מוכרת ואם נשמד יצא שנת וכולו
 הדק דוק יצאתי לחמה חס דלת אנה והמלכה
 היתה נשאה מנעול הדעת כי אנה מאה שנה
 אחד המבול היתה ונה לא פקע בעת הנולדו
 נפלה הארץ כהן אמה חצי וכמה פקע

בית
 המבול
 ובשנה
 נח
 היתה
 היתה
 בן קטנה

והשנה שנה

מלכה

אין

ס י

וירד
 וימרו
 וינצלו
 ויבדלו
 ויירדו
 ויבדלו
 ויירדו
 ויבדלו

מִיִּם הַיָּם הַיָּם הַיָּם הַיָּם הַיָּם הַיָּם הַיָּם הַיָּם הַיָּם הַיָּם
וְעַמְּנוּאֵל טוֹבֵהוּ אֶבְרָהָם אֶם דַּבַּר מִדֵּי עַמְּנוּ
נְכוּנִים וְעַבְדֵי מִמּוֹדֵי נֹאֵם כִּי הִנֵּה הִיא אֵיזֵהָ
כִּיבֹנֵה הַמִּעֲבֹל וְאַל תִּתְמַה כִּינֵה וְעַד שֶׁעַד הַיּוֹם
לֹא מִתְעַשֵּׂה עַד טוֹהֵת יַעֲקֹב אֲבִיגַמְמוֹ בֶּן זְנוּשׁ
וַיְהִי וְנֶגֶשׁ טוֹפֵה אֶתְהֵה קְרוֹב טוֹהֵת לְעֹנֹן
יַעֲקֹב וְעַד אֵלֶּם אֶתְהֵה וְחֹהֵת קִיָּץ וְעֹהֵת נֹשׁ מִלֵּגֵלִים
וְנֶגֶשׁ נְדַבְרִים אֶתְהֵה עֵשֶׁבֶר עֵימֹנֵה הַיָּם
דַּבַּר לְעֹנֹן דַּבְרִים לֹא יִבְנֶה כִּי אֲנֵה הַלְגֵנוּ וְעֵמֵי
הַיָּם דַּבַּר הַיָּם נִבְרֵה הַיָּם אֶתְהֵה נֶהֱם הַיָּם
מִעֲרֵה אֶתְהֵה וְהַיָּם אֶתְהֵה דַּבְרֵה מִיִּדֵה
לֹא הַיָּם כִּי הַיָּם אֶתְהֵה וְנֶגֶשׁ טוֹבֵהוּ אֶבְרָהָם
טוֹב לְבַנֵּה מִדֵּי עַד טוֹבֵהוּ אֶבְרָהָם וְאֶתְהֵה עַד
וְכִי הַיָּם עַד הַיָּם עַד הַיָּם הַיָּם הַיָּם הַיָּם
לְבַקֵּה וְכִי כַּדְהֵה דַּבְרֵה עֵתְהֵה עֵתְהֵה עֵתְהֵה
בְּהַיָּם וְכִי עַד עַד הַיָּם נִבְרֵה מִעֲרֵה
דַּבְרֵה וְאֶתְהֵה עֵתְהֵה עַד עַד מִיִּדֵה עַד כַּדְהֵה
הַיָּם רַחוּמֵה וְעֵתְהֵה וְהַיָּם וְהַיָּם וְהַיָּם וְהַיָּם
עַד עֵתְהֵה וְהַיָּם הַיָּם הַיָּם הַיָּם הַיָּם הַיָּם
דַּבְרֵה אֶתְהֵה וְהַיָּם הַיָּם הַיָּם הַיָּם הַיָּם

טוֹבֵהוּ אֶבְרָהָם
טוֹבֵהוּ אֶבְרָהָם
טוֹבֵהוּ אֶבְרָהָם
טוֹבֵהוּ אֶבְרָהָם

טוֹבֵהוּ אֶבְרָהָם

הַיָּם

תהיה אבן ויהי חמור תהיה אבן ופירושו כמו שכתבנו
 בלשון יצאנו אל ואלה דונ המעלה לא הונו פאס
 עניתנו לעלות לגומים ופ לא שמה מהמזבול
 כנת ונתו שנתנו עשרה שנה שנה היו קרב הנו
 קדיס למימנותם כי בעהם היו והנה רביתו
 גיה חפער וסוף דעתם לבנות עיר ויולד למזבס
 ולדונת מעלה גיה ללכות להם לאות גיה עשר וקוס
 תשר להולדים חותה שנת המזבנה ופ יעמד אום
 אחרים בלשון המנה לשם ומלה גיה כמו דנה
 נערכנו דג וקשר פטול עלה הדך ובער
 נעידנו דה הדבה המזבנה לעזון דש דבה
 עתהמה ופ לקנה הדבה לא אבא לך ואלה דנה
 על מולד וראשו עומים כהנה כי דג מועד
 עדים גדולת ודגו ואלה הדבה לאו דעשה אין
 ירדו והטם לא יען כן דהם לא ידעו ומלת ענד
 יעבור עובל מועד החיים קלגים הם ענה
 הגוהים והעמים תבנו כל עליונה ערב עקב ששם יר
 כוב עומים היונה בעומים ומכר לעזון ענה
 אום אמל הדבה הן עיה דה דה דה אמל למלגים

ולאס

וזה אצל
 הנהגות ונמצא
 לנאס

וירד יא
 וימרו יא
 וינצלו יא
 וימרו יא
 וינצלו יא
 וימרו יא
 וינצלו יא

וזה נקרא ירך ונענעו ירך צב צב נצאמ כי עש אה
שניצלה דת אמש כי צמ טהרת הדיים תתחדש חסנות וחסנות
אם דהשתנה הדגנוני ערב צבה משי מני וכי
ומידבר נענעו עמו ונפתח הניח החש בפתח ירוק
בעבור התורה טהור אהריו נח ברגונה ומטה יצר
כמו ימנע וכמהו עיני צוננות וזה התנעם יאטעם
יחטבו שיוכלו לנשנה כל העצם ומטה ימו ממנו
והם ב' טונטעס התנה נקדה ה' טונטעס פנס המונטעס דני
ומטה ונענה טונטעס ית המדבר כ' טונטעס אגמ נגדה מטה
נפעע כמו ונענה ה' טונטעס נח אגמ נענה
וזה חור כי מה טונטעס נקדה וזה טונטעס נענעו
וכי טונטעס לא נענה דעשור הדי דה כ' טונטעס כמו
נעשה והגדה נצאמ דמנ' ב' טונטעס וזה ד' טונטעס
מנ' הפע' והיה נאז והיה טונטעס נענה ונענעו
הרש ונענה נעמ טונטעס ונענה את אנו' ונענה
הנעל ונענה טונטעס נפתח הדגמו היע' נאנע
כמו נענה נאלו היה רדע המדדי' למה
חסדוהנו' א' טונטעס נעם ל' טונטעס וזה את ונע
את חדע נענו' נא' כי מה מור אהי דעת טונטעס

דעה נמוכה ונהגו שנפצו מעשים ואמר שגשגו עלי
 ומגוד על צדק וקמו מלכים אחרים ובימים רבים צדק
 בידו הוציאנו נעבד אתה הלעז והלעזונה והעם
 הניצח והוא נגוד להם וכי אמר ומלא את הארץ ונעם
 יהודלו להמלימה כי רב דגו קצרה וקצה המגו
 כי כתיב אעז דגו כי האל אגיה לפי דגו על הארץ
 במלחמה נכח וילקח צינור על צדו והוא עז
 נכח צדו צדל דמלכה ואף מסד נכח צדו במהות
 שגדלים צמחוק אפי' פת הדבור יתב ענן בארץ
 דעם המה כנס מעמם כי עס היה המאנה ענה
 אחר המדגל וארבעה דמאנה ולפי נמלק דגול
 מאנה ולפי ועד דגול מאנה וקל והנה כל מי פלג
 מאנה ולפי ענה והנה דם מצי מאנה יפי
 דע דגול אחריו כו' כמספר תי' פלג ופי טוכו בקרת
 מזהם והנה כלב אין אחר פלג מי שמה מאנים ולפי
 ענה כמזו פלג כי אם דגו צדק יא' כי טוכו סתו
 דגו המודל עכ' נפצו לנע בשונות וכשאתה
 קומר דעם ופי יפת ופי דע דם המאנה טוכו
 והוא נגד דגו פת דגו נכח ונעוניה אינו

ביחזוק

אנשים ונעדר לא הציאו במספר נח ונגע ועל ענת סדר
עושים היו לאנשים ולרדנות דונת המורל ואברהם נולד
במקום נקרא אור כנענים וכמהו עבד באנשים כדון
והקדש ש' שמה לנשים אחד פ' כנענים מצד נח
אחי אדם רק משה רב הטהור הנודע לנצחיותו והע
כ' שם נולד אברהם כנענים משה רב אמו ומה דאריך
מולדהו יתכן שאור עשן הכנענים במקום הנטי
ונקרא כ' כמו אשכ אור לו צינן ונעם על שם למען ^{ג'ו}
נמות ואזו רואה וכמהו עבד אברהם אב והוכר
שם אשה נחור להוכיע יחוס דיקה ורחק גלגלה וקדעו
אמ' נשכחה היא נופי ואם צדע ק' גלה נקדל והאומרים
כ' אברהם היה עקני ולא שנה אמוהו הפך הגיד
והעז יגממש דנו נדע קמרה והאומד כ' טובה
היתה אמוהו אברהם איגו יטור דעני זה ואכו ^{ה' ע'פ} ^{היה כ'}
היה אמוהו אנומל ניקח תבח את אדם דנו ושבי
בהו אשה אדם דגו יפ' ט' אכל היתה אמוהו לנע
היה חנה אומל את שכי ב' דנו דאנו דהו עב
לנע יתכן שגמור דנגחל דתחלה לכתב אנפא
אמו אצו ופנחן דעני נשכחה ל' ל' נאמר ה' ע'פ

צ' אור כנענים

לאברהם יונקס זה המצויק עשה לא ניקת הדין ונמנהו
בתורה זאת לחדש החדש דמנה החדש
והענין שאלו שגהבה ללבה ארצה כענין וכלשו
באברהם אברהם יעב המעבוס דענינו ויעב עמם ומי
לאין מוקדם ומאונס דתורה **פרשת לק לך**
מאונס דענין ענה אברהם
ועדנו דאור בעלים נענינו בארצנו ומקום מולדתנו
יב דיה ארצו והענין שיעדע הענין עשה את ארץ ענינו
ללבת ארץ ענין יעב דתקין ונתחז לאמה עד
אתנו ענינים ענינו ענינו ארץ אברהם
מגיד ארץ מקום ידן הנת לארצנו ענינו ענינו
מאונס כענינים יאמר ענינו ארץ וידת לוקוס
כך דתנו יענין ללבה ארצה כענין ארץ ענין
ארץ הווא ענינו לו יאמר כל הארץ ארץ ארץ
דאיה מדלעך דעם מקלעך יחיד דכונעם מקנת
ונם כיהיב דכונעם דב' ואת דענין ענינים יד
דב' ארץ ענינו ענינו ונם ענינו לארץ ענינו
יא כיהיב ענינו ענינו ענינו ענינו ענינו
הענין ענין ענינו ענינו ענינו ענינו ענינו

ואמר כן בחדש
החדש און ארץ ענינו

וְיָהִי מִקֶּדֶם שָׁמַיִם מִנְּהַי קִדְמוֹתָיִם כִּי שָׁמַיִם לֹא הָיָה עֲשֵׂה
אֲצִדְדָהּ יְהוָה כִּי מִלֹּא אֲכַלָּה וְהָיָה עֵשֶׂת יָמִים יָאֵץ טוֹרָה כְּמִנְיָן
כְּלָיִם מִנְּהַי יָאֵץ טוֹרָה מִמִּדְּיָא עֵשֶׂת עֲשֵׂה אֲצִדְדָהּ
עֲשֵׂה טוֹרָה אֲחֻזֵּר וְהָיָה אֵת מִנְּהַי טוֹרָה טוֹרָה מִקֶּדֶם
וְהָיָה עֵשֶׂת אֵת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה טוֹרָה מִפְּטוֹרָה
כִּי מִיֵּד אֲחֻזֵּר וְהָיָה אֵת לֹא טוֹרָה וְהָיָה טוֹרָה
יָדוּס יָדוּס יָדוּס עֲשֵׂה טוֹרָה וְהָיָה טוֹרָה מִפְּטוֹרָה
וְהָיָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה וְהָיָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה
כִּי טוֹרָה לְהַתְּחִיל טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה אֵת טוֹרָה
הַלֵּל מִהַתְּחִיל טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה
יָדוּס טוֹרָה מִהַתְּחִיל טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה
יָדוּס יָדוּס טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה
הָיָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה
אֲחֻזֵּר יָדוּס טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה
טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה
כִּי לְמִנְיָן אֲחֻזֵּר יָדוּס טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה
טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה
מִמִּדְּיָא וְהָיָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה טוֹרָה

עד טוב הני מוכח למחנה ונעים דעים הנה
או בדיאת בני אדם לעבד את השם הנקרא
כיום ונראים מלגון אנשים נבדו מלא ביד
כיום הם ומרוב המס יבנה וכי נעים כי אפי הנג
נחתי ויהי רעב בארץ צאריך כנען ודאנו הקני
מחנהו אנהה מהשנים העומדים כי מיאו
פועים שניצו נימדין ומלה נא דמו עתה וכי
הנה נא זכרה והוא הפוכה דלגון ימיעאלי
ונעים הנה נא ידעה עובתה ביופי ענה צאניה
צאריך הנג לא תיה דמוה כי הצוכה מנחגת
דעבור האנד ונעים אנד יחיו שניהנו לך כל עני
כי ימי רעבון היו וצאה מלה אחנה מלגיל דעבור
היות הנעים דמלה שאחיה דאזה הדאטון וכי
קרא לכה ונה מנחגתו ודעונה הו את ונחג
הנח אנתי דעלך ודעבור לא צאנו באם דעה והעור
המקיר הנה סג הנעים ונעים ינעלי דודני ומעת
וכי דהו ולצדדים היניב דעבורת ינהג כל המוד
הדאטון והכל על הלגון והוא ריאג דהדגני

והיה ח האמה מהצנין הנכבד הנזכר ואם לא נמא
והתעלה והתעלה ויגדל על דרך המון בעבוד והתעלה
על גת הדבר מילה הגדלה מדעלי הנזכר ונעשה וקח
אותה ללאשה ענלקתה להינהבה אשתו לשכב
עמה והיום הביא עליו נשים טולא טעדה והתעלה
טעלה הנס לטמור אשה אנהבו והיו נשים גדול
ולא יבול ליעה דהי דמפנו נחשיקה דהי ולקחת
לך פי דמחשיבה נאמן אחיך נהביתה ונביתה נאמן
כך הבא אלה ודעלתה וקמיותו וולך בעבור
טעלה הנס הנקרא עין מוכרת נדן לתם ויין וטעלה
אנהבו דרך כווי צבבור וכן נאצרהם הולך עבד
לעולתם והיטוב עיני להיות פירוש ויין עליו
בעבור הורה על אמו תמצה טעה היב נורה
להרדיו טולא יגעו נדי וצאנהו ודקדוק עיני
פירושיו דמפד היטוב נאצרהם כצד מאל עיני
לו כדורה כבה ומי עיני טל כצורה כן הנזכרו
כדורה הנל הנאה כי כבוד מעינה כעבד זמן
נקלן מעינה כן כדוריו והוא היה עש מוקנה

כד וְכִסֵּף וְהַזְהָרָה הִיא לְגִי קְמָעֵינוּ נוֹסְעֵי מִקְעֵי
כְּדִים כְּאֲשֶׁר נִגַּע מִפְּאֵה דְכֹס אֶבְרָהָא אֶל נִגְהֵוּא
בְּעֵפֶן וְיֵא אֲמִקֹּס הַמְּנִיעַ לְהוֹקֵה לְעַם שֶׁבֵּא
בְּשִׁלּוֹם וְאֶהְיֶה בְּתַלְפֵי לְפִי כִּיעַב שֶׁלְעֲנֵן יִמְרַע עַב
מִנְעִיק בְּדַע וְהָיָא הַגְּמִיעַ וְהַרְצִים כִּי בְּאֶהְיֶה
כְּמוֹ צִבְדָּעִים לֹא יֵאבֵל וְאֶהְיֶה בְּתַלְפֵי בִּן הַאֲנָשִׁים
וְהָיוּ לְעֲנֵן יִמְרַע כְּמוֹ גֵרֵל וְאִם לֹא נִמְצֵא יִחְדִּין לְשֵׁם
נוֹסֵים יִרְדִים וְיִעֲגֹב לְהַעֲבֵי יִחְדִּין וְהָיָא מִלְּהַ זְרָה
וְאִיךְ פִּירוּשָׁה כְּמוֹ יִמְרַע וְנִגְעֵם וְהַנְּעֵם וְהַפְּלִיז
כְּדִעֵן יִהְיֶה לְהִיֹּה הַפְּלִיז מִצַּע כִּיעַב וְהָיָא אֶחָד
מִהַנְּעֵבִי וְיִשְׁלֹו בְּעוֹמֵה לְפִי שֶׁמְצִיבֵנו בְּנִזְמוּה
לְבִן עוֹמֵה לְנִשְׁלֵה לְצִי אֶבְרָהָא וְאִימְרֵה מְגִיֹּה
יִמְרַע וְנִשְׁלֵה אֶלָּה עוֹמֵה לְוֹלָא כִּיעַב אִם הָיָא עֲדֵה
אִם נִעֲדֵב מִמְלֵה הַיִּמְרֵה הַנְּעִי לְכַד הַיִּדְרִין
מִקֹּס צְמָתִים וְהַקֵּם כְּפֹגֵל וְנִעֲדֵב מִן כִּי נִחְסֵי וְהַ
צְהֵי מִיִּזְנוּ בְּעֵה עֵינֵי מִנְעוּקָה זְרָה אֶחָד נִקְצֵה
וְכִן הַאֲרֵהוּ אֶתְּ לֹא נִשְׁלֵה לְפִי נִשְׁלֵה יִסְרֵם צְמָתֵם
וְהָיָא עֵם הַנְּעֵה מִהַבֵּי הַבְּעַד הַכְּנֵעֵי וְיִסְרֵלְנוּ

מקדש כי סדום מעבד ביהאל יאמר ועתה אהלו
בעים לצעאדם יחזקאל פינע יד עש ואצין לאחזק
אך אשה דדבנר וכן נתן אהרם על נאשו הטיגעי ומה
פינע כי אבונמורד דבדבנר מלך גיש טים מגלינה
כמו עיט כי שושן הצירה ארמון הנה כהנזקה
אומלך גיש לאחזקאל ונהגעים טהרם אמרים —
והטיגעים וחזקיהו סערו מנהלפין הקל הטלים
כמו וטורה אהרם בעיד טונג בסד כפי יאם הוא עומד
כמו סת מתים ושמך מושך עינמו ואמו עימו כמו
אל אפך הטכונה וכן האים המלת וטנים וטולע
עשרה דגולו עטרה כמו כי עינת מים הנמיה
דבר י וטעל סהר עולם חדרם ודעתו כחנה מדועתו
כפלים כל הכותבת אהרם מונת לבו יחטוב מן הרעלים
טורה מהרים האצילים עיטלרם אומה דהדרם מושך
הדונג כמו ערבים ופינוטו כמו דעבדותם אל הר
טגעה אה כילכ לעומר תחת עש דאלות צאר דבר
המקדש נהערה והיא שונה דעבוד הסמחה עתלו
במה דדינוש להתמולגו וכן עפל על סניו ההרה

זכור להודות: והיא חלקה דבר והוא קהת צינס ההוא
זכור שהיום נתי התלמי שיפדה וממנו מצע סדום
והי על אלה המלטה היוושים וינה דתי דכעו זילק טונדן
להם על מלחמה בטעם והתם חנה יוא להעניא
החדר מתעבה ופי עע שתנה כן העכו טומנדס פעמים
במלחמה ואם לא נגד נחוצות אזהרה יעיר דרך
דכעו פיצן הקהו על מפורי כיכוד וכל הכרועה להוניה
כך טס טאה נגד ערב החשכוו במשמעו ומכלי יוד
פיראם דעוד ינהוא מרז על מקום זרק יארי התא
עם נטכס היא יוטכס והעד ויהי דטכס סכו והוא
דהן דדגלי המהרז ארמיה וכך כל כהן והעד וההנוני
ופי על דצרה מנהי חזק צמיר ההלוה כי כהונן עשה
יפה דגר טנדך אצרהם עתהה צעבור עתהנדב
ללבה להוטיע אטור נטצע נאחד כן אמרונדוד האם
טענדז נהתן צגי ציהו פיונג כחונרה וכן עאדה תמחה
המונג והמוס טורני נאצרהם הוציא המונער לכבוד
הטס נלא מינא אדם דאע להתו לן מחנה צדק הדימות
די טונעה כמו ביאנא אהטומים די נטנים אל עליון כ
הוה טענדתי טטס טענדתי זהההתן אס מהזונ טמזעו
כל דגש טרוך העוד הקוטיור הנוניל אק צלעדי שרתו

והוא שאמר עבדיני במחנה במדבר וכו' וכו'
אזי מן קדש אלהי מלשן והצלה מיד המונס
אזי אלהיך עמד ששדה כנוד להשיע צמח צמח
מנוע ונענע עש' ויוד ערלי כנוד אכזר וגו' חמדת
עדיים יהיו נהנים כאשר אמר המהרש"א מטוב בית
על מטוב למש' והוא מפעלי הגפיל מועדת טומא
בני טעם דבך נצח מונע עצמו ואחר עמו נכ הוא
מטוב בנה הוא דמטוב אליעזר ממנוצך כמו לצד
בעבור היותו כרוב עדיקה כמו ועדיקה תהיה לנו
ועדיק ומטוב אהים דין בדבלי קדמונינו ול דרך
עדיקה אחרת אשר הניחתי מאור עשדים לעד
כי פדמה לך לך עש כאשר פירשתי לא דבר
ואברהם הוא צדק כי דג ירוע ועש דיו זוד
האין דבית אלה באמר עשה ודען ועוד כי טעם
עצמית הגשם עוהיה הדבר על תפא כי כלל
כל שבארה הם עב תפא והנה לא חנא אברהם בעצו
שבדיש להתאונתו דבית מועצת יא ג עיני
והגבון דבית דת ג עיני יא ג הוא הכדע הנדול
ועיל צמ ונה כי מאלה הנמכרים לצדס צנהמה
ודעין בעיננה וכל קרבן יציה אורס דהוק

חזקים והחידים וכמהו על הכי צתה ויהי איש דע
כי מלה אינו כמודעל וכי אינו מלחמה והאינו
צריאל ופירוטו צעל רמועצס הדבר וכי אינו בלעל
כמוך וכי צתוה וצריעוה אמרה אל צתוהה ויהי
בהר כל איש לקראת רעהו כי העדה והארס
עונים דגס היצפור לא צהר התור והגזול כי צעו
טס כלל הנינו העוף וכי העיט צדיע נחלה על
הפזים העפודה יענב צדיעוה העוף הנחת הנח
מבוע כמו ענדינו ויטלהו מהתעלים וכי יענב כמו
אוהעיד הפזים להגליה קושף ויהי העומע
צאה זה לפני לאורה כי נקחת לגאת כל אלה ביום
יחד ויהקין ממוחזה הנבואה כי גי יהיה זרע
נקרא בלעון הקדש האיני ענינו לו משפחה כמעוף
עוהנא דבן דיגניש עלבן נקרא אורה כי טעמו באורח
דיען וטעם גי כמו הוגיט ענדה מהתעם ויעוהטני
לב טעה הוטעם כהקן בעינתם ואלו היו ידעיים טעם
כל אנה וצורהו כי כוה אחת ארבע מאנה יגנה יע
סוף הקין מהיום ואעווי עבדיו שיהיו עבדים הנח
אל אגוהיך כנוי על המיהה כדקד כל הארץ וטעם

בגילוי שיהיה בדבור ולא כמו זרע ודור דביי דור
המפרטים המהצטנו בעדונו דור והנה אהול עמדה
דורה נממא לאלף דור וצאנו צי בעה דורה והגבו
צעיני פי דור כמו ונצ מצור צאה לרעני ומדה
הקץ שידע האדם צמדו ויש ארוך ויש קצור ודור
צעיני אחר היה זרעני וזה הנעים עב מינים וכן נתנו
כי צהיה צמדנו נין היה קרה צ ועמרים ומנה
וצה בין נצעהם נבנו אצ צי כנען עני האמרי מפודני
צצוק צוק עוני מנשא והזכיר האמורדי בעבור
תוקפו והנה מעשה הרג המרכבים הגדולים
והם מלכי האמורדי וחמשת מלכי האמורדי
נחברו עב הטוע ויטראיות אחזרה וכן אמר
הנביא אשר כעבה ארזים ונבהו והמפרט
האמורדי מגזרה אמר לא אומ מאומה ויהי
השמש באה כי צהחלה שדנה לא באה
וכן צתוב לבא ועלמה חושך ודיעג ביחזק אב
והשמש כי הלכה מעונם אן פירושו אמר
בא האור הנראה בעבים והנה תפור עשן
במיות תפור העולה מעם עשן ובהוכו לפיד

אנשי ציון הגרים הם הדתנים נוצה היא טגנועה וכו'
העל אעוד ככהו לטנים על כל כרה אהוי זאה צינר
העל ההוא ככה ציה מנהר מיזרים הולא שיחוק
ולא היאר וקיע וקניו וקדמני מצני כנען ויעל להם ה
שמחה והרפאים זה טובה אכץ כפאים החטוב ואל
התמה צינדור הבהו וזה הלנענ וזה הדיבועי
אחריו ודעיב הזגים כנעניים הם כלם נעננה עטור
צנים הילבנען נאחור טאחיר הוטעה נאמר כנעני
על הנטאים נכין דתננה הזאה הם עטרה צנים
צמרני נצמקום אחר דגלל נטן הודה ויטונאל דים
אנעפ טעהודה מינעאל הוא אול אצנה מעודה
בן נענד יהנ טעהול כדמוה בנן והאב היסוד נטן
חם האונן כל חי האר אן פועל עבר יעממע אצום
אמל לה כן מקיץ עטור טנים הועה יסון קדמונינו
לא יטהרה אדם עים יחד מעמיד טנים אם לאתלד ונה
המסוק כדמוה אכמברהא ורקל הננח הנעלם
בין האנה המטודת ואנה הנודע החת הדוע
הנהון להחלע אנה הכפל והוא מצטן נפעל
ימינאה זכה כיהמוטפנו כמו ווטנאה אי מיה
כמויאה נטן אי הצלאהיץ ונענים מזה מקום נאנו

מראה

אחז מיא זה מקום באה נפתח דיט צדקה דעבור
אור הגנון נהלא ארביי וכן יודעה איט וכל הלעון
אין זכ ארנו הניק לנקצה כיהן מלה עשן רמועם
ישמעאל צהעלם האקם להקל על הלעון מלא
אדם חפטי זין האדם רגעם מיטלה מלא חפטי w
והגעם טולא ימעל צניז ממשפתהני יאז מלא נאדם
כמו טומטוניכה נעבור טוהוא מלא ידו צבל וצעע
טוהוא אדם יד רלבו והגבוז צעיט כיהיה זין ט
האדם כמלא עינינה הכל נאחז כן יד כל צג נכח ממו
בספר דניאל כיהוא החיה הרביעה נעל פניכל
אמונ ¹⁰⁰ ~~על~~ הם בעקנוכה ונקראו ישמעאלים דהוק
ורקמרי אל לא על מענקל זע הגזר דאה עש רגעם
אל מנאה הגפ הלם רמו ערה והגבוז טוהוא v
כמו פה נכח הצא ענד הלם איטי והגעם הלם
פה דאיה מלאך השם אחד טנאה צעיט כיהא
המיד נצא לתי ונאעז יהיה לטונה האחרת רגעם
כה לתי כן צבל טונה הני חועים ישמעאלים אל דגז
הואת ופ היום יקרא צאז אמנו אל טערי עים דהאז
ונגעם תקוף וכן כקול עזי והיה טערי צדק כ טעמו
רגעים נטויה על עמך צערי געמי על מענקל לז

כן נקוב על
נכלא מיו נכל

אלמזמזם

דני ורבים פירעו והתנחלו ונודד עובד לא מעורר
ומהגזר ומה טעם להזכיר את הנושם צדק וצדק
ליכא אברהם ויחול והנהגין ^{בשם} הנושם הנבדק והנורא
שגדנו וזה הנושם האר נגד המעשה כי העולם עומד
על אלה בשמות והמציין סגד הנושם יאמין והיה
המזים שגלגל העולם למה המילה וצדק הנושם אשר
לנו צדקנו עלילה שגדקדים וצדקה לאברהם להחול
קודם שגדקד עברה להיות זרע קדוש אברהם עב
הנחמה הדיש אצור המון גנים ולא בא הנושם לחסר
מעצמו אנה כי אם להוסיף ונעברה טעם האר לא נעשה
ומלה החול לבס להחול והוא טעם הפועל מהפעיל
הנושם הנדאם כמו וימלא את צער עוללהם ומעלה
להרוץ ונחלהם כמו ונחלהם והגין שגדע וכך פועל כוח
כוח עש נדנה יחול לבס מצען נפעל וכך החול יחול
ומה טעם לומר החול יחול לבס פעם טעה וכך הדין
וכן הפרוש נח טמנה ימים יחול לבס כל מי שגדקד
לבס חודעם גם כן כל יער צדקת אומקנה כסא ואתה
אברהם החול יחול יער צדק ומקנה כסא הנושם
ואם הם גדולים ועוד זכר אנו לא יחול פעול כמו

ידור נדר והוא מן ונקל להם ונגעוהו אם יהיה במצוה
 אם לא ימול בשוב עבדו יגע עשו כרה כי מצוה
 הגיע הצנן על האב ואם אצו לא מורהו ימול עמו
 צמורהו נכרה בידי נשים והתנועים חטונו כי אם
 מה הגיע ולא נמול אין לו חלק ואין פירושו הנפש
 ברצונם כי נפשו רמוצינו ונגעוהו גם ניוט לונפש
 וכן נפשו כי החנאי יא כי כרה ~~כי~~ כרה כרה טמו
 צמורה זרע על כן אמר הרהו מעמיה כי מי טיע
 לג דגים בארתי וטמו לא נכרה עפ נהה רמונה
 כסף העודה והנה טענהם על לשון עזר' המה
 יתיד' הטן מאה נונה וכל המה צעצור היות
 זרע הזקן כי על כן לא יולד וההמה הגדול יז
 חלד צטה נגמסק חמה והצן מההרם יגרה
 יכנן וכאשר הסהבל הדאה טעבר טודה נפלא
 מדבר אברהם כיהנה מיצאנו אברה דוש טכלאחד
 הולד בן והוא צן וכל מתגועים טונה נחיי הדוכה
 צימי אברהם ארונים ממי דוד דוד ובראש
 נסהגב המולצן מיד מל צנו וכל לילי צרנו
 ומקנה עינים היום הזה ולא אחר לעיניו

עצמו

אע"פ כדא

כולו
 ויתר כיוון כולם
 ויעלים ואלים טאוב

כספו

הדרד וקהל היו יחד ^{בא} מיאנה לילי צהו חוץ ממקנה
כספנו אחר כן ומול ג' צוים ויחמו ויטמו ויבדו ויגלו
ציהו ומקנה כספנו רלפ יחוונו ארהו צר צונס וקהנים
ישאלה גריתם כק מהדורלפ למלאה דינן הגזר
נחוונו מדני נתעל מין נמול כמיוונעל ויה ספרים
וירא אליז תועי בוח אמרו כי הניס עולטור
אננים והוא אחד והוא שלטנה ופא
יהמרו וקהל עורחו וצאנ שניאמלנים סדמה ומעיש
אמרו נאהנים נראה אליו במדארה נראה נאחד כשא
עניו נראה מלאים הא צאלצנור אה טרה ורהנים
הלבו לבדוס הא להטוחיה והצלה ייל לונט ופירנאו
נאכלו כי נאכל הלחם כטנים אטוב האכל האני נפי
כיעל כן עברהם כדני קדמוני הגזל כי עברהם
וכן כיעלבן צאו כן העשה דרך מוסד שכתב
לחם די לונטי נעני עגות כמו והלונטי כעשה מיה
כניה הגזרה צענה האחלה נטרה מיה אומיה
כמו רה להי והוא אחיו זה מילץ המודני אל
אברהם היה אחי האהל נאברהם ינאב עמרת

על דאגה טרה ויא פדה הצהל עלה היה אהר-
אהל אברהם יצאם זמנים קציעו למים קדים טעם
צקחה דרפעה וקטנים ובה סודה למולאד היתה
לי עדנה כמו היתה לי ועדנה עדין ועיני רחמי
איהעדנו והטעים אהר טבילה נקדה איך הנהדה
לי עדין הנגיש ועוד כי אדונתן ואני נקדתי פי
אהר צלוחי והמולאד אמר אמהד ומס אמונים
נגבם כמו מס טבלענים ומתברעים אהר אמהד
כי זה טבלענה ארטיים נביאים היו ואם טעם טעם
והבא אברהם נביא היתה ואיך בא נביא אב נביא רס
אם היה גדול ממנו במטה ואהרין והטעם
עובא בא לאברהם כי אם לטובה וכן אמר איה
טובה אנהד והגד קברו למדוס ואל הנהמה
על מולה כי מנחתיהם אנהד כח כהן ומיטה
ואהרין עטנו אהר כל המועדים והטעם עטנו
נסמך עליהם צעגד טעעעו עלידם והנה
היתה פי יאכלו במשמיעי ופי יאמר אהר אם
לא מיצאה מן אינו קדש דק הנא כמו בצורה

על כן פתחה הנני ולא נקחין כחשופו וצבתים
שהנאק מנין יהיה פירושו נגד העם ונגעם צענין
מדבר צדקה עש הגעול נגדהם יאמר כן עש קלם
ומצאנו שנקרא הנגד מנאך כחג יאכר אברהם
צקע רענה מהנעלה יאכר הנא מוקדם ומלומד
וכן הוא וכבר נשא אה עיניו ונעשה כן נכד יאמר
כן נראה אלו הנס ואמרה **מל** רמה אה מאברהם
ש זעק סדו ונעמו נאלה התנעבים הגעניאל סדוים
יאברהם עורגו עמיד לתע הנעלה ועל כל מעשים
נא אמר עם אברהם יצד ארעם המלאכים נאמר
לג דק יאמר יא זעקת עם אברהם דצר יאברהם
גע ואמרה האם הקשה ונדנב פסוק ניתנו מינים
האנשים להודיעי דעה נגד אנאל סדוים אה
הננס לאברהם זעקת סדוים וכך אמר לנער ייעד
למענו ניעד יאברהם עמיד בינס נאין לגנעך
להיקט סומדים והער נאמר באחרונה אל המינס
אמר אמר עם אה מעי והנען צעני המצאנו
דמונו דמעני נאלה נמורה ומדת היכלא היעלים
וכן עשה מלא יא צענו דבר מלא צעני הנס

לעשות ולוהיה זה השנינו לא היה חס דין
עב הנס ונעדרו צו מצוץ נעעל ונעמוו עיהו מדוד
צנודלו ומילה וזה העדרו אינה כן רק הם מהצד
צו ופי זעקה סדס נודצו דצוים כנגד הנס יצו
זעקה החמס וחנארה כיבדה ולא חילקה
הארץ יא הזעקה את אם כן עינו אינה בהם
כלה יאם לא אבהם אנהם וכן פדעו נידע אלהים
ועל דעה ננהא פידעו נארה יאם עינו כל
כדעה הנאה יאם לא אנה כי האמה שהכל
דע החלק על דרך כל ולא על דרך חלק והנע
כזה הפידו הוא האמת יאם הוא סוד גדול שיאמו
אברהם האם הכמה ידיר ונפחה הא האם
יאם הוא להמה דעבור האם שהוא מהגון
שמינפנו דלענו הקדש להבהי באנוכ למעו
הכמה פועל יאם ונעמי הבלה וכן אמה
עלמו יאם דענים הנא למקום כנעני
הכלח כמו ננא ענו ולמקום הוא מקום
צעדו נע אבהם להיכל את לעני חלילה
דוד על איהו יא נאמה כנעני ננא כמו

היה עמך עני דלוק והיה דעמך דדענך דלוק
דדבדו דבפין הוא דרך קצרה ונעמו והיה
הצד דכטונ והדטונ דצד דכין דמנד
דעענה דעמי דעמי דחענה דאורה נאך
יהין עמך יענה מנעמ מן עבדא שומע כל
האדם ונעם דהוך העיר עבדס יאס אורה
דפדבמא וכין נענענו דחוננה דנעבס נאך
מלה הואלה דמו דמלנה דך פידעמו דלה
וכן הואל מטה וכל מלת אנד נקס אורה
דמולה והמעס אמד נעעס נאעב עמד נאך
כיעמי היה נאך אנעב והעיקר על סוד
הנעס ורס העצמנה יחסנו מחוננה והנעס
אנל דחד העעניה מהמספד נעעס
ההנחיה דח מטה ההנחיה דעבד
חמנה עניחסנו את דלל נאך דך
אמ אנל יחסנו היא דרעעיה מן דת
דמספד עממה אס מלאען נעס דא
אמחיהס ונעס דא עיננה דעבד הארעעס

לא אעשה הנדונה ולא אביך חצב להחיות
אחרי כן נחמד הדביעה וס הנעלטה גם
החיות יא למנה לא הפחיתם מעטרה דעבור
הינה שנים לכל עיר כי חמשי ענים היו ויהי
אינגונו בני דנונו נאמר דודים לצדה ולעני
עגורמינו הנעביקו יאין השלה מחות מעשו
ופי זה העבוק חזיק די אמורדינו נאברהם
יוב למקומו עאה הגאה היתה דמחוקים
שהלך אברהם לטלוח המלצים ומניג
ישקף על תנמדום אנופ גה הוא דה ייגורם
אברהם דבוק נעקף נול מעסדום אחר צאת
העמיז היה כילתהמה מדום דללה תני
העיד הרה ופי דעלב דמסח מיעדים אפיה
גוד נים אפיו דאבץ וקם דוידים טיהם ונהים
עיל דמיים הוד נא אדועי דבוהי לשון חוק
נדאטוד המציא מלה מיר שמה מוס
היא כחמישייה נאס אבליה יא המנהג
שיחה פו כנען ענימה יסוד ממקומו נילד יא

הבלתי אואב המסוס הנקרא כמו כוונה שלי יאמרו לא
אם כפי עיני לא יחזיקו דברי דמעה פתח
וכי ואני והנפיש הפצר נסבו מדען ויחשבו כל העם
מקצתה טולת היו פמוכיס אל התציה יגדוה אוחס כנו
שביבה הפלה את הפהרה היו גלה בימן עקבה
נמזיל הסר דעין אנו לשון דבס ומדוה צמועה
שעבר בלא תוספתו פהוה טוהה האל כמו אלה
נאמר הגאון כי ציגור העליוני עולא בא אמוט טה
המעש כחוקי כנס ל העשונגה המי יאנה כל שון
אמריהו דכנגדים מלה דביעה והצרכה דמעשה
שע נעשמה מחשך העין והלב עיל מי לך עה
אם יעל חתן נעיד או חתנים עהם כצניד ונד
דנוהיד והנה פה טענה על האומם האחד
הלך להיטב את לונני והנה מעהם דברו אלינו
כי מעשה הים אנטנו פ האחד טולדו לנג אחד
בן עמו שאמל לו והגדל חסדר הוא אמל כי לא אנהל
לעשות דברי לקח' דנהיו ד צנוה אחרות היו לו
ימרה דהה והעיד הנמי יאנה ואתה ל ינהל עינה
ליתור ונמו הנזכר עילה ויגדו ודג רמו ככני יאנו

כמו ויניחו כהונתם לאמר ואהמיה מהפידונו שחזו
בן ארזים ואמר כי דתמהמה מערכהיה והנה
נכרת כי שני הנהאין משיקין דק הוצא לשון ערוב
ושכשו חטונכש והוא דפג ויהי יקו יצא שפחד וכן
בו דת לגבוה ומלה כהונתם שם הפועל פמנל הוויזים
מאפיץ מצנים והמס הפועלים והם המלצנים יאורה
פעולים אג הציא חוץ אהה וכלא שר לך וכן המין השני
אמר צוהיך לאמר לא האכל ממנו אל נא אדוני חוץ
ונקמץ דעבדך שזהוא סוף הפסוק ול שמואל ספרדי
מערה הוצא ועל דעה שזהוא כמו לא כי פאשו אמרו
ההרה המלג הנשיב לא כן דבנה נא מלחיד מהם
עבדך שזה נגב צעיינו שזהוא הגדול פ יש דמלצנים
עודים והו ^למהי מצמלע צהג נמהי כי ההו והינד
סימין היחיד דפעלים והיה כן דעבד ההתבדנה
שני הוויץ וכך אנהו השומיה נכרת מיצע קנגה
מינה יעיר והוא האר הנס וצא דלא סימין נקצה
דמינוץ מזהה לשון צמנה והמעפ מזהה וכך המין
צעינאכל דפסוק אהה ה פעמיים וצמנת הארמה
נשדכו כל הארמה מארמוי מאמבילונג נינד

כנגד מצדדי בנינו עינינו צופיה והיה עינינו
כיון כתיב ומבית דמהפכה וזה המעשה יורה
שנמלטה צעדי וכן אמר המלאך מלה כב' טור כענין
מגדת קטרת הכד' ט' מקום אש דולקת המיד' אשר
ישב בהן צאתה מהן וכן ניקד צעדי ובעד' צן אתונגד'
צאש' שרמו אוחו נארה' והאמר הצבירה יהבן שהיתה
לנאשה אחרה ומהה צהולה' והצגוה חשבוי' כ'
אש ומבית היה צבל הארץ כמצול המים' צעורה
שם התנועב ואם הוא צהר' וכן צערה לכס' מואב
כמו מאב' ונגעם עה היום טולא התעב' עמוס' וי' א'
זה הדבר דוני עה היום' אל טולה אשהו על' וכן הגיע הוה'
וצא המלאך בחנוס אב צימולך צעבור כבוד אצרהס'
צערת לבקחה וכן עס פדעה' דק על פדעה הצי' נגעים
ודולים ונג' צהר' נגעי צימולך צהר' לא היו כן כי צימולך
מפניה' ונגעים הגי' ופ' צימולך צערה נענו וגי' ומהכרתו
כהו' ואב השומע' אב דבי חולם החלם המחלי' מולך
דמלה נעפיה' הגי' איש וצמלה לנעס נכרי' אצריך מעשי'
לנג' ולענה כמו לנגוע ולענה וכלם הם שומור'
הפועל מזה עשית לנג' צפתה קטן תחת מה צעבור
אנה הגיון הצא אחרון וכן המנוע' אחרת' צהר' צי

אז עשהו רחמי עלי אצבעהם והגבון דעני עשהו
אצבעו לך דברים לפי צורך השעה ודמסק אצבעי עשו
צורך אצבעהם והעני אלהים לשון קדוש
והעני עשהו נוסע ממקל למקום ולפי דע אצבע
וכן והנה הועה צעדה ואין זו הועה צלבי ופכה
למה הועה אצבעי ל צעדי וכך נאמר פועה לדני
ישאל הגה האלך כפנה עיני מושך עיניו ואחר
עמו רחמי עלי אצבעי הוכיחו דים אהבים והנה
הוא לך רחמי מוכה עיני צעור אצבעהם עשהו
צעדך והעני טולא יעא אצבעי עיניו אצבעי ופ הוא
כמה עיני לכל אצבע אהך משפחה עבה עני
עצמי ויהי עניו ונכחה רבא צלשון ישמועאל
ובמקרא אפים דמהו רחמי צינס השלישי יעא אצבע
עניו נעני ונכחה דברי משה טולא אצבעי עני
עבה על אצבעהם אחי הוא והנה פרוט ואה רב
ועי כלמה והנכחה שרה יאכיה הנה הוא לך על
הקסא לקונה לך מלצונט ומלה עתה מושכך
עצמה נאכחה עמה וכך הוא נכחה אכס כסא לאהך
לקונה לך מנסה רחמי כפנה עיניה האנה לעיני
ונתה לכל אצבע נהבי לדעלך יאך ודקך ועצבי

ושמחת' ויהי עבדך להיות פירושו' ואשכחתי כי
אברהם הוא רבון עינים לך ולעצמים אשר אתך ובהו
לך ואשכחתי ופאתי ואהרל ועבדך ציאה הוצרך
כסגתי וגדחת דברי משה ויעמד טעם הוגברתי
והוציאתי את עבדך מן עבדך ואין דברי עבדתי יכלו טעם
אשר אתה צימולך ואמהותי לא את צימולך נכח עינים
דמי מלחמה צעמוני ענין אלה ציענה אשר עבדתי
אנהך דהן ציאה הים ואני נחור ויעצדו הפאחית
זהו צמסוק הנני מפענני כי ענין ענין יח צעוד כר
כהם וטא הוציאתי מן וזהו כרס צעוד
מפני שם שאמרן שהיה ענין ליאה להנין ומלה
כל כהם טענה עליהם ומלה ילדו לטעם רמו עתמו
הצאן למזעזע אשר דבר אנתו המלך טענה איה
טרה אשרך ופ טעם אלו כי כן אמרנו ולא הגפיק
הטעם על טעם ינתק ולא התלפני כי הוא ענה
לכאן כן מינתק כי כן מנתק כל טעם והוא צו ענינו
היהו דוב מצנע אודות רמו על דבר וחמה מים כר
נהבן הורה מעור ומהו מסכת מהנהך ונציפ
יהמהו מאברהם היאך ונציפ דגני ופ טעם עינים
כיס ואתה נדבר לבו והתמה מאבה טימהו כי

אצרהם לזר^ע השם ולא היה נהגן מומן ליער עלת צדיק
ערה שמוי דצדי השם ולא והנה באחדונה אחי מורה
עורה נהגן מתגורה לצנו ישמעלחם נחמה מים נהגן אל
הגז נוס על שכרעה נאמל להקחי אתך צגז יישלחה
ניהגן עשהגן לה כסף ונהגזי לאפיל הרל עיספיק לה על
צאנ נגצעי כי ציור היה אצרהם והנה היא הנהגה ורא
יעה הדכך והנהג והנהגה חלה מחסרון מים נאמל
עלה חתני בתיקה נראתה שופטיו ייעלה צימא ונהגז
הנהגה אחר האגס דנה קטה כמהו השמייעו אל צבל
דבים נאס הם ציור טגיס כמו ערה נטיק ופ כצה נרצב
מנכה רצבי קטה האר השם כמו נגזי אס תטיק רלי
ולעני מצגן קל נאמן לואם רכלי צן צני מה הנהגה לשונן נקצה
לדונה עים האר היא כמו לדדה לערה לעדות ונע
כימלה שצועה עיקרה שצעה נצמקן אנהגזעי
שצועה אפרשונה אשלאילן ופ ינמי לאנה והאלהים
נמה אנה אצרהם יאכי הממין חכה השגין וההאחה
האקס ונעיס כל המבטה יכתישים כק נמה כמשמעו
נאנטי ניקול הדעה אמנו כי הדעה שמים האחד
דעה הנהגה דגכס הוהו והשונה דעה הנהגה
וזה פינוש נהגה ופ ערה ידעה והנאנין אמל שמוכה

נשה להראות יתקנה לצע אדם וס מלה ידעה כטועם הודיעני
והלא ידעוה האני כי צעה שונקד דגו לאתו טום אפונעניו
ואתים אמרו כי פי והעלהו טום לעולה שיעלה אל התר
ונאה החטו לו לעולה ואצרתם לא ידעו סוד הנע ואת
וימהר לטחוט והטום אמר לו לא צדקה יאה ואתים
אמרו הלאהו שעהלהו לעולה ומהו והטום יאה
אנהם יי' והניצרכו סן האונים לפי חוטאים האלה כי
אמרו לא יאה אחר שיענה הטום מינוה שיאמר את
כי לא העשונה והנה לא שמוכדם על הצרכים שהחליטם
בלגים אחר שנה ואחר שהכה את צהלה נמה את
אצרתם סכורב התנועה והטום נסחו כדי שיקצר
טכרו וטעם עקה ידעה דמו ואם לא אדעה נעור
אמר סודו דפסו ידעהך דמב אם יעורני יודעה נמהוה
אתר התים טום ענה הצדה וכן מופרד טע יבן טלמה
אה הצדה דהר המורה ואיננו הר גובה ועוהוה
אין אנוה היבוס יצק עיני עולה וטומם על החמור
טום הטלויטי שייא מצאר שבעי יא איך את אצרתם
ונשודה ואתים כי היה צדעהו להציא עימינו ואצרתם
רחם צדד טולא סורו מטום עב טובו וטולא כינע יצחק
יצרת וקדמונינו זל אמרו טמה יצחק באטר נעקד
בן לטעים ואם דברי קבלה נקבל מודרך טצרה אפיה

נכון היה לאני פותחיה צדקה יצחק וכו' היה שנה
כענין משנה אצו שמוסר עיניו צדיקונו לשבתיה ואין
צדקה צדקה על יצחק ואחרי אחרו עשה לה צדקה
ענין וסוף לאיתן בעבור שגשג עיני העולה והקדוש
הדעה שהיה קדוש לשגשג עשרה שנה והכריחו
אצו ועקרו שלא צדקונו והעד שאצו הסתיר הסוד
מימנו ואחריהם יאבה לנו השובה שאחריה העולה
יהי שני צדקה ואברהם אברהם פעמים כמנ צדקה
אחר לאחרי שואתו צדקה קדשו ואם היה נאמן
אנו תחסי מלה היה וכן נעמנו אחר היוהו נאמן ורבים
כמהו וילך אחר דבק עם נשוא אברהם את עיניו
היה בין היה אחרי כן אחר נאמן כמנ שפנו הלשון
ברל מורה ונעם בהר יי יאה נאמן הדגריס צי
נשבעה זאת השבעה הוצולה העומדה לעי יען
מנעם ענה זה המעשה יענה יעיד יעוד אצו מנעם
צעלם מעשים עקב שרע צדקה יעוד אברהם
ולא הזכיר יצחק כי הוא צדקונו וכן צדקה
לא הזכיר אברהם אהרן והאומר ששחרטנו גידו ונח
כן חי הפך הבהו ילדה מלכה ופ היא להזכיר חשב נדון

זיהא חיי שרה

מייס לשון כדים לא
המבדני ומנהג הלשון

להקדים המכיר הכר על המעט והפך הדבר כמו שני
יעקב ארבע שנים אדם גדול צענפים וכלהוהו אצדקה
הוא על דרך דונו כי לא היה מהעשקים ונאמר מהה
ערה היה אברהם במקום אחד על כן אמר ויבא אברהם
ולצדוהה ולצדוה עליה וכן וצדקה אברהם עני מההו
לעם ועוד המצא פירושו לאמר וצדוהו הוא הלך והושג
הוא הגד הושג צדוץ ואמל הנה את הושג עימך והמות
גור עליה ואין כי מקום שיהיה לי אמונה כמו נחלה
או מקום שאורחיו אורו דבם להיות קצר למהי ארע
וכא ארוענו לשון המדבר ואין צמדו מוסר לשון
אחרים שנהתים עמוי נשיא אהים דרך וצדקה בעבור
כיתה נציא יכלה נמוע כי נמצא צדוץ וצדקה צדוץ
ודק דוק נשתחו צמפי היתוד והאנחני הנותחית
היתה לשם לא אמרו כלום כי הנהו אמל שמהנה
לדני מהי והשתחיה שישות לאטוני וזה משמע
הנהו שצח לאהרן ופמעת הנהנה לחתנו מעשה
המנהלה מעשה צדוץ מעשה צדוץ מלא וההפך
חסרי לאין לא ארע עומע נזאה הנהשתחיה הנה
למעשים לארץ לעמנו להתשחלני אס אהה לו
העשה כן לו עתה כסף העברה עתה לסוחר עולם
קח כי אס כסף נצרה יקס נתקיים ועמך השורה

למקנה והנה זה הנהג דרך צמחוק שהיא למעלה וכן
ג' ותושב ארבי והעטרה טהומביר הואין אינפ דצקיס
ונגערס לעיני צעהת אנשי המקום ונגערס צרל צאי נוער
עירו כל עונד נמצ' ואחרי כן קצת אצד הם ומאזו נהקיים
הטרה והמנערה לאחות קצת לנלמדעני ונזכרה יאה
הפריטה להודיע מעלה ארץ ישראל על כל הארצות
לתיידי ולמהים וענד לקיים דוד השם לאצד הם להיות
לונחלה' דבן אה אצד הם צרל צאדן ימים ורצונו ועשו
וצנים ונאה כל חמדת אדם ונדש נאצדו היתה שמה
צרל צקיד להוסף צית מטרת שנים נא יקן חמה ידכי
אחמו למלה ואלו היה כן היה נשבע צדיה צמילה ולא
צנים והקדוש אי שהיה משפט צימים הדב לשנים אדם
ידו חמה ידך מי שהיא צר שגגה והאדון ינשצ וירכנע
היר כנעש השבידי המת רשוקך לעשוות כצוק ונה
המעטעט ענדנו הינס צאדן הנדו ונגערס אה השגמים
נאה הארץ צמקום הנה כי דה פלו לפלגני צאדן מרץ
הנזמים הוא והנא סוד הקנענע כלל ליא געיס כי אצני
יאה חבן ענדנו שנס ומונדהו אונד כעגדים אנלי יימא
על גענמים רציס ונת אנלי יעשה גרים יבלעי נעבה הא
ההטוב צפתת קנגן בעגוד שיעה הא הדען קמוץ נאן
נערה צגדול דוד על הגשען כל השומר מלעיל מלשון

שמירה ואשר מלדע מערת שמרים כמו השמר
והטקטוגניוס ונשוקט הנא על שמריו הוא יעלה מלדעו
המלה ואם היה נדונה למה אמר ואם לא האדה האמה
לא השב שמיה שיעמד צריך שאל ונגעם לא השב
צעדוק אברהם שהוא העיקר יצדק הצדיקם על צדיקים
הקרה נא למע ונגעם הכן חפצו לפני וכן כי הקרה
אלך אנתה הולחה וסמך העיד על המלה הנצא שהיה
ענה ונהוגה צמלום על ידי המלך שהיא טענה השם
עמו לעדו והעבד חטב בלבן ביאץ עין נדיב כמשפתה
אדניו נדבים המהו נאמרו טענה עשה כהנון ולא ידעה
למה כי אנהיה נערה אחרת שנתשוק הנותשקת
ומניו ומצאה שהיא ממעופתה אמרה היה עניב אות
ולא הממד כלום כיפי צת מי אה נבדד אמלה קודם
שיתן לה כלום וכן אמר ואשאל אנהו וארד כן ואשיב
היום וכל הדבר שיהיה לל לעוס נכח אמת ממשפתה
אדניו והותחד שהעשה כך מומר כמו דה נדיב
והשם שמע המלהו נדד ינהג אחרה ואיש לא ידעה
כחוק עידד הבל על חנין הדדך רכ פירושנו עיתבן
שהיה הנערה צהולה ויעבד עמה איש גם הבר
ואין דאני לולה דדי ערוה והאיש משהאה כמו משומם
מורה נאני עדים השאה ^{אמה} עמה ונגעם לה כמו

עשיללה ירחו משהאזה אנהומים דשוניה חלא וזהו
מונין הדעעל דמו נהאזה פנים יתכן הוהו מן שיהיה
פ"פ יעום צאף וגו צאין ושעל דאף יול מעל מכלל עור
צמיתו צקע חצי משקל מנהרה עקע צמיתים מנהרה
צמיד פתיל כי על היד האמה הצמיד האחד הוא שנים
וצורהו ידועה ללפן מן הצד הנגד הנוסף פללן מן
הקל מכפעת מאכל בהמונה והוא שם כלל והחיה נאענים
יעום מהבטן טולא נהא דא שם פועלו דמו ויושב את משה
יא בינעים עזר אצרהם אנכי דבך עים דצד המאכל
והנעים כיטג מאכלים אפורים לנו והגבון שאנדין נמאויס
או הנקבה מאכלת ולא אמר משבועה והנעים פאמר
מאדוני ומאכלת חפר דגד שאינו חיוני ואמה לב ייס דצד
החמדי והמלה מנהרה אמונה וההו לשון נקבה יאשו
דצד י"ג נכין דצד י"א שמים נעשני אנהוכה צחלנס
ומקדננה מנהרה מניס אנ פירושנו מלדושים נבדדי
יהי הגון טרע יאמר אמיה ואמה דם עקבלג המנהנה
נהאב מחריש יתכן טולצן הנה גיול מאצין צחממה
וכצד כ"ט כהו יען לב ונהאכל מיניק תה צמיס
הקדמונים והרכנה על הגמלים שהציא העבד
יחך פרה ואב הוא סנה כמון ולא נק מ"ץ כי צחממה
הוא צחמח קטן ולא יעלה יוכל לעלוה צ מחיונה נכין

כל ניאמר ונגעם ניקח הניבד את רבקה וילך הניארה
הולך עם רבקה ולת הנישע עז צא יצחק צא מצות שם
מקום יקרא צב שמורה יניא מצפנים כמו סוד כל בית
מצות והישר צעיר שהיה שם הפועל וכן נעמנו צא מצות
צא לתי והוא יושב כי צדקים הקהם שם היה די והוא
צפנה נב ארץ ישראכל לשנות ללבה צין השניחיה
לפניה עבד קרוב מצארה השמיה והפך למנה צקר
נדבש כי היא מחנה אדאנו צארה היגדי ונגע
והפל מועד הגמול בדיונה כמו ייפל על פני ותמוך
הבא מאוחר הוא מוקדם כי והאמר אל העבד
וכד צמדה אל העבד ונתתם מצען ההפיעל
האהלה נורה צמו דרך קצרה האהלה אהל
נורה צמו וכן הנצוה עונד העביא כסאן אלהים
מצוה קטורה אינה הגבי כי כהו נלצני הפילונים
ופי פלגש שמחה ניה הקטום אינו על זכר ונודל
לפרש על פילגשים נעים אינורים יש אונל כי
אנוד נהיו יודעים הדרכים ולטונגים ינפס ממחנה
והנבון צעיר כהם שמורה נאין צהם האר הנאר
מהנוה ממונן נהן להם קדמה פילג אל ארץ קדם
וכן אנוד לא יעבדו אה נבוכד נצר וקדם מזרח
ארץ ישראכל ייא אל מקום צן ישמיעאל והדאנו

והנרנין מנה וייע יאת הרוח מהננין דייע אחד על
עני ועבוד הלא היתה יאסף כולינאל המונה ומיר
ייע והנה כל יעלה מיתה יאין כל מיתה יעלה על
כתו צמסול וייע ופי ימות אברהם שמה צמסול
טונה יאסף אל עמיני יא על כבוד הנפטי אומי
בהינהו מתעסק עם הננין הלא כחלק נפרד ונהעודה
מהננין יאסף הדיוד אל עמיני יא שמה משפט הננין
והננין על לכה דרך אברהם כפי החצר אליהם
וכן יאתה בבא אל אברהם בשלום עמינהם ארמונים
כחונ גינה כסף באמונהם מינאנו אמונת ואמיס
והננין עם לאמהם נכף כלמה דינאמיס כיהוא
שנש כחמו ולאס מנאס יאמיץ ננניס ערהוא צלמוד
נדחברונגו טונה וקס צשדעיס על פלאחיו הים
זמון יקעין נפל חלקו אג ויכנג אונשכוד צע ישמע
נרפעיס ממקום למקום כנניס אל הנניס אנהנעל
ונה מענו כחוק דעשור יאחיו צמברתי ומיניס
יא צמוד מעבד לארץ ישנאב נהבן טונה הדיוד על
ישמעעל שמה צתי אמינ אחד ישנפג כל יא דענג

מדת מונתו ואלה תולדות יצחק

אחד שגדל לו

די ישמעעל שב להזכיר הגלות יצחק שבהם ישנו

טו

ויעשה יא כי נעים הנולד את יצחק שמהיה דומה לאינו
 וכל דואג יעידו כי אברהם הנולדו אומן טוננים הנולד
 וכל ונהה כמנו ילדו על דברי יוסף ונהעד נואמל ניטלחם
 מעל יצחק בני מידן טדה נכן דלגמין נאמיעאפ אחות
 לבן הוא ידוע ונדבד מאציה וכין אחות נחשגן ייענה
 מהחנין הקל כי העהינו אל י מהכבד נגעמנו טחנה
 יעקב לו נהדעה יעקב מצבן נפעל ירהמיתו
 מלגמין מדוזה נהיה כפול ונקלאו צעס על עמס
 חופס וכין נבני עשומים תפשיט נהיא נואלהגשים
 נעילדו אם ארבע להם ככה נהאמר לאזנהטעס נהאמר
 אם כן הדבד נהמנהג למחה זה אנב דהדין מיטונה
 נאמר י לב עילי די הגדיא או אציהס עימנו כלאמה
 עד טהיו ציפס עו טנה וכד הוא הלועל נכין כן עבד
 אב נכין אפדע זה הפסוק הנוליס צמסכנן אלס הנמדע
 כמו אם לא טידיהך למוג טהוא ^{פיוט} ונתתי טאדיהך ייג
 אוממו נוקס כיוג אכזוי נאין מלה באדה סמוכה
 כק טעמנו טעה באדה ועל דעה אחים טהיה
 סמוכה נכלאו טמנו עשני דואנו נהבן טפיוטנו
 מעטטה צפני עימנו נעליאה היתה זאת הלידה
 בעדה שכל צן אדם ינא צעליה טהיה מוכה
 עליו נהנה טטה טעליה נפרהו כגע אחי נקדא

ויעבד

הטס בדצריס

על יד

ועל

לחוב

מל

גדולה

שמעו הקול אנו יצחק אדוני יודע יצד לעולם חולא חמור
כיוצא החיות ככך חמורה הפשוט וישב פה פה עשיתי
הוא איש הם ופ עשאו איש עמה ייעקב יטב אהלים
יתהב להנות פירושו כמו יטב אהל ומקנה פירוש
הה מוצא יצד לפי זה והוא עש ונועמו בנעים צאריך
עיתה דעב ויצא הלעיטת אין לו מדד והנעים
האבילי ונעים וייד הצעיל דק צמד מהנעים
הנדאים והם צטורטים והפ אהדי כמו ליעגון
דנתי עפ נדנה מונדה צחק כמו טורה הנעל
צורה עמי והצדוק טיקה פישט חמוץ אבני
יא שיש לצבור לעולם מעלה על הצעיר לקום
מפניו ולטרתו כבן לצב ונעים אנה הגן למורה
עצמל ינס הוא מסתבן בעינמו באשכ יצא לצורה
יצד טמא הקנה החיות יתבן עיימנה קום אביני
יצו צאנה הצורה בעבור טורה שאין לצדו עשוי
נדבים יתמנה פיעט לנאדרים חמוץ כב ופאלו לא
כאו צמיהם עשיכ גדול צנעגדין צא יידי עטב צמקנו
והע עוהיה יצחק אנה עשו בעבור יצדו
ואלו היה הלרס כב צבית אצו והוא נבדד בעינו
לא מנה צבורתו ואם היה אצו צבלי ינס ^למגעמים
מגזעים הביאה פירוש נלמה לא היו ליעקב צופים חמוקות

צערבוי
נא

ולמה לא נחנה לנו אמו פסח וזהו לכך מהו אומר
ענין לי לרם פתח ובעד ללבו ולמה לא שמחה אלו הו
והיא אנהבה אהנו כי הוצרך לשמור היצא והפסוק
שואמר ויגב האיש הקדש יקנהו ועוני לעיניו כ
העשור מעלה וצדקה ליעדיהם והנה אליהו יגיד
ועמד ישאלנו למה חסר מומין ליצחק אולי יודיענו
למה חסר אנו ^{ענין} ואל יחוננו צדקה של דני פי
לג כוכ ואין לנו להפגש כי עמקו מחשבוה הטוס ואין
כח צדקה האדם להצניח וכן יאמרו אחרים הנה יצא
יש לופי צדקה אמרה לך יצאה היצא ויהי שגשג
לו מקנה מעט ופ רבני הנא להיוה פירוש אל היצא
אל מחוס היצא טהרם שמעדות ישמר משמחה טוס
כלל כל מה נעתיב ששמור ממצות ותוקנה ותגונה
ויהי שהיו המינה פד לך ופ קמ יצא צדקה והחקות
הפ חקות השם שילך ארז אחרי מעשיו באשר אפע
בתפוק שועטם ואכלה החוקה נעוניה דגד והחוקה
שומל עימיו ועניו ועדין וצדקה התורה והמינה
אצאם היעב וישב יצחק בוצר ענה באשר צוהו
השם לאשהו צעורה אשהו כחג פי יאמרו ל
יא פועל יעדי וכן כזקן יצחק והחמר מנה ביצא

פן הרצונ וכן כי הפרט אהם מאת שערס רדעי בקדמונה
שיעור כי מיצא מאת מנשיעו הזרע והיא מוגדה שער
בנפשו וכל פועל עשר ועמה עדים ושמהות שיעורו
והוא שם התא אונס כמו סנה צאה ממנה צדוה
על צדדים מים חיים שיהם נודעים המיד עסק ידוע
צדדי בקדמונה כי במקרא אין דעלו נכדו צדו חפדו
נכן אשך כדתי לי כי ירה איש צור כדה שחה צינהנו
כדני על דני צאק שצני נקראין על צדדים אנהא עיר
אחרת הגולה שם ולא הוליד חומנה נבשמה היא
עדה והיו לה צמנות ובמקרא למאנה נמצאים כן מות
דוח כל אחר מהן א מלשון סורר ומורה ועל דעת
שהוא כמו מרה כדענה כנעים מכירה נפש וכן כדו
כשר צנה כנעין ונבגדה יאה התרשה עישמהו יעל
מצנות כנעין הנה נא כמו עתה כלך כמו כלך יתכן
היה שם כלל והפרט כלך נקשר וכלך האשפה
הרלויה ששם החיים אי הלך כמו חרצ יחסר נזמן
הליך באדם שבתאנוש ודצקה שומעיה היתה שומעת
דתי מנה דמו צנרס אמנה עיני צעל עיני והפך
כלבי ירב ענקלא כי צעור היות החלק חלקי שנים
חוממי כמו כונע מחיעל הכפל כמנה עתה כפול

מגדרת תועה איע שמתעבה אתי עלי ככרהד אב הפחד
טיככל ואם יככל ההי ככרהדו עלי ונא עכיד וזה משפט
דדי הגעגים ויעאנו עלי להפיר קבגהד יטאנו חלילה לבז
הגצא רק הוא כן אנכי מהי שאנכי ועשו צדוקד ואמרים
אמרו כי צעהתאמו אנכי ונשאקתל צמחה ועשו ואלה
דדי דות כי הגעגים יתבקו לז חלקים הא שגלית צמחות קטס י
והג גצא הערהד ואם יצנברו לאמו דדי שאיעו בהג
לא יזיק הה העולה לאיתק טיכזו כלל ופ הנבדוד דהו
עליו פא איע האלהים ופ האאאמל כותם דצדע עלצד
דדינו עיס אחימלך ואמוניהו בני הנערים קדעלתי
צדק השעיה ופ איע שאמל כחזאכ כד אמל כחיה תחיה
אנפ שפירוטנו חיה חיה ממלי זה והלאנ השם כ
הבו וכן מיכיהו אמל הפגת שוא ענה וההצלח דוד
מוסר וכן דינאכ מיארי חלמא לטנאך ולהיונהו ויעהש
דוד דוש וכי אצדהם נפ אמנה ונעשה חנה ונעשה
ואנה מינידי כמוזרה ליהי לטוזה והאש שרע
ואמושך קל השעין להקל עלה לעוון ואנה מינידי ע
האש סימן המדע והנוח הנעים שהיא אהבי כ
המהאלי השלנו וכי אמרה לאל סעני דעורה נין
הצדני למחרנו נין הנוסף נחונ סוד צנהו וכי יעמרוני
נעדה לנעיקה עיס למוד זיה אנ צדקה אנ צדקה נעלי

מחוצי היל

למנו זכה יורה נפתח הליש בעבור אנת הענין וכן ונע
לכנו ונת צדל ונול מיצרים וכלס מהשנים הנולס
דאה יתנו עים הלש ליהתנו צדעים לאש חשב
כלנו עשה נא עינו והוא בא מהשנה הליח צדין
מריח ייז האילנים כיהרן טוה המעשה היה בתע
הלאשון מ"כ מנול מונע עימו נאחד עימו וכן האת
ברוכי תעש לאמין בע השקעים ציאמין עינו ועני
ארכיך כל אחד מאנדיך וכן יציקים ככפיר יצטר
ודים כרה וכן ומדברך מי איה מי זה נאנה הוא
מלות ונ' ואברהם כמיין בעבור הוהו פועל עבר
אלו היה עשה וזול היה לעבד צמחה ער לא
דבר אמת ה"ו וכן ה"ז אמי אבה ק"ל הקולא שמו
יעקב ויעקב כמו מרמה וכן עקבה ויהרן ליהוה
מגדה עקב והשקוב השק המיעור אגלה לי עינת
לי אצל והוא מעגה ואינה מן הרנה הן וצי עמיהו
לך עגרה ופ כן נהדי לו צדוק יא פיא תא עים
מאכל צמח מלה אחת כמו ערה והיה לאש
הרד כמו הרמה וה"ז עמשים יא עשה הוא כמו
אריב עשה והנעים לאש תביר כמו הרמה
לעם יתמך ופדקה מגדה מפקה הדיס
ומהס מפקתו יע צדקה פאנה קענה

כמו מלך
הוא עשה
כל
ולך

וקטב

אם הצדקה היתה נבואה אך באיננה מי צדק
והטעם נבואה הדור כי הטעם אמרו לאמר באיננה אך
אזוה וסו היתה כן היתה יצחק אומר לו לטעמו הטעם
צונו וניוד למה טעמו צעבור טעמה ואחרים אמרו
כילא היתה יצחק נביא וצדקהו לאוהב"מ מה גפ אלה
הטעם כי הנה דברו וידא אפניו וניוד טעמו דוד וצדק
אז הדעו ואחרים אמרו מה הטעמה יע צדקיים
אחרי הוה מחטבהו עפ טעמו והנה הדור צמק
היה אצלנו כי כן אמר הקל קול יעקב וצדק משיחה
מהם כי צנו הנו טעמים יא אץ אמר הטעם ורצ' ענד
יעיב' גפ כן אמר יצחק ואת אמוך הנעבד והלאני מה
זאת הטעמה צדקה כצוץ צעבור טעמו ילך אז
אך מצע יעקב אחיו והנה טעמה ויטחחו ארצה
זפעמים והנבון צעיר טעמה הנביא כמו המנה
היא והטעם טעמו הנעלהו כי יקד זאת הצדקה
על דעים יעניס טעם הק' צו משנה האולה חטמו
כאנחנו צלוח אדום ולא כן הדור אדס היתה המה
ד' הודקהו כן הדור אומר ויפעע אדום גפ יאצ הדורה
את דוד צאדום וצעבור טעמו המה יד' הודקה טעמו

בך

יק

צוים צדיקו ויהי אומרו לצדקים ערו ערו עך היסוד
זה ויהי קשה היתה עך ישראל החכמה עהיה
אדום מתוך אורח מרעבם וכן נעים שיעי ושמתי
צדקם ופן נאל השמחה לצד יהודה ופ צימי הווקנו
הזקן טמם טומרי יונתם והקטם צדקת מלה
ופ צימי אפיפם כאמר נלכה יונתם צאו וקדי
אדום לעזר יהודה ודומי עוהגלהו והוא מודעי
כהים וכן אמר המהרז וצים מיד כהים והוא מלכות
ינן צעמיה כאמר תירעהי צפתר דיאל והינאנשים
מהי מחבר טהאמינו צעיט טעמוהו אלנה
וכאמר האמינה דומי צימי קוסטונגין שחגש כל
הדה ושם על דגלו ענדת הלגי עליד דומר אדומי
לא היו צענלם מי טעמרו הדה החדשה שחנין
מאדומים מיענים על כן נקראה דומי מלכות אדום
ופ כן יקראו הנוכ אנשי מצרים וטבא ואכץ עילם
איעמעישים נאין צהים מי טהוא מוגעי טעמיים כי אפ מהי
מעכו ינטגם נטר אצה וכן יטטמוהו יאמר יטטו
בלבדי הבן שגלה סודו לאמה מאוהביו יטטאומרי
על דרך נענאה היתה והוא טעין הירק רוב מהנתם

מגידת נחמה והתענים וזו היא נחמה שיוכל להדג
 והגאון אמר מוגדרת ימים אחדים כמו ימים תהיה גאונותו
 שנים מועטות והאחרים פחותים מועטת למדת
 אצל כל עמדה שיהיה זה האתה אני הדג קצת כמו
 נעלה צהורה ונקי צנה נכין אמל הדתו אעז ארה
 קץ ופאשר עמע עשו עשך יצחק ענד את אמו ויצוהו
 שלא יקח מצנה כנען הלך אל דודו ולקח צדו נשמה
 בשמה ופ מחלת כמו יהו שמה עב דעה חובב
 אחנה נצוה נבד היה מכל אחיו אינ שמהו לינחמים
 צנה רצוה וזאת היתה אמות נצוה **פרשת**

ויצא יעקב את הגאון כי ילך

חונה ללכה יאנינו דק כמו שמועו
 ועב לצד מה שפגע בדרכ ולא הלך צוים אחד כי
 בדרכ לן ונעים מהחונה ציה צמקום דברי מעשה
 והנעים המוקום הירוע היום נכין אמל הושע ושכ יצד
 צד עמוני כי התנדב על רצעים צן יאעז והוא היה
 ציה אל ואחז לפעם רבים צעדו וצעד עמוס ופ צפמי
 עמוס מצוה ועל דרך הושע לא יהין להוה ויטע
 כמו ואל הפגע כי לא מצאו צמקום שפך בא רצעים
 מוקום יאל הנעים לצן להננו ממוקום אחד כי אינו

ועד

גס יברוך ג
 ויט דנט טב
 גמר מרת

הפך יין

כלל השם ומלת אחד לעדה מאצני המקום
נעמו אהב מאצני המקום מאצני אהבני לענין דברים
כמו מקובלינו ובהתמה מרצוננו שערב
חלומות צני אדם עם מקום הנבואה וכך מלך
דהנהו סמך או עב מבני פני דונג הוא וכל עבודה
הסתודי אמי כי שם נמו לנעמה העליונה ומעני
אדם מחטבות התורה ויאמר שועה כי שם
מלך שיעלההו הפלחו וידעה תשועה ומן השמים
ואלה הממדים לאראו נבואת עבדיה ועמוס נדמה
והנעים כך מנאל כי נל לא יתד מהשם וכבר
מונה הבנים צעלונם ובאלו מלך ציעהם עיעלו
מלאכים בולגוניע הקדוים אהב מאהתהלו
צאצא ופסן נתו ומלאכים אהבים יודים למלאכה
עליחות השם כדרך מלך עב משרהינו ותדעת
כמו נדעת וכן יתבין האיש אכן יש צענור
עיימיצאן מקומות האנשים נבוכ ולא אנול למכר
למהנה כי מוד עמוק הוא כי אפי בית אלהים
עיהתלך אדם צונענה עבדו כי השמע תשנה
כי המקום נעדר וכנים המהו איך הקים עבד
מצבה והנה עבדו כי מצבה הקים מצבת
יחוד ההו

בד

כס

והנה

והכתו לא אפר לשום מיצבה לשם כך אפר וכל הכיס
מיצבה עליו לא וצו עשה את מקומו אפר ענג ויזכ שמו
להכירה צו צו ונגעם והיה ל' לצד הים וההמש
הגבדי כי כן כהו והנה י' י' עליו וצמד נאלה
שמונה תמיצאני ונגעם עת אנהים כי מקום כצו
להפלה ונהניצא שם המעשה מכל אשר עתן לממ
למי שהוא לאי לכתו לצד הים ולהיות עליו עשוי
כדי דרע כי אין צהורה עיהן אדם מעטנו צנו רק
מעשה צדק ויצי והצואה וכל מלה ובה צדק וכל
צעדור טעמה הוד והמלה מהצדן הקד וצי אפר
הוד אחד מאנהינד הקדן ענהו ממשפטו להדתי אפר
לענהב ואין לאי לאדם לתתו הול אפר שיהיה כן עם
הודי הוד טהים סימוי המערה וכלי דעה לאפר
צו לאמר מין דאה עק מעקל ויטוב ממנו שצ והנה
חבר הא דאה ופ לא יתכן ענהיה האכל ודאה צפון
המלה והנה אפר נמצא צחק חתה הוד והנה היה
צמקל ויי' צדלו ויהי עקל עקל עקל עקל עקל עקל
הוד עקלו הדועים את האצין מאין נאלה על מקום
ולאמרנו צל חס לא רבין כי אתה היה לאין ופ נמצא כן
עפ חס הן אהם מאין והנה חתב צדג צאה מלדע

הוא האב הנשי כדון פנעל ורחל צאה מנעל והוא עזר
 ויד יעקב נרחל מאורה ונעמנו נעזר הגיד יעקב נרחל
 וארבע כין יעקב נעזר במיתה אה נג הדברים האלה דע
 הנדחה מדעימים כעז פירעהו מנכרה על משאל
 מהרבה הגזעם כלות במעמנים יעז מנעלים נמה
 הין כן עעזר שותמבו עומחמבנה השם מחמוננה
 וכל הנעזרים צינן פאניות עגדוהם להיות שנות יצן אפנים
 אמל שיהוא אמר אלה ונעמנו ארובוה והוא היה חסד
 אלה יפת האר כמע והאר לבס הגזע כל אר דעין
 והיתה והאר יפה מנאה הדל יפה או מנאה
 על עין המעלים הנראים יעזר דרחל עעזר
 רחל מנא עגדוה יפה ימי המנעה יאה על נאר
 אהבנו עפת חנה הדיה כמע פין הדבק ע הכעה ינה
 אינני כמנונלנו אלה הפנים אורה אה כנעים הפנים הוא
 אחר שיעל ל עים אורה השם כלא אהמוד לעזר
 כאומר אורה השם שנהגן עכנה וסתפיק ל יעל כן עמה
 מנדה הדיה ל עים תהמכל השם כאשור ענה אה
 התנה אנהיס כאן אה מקום השם עהגן עהתמכל
 ולא הגיע עה שמע תמלהו ואנה ממגש צדור
 נדה דנע דנענה הגין לתמכין הגין הגנה נפלה

והוא יק בני
 זעל והוא האב
 עיל כממפ
 פועל עבד
 זעם והעפן

אנהמל

שם מצעין ופועל ונעמנו בארם שיאצק עם אחד נימרג
 לגנת אורתו כדי להפילו וכן תהפידו ונעם זר אהם
 כי לבגוד הנעם נתתי שמתתי או השם עזרתי צבאני
 צד ז מלגה והאכס חסונו צד וכן צמיה כאמור הת
 מפורע צפיר יתקאל נעם צד וזו כי ישבה צד
 צעם ויא שפירוט צד מולנו צד אשר הוא צלמנו שמעו
 וכמהו הערכים לצד שעתה והוא כוכב צדק והנעם
 להיות צד הטמים צאשרי צעבור אשרי דולאים
 אמר המהרש"ם ברותם וכן יקראו צלמנו שמעו ניש
 להם ביתנו וכן כלל הדולאים והננו בית והם ער
 דמורה צד ארם כי יש להם דמורה באש צמורה נירי
 ואנני לא ידעה צעבור שהולדתם קרה הנה דולאי
 צד חלף ושכר יצדו כנעם נהם לי חלב יצין לו את
 צמוראי יצדו יצול עמי יהיה צדו המיד עמי כמו
 צנה צנה צנה צד צד ונמורה צד יצאו יצאו ממני
 יצואו כי כולם תעלים עומדים ואחר דמה צה יש
 אומר כי עם צדו היה צדו אחד כמו יצארו כן יצא
 אמיו אקס אהים אה חרפהי החרתונה עובתו הנשים
 מחרתונה אנה צעבור הנה עקרה הן צנת ורסן
 יצאמו והתחדו אצל השם והנה נולדו ליעקב

הרבה

ויגש ויעיל
 לבי כיון
 טוב

כמעט ניר
 וכן ונמך
 שיעמה ויל
 וצריים אז נא
 רגה רחופ

יב דניס צענדע שנים ונאמר ספרים הקדמונים מיצאנו

צענשה חרשים ימינו צמחה יתכן צענשה

שועתהה ליעקב קודם שגולד נמדה וצ' הדתההה

48

קודם שגולד צולגין נוס דינה לא יענו חותי נולדה אש

עדה אנתן צהן שג' נש לא אשע ובן יעס דמי מנחה

צעלום נהנה דמו פתי כיהנך היתה לך דאה

דחשים יתע' הרעים נקבה עכרך לענון צוני עכ' אטק

גס ט

זרה ליה ופירוטו פוטו ובן אשר פי י' יקדו

ודגשנה הקום להתצלע הננין צו דמו אשר ידעו

לצו לרוב צעבור רובי כדך צן ארס לאמו מרוב

טובה למלונ ונתנעס כי התצרכה מיוס מצאה

רוב צבדך הא מאומה נוסס ונמצא חסר יעקדים

והנעס שוממה שעקדה הלוב ונקדים שיעט צ' ט

בדג

נקדוה נקודות עבדים מנחה צדק שיעט צו שוממה

לעבן ומולה גלוא שס כלל והוא מנחה צלוד

ומנוכלאה והנעס דמו שוממה ונעס כלטה

נקוד ונלוא היט ובן תרהו אומן טה דבשים

נעה עתים נאחר שמש גלוא כלל הנה פידוע

כלהיט נקוד ונקוד וצדוד וכלטה חוס טבע

והוא הטחורה יתכן שנקבא הטחורה כן

ממע החוש. עתה מחרות יהי חוש חובלוגין ונגלוגין
ונקוד נקוד וצדוד ועקוד איננו נקוד וצדוד ועקוד
בעיני נרדיש ונקודות יתבר צום ההוא את התשיש
העבין והקולו עופירונשו נקודים וצדדים הנקודות
והטלואורת פי העיק ודוה והצדודות וזה נגעס
כל אשכ לבין צו וכל חוש עורגור והוא שם התאר
למו פיעוד וצממקלו סוג לב ומעלה הסר ממש
על דעה מוקדקת גדול שם הפועל להתמיד ממש
נאלה שרדי נפיר טאניהן ציד צינו עכ עקצ רב
יטכ דרד טלעות ימים על לבן הוא וזה הפירוש
איננו נבין כי אין לעיק צבין גדול מלאו צין ועוד אין
לו שבע שנים וכן פירו המלמה הסר ממש
כחממניו לשון צוני ונגעים והיה טורג נלמה אמר
שהתבירם וניגהה צי צדקה היא תעיד כאמר
הבא ונדראה שרדי והוא העידר שאפריד לנפשי
אם לא מילאת התנינים והענים עקדים נקדים
וצדדים והרצנים שמורדים גבוב הוא אהי והנה
אהה הסירות מן התאן כל עקוד ונקוד וצדוד
בעיני ורוס צבננים יאמיר לבין הן כמנו הנה

נקוד וטלוא

ילד

והיה טלוא

י הדא נוסף כמו האי האבה ויכל ציוס לבין המיר
וינו ופ קנא לבין מירכ צפתהווד הקנא עיעבוד שיהוא
סמוך לבנה ופ ענו וערמין עינים רב לחמש האר
והוא צמ כינו עקרים עיעוד ענדק לאין זלעגן
ישמעיע עהצ לענוגה ופ האומית ממעפתה
אמה מיחטועס הקצין שחטא הקנים כמו חטא
פיער כעועס רבה פיעבוד ניהוה קטנות
צבתעים מקום חבור המים עיטתו היצא
טוס ירחמנה הרתצרו פה לעגין זכרים נשצות
וכן עענוה הפרנה ירחמו הרעצרו וצאה
צאה המנה משעק עעבוד עיעוד אור
העין והיה דאני להיות כמו יעודו לאבל נחם
נאל ההמה עיעוד שאמ עגה היצא לעגין
זכרים לבנה כי מועט הלעגין להעביעין
זכרים לעבוד זלעגין ימיר רב זלעגין לבים
לא חעגין א המוכרוד מן ממקלוד ונעים
יהמיהו ניאמרו כינה פנא וצאמה עהיא
מועצודה הקולדה וכן התמועתה אפי האשה
עעבראה עינש המלעגין וטלעגין רב העבדים

פינח כלל הוא והכסבים המכיר יפקד ועוד עשה
 דוד אהרן שהמלך הכניס יצחק מהם כל עקב
 וכל חוס וטוב פנה צאן אליהם עד שהלדנה כן והנה
 היו לו עדרים לצדו ולא שמתם עב צאן לבין ויט אומן
 כי נשמת לו עדרים מאוהר כי הכניס המלך
 בעדדי טכנו הצאן המקטנות צמי נטמן וכל
 אטור תלדנה הצאן היו חניקים וצריצים וצהענים
 הצאן הם צמי תעור וזה עשה יפקד שכל אינינו
 לבין צדוד המקלות העמושים צדעב דברי צניען
 צניכ זכרים היו לו וכך אמר ויהי צד צניו ולבין הלך
 בגזוזה צאנו והצאן הנו צד צניו חנוק גחמיס נאשו
 הוא צרו עיבכין ויעל לבין ציוס השם את מי אצבין
 דאתי פניו עמי כהמל טולגם או יטוב צינגו
 עולמע כחופני חלקים ההג צי מנת זרת צעבו
 כי ההינרתה כי עקרו להדגש פמו ויהג צהכ
 דרך לעג עשולה חנים מלגנון מינה את העיס
 והטניס עשורת צחופר או הזכר עשוכה
 צעצור הוהו סך חטבנו וזה שאמ עקדים
 היתה שברך ידוע שמתכין משכור תולקתה

טאין כח צבס
 כמלוע פטאס צבס
 יתעצב קע צו

עבדים לבדם וכן פעם אחת נרדו ייחל אלהים
כנגדם ויבדלו את מצרים ושונתם מועדת הינו
לא ואם הוא רחוק וזה שאמו יעקב נשאו ופ היה
אמר שגדלה זה צדקו כי הטוס יעדהו לחזק
הצאן והוליד וצ צלח מוקלות יאני האל ביהאר
כמו עץ הדעה טוב ורע כי מרדנו באו מרדנו
טובל עטות במטות האבות עם הצנוה רב
אמו טמור יאני וקה נגדו במטות רב דגט
מגירה ככונני התרפים יש אומל כל נחמד
העטוי לדעה חלקי הנשעות ואמר: אמל כייט
כת צדמי חולות לעטות צורה צמעה
והדבר היורה והעד עלהפ כי התרפים
דברו אנו ופי הפסוק אינו נין והקונב אני נזהתפי
הם על צורה צי אדם והיא עטות לקבל
עליוט וללא אומל לערמי והעד טהתפי כן
התרפים טממה מיכל צממה עד טמטנו טומני
הצית טהם דוד והפסוק טאמל אין אפול והתפי
יש לו ב צדונני האטאמל אין מלך ואין טר
דיטאל כי העם לא צהר מלך רק ממטות
דוד עקבן אמ צמק התעט נצקטמו אה י

11
ידוע

אתה נאה כדור הזה ואלו נשח ומיניו לשתאן
אמר מהו עובד רצח עונם כחומר אפור
מיטה עליו אמו אפוד ולא אה האפוד רחמי
הנעמה האפוד ולחור רכ צדו איני אפוד
חמה ובבועה אמת קומו אפרטינו צדיות
גזירות אפוד הטוס על והצדונט הטע טע
עבדו הטוס ולא עתה החרים קרא עב
אהניא צורחול גצדס לצמיע מאניה ואלו
היה סן לחמה הולכה אורס עמה ולו ממנה
צדק והכרוב טמה לצאניה ודע מיניו
והזדה טאניה סתכל לדעה אינו לחד צמו
לא וגע עקב כי אס דעה ולי עיקר הדעת צל
יבא אס אלפן הארמי קורס יקדקן אקדכו
ופירוטו רבב זא אלו ארנס ונצב כהנהו ואל
הטוס לכבגד עקב מונוד ערוע טתחטוב
אזהה טהוא טוב לא הדני מולחט צו ואל
הקיע את ארזי עפ ארזי אכג יעב כ מונוד
שימו נאחר עתה וט עיקר רב ע את אהלו

צהר ולבן הקע אה אהגו עפ אהו המכלת עשה
 טס הפועל והוא סמוך וחסר זה און כן יעלה
 טת רמוגז אין איל נכסם טס הפועל מצעץ נפעל
 כמו אם נלהג נלהס נלהס צפ ומלת נכספת
 כמו הדאנית וכן כסמם לטורם לא ימיה רכך
 אהכוגו ניא נהיה רכך המלה על פן ממה
 חנה צדקך אכ ודיעשו מי התפלל על אנחת
 פנחס ניבא לבן צאהל יעקב טאהל היר
 לשמתיהן און צאהל רכל אחת מהן נאחד כן
 טב פניס טעה טא אכ אהל לאה והעד ניא
 מאהל לאה ופ זה טב טאה אהל יעקב טן
 אהל לאה וטן אהל רחל והתק רע א טאהלת
 אחו רך קצה ואחד להזכיר אהל רחל וכן
 היה צאוקל לאה נאחד כן צאוקל רחל ואחד
 כן צאהל טת האחות והטעם טבקט
 צאהל יעקב ופ צאהל לאה וצאהל טהי
 האחות ניולא מיאס כי לא היר טס נלס
 ובעיה צאהו מאהל לאה ופ צאהל רחל

צאהל לאה
 צאהל טהי
 האחות

צאהל
 ואחד

נהיו התדפיס שם סגל ליקח חתום החל ונשמרתם צדק
 הגמול ימי צדק כדמות מורדעתי והנבון צעיתי
 עבד הגמול כמו שגלה ברכ מונאל ארץ וכן ^ש
 צדקנות ומנהג הקד און הדוכב עליו יקר יא
 כל והנה החל שחמה הדת פיה צמקנס טענס ^ש
 הגמול ותעצ עליהם ולא היתה באהג כי דעת
 אחי דעת וכן דלך עני צנג אחתה אם היתה
 טרחה החלוא על ומרעתי כמות געתי וס' הוד
 נוסף כיוך מלאהי חמפני וכן הוא געתי לילה מילי
 תדק טונה ומחוד יצחק דאת יצחק את הגנס היא
 הגעילתני כי זכות אב יועיב לבין מנס דיקס נוסף ^ש
 והוא שם עס יחיד זרד ונקדה ועס כעס וכן מנס אמנס
 ופ חנסי ולבנותי חוה אעשה הוכנס לצאכ וכן הוא
 ולבנותי לאלה חוה אנכל לעשות שנים מיצתה
 טהה צב אונת הגל טאגלו טכ האצנים עד שגתחנו
 ופ קבאה מיצתה ונגעמו יצק יס' כמו יראה וכן
 מוחה נפדי כי נסתר אנחנו טיה היה כל אמת
 חמוג דחונך מוחצנו ולפי דאני הנסכ דואהו ^ש
 ונגעס אשכ אמל טוב אל לבין ייעקב קבאה מיצתה

על גיה

כיה

אם ונגוכ
לילה

ייע

לכס

והי צעס

צעבור שאמר לו לבן נסח יצא יס אס תענה ארץ
בגנולי אמר הוצאן פירת אס לא תמכב עיס נשדך וזאת
לנצחן נכדה ~~שלא~~ נשמע כסונה צבל המקרא
ואס כחנמיעו מה יזיק וקאעיס נאלא יענה
להם אגס דע ניכריתן על דבר שאניס הפצנה בו
מדג גבע יצ טנה דונה אגאר דיתי ~~הוא~~ ואהיו
נעירו האדעס מנדרת ירה ציס יורם אל מקנס
אמר לא אעבור צדית זה קבל כמו עבדו סק נענעס
לדעה לעמנה דע' נינ אומ' לא תעבור אתה פ
להרע לי וס נבין אני כן כל אחר אומ' ישפט צינינו
אתי אבונהני ויעקב אמר על אלהי אברהם וקבל
אמר על אלהי טתור אצ אצני טוהיה ועצד עני וכן
העיר הוטעני נינצני יעקב צמי טהיה יצחק
מתפחד מחנני נינ אומ' כזה הפחד כמו לנס
העקידה נינע דחוק לבני הם צע צנוהני
ניפגעו בו מלאכי אלהים לעמרו בדכך והוא לבדו
כזה מחנה המלאכים מצד מחנהו ועל כן קראנו
המקנס מחנני על נס נענע
פרשת וישלח יעקב מלאכים הנה ידענו

היה

כי ארץ ארם בין מן נבין ארץ ישראלי ונאת תשובה
על הארץ נואל כי סיני מעיר ופארן סמוכים הם
ואנה המולאבים היו מעבדיו כה האמרון לארונ
אלו כן לבס עד שיתצדק אצלם שיהא אלוני וידבר
עמו צדק מוסר העבד ואחר יעד עתה האס סימן
המדבר והנורח הנעלבם מהוא אחריו תחת השוכנו
וכן אני אזהר אהב כי כבד על הנשגון להוציא
אפיין והוא מהצבין הקב שוכ ונחמור שם המלין נאשמה
להגיד לארונ כי צדונע נאענשה כל אשכ יינה
וזה הנעם למי צאתו נעם הונך לקראתך שיהע
לו שאתה צא יצד לו זה הדבר והוא מהצבין הנעדי
כמו והצד כך יתן נחמה הוד צעוד אנה הצבין
הבא אחריו כמו ויעל מנשה מחנה זכר ונקצה
בבית ומקום ויהיה המחנה הנשאר אולי יהיה
שצדדו או הנשון חמה ארנו צהרות המחנה
האחר אני בא להם כינה והתעלה מהנעם
נחמהו אם החוק ארם ממני ובהייה לי לטועה
ומה נאמר רבי נחמה שיהיה לפלטה
בעל ברחו הוא כדך רכש נאם הנשם אמו לו והיה
זרע נעמד הארץ לא ידע אם על אלה או עב

ארכוס כי יבס באמר נחמד הנה מי והוא לידע
כי אין הגבאי יודע הנחמדנות אם לא יזהר לך השם
ואליהם אחויה העולם מומני ופ זאת תשמעה
לשואלים אין פחד יעקב והשם הנגידו והוא ש
נא היה עמך ופ זה פירוש ואניבה עמך שניתכן
שימלא הגבאי יודע כי כל עין גדול וקטן
נגד העושה על כן העין הקל לגדול נקרא גדול
יעקב פחד שמא חטא או טוה צמח טוהו וצעזעו
זה לא היה השם עמו נאך תתמה כי הנה משה
שאין למעלה ממונו והוא שכלו להוסיא ימלא
מומני וצעזעו טוהו מלאך להמיתו
קטנה כמו כלה פחות וקטן אי על שחשמה עמי
כל החסדים וכגד פירשה חסד נאמה והלכ משה
עצמו נאחר עמו כמו נשני שכי גדולים נכן הוא
הוא והכב והכה אם על צעם ימים מאתים צעזעו
שם הנקבות עמך לזכר ולפריס ל ולעיידיס
כי ידע תגלדוהם וריח תשימו המכש נקדנב
מומו כי היתה הכונה המכש צין מכה
למכה נכן נכנת נשאול ושאול כמנו כי אהפך
פ את כל התולכים כי חמוט טכ צמוציאפ

נפתחה היצי נעבד אותה הדין לאי אין השם כמדת
כי אמי יעקב צלצו נאלה דברי מיטה ופי אכמדה נמו
אכמהו אכתיר נפנינו כעסנו וכן ופעה לא היו לה ייעזו
אמי יצק הוא עזר בהחלה ואחר כך לקחננו ודענו
והיעדים והנה פירו ויעזר וכדל עזר הוא ונעב
צאחדונה לדק נאס נשאב כלנס יאצק אינו מוגות
אצק על מעולה אצק צינהם עד עולה הנחה עד
סוד נחונה הלילה יא כי שחר דמורה אור והוא
הנדאה צעדים נרס נרות הנמנה נכין אנשכ לו שחר
כי לא יכול לו המלאך נקב יקב יעקב והדין עקב נמו
והקע נמני מהם סבה קם היכך ממקומו צעק
הנמה ידוע באשר העדיקו קדמונינו ואין צמק
כי אם לחסדי דעה לנמוץ והולדה נאמרו שמהוא
האצב ניעדנו הנמה מוגת נעיס נדעה זה
המלאך שנראה ליעקב שמהוא אש התצדק לק
אב הנשכ יתקח את עיני לצדק צמנה כי שמי צקצו
נעב רחל יונק צאחדונה אולי מולגו צעצוק אהבה
אורה הגקודה על ניצוקתו התרע נגוד לעביר
מנדים ציעל דכך התענוג לא מנצ עינו לעננה
כעלאמו והעד יצקו לאשר נעמה ינס עכ אמו

לִי אֱלֹהֵיךָ מִי יִשְׁעֵי עֲמִידָתִי מִי יִשְׁעֵי עֲמִידָתִי מִי יִשְׁעֵי עֲמִידָתִי
זְכַרְתֶּם הוֹנֵנוּ אֲנֹכֶם יְיָ הוֹנֵנוּ כְּמֹנוּ הַסִּי מִי לֵךְ מִי לְעוֹלָם
יִמְצָא עַל אֲדָם נִפְי מִי הַנֹּאזָה שֶׁמִּצְבָּה לֹו כֵל הַמִּחְזָה
אִו מִי צְמוּדֵי צְרִיךְ אֶל יֵאָמֵר אֲדוֹנֵי כֵן וְדָר
הַנִּדְעֵהֶךָ דִּקְדוּקָה הַנִּגְדִי כִּי אֲזֹתָ פֶעַ אִיִּי מִלֵּאךְ
וְרוֹצֵי הַמִּחְזָהִים אֲמִדוֹ כִּי צֵא הַמִּלֵּךְ לִיעֵקֵב לְחִיךְ
אֶה לְבוֹ נִמְלֵא יִדָּא מֵאֲחֵינוּ כִּי הִנֵּה הַמִּלֵּאךְ לֹא יִכּוֹל
לֹו אֵם כִּי צֵא אֲדָם נִאֲמֵן מִלֵּת נִמְכִּיָּה עִם אֲלִים כְּמוֹ
יִשְׁרָאֵל אֲבִי הַמִּלֵּךְ עַל יִשְׂרָאֵל כִּי אֲמֵן עִם כְּמוֹ עַל יִדָּק
פִּירוֹנֵנוּ נִמְרָה הַמִּשְׁעָע עִם הַמִּלֵּאֲנִים נִעִים אֲנֵשִׁים עִבִּים
וְנִמְלֵאִים שֶׁאֵלֵךְ מֵהַנֵּעִים וְיִזְדַּח לֹו הַטְּמֵעַ וְהַלֵּא
צְרוּגֵי אֲחֵרֵי זֹכֶרֶת צְרִיבֵי הַנִּגְוִים וְנִמְלֵאֲתֶם הַוֹהוֹי כִּי
יִשְׁתַּחֲוֶה הַטְּמֵעַ צְרִיבֵי מִקְוֵים יִשְׁתַּחֲוֶה וְהִנֵּה כִּי
יִדְוֵאֲלֶם נִצֵּן יֵאָהֵר הַמִּדְיָנָה נִמְחַצְרֵהִי זֶה הַפִּירוֹנֵנוּ
נִשְׁמָה לֹוֹפֵא צְלוּנֵדֵיִי אֵךְ קָרוֹצֵ לְרוֹמִי טַעֲרָה
נִשְׁלִיטֵנִי טַעֲרָה נִשְׁחַחֵב יֵב מִיֵּעֲלוֹת וְזֶה הַדְּצִי עִינוּ
צִלִּי מִמֶּךָ וְנִפְי וְהִנֵּה יִצְוֵלֵעַ שֶׁהִיָּה הַנִּלְךְ עַל יִצְוֵי
הַאֲחֵרֵי וְנִגְעִים עַל כֵּן זֶכֶר לְדָרֵי נִסְעֵה וְנִכְרָה
יֵךְ נִשְׁהַעֵרָה כְּמוֹ לְשֹׁן מִנוּי כְּמוֹ נִשְׁלַחַה הַנֵּעִים וְכֵן
נִשְׁלֹו עַל יֵנוּ וְנִכְרָה כְּלֹוֹ נִאֲוִי אֶלְךָ לְנִגְדֵךְ לֹא אֲזֹנוּ

חומר וישיב לבי יורש עשית מנהיג אהיה וישיב עיני

ואני אלק לנגדך כי תכלים נעים כי תגדול מצדתי כי
 שנה יגלו ויחיה צמחברי עלוה רחמי עלוה ינהל
 והם ההרומטיועלו עליהם הערתוודים עלבן שקראו
 ילודר וטועם עילי יעלי לעומדס נולא יצאו לילי נמק
 ובעמקם ואם רכבונס המונהגים אי ימותנו על המצא
 אתנהלה לא רחמי אהנהג יעמם לאני הונד נעמם
 או יהי לעמון חיי מונר לכנל המלאכה מעצור
 המיקנה עתה מלאכה והקדנב טפיל מלאכה
 מה שצרכו אדם לעשות צרכו וצד עונה יג המומי
 קראנן רחמי אל נמלח יו צמלאכה רעהו ומיאת
 הגדה מנה מלאך בעצור עבהנא תחת רעוה
 העונה ויהיה לכנל רחמי ענדק יא אנהק לכנל
 ינהג להיוד לכנל רחמי מעו עוהולכס על כנליתם
 וטעים להמה זה אין לי צדיק יוצא עקב נמלס נמס
 הדאד והטעים עמא עמלם נלא איכני לו עמס
 מאורני כי עתה יחל נממ מאורני עינה חלקה
 הנמדה חלק הנמדה והזכר זה הנמנו להנדיע
 כי מעלה גולה יע לארץ ימלא נמי עיננו לו עת
 חלק חטונס הנא כחלק העונלם הדא יא מוכה נמנ

~~וישמואל לא ידע כי נחמד עבדו~~

שבך הוא טוב המונח וכן מונח משה קלא משה
ימי צעבור גם מעשה הנש דמקום ההוא וכן
צעוד הנגינה א' דונלס תהי נקראת י' שמחה
וכן צעבור נעמיד הנש ליעקב קלא טכ המונח
מעצד זה הנש א' אלהי ישראל והנשים מהוא
חזק והקדש א' ה' ישראל שגתו צדק וצדק הנש
שש א' ארץ כנען כי שש שרש וסוכות ולפי דעת
הכן שיהעבד צעיר שש טעם כי דינה לא היתה
זה שדע טעם ופ' שמעון ולו קנעם היו והוא
דינה מיעמה יענה נדוכה צעבור היוהרה
זהולה נדבר על לבה נאצד לה דברים נים
נ' חומים כי נמא שרש חרפה לדוכה נה
נעם כי עלה עונה צעבור נעם ידברו אשו
נמא נדברו אה שש אנו נמא אחרים כי מי ינו
דברו לנש להבת לו אנו נעם אנו כי ענו צויה
צעבור אנו נמא אנו לו עולה עולה צמד
נעמוד צד נידבר וכן עכל נעמה כי עולה
אנו צעבור הנש א' והאומר שש אנו לא צדק
נהיה חמים ובהמירו הנה הוא חסר הדבר הסוף

צדקו הגדול בן העצור יוכיח אה צדקו צדקו היותה
קטנה והם מדברים צדקו צדקו נלא אחר אינו
צדק דוק כמו וארר עד עתה רק הוא מהבין הנצח
הדגש על משקל דרך נדות עולמים הם צדקו
דחבת ידים מן ומות כמו ניד היתה לך יאונה מנינה
עלך אהה והגור הנעלם אחר אזה המינודת בתה
פא הפעל להמול חמורע והנה הם חטב ודעה
על יעקב וצנעט אמרו מקשה וקנים צונס הטלע
הוא לעולם קטנה ענה הוא חזי המרדע נזה המיעינה
אשר עמו נאמיעין ולי צדעה אחיהם עמו נאמיעין
ולו צמורה וצע יעקב הם כלם נחם אים יעקב
על נאמיעין ולי צדקו נהרע צנעט נהרע נאחר
אשר צדקו צדקו הממור און ערכ מהי מספר
פי מתינמו אנשים ודבר נניסר הוא מיעיני על דם
טניה רב אהרן הנהן לאע הינצבה נאפידע ניה
מהו מספר חמיעיני להצאנע נאנעו אנהו
לאמר ינעו אינו דע נאנעו נאנעו נאמר
נאמיעין הטעה יעשה נהרס אה אחרוני המידו
אה אלה הנהר חלילה חלילה נאנעו הנציא

ונתנה לנו עזרתו הגדולה והחליטנו שמול עלינו ומה חזק
 הזה ולמוד עזתו כל ימינו לא יכלה לך להתפלל לחיות
 הקדוש להינה געו ומלבושיו נקיים דגשנות היו חתה
 להתדלג היו נטעו כי טוס נולג אינה מילאטי כמו
 והנה מילאטי אהים לא יקרא עמך עוד יעקב לצדו
 כי אם יב ימאל פרה נבנה צדנה כמו מעשה
 צאטיה יתכן להיות פירוש יתצ יעקב וצד
 היתצ צפעס הלא שונה אינו עשה כן פשוט טגנת
 והראשון קרוב אי יוסק עליה נבך מיס אנ יין והטעם
 שורחץ אורה נארכ כן יצק עליה עומץ נצבת א
 שלם נכונותן מעטאר הונג לבגוד הנשכ למי שנה
 צדוק נאני לקחתו צדנה ארץ יתכן להיער לדמות
 יתי עשה צנה מורה מהלך נאין ועלו צהק טונה
 מהצנין הכגד הנעם והתעפס טוהק טודה הודה
 על עשה נכין נהק טק הנא מהצנין הדגש
 כמו והכל להטק נהג צמ אונ פוג כמו אדל נכין
 לחס אונס לא אנלה צאונ ממנו קצונה
 יקצרה טעם יילך נאנדן יפה פירשנו לגו הקדמוני
 וכונה קלמן ערוב אנכ ילד צמדן ארכ עשה

עשה נחמוש עיניו נאך נעמן נולד והגדול
על הדוד נרדבס אבא הך נמהו יעני יצחק מר
ועסק עמיו קצבו אנה עשנו ויעקב באנו נולדו ולמעשה
אמרו יצחק וישמעאל בעבור היות ישמעאל בן הגזמה
הוא ארום הגא אב ארום נאך התמה על עדה
נבגמה עיניו לה בעמורה כי עש איה צדני
המים אינו כמו מספר המעשים כי בעמורתו
לה ופלאיה וטעם נאלה עמורה בעשנו על עג
בעודת ענה דה ענין והנה מיצאנו כי יענה
אחי יענין ופסם ענו ענה על כן אמרו כי האב
והבן אנו עש האחים עטבו את אשה והנולדים לא
נודעו בן מי הם ויתכן להינה זאת אהליבמה עת עשה
עמיה ען יענין והשליחו לשם איה ואבי אביר
לה עבי ענין ענה ונין ענה נא כי יעקב עין ענה עש
כנת ען אהליבמה והקנוב אי ענה נא ען אהליבמה
והוא אחר והעירו הברו עש עש אי פו ענה הדר
עמיהם ופיהם עמיהת אמנו כי הוא הקנוב מעג
אהליבמה נקלה עדה את קרת עם ענה ועדה
עליו ענה מדנה כמו ען מיכל ענה לה ען נכח
עדה עמיה מדני עדה בעבור ענה נא ען עמיהת
עולה ופי אים נעיא נקלה נא ענו ען כענין אלקים חן

וכאשר

אם צ"ל

הוא שיהיה כבודו כבודו עמו כבודו
אלה כי מעתה לעתה הקדש לדב כי כמו כדע
י' שער לא ידענו יתוכנו והזכר הכה להפדית
יחונני נועיר ועשו כי יתאב יצנו על גע עשנו החור
כמו חורי יהודה נעשמו וזוליס יתכן להיות מורה
לאורגים חורי שהתוא לנבן וכך התכנס נעמיטלו הסמש
זלגן בעצור טאין ציינים כמוהו והוא באור והפך
זה על היעד לפע חסוכים יאה ועשה פי הנו כמו
מה דמה זלעמן שמעיה נצדע הימים אינו הימים
אחז המתקרב וצורים כמו האמים לפעם פי מיצא
האלף נציהתקם צור כמו הימור יאמר הוצגן אהם
פרדים ופי מיצא הרבב יתכן להיות מיצא בתחלה
זאת החממה כי מין עשמיין אתר לא יולדני יתוק זה
הפירוש שאחז הבר זרעו את החמוכים אלג היה
הימים יחממים כאמר פינענו דנים מה טעם
להזכיר החמוכים ואלה זע עשה דיטמן ואהלצמה
זה עשה אין זה עשה אהה הנער דעתוק דאעמן
אלה המעלה יש אומ' כי דרך נבואה יאה הפדע
והיחקי אחז דמפרו כי בימי יהושפט נכהבה
זאת הפדע ופי הדורה דתפצו הכי כראטמו
יחק כל המעלה יחק לו כי אמר כי הדו הוא

דיע

כמות
ט
ל

ככה

~~היה זהו המלך המשיח~~

חלילה שהדבר לאשר דבר על ימי יהושפט וספר
 לאני לישוק ולמה המה על המלכים שמלכו אהב
 רבים והנה מלכי ישראל ^ב מלכי יהודה כמלכי
 דמספר וטעם זה המלכים קרובים לטעם מלכי ישראל
 וכן מלכי יהודה רבים הם ממלכי אדום עד ימי מנשה
 והאמה שפירוט לפני מלך מלך על מנשה וכן רהו
 נהי דימוין מלך בלעזן בעור האל בלעזן אינגרין
 לכן הארמי ויהי מדוך הדדע צעבור טהיה
 מנחם כמהו כי לא יעמד צדיק מונעו ארמה וכן
 בלעזן ארמי היה ונה בלעזן הארומי וכן יצב צן זכר
 אינגרין לאשר אמר היצחק המה ביל צה
 מנחם רגע צה ענה צה צענין או הזכיר הכהן
 טוב אציה נטס אמה מי זהב כן שמיה והוא צן אמר
 צורה זהב ואמריס אמר דמו ליעושים זהב מהנתנה
 ואלה דברי דות נטעם נאה שמחה אנפי עטו
 לחמקומותם טעם להם הניס מקומות דועים נאה
 דברי מנשה ואלה הגברים הם צע האומים הכהן
 לחמילה ולא הזכירי אפ מי טעם לו מקום והמונע
 במקום הזה כי יש לנו שמות רבים לזכר ולשך צה
 טעם וכן אהלי צמה אניה פיכונטו להינה אקס עכס

40 בלעזן

בב מל זקב

זכר

עמלק

~~והיה עמלק רשע ויהיה עמלק רשע ויהיה עמלק רשע~~

עונה ופ' יתת ויהנה אלה נשיא ואלושי אהל צה' הנו
צמ' חנה אנשי חזקומונה על כן הוסת' לצאו למועצוה
פרשה וישב יעקב הזכיר עמלק עשו
ישבו צה' עושי

יעקב ישוב בארץ העברתה ונשים אה תולדות
יעקב אה המאורענה שאר ענלו והקורות שבאו
עליו מנורה מה ילדי ים והוא נשיך אה צע דללה
בעבור היתה קטן עמוותו צע המפתוה כי צד יקנים
הוא לו עמוט להכ כי אם יממש אחיו צע התורה לא
היה דבר רע ונאה היא עתה נשים אצו מן
המי קרע הוא כי הנה לא הזכיר מאתיו חניץ מצע
המפתוה כי צד יקנים הוא לו כמו שמענו כי הולידו
והוא צד המעשים ואחת עונה ופ' אחיו צעמיץ קראו
ילד יקנים ואחר אה ענהה לא יולד לו פכס ענה
מבוק מה פכס פכס כמו פכס יא צלענון אמיה
דברו כעשים דבר לו אצו לעלום מאלמיה אלומים
נמיצא לענון יקבה עמלק אלומוהינו הסגרה
מיפילי הכפל והענות הדבית לדלוע הדבית המולך
המולך אכ מעול המעול אנרג נמימך מולך
או אהה המעול עגו צחוקה ועבה עב צה דרך

עמלק

קמח וטעמו כטעמו המורה נבוכים הנני אע"פ
 אני הניא על דרך מנוח טעמו צורע נכחד ולא יעלה
 אני ואמך על זבלה המורה אמרו טעמה אורה וטעמו
 אה הדור כלבו וכן טעמו ערובו ונתן לתן לחמו ער
 הפירוט הנכון יאמר לו הנני אעשה כדברך
 נחמא הוא אינו דרך הפטא אחד מעודכי דרך אפה
 הב רועיב אי הדע דתניה צינד וצנעלי לא נבנו נשע
 כחו ומעדרהו הוטעו צן נמ נער נצירה נער כלא
 היה צמים ההם נער וכן לא נבנו חנה נמט להניא
 נמטו נמטו נמטו נמטו נמטו נמטו נמטו נמטו
 לו נמטו נמטו נמטו נמטו נמטו נמטו נמטו נמטו
 החלוק הדבק לעור והנה העיר מונהו והטוליכונהו
 ערב אל הדור נמטו לאכל לחם הדמעה אחיב
 ארחת נמטו נמטו נמטו נמטו נמטו נמטו נמטו
 מהיא הולדת צרחות נכאה אמר מנשה הקהן
 הספרדי טעמו נכאה דבר נחמד וכן את צד
 נכאה כי הונו והאלף ירחלתי צענו נמטו מאנהו
 הנת ניצלי מיצאנוהו דעבא נח הכה היצלי ונדקמץ
 חטא ופ צחלב ונתו היצלי אין צל צקת והוצא פיכט
 אורה כי הוא נעשה מנעבים וחמשה עיקרים
 אחרים אמרו נמטו נמטו נמטו נמטו נמטו נמטו נמטו

גם בלא יקרא
 קח ויבטלו
 מעצבתי ויה
 בנכתיס וכן
 נולד ויש מעד

במקרה

וְיָשִׁיב עֵינָיו בְּעֵינֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו
 וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה עַל דַּעְתּוֹ וְלִשְׁמֵי אֱמוּנָתוֹ שֶׁהוּא
 הַמֶּלֶךְ הַנֶּקֶדָא צְלִיבֵנוּ יִשְׁמַעֵנוּ צְדָקָתָהּ צִדְקָתוֹ אֱלֹהֵי כִּי
 הוּא מוֹת צִדְקָה מוֹת הַנְּעִלָה וְכִדְבַר מַעֲשֵׂים חַפְזֵי נִכְסֵי מוֹת
 צִדְקָה מוֹת הַנְּעִלָה וְכִדְבַר יִשְׁמַעֵנוּ צְדָקָתוֹ הוּא כִּי
 מוֹצֵר אֶת־הוּא הַיְיָ וְיַעֲדֵנוּ וְכִדְבַר עֲדָנוּ אֵת הַיְיָ מַעֲשֵׂים
 הַמְּוֹרָחִים כִּי הַמְּוֹרָחִים יִקְרְאוּ יִשְׁמַעֵנוּ יִשְׁמַעֵנוּ וְכִי אֶת־
 עַל מוֹלֵב מוֹדֵן כִּי יִשְׁמַעֵנוּ הַסּוֹת עֲדָנוּ אֶת־הוּא
 הַזִּכִּיר אֶת־מַעֲשֵׂי־הוּא וְהַאֲחֵר כְּדֵבָר כִּי הַלְּמַוֹתֵנוּ
 נִקְרָא יוֹסֵף מַעֲשֵׂי לֹא נִקְרָא עַם מוֹעֵלוּ וְדַאֲכִי צִדְקָה
 הַלְּיַע שֶׁלֹא נִדְבַע וְכִי וְהוֹרֵךְ וְעַמְּנוּהָ דְמַיִם יִצְדַק
 אֶת־הוּא אֲבִיו דְּרַעְוָהוּ קְדָמוֹנֵנוּ עַל יִצְדַק וְדַאֲמוֹת כִּי
 כֹּחַ מוֹת יִצְדַק עַד מַעֲשֵׂי יוֹסֵף עַן מַעֲשֵׂי וְעַמְּנוּהָ
 מַעֲשֵׂי יִצְדַק הַנְּבִיאָה נִמְחַלְקָה מַעֲשֵׂי־הוּא צִדְקָה
 אֲבִלֵט וְעַדְוָהָ דְבַר אֲמַעֲנוּ וְכִי דְנִוְחָיו צִדְקָה וְדַבַּר
 דְּנִוְיָ וְחִלָּה מַעֲשֵׂי־הוּא כִּמוֹ מַעֲשֵׂי וְהַמַּעֲשֵׂי הַקְּדָר
 וְהַמַּעֲשֵׂי הַמְּוֹרָחֵנוּ לְעַמְּנוּהָ מַעֲשֵׂי־הוּא וְהַמַּעֲשֵׂי
 וְהַמַּעֲשֵׂי כִּי לֹא מַעֲשֵׂי הַנְּוֹרֵךְ וְאִי־יִעֲשֶׂה מַעֲשֵׂי הַנְּוֹרֵךְ הַמַּעֲשֵׂי
 אִם אֶת־הוּא מַעֲשֵׂי עֲרוֹכֵי מַעֲשֵׂי וְכִדְבַר אֶת־הוּא יִשְׁמַעֵנוּ
 הַמַּעֲשֵׂי הַמַּעֲשֵׂי הַלְּעַמְּנוּ עַל הַמַּעֲשֵׂי וְעַל דְּיַעֲשֶׂה
 וְדַבַּר הַמַּעֲשֵׂי אֶת־הוּא וְכִדְבַר יִשְׁמַעֵנוּ צְדָקָתוֹ הַמַּעֲשֵׂי אֶת־

172

זאת היתה פאזר נחמדי יוסף נקדיש המעברו כחמו
מיטענבעני הוצגה צעה תהא תבדיל אה טעם
הלוי וטעם הלוינער צענה הענה וטעני אר
אז צענת אר צעיס עמק ומו אפדענגי ולמה
הזכר הכתו זאת הפנה צמקוס תזה והיה
לא אהד והמדנים מברו אנהו פרעה ניסר
הגד מיצרימה להפריע צין מעשה יוסף דבר
אנות אדוניו למעשה אהנו והוצרכו לפי רענה
צעבור טאין מיוס עממכר יוסף עדיוס דנה אדוניו
אל מיצרים רק עטרים וטערים טנה והנה צולד
טלה טהוא טעני לצני יהודה ובל ער אהיה
לו זרעוה לא ימצא פחות מ'צ טנה ועוד ודני
הימים הרהה המר והגליל מרץ והוא בא אר
מיצרים ייע ל' צעם נאל יקטה עולך דבר צמלא כ
צועה מקומן אפדענגי איש כנעני יא סנהד' כמו
כגען צידו ועס המסתת יוד ולא היה כנעני נהב
אם להינתו כמטמעינו והרמינו אמרו כי עיר
טירד מוגדו וכהו נה ורך דנע כי תבא מפאה צפון
העולם לדנומו הנאמר יאנעני המדות יבינו כי
זה אמרת צבני טכ מקום יצב אנהה טעמו אהר
טאהה ידמה היאה זה הידום נבא א אנהה אהין

לביור

אגון

ג

מלמז

א

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל אֶת־הַנְּשִׂאִים
יְמֵי עַד הַיָּעִי שְׂמֹמֶה כִּי לֹא־לִנִּי הִיָּה הַזָּרֵעַ לֹא־קָדָא
עַל־שָׂמֶנֶךָ כְּנֹעֵם וְהִיָּה הַבְּרוּךְ אֲנִיךָ הַלֵּל וְשִׂמְחָה
אֲנִיָּה הִיָּה מִשְׂמֵחִית זָרַע הַקִּי וְכַוּכָּךְ דְּחִיץ
כֹּאֲרֵץ וְאֵת־מֹמֶה מִבֶּן הַמַּיִם הַמְּזֹרֶתִי שֶׁפִּי נִשְׁמַח
אֲרִיָּה שֶׁנִּשְׂמַח לֵהּ לֹא נִכְנָךְ הַנְּשִׂאִים דַּעֲדֹר
שֶׁלֹּא־תִהְיֶה נִתְּנָה שְׂמֵחֶה הַאֲרֵץ שֶׁלֵּבָה כִּי עֲלִיָּה הִיא
יִשְׂגַבֵּה דְּאֲרֵץ נִזְהָה הַפִּי שׁוֹנֵעֵן נִחְלִילָה לְהַתְּוֹאֵל
זָרַע קָדָם דְּנֹעֵם הַתְּנִינִים נִתְּנָה זָרַע דְּאֲרֵץ כִּמֹּן הַנְּשִׂאִים
שֶׁכִּי אֲמוּנָה דִּיהָ אֲבִיךָ דְּחַסְדֵּךְ דִּיהָ קֹדֶם דִּיהָ
וְכִן הַנְּשִׂאִים בֵּיתֵי עֵינֶיךָ יִתְּנָה אֲמִן שֶׁקָּדָם
הַתְּנִינִים עֲלֵה עֲלֵי גִזִּי מִאֲנִי עֲלֵה תִּתֵּן אֵל וְתִתֵּן
פְּגִיעַל יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂמַח וְתִתֵּן עֵינֶיךָ וְתִתֵּן עֲלֵיךָ נִשְׂמַח
דְּחַסְדֵּיךָ פְּגִיעַ וְכִן יִתְּנֶיךָ הַתְּנִינִים פְּגִיעַ דְּגִזִּי וְקִוּוּ
מִתֵּם מִעֲנִיבָה מִפִּי כִּי־סִי דְּמִתָּח עֵינֶיךָ מִסִּי
מִכֶּסֶם יִאֲכִיל שֶׁנִּי מִעֵינֵיךָ מִיִּיךָ מִיִּיךָ הִנֵּן דְּכֹךְ יִשְׂ
לֵהֶם דְּחַמּוּהָ פִּתְחָה נִמְשַׁכֵּן יַעֲבֹד יִתְּנָה דְּשִׂמְחָה
אֵל מִכֶּסֶם יִתְּנָה פְּגִיעַ פִּי וְתִתֵּן עֲלֵיךָ וְתִתֵּן
כִּי כִמְתֵה דְּגִזִּי יִשְׂמַח וְתִתֵּן אֵת מִכְּתֵה דְּגִזִּי
הִנֵּן כִּי אֵין מִכֶּסֶם לֵאמֹר מִן הַשְּׂמֵחִים וְנִבְרַח הִנֵּן

הדגש נאדענו חובלים מציה חמיה חנה חנה חנה
תאוהו נתן עלמה דברים ערבין על דבר כל ופי
קדמה דמפסק לא היה קדש הקדש לה עיגב אנה
והקדש הערבין פת נהיה לבו וללע שגורה חנה
ופהיל וחמה ערבין על פי ואי הנה עלתה הובי
הזה ונה אנה כי הקדש לה הערבין חמישלש חרנים
זהו ספת חום קודם שכלגש וצימים זהו ספת חום
אחר שכלגש מינצאה היה לאי להינה חמו מודעה
זאת לנב העולם האל לנל העולם האל חמישנה
כי עלכן לא נהיה חמו כי עלכן זאת פתך חגש
קדמועג הואיל ולא נהיה אנ העניש עשה חכן
כי לא נהיה לדעה לנכב עמה נהי יל העמ
חום ולא נהיה חמו כי ענד לא נקרא גס אל
חמישנה פלא ענק רעו הנשכונה חר והשני זה
יו ניצא אמינו מה פדית לאם שפידין גבני ניצא
חמוגו והנה יש עליך חמישנה זה המדין ואמרים
אמר ושהוא חמו נפדית והוא אמר כי מה
פדית חמישנה דק עליך פדין מוגדה
יפדין האיש ולא ידע אתו מאומה כי אי חלום
אשר הוא בני לשכונה אמרה ונה דחונק ענד

כי אדם יוסף סכים היה והגבול צעיר שכל אדם לו היה
צדו חנוך מהלכת שלא היה אפי' נגוע צד צעור היותו
עבדי כי הנה מסודר כי לא יצולו המצרים לאכל
את העבדים להם כי פונתו ידע כי יוסף עבדי הוא
הוא נבן אשהו אומרה לאן הציא לגא אפי' עבדי נתי
יוסף יפה האר באמו לטוב אינה אפי' עשיר במזון
קניע מומנה או להיות עמה לדבר שיתנה נתי
בהיום הזה מועצו עתה מהיום שיהיה לדבר
לו טובה עמי או מחר עתה אחר שנה המיון
והוא הנכון צעיר לעונה מלאכתו מלאכה
אנ הממון כי הפקיד היה יל הכל' ודע ואפי' אפי'
דברי יחיד' הציא לגוי צעיר יחיד אפי' לא ידע
כי הסתפק היה הדבר איך לו צה הסתפק לא ידע
הוא לשון הדבר אנ לשון מצרים צעור שפי' אחריו
נאמר מה הוא כמו האחרונים שיהוא לשון פרס
ופי' עתה הם המוכים נאת כל אדם עושים יעאל כי
היה מתעסק צאמונה שיתיה מימונ' באשר
היו עושים האסורים והקדוש שפי' עשור כל
היו עושים כאן הוא היה עושם כי פקיד היה
עליהם והתפסק הציא אחריו לעד חנאו חנאו

חומר המוגבהת מריסיו בעבוד שולא יעבדה בארסון
צקמין גדול לחסרון הדגש במשמור במקום טרהו
שם נשמריס בעבוד שולא ידרתו יפקד שר הנצתיס
והנה לאשר הושמו אה המריסו צבית שר הנצתיס
פקד את יוסף והתגיש זכר דברו והציאתו א צרתו
ושמונתו צבור והוא המשמור ואת דעה מוקדק
גדול ולפי דעותי שצבית הסהר היה צבית שר הנצתיס
ושם היה יוסף והעד מוקדק אשר יוסף אכור שם
יזנה שר הנצתיס להיות יוסף אהם לעזרת אנהם
כי מעלה גדולה היתה להם צבית פנייה עשויס
היו ויחלמו כל אחד מינניהם חלום נעים איש
בפרדון חלומיו שאלה כל אחד בחלומיו מה שמה
פתרון חלומיו לעתיד מה שיארע לו ונעשים
מהרעשים נעים ויעמד הים מושגני יבא אהם
הגן שצבילה היה לן צבור נעים הלא לאהיב
פתרונם כי פתרון חלומות לשם כי הוא ירע רועתו
והוא צחלום מה שיהיה למי שצבית נאס אנ
אפרור אותו לטוב אזו לרע לא יועיל ולא יזיק ואחר
שדה צר כן ילמש פתרון החלומות א החושנו
שחשמו חלומם לירד החלומות הנלכס אחר
התותר דברי יחיד הם יעלה נחה רמו הננו

הירמוש הדשילו אנכלוותיה הפך הגומר וכמהו
דשל קינד ואם הם ז' עינים ואנחנו אורם כמו שנתנו
הילדים ולא באנו פירעו האנין פחדוננו פירענו ולא
מיצנו מלת פירעון כי עש החלום יש שגאלים מינין ידע
ינס כי שגלטה שגויש הם ימים ולא חלשים אנשנים
הבן להיות ינס הנלדת את פרעה כמו היום שנגד
כי הנה היום יש מלכד נשי עשנו מנחה זינס הקונה
ענתם יקראו עבדיהם יתנו להם מהגורה או הבן
שהגורה היתה הרה והלאננין קרוב נבאה י
ישא פרעה את לאשך יים והקנוב שמהוא בדך
שבתר' והנע ישא את לאנת המעשים וצמק כי
הנא אפדענה כנך מנמרתך הלא שנה נמהנתך
יתהבן להינת מנרתה כן נכמהו נעמד על כננו מאריך
הנעצרים אפדענו צמק כי הקנה עבד עברי ואחר
כל חלום צמק לא מלת נהנה ננעמה כ' סלי' חרי
אחי הואן שמהוא לחם לבן כמו חוגי הודה דעיד
צמקם ענד ננעמנו לא יעבד ענד כל זמן שיהיה
זה ישא פרעה את לאשך מעליך ישאנו ממנו
ננעמנו יסרנו או כימונו על העין הנלדה שם
פועל מהבנין שגלא נקרא שם פועלנו על מעמקנו
כי אמר היה מעמקנו הוא פועל ולא זכר שר

המעשים באהבה כדכתיב וכן ומעט לא
הזכרו עוד זכר את וטהי ויעבדו כלב

ויהי צקץ

לא פירש הכהן הקדוש זה המצוה
וכן היה מקוץ ארבעים שנה ועוד
חמש נמשים שנה יהי בשלשים שנה ויהי שנה
החמשין ליאת טב המעשים מצית הסהריאן
לשנת יוסף טס ונגעם שגרים מים בצב צארתיו
ופרעה חולם היה חולם וכן נצדקה שומעתי צאחו
יא מפירושו עמק טבנו צמותים יא טהוא טס
צמח והצית נוסף כמו הטביע צמחודים הדוני
לענה ועל צ הפירושים כי הוא צין אחים כביא
הוא אחיו צן אמו טבליס לשון דנות נקנות נאס
הוא צמוס כמו נעים ופילגשים מדופנה טארע
להם טדפין מרות מורחית כי נקרא מורחקים
בעצור יאה הטאמע מיטס צחמלה ונעיס
הרובאות כמוהצריאות ונתפס דוחו מצין נפעל
כמו נפעמה ולא אדבר יא טהכל מין הולם
טעם והנעים טהרות דומה לטס המונכד
חונמי מלה מצדעה ויתבן להיות ארמית או
מציה נהס חרמי התולדה נארת כל חרמית
צמולנה ופתרון חלומות את חנאי אעפ
טאגיר חנאי פרעה קצס לפי דעה פאין

יחזקאל
מיעם

צמח קוט

פרעה נסע עמוס אף עמוס בראי ויהי אלו עמוס בראי
 כמו תירס צינור ופ היום נקרא כל מלך גדול על שמעו
 נגד האמונים עלכן מיצאנו פרעה ציחי אברהם
 ובימי יוסף ומה פרעה נקס פרעה נכין ייחיי דמוהו
 והלא הבאה הכתו כי יפגע מה געש פרעה כי
 הוא מלך מיצרים והערד חמר עי מהוא עמוס
 נכין פרעה נכה כי נכה עמוס העינים נא יקטור
 עילך דגש כסא שגלמה כלא לקחו מלך מיצרים
 ועד טוט נאחל טור המינתיס פרעה קינף ער
 יצדינו נכין אמי יוסף את שאלוס פרעה הדאה ארד
 פרעה יעשה את פרעה ואין חדוך המוסר עס
 המלכים להזכר עמו העינים אותי זאת טוב האומים
 אמי אותי פעם טע עיבן דרך הלטונן כמו נאני אנה
 אע באי איש כמהדון חלונמו כבד פירעהו יאות
 הנציב פרעה ויעאומי על יוסף טהוא צדבור
 הנציב נכין הלה אנ צפהדון עי יצוהו שאלוחי
 פרעה יגלה לאעמו המוגלת זלעי מלה אחת
 מורגבת מנז מלוח והגעש נאז על תשמע
 חלום לחמד אותנו אמי יוסף זלעי פרהוני יענה
 אהים את שאלוס פרעה יאז צעבור נאמלו כי
 אנה פוהר חלום אמי זלעי הוא הפוהר וכהוא
 האלהים מייענה צעמחה לבני נכין והתאכין הענה

יעשה אר
 חלום פירע
 יוסף יענה
 יצא דמי
 כי האלהים

והוא תדוב חומשמינו הנסים כלוה ודעתו
מנחה אהל האר כינה ידע מזה ומנחה מנחה
כל אחי מיהן דע ופה הנסים לפרש חלומי אנה
עצמו המורה הנעבנה צרכי הרעוה והינוכמי
היו צדאנונה יצנוחונה איז לו דע צחיקא והנעים
כחורקה ניא שפי צלמים כיכ נשגון שמעיא
שבע גבול מכ דמו יעב על כ יגעה האומר
דתפלת שנה צמוצע נוכלתנוני שודע מכ
הפועל הוא והנכון נצטבע כללתני נגעים
ולא יודע השבע ממנחה דע כאשך דתחלה
ועל הנגונה צען שפעל מערת ששם נגעמו
הפיוה והשכלים צה הוא לעד כי הדבר עבן
נדעבור הורה התנומות צליבה אחו לעד כי
מחקה השמים יעננה פדעה זאת העצה
אניקנה כמו עננה לי אה התיל הזה נחמם
שיקנה התמישי ניצדנו צדי המקידיס ניא
כי נעים צד להורה עס שמדיו והנכון צעני אנה
צד אחדי מנחה לזונה נצ לה צד והאומר כי
אניך מצדיס לת בעבור היא נלא יעמד שם דג
זשנים יודל לער צעיס בצדיס שיעמי דוהו הנמלא
זזה צעין נפעל עברי האמל הנמלא בעולם כזה

כלה

לוא

והיה לך חן בעיני אלהים
כזה דברי משה א' עבדי אלהים
אתה הנה עמך על
ציתי ישר דגשנת השין לחסדני הנני עמך
והנני עמך החל לא עשה לא מנזרת עשייה נדון
דחור לך הכסא ידוע כי אצל פועל עומד
ונעמיו לא תהיה לי זולה חומר וצ' זולת
הכסא ואי כי חונטה וכלי לא כשעל יוצא
ידיך פירוטו וכל עשני ודבר אצל חומר דועה
כמו נגבלה עליה והאבדו עתמי כד' דבר ראה
ינתתי אודך שמונתך למועבה על כל איש
חונטים צדי שיש מעמך ניחחולי הכנראה וצ' צ' צ'
כמו חונטים דודר עבדי המיטעה כמו
המיטעה ואחריו השליש כמו הנשליש מורה
עיי נהנה על אנדעה חובים נחונתה שגונה
לעיד אבד' על אדם קורא לפענו אנהנה
אברע נמאת החולה מהתע' הכבד הננס'
עבדך עב צדינו מהחל וכלס מנזרת צדי'
יאמר ל' ונה החונטך דב הסתכדי כי אבדך עב
הפועל והא' תזות הא כמו אשכ ונעננה
ולפי דעה שאליה אשכם לשוני הרמזי צ'
פועל אב לדדי החולל ואין אדם ממעדי

מאתו צדמותו נגלהך ונגעם כגון שאין לו נחמה
ללכת או על דרך המזל נהנהו כפי מענה מענה וס נאם
המלה מינית לא דעו פירושם ואם מתדומה
לאי דעו נאם ינסף יתה פיר מענה כאשר הדג
המתרוץ ארמית זהו מלה מדעית דהן אין ענין
הטוב איני כי אין כהן בכל המקרא כי אם משתעל
דעתי וייתוסף יתא נאמו כמעט וייתא לך נאם אייתא
ועבר על כל מוקנס והכרינו עליו כפי שידותו אר
כל אכל אין פירושו כל כי בדעב היו מתים נכין וכל הארץ
כאו דק נעמו נקנין כל אשר יוכל כי נאם נעמו כי יעב
ויאמר כי הודה המדקדק והאשון כי הוא על מעקל מעי ואמר
ל מינה הבהן הספיד כי הכתה תחת חרב בגל האריות
סביבות מלכות מצרים יפלת יוסף את כל האריות
שהיו עמו וישבור צמחים פירושם נאם שבר למינים
ונעמו קנין לשבור אינסוף הפוך נכין הוא וכל הארץ
כאו מצרימה אינסוף לשבור יתא יעקב דעבור היתה
המשלה נתברות דהן נאם אמר תלמי יאת ביאת כחו
לאה בית עי ומהתן הארץ נכין יתא יעקב כי אמרין נתו
הנה שמועתי להזהר התראו לא התראו שיני לכס הט
או היו מרצים נהעם נה כחו נהבא פעם נשבר כלנו נקנו

לכתיבתי מונת המונדיר מוג שצר מונר והוא
פוער יניא ניהבכ מוג נגרי הלאה נההוא נגרי קטנת
שם ההאר והטעים מלונת קטנת וכן יענה עינת
ניכרם צהחלק הכיר טהס אחינו ואמר כן הסתבר
דבר אחד והכירו יכר יוסף את אחינו ילונת הארץ יעני
הינת המונת להסתיר הערונה טההיא מוגה אמר
על דרך מנח או צעבור הינת הערונה נסתרת כך נאמר
אמר לכאנת סמ הארץ והוא הנבון ציעי נחונג דלא
אלה והוא האמה רגס נאמנים יתכן להינתו מוגל כן
כי אונתנו כאמר דברנו גפ כן צנות ילל לחד כמו האמה
האחרו כמו ומונת צהר רעבני נתיכס ירך צעבור קרע
והטעים הציג צתיכס אכל כמו אמה המליץ מיצא
מוגז מליצה נלקח נאמעני כי כאמר יתנאנו רבי
הוצנח טגכהס צענים יענש יתיר ועוב לאונג כי הוא היצו
ניאמר ל משה הרתן כי כסם נוהב לא ימיצא צלעני
רבי ונהנה כסמדיס יענאנו את טבדכ אמר קני
ניפתח האחר אמר מהס יתכן להינתו לאונג כיהוא
הצבור כמו אחר צחעבני נאת רעבני צתיכס ירך
כרגה כל הצרונה האלה ינאומל כי פי תמית העפע
נאמר אמו שונאת תתגה לנגש הנשכ וכל הדבר ארו

היה חידוד נכונה לא היה יעקב מחריש'ים וס אנדונג
כך מעטל לשון הקדש להוסיף וס לאטון כמנו
מעטל דנו וס אתה זאת עשנו זאת הענה מומות
האלץ כל עבר מעובת מוג זמירה ילי נבארד
כדד הזכרתני זגניס אין לו דע זמקרא יעב אנמי
אגניס מענה סענו מענו מעמנה דעל הדא
נגעס ואל נגדי נגינ לו רחלענות דאלה לאשר
עכולה זמות ינסס אחטוב כי עכלה מהנד
להתגולל מערת דכלל הדבר הזה ולהתגפר
דאדם נציהתל מעצמו ויל אחר ניאמר לי אני השלשי
כי אדנע לשון דקעה ולפי דעה עהוא כך קיעה
כמו כי אדנע המלך העין נגעס עין זמקנס הזה
כמו גול יונע מענא ונתגעס עשה כי מה עשה לאם
ועמיעי נהן לבס מעמוז דבר הכן נציהתל לדם
מעמוז דברג וערתו לאשב אנצו יניא כי דספס
צא אלי ציהת ינסס כמעטא הלעני אל ציהת ינסס
הטלוס אצרכס עס תמה עס התאר והיא כך
קיעה ראנאמו הטלוס לאצרכס וכן אתה טלוס
ניקדו עמו קדקד צאריך נכדד העהתנו ינסס אין לו

מִדְבַר אֵל אֵיבֹל הַמַּחְתֵּה כִּן דַּעְדוֹד אֵיבֹל הַגִּבּוֹן לִי נִדְמִי
דְּחִינִי דַעְדוֹ וְנִן עֵינֵינִי דְּחִינִי נִדְמִי וְיִשָּׂא מִשְׁאֵל
דְּוִדִּין יְדוֹת חֲלָקִים מִמִּשְׁאֵל כֻּלָּם מִדְּוִדִּין כֹּל אֶחָד
מֵהֵם בִּירְחִיק לְהַהֲלִיךְ תַּחֲמוֹצֵי יְדוֹת עַל כָּל חֶלֶב וְחֶלֶב
וְצִיֵּי כֹסֶם וְהָיָא נִתְּשָׁ יִרְחֵם בְּנִי הָיָא נִסְתָּ אֶתְרֵסִי
לְדַעַת וְפִי אֶתְסִי וְגַבִּים כִּמֹּנִי נִחֵתִי וְנִן בִּי נִתְּשָׁ יִרְחֵם
וְנַעֲמִי לֹא תִּחְדַּתְסִי כִּי לְעַמִּינִים נִתְּשָׁ יִרְחֵם וְצִיֵּי הַכֶּסֶף
לְפִינֵיכֶם וְהַעֲלִמְתִי עֵשֶׂן עַד שֶׁתִּקְחוּהוּ וַיֵּאמֶר לִי
וְיִבֶה לְיָדֵי בִּי בְּנִי דַעְדוֹדִי נִכְן הָיָא נִעֲמִינִי וְהָיָא אֵל
לְמִנְתַּעֲסִים דְּנַעֲמִינִי וְפִי בִּי נִתְּשָׁ יִרְחֵם אֵיבֹל כִּמֹּנִי
יִשָּׂא מִנְחָעִים וְיִשָּׂא אֲנִי מִן הַגִּבּוֹן הִיא מִיִּיִד נִדְּוֹ הִיא
מִסְתַּבֵּל לְפִי אֲנִי וְיִשָּׂא מִן הַגִּבּוֹן הִיא נִגְלַד אֲנִי וְיִשָּׂא
וְיִשָּׂא מִן הַגִּבּוֹן הִיא נִגְלַד הִיא נִגְלַד הִיא נִגְלַד הִיא
עַל דְּבִן מִנְחָעִים בִּי עֵשֶׂן הִיא לְגַבִּים וְיִשָּׂא וְיִשָּׂא וְיִשָּׂא
וְיִשָּׂא אֲנִי הִיא בִּי אֵת עֵשֶׂן עֵשֶׂן בִּי כִּמֹּנִי וְיִשָּׂא מִנְחָעִים
פַּרְשָׁה זֵינְשׁ אֱלֹהִים יְהוֹדָה כִּי כִמְלִיךְ בְּתַבְעִי
אֵתָה כִּמְלִיךְ

וְהַמְלִיךְ כְּדוֹדִי וְנִן כְּפִיִּן נִתְּשָׁ יִרְחֵם זֶה אֶתְרֵסִי מִלֵּת זֶה יִתְּשָׁ
נִתְּשָׁ כִּימְלִיךְ כְּדוֹדִי וְהָיָא אֵתְרֵסִי אֵתְרֵסִי וְנִן

כי תזכור שדאיתו היא צדק צעיר נחמני ניהג להינה
אביהם צדק נאש'מד' יי' עלינו שיהא אנהו נעב את
צדו ומה צדו ומה לת' צד' במזכר נאצ' להם
הבד' רמו נישל' נעלג עמהם יצ' נל' נל' והעד
לא דאיתו נע' הנה לה' אצ' נל' נל' נל' נל' נל' נל'
עליו נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע'
להוציאם צד' במקום המסקה רמו דאה עש' כ' ה'
האלהים נע' לת' כעש' מורה נכ' אצ' נל' תומת
כנה' ת' הודע רמו הבנה נכ' להודיע גים' כ' פ'
כ' המורה נכ' אצ' ה' סמוך יעב' ההא הנעש'
ליום נע' רמו תי' אצ' וס' כ' נע' נע' נע' נע' נע' נע'
נע' הנע' הינד עש' נל' סימן המדג' חסדו האמת
רמו כ' פ' והנעש' נע' המדג' צל' נע' נע' נע' נע' נע'
צל' מלי' יצ' יצ' יצ' יצ' יצ' יצ' יצ' יצ' יצ' יצ' יצ' יצ'
נע' לכן האצ' לא נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע'
נע' קנו' ממנו' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע'
נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע'
מל' נע' אצ' נע' רמו' זה' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע'
כ' אצ' מל' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע'
נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע' נע'

וידתן וכמחיים וקאנים וצמוקים ודמחיים כיהם לצד
מנין חנין מלוג ונענדים נענעם אך הדגוי נענעם
אינע על צמוי צענוד מבינה נענעם מלוג אך
הרגי פנוק לך וקאנים נענעם לרגו וקאנים דינעם
ניחית לרגי כילת האמץ להם ינהי נדחיהו הענעם
והרד דוחגי וצג התמה על מנה נענעם כי כן
כרך הנציאים נדבר כמונעמה לא נענעם ני
לד עגד יוסם אתה הנעמחה מוכה סמוך וקאנים
חסר הנהי כמונעם הנה הוקך נענעם אענעם
אם עלה נענעם צאריך יעראלי יוסם יעיה דנו עג
ענעם דמנהד כי כן מנהג התיים עים המהים
צנחיהו היא דינה לעדה יתכן עהיהו לדינה נענעם
סנעגה גלוג עמה נענעם דהנו קאס הכהו
דגה יעקב צענוד נענעם צציהו כמו צע מיל
וכן נענעם צנו כי אמה היא בן הכנעניס לעל כי
נעני הנענעם הנו אגמיות ומציות ונדומיות
נמדינות והזכיר זאת לעדה צענוד נענעם צענעם
על כהנוג לקחת כנענעם ועל זה הדבר הזכיר
מות ער וצנעם צענוד היותם צע כנענעם נענעם
הוא בן נענעם כי יע נענעם נענעם בן צנעם נענעם

חנשים יתכן שקיני שנים נמות אחד מהם ולא
הזכירו את כל דרך הלשון יעצמו כי מוסתר
שצעים צעבור שהתאסף חשבון כי ששים והשע
היו זה המלצת טעה צעבור שאמיצנו כל נפת
צני וצנודיו שאלעים ושאלע. והם שאלעים ושמים.
נדרש כי יוכר נולדה צין הממומם וזה המה
למה לא הזכיר הכתו הפלא שוועטובה עמיה
שהולדה מנעה מהיא צת מזה ויזכרים טונה
ולמה הזכיר דוד ערה שאהיה זה השעים ולא
דלנו זה הצער יעד ששענו התינים שינויים צים
שמוחה תורה יודד אמי אחרי שהתנמי והנה
היא זה מאהם וחמנים שנהת יב. אמיה מיך
וכך שנים דרך הוצה אנדרי ימדי והגבון צעיר
שיעקב שמשק ממונו יתל באלו אמל כל נפת
צני וצנודיו עים נמנו שצעים והאיה עלמה
הדג שאמל צהמלה יעקב וצני ואם טעם טונם
ואל הנה הנה הקהוב ניה כל נפת ימתי דך
יעקב שצעים נפת. דע כי הכתו לא השע לקנה
אחד מנצעים באחד אמל אנמי יולד לו צפדן

אדם נלא נולד צעדין נסם ופי יאזת התרענה נמיס עניס
האחר נלא מל אלה נמיות צעדינאל קוצים מני
יעקב נב והמכר כי כי יעקב מדני ימאל כי לא הלך
הבתג כי אם על התל אר הנוצ והתעג התעני כל הנוצ
לדיה יעקב הצאה מני ומענה ואפכיס לא צאן
אל המצרים כי נסם נולדני וכהנ אחר צעדיס
נפנס ירדני ואלה נענקס לא ירדני ופי זה הרתת
לעב כי יעקב ננוס דתמנין כי נפנס יעלוי עיקר
והואנעיקר ויאמר ינסם על ידי ינוני רמוניב
נכלמה את הציה כי הוענה מיצרים כל נעה יאן
לאזה כל כי צימים תתס לא היו המצרים אנכליס
צעדי נלא יעצני אדם נניודת יאן כאנדי נענני
הינס אננני הרו נמי נאהנא רנעה יאן הוענה
הוא כי הוא אוננודה החלב נאננני הרו לא
יאכלו לא יננה כל אנני יאן מותי מוננני עב
הינס יאן ננני צאן תרני צאן דעמוסת כלל והעין
ננת נלפי דעה כי דעמוסת תהנת העין איננה
אוננה ננהני נסם ימאל כי מינני מסכנה למכנה
היתה נני מנקנה כסנס נמרדי ותלה על העין

והתע' כחלהלה' כמותתע' ונגעמו' נאדם
נאל' דע' מה' יענה' ניה' מעני' הנפל' נמו'
ניד' הנמנע' הנ' היה' ההא' לא' להיות' נע' צפת'
נע' אפ' כס' פועל' עדימו' נ' יא' נעבה'
צ'נער' נאל' התמה' נאמר' לנזן' מוח' ע'
האדמה' כ' הפך' זה' נאתה' מחיה' את' כל'
הנע' מוג' והצמות' ה'מנה' וממק' לו' הדע'
ומי'אנו' צדנע' כ' נמלק' הדע' צ'נות' עקב'
ניתכ' להוד' ג' הב' נהיה' דע' נגנע' נעם'
נלא' היו' כמו' ארבע' נועדו' נאה' העם' העז'
אנה' העניק' כל' את' ממק' ומו' נע' אומ' נעל'
אנע' אכץ' מיצ'ים' דוד' הכה' נאה' עדי' מה' מוח'
לעדי' לעבוד' את' האדמה' הנה' נים' הם' כדצ'
המה' אכ' נאחונ' דה' נקנ' נע' אמה'
נרשה' זיחי' יעקב' נעים' נא' ד' ממוג'
כדצ' אלי' עז' ג'
חסד' נאמה' ונע' ע' אבות' ננע' למחה'
או' ה' פ'ו' אל' תק' צ' מיצ'ים' נא' נעב'
עם' אבות' נא' י' ה' זה' נא' נא' צ' מיצ'ים'
והק' ע' אה' ק' נים' נע' חו' נאל' נמלק'

כבוד מלכותו והנכין בעיני שגרתן שגרת לשם ינין
זה כהשתינות אגרתם כי שם מפורש לדני חת
ניאמר האומר ליוסף וכן אמר ילדה אנהה ללעי
ניגד המעיד לעקב' אנהוא האומר ליוסף היה או
גלית מיעקב' נטעם הנני מופקך על דעת הגאון
שאמר ל' השם הנני מופקך על דעת הגאון שאמר
ל' השם הנני מופקך' וכן לא נולד ל' כך מהה
דחל' ועתה ידעני כי צעבור צניק הנולדים לך
אמר הנני מופקך' וזה הפירוש אין לו טעם נח
כי מה הפרשטן צני יוסף' וצץ צני האונן ועוד
שצנימן נולד לו אחר זאת הנבואה והנכין ✓
בעיני שאמר שהשם אמר לו כי ארץ כנען תהיה
לזרעו אחזה עולם' ואני צדקה אתן לך בגמלת
האנץ הצבורה' ויקחו אפרים ומנשה חלקם
צאריך באשר יקח לאונן ושמועין שהם הגדולים
מצני ואמר הנני אחר' אפרים ומנשה יקראו
על שם אחיהם הנזכרים צני ירעג עמוס בגמלתם
והמופתרע שאמר ומינלדהך על צני מוכיר אלה
על דרכי יוסף לא ישרו בעיני דבריו' כי מה טעם
על שם אחיהם' ואם יטעמן טעמן כי לא מיארגו

ליוסף צניח אחים ופזאה אינה טועה כי הכן
שהיו צעדיך שייכנו עם אחיהם לא הזכירם הנהו
וכים כאלה נטעים ואני צבאי מפלין שמותה רחל
מהאנס ולא יגלה להולכה לקצרה צמיעה
כאשר קצרה לזה נאמזה ליוסף שלא יחלוק שאר
מאתך גנב לא עשית לעבוד אמוך ואחר שאר
יבא שראל את צני ונסף איך אמר לא יוכל לדנות
וטעמו לדאוג הוטב שייכרם ויניח יוסף אנהו
מעבד מאוחר צריך להיות וטעם משם שטו כי
הוא יושב על המטה וטעם משה לא דנתו עליו
מגזרת פלטים ויקח יוסף וכבר לקח יוסף ונבר
לקח יוסף הראיהו כים כאלה טעם את דיני פאלו
דין השנינו מה שחול כונה לעשנה כי מנשה
הצדני אעפ שמנשה הוא הצדני וכן יקרא
צק צדני כי עם קטנה עבד נרבים כן וטעם המלך
הגואל אנהו צפדט נאלה שמות ויקרא דהם
שמי כי הנה כל שאר קפאו אפכים ופ יוסף
ו אם אמו הנהו רחל מצרה על צנה כי הנה היתה
עקר מחשבה על כן אמו צע רחל אשה יעקב
וראשה ילדה רחל מיד נאמר אל לבן שגלה ופ
נתן לו הצדנה כי הנה ראשה מחשבה וינאמר

שלא היה ראוי לאני לצבורה היה יוסף עשה
פניו רחם ולא דן נזק כי הם על השפחה נהימי
עבד מזה שמאל וינהיך הקים מולא הנשים גיסי
כדים יצאו ממנו עץ יצרך ישראל כל בני יוסף את
אפרים צדנו הצבורה עכס אחר יע אומל פי עב
עכ עכס רמז עזפ היא היתה לבן יוסף נטעם
צחוב נקטה על הנזס נאמל לוד מוגע נקמ
נקמ יע נהנכין דעיע עפ עכס אחר חלק נהנ
מחמשתת על עכמס נעמדו עכס אחר עכ
אחיד נקט על אחיד נטעם אכר נקחה אכר
יקחו יעאל צחוב נקטתם נהזכיר האמר דעע
נאין דעעע גיס חוק כמהו הלא תראה אחר
ננהרגו טע חנה האמר התדוליס אמל הוטע
לתת אנהג צד האמוני נאל תהמה על מלה
לקחה פי אחר טעהם נהגה דפה לאדהס
הס יחמדו עהיא טעהם נכן נאמל ליעקב לק
אתנהג נלמדך את אכר יקלא דבר העולה
לעתיך נהעש האמר טעהם דכונה דעבור
שמעו נקט עכך אנהס נאיה דכרה לאונ
נשמיעין על זאה הנבואה אמל נאיה אכר דבר
להס אכיהס נאחר סן צמך אנהס נלא הזכיר

הכנה הנכונה **ראשית** צנוני אהה כתי' כך נראה
צתלה כתי' והגני **יקרא** לאשית אנן כמנכ הוא
לאשית אנני יה' שאה' ראני ה"ה ליתכנן על הכל אהיה
נשא יה' עת' כמנל' כגנ' כך כל העולות נפי' עת'
הקיים פתח' בעבור שפתחה מים אל הנהר לא יהיה
לך יהונן נהיה ראני להיונה אל הנהר צעור צוני
לאחיים אמר כך אהה כמים הנשפכים ולא הנהר
כלום רק על ליהי' נולא תמצא מלה אל כך צמינס
צוני נאע' שומצא נדך נהיה אל מונת' נאינו צוני
נפי' כנשא אל הצקע יהונן אפי' פתח' כמים יהיה
מעוקל הנהר זנור למנחמה אל תוסף נהגאנן
אמ' אפי' דנ' רק כמים לא יהיה לך יהונן נפתח'
מג' אנשים רבים נפתחים נאי' פותחים הפוך
אנ' חללה כפנו מיום שחללה נסתפק צוני' כאלו
אמ' עלה מעלי' ו' המצא מלה עלה נדת' כמו
אל העלע צמי' מ' וזאת הפרעה מפונתה
צדני' הימים נפתחו צוני' נאי' על הנהר
שהוא הנגד' והנהרה לנסק' ניט' מפדשים
ולא להתיחש לעבודה נהיה תחלת העשי'
מראש' שצמי' עני' נל' אמ' בעבור מעשה

טובים מוכרתיהם יטו אומל מן הגדה פניהם ואיננו נדון
בדקדוק ייטב אז כבודם כמו הכרו מאתם ואין הגדול
אם מלשונן חפירה ייטב אומל מלשונן חפירה שמכרו
עצמם בטעם עם חקם ופניו והעבן שהוא מן
מכונותיך והוא חסר בית כמו הנמוא בית אגז
זיהי מענין והטעם על החמס שעניו שאמר
שהכעסו אנשי טכס בדריה הקלים שמוכדה וכן אמר
המתרוס בסודם ואמר כב אהרן שפי אל הבא נפשי
כמו כי בא השמיני והטעם שלא ארצה להיות חונן
מעצתם והנה פ"י זה השך הדבר כי מה טעם
לכלי חמס והלא אמר לפניהם עברתם אותי ובאמת
כי הסתבן יעקב וציהו עלידם נכולו חתת אלהים
היו מסונבדים להנעתיהם הכל וכן פי ארנו אמת
כעו צדדיוס עקרו טגור ארור אפס כי עני וארבה
פירוש קנים במדס אל הבא נפשי יאמר ל
מיטתה הכהן הספרדי כי צודי כמו נפשי ונצים
בספר מהלכות כמיהו ניפה פירע כי הטעם
הוא כפול כדן הנבואות שאל אצד מורה
אקב והנה בסודם כמו בקהלם וטעם הבא
נפשי כמו כבודי יאמר ל' הורה צן בלעם

הספרדי מונעה ל מטה כי כבוד הנפש הוא הגוף
כמו יד צינאר כטעם המשביע במוב עדין וזאתו
ונבנדי לעפר יצרכין ואני אומר נא יהודק טעם כי
הנה הכתוב אז למען יזמיר כבוד נמשך נזמיר
לדי יוגל כבודי אם צנאי נהיה הגוף וזה כבודי לעפר
הוא על דרך ממשל נאנאדעה נחנני על העפר שאין
למנוק ממוני ותנה אתן לו עני נאמר וקווא דצקה לעפר
נמשך החר מלכונן יחד ועל דעת ל מטה הנתיך
ננהנת הנעלם תחת אש אתר נכן אמר עול לא הנשם
ננועם דחודם כמוי דהנודם יחד עלי אתר נאנאדעה
חפוט אל תבא נמשך דחודם הכנני אינני נאם המין
כמו יהי ל מור נחמור ונהרמז על אנשי עיר נודם
עזרי חומה וזה אנה כי עיר נודם נאנאדעה
כי היא מוקפת חומה אדור אפס כי עני דרך עדינה
אנה תלה נא חסר אמו נטוע לר כי אדור התק דרוק
נראשי הצרכה הנסתת היא כן האנידה מוכרעת
נעצרת כפול הנעים נכן אהלוקס כי עקב עש נאניזם
נהנעם נהם אלה ראניס ניה תשרת נלא תחברו
יחדיו ונהנה מיצאו כי גרל נאמינו נמל דהתק נחנה

ענין הודיה וקנהת הוא ברענות אחר וגם עריו לא היו
דעקיס יארת לואת כק מפזרנת בינות גורל הודיה
כי בן לוי נהיו לו מוח עיירות מפזרות בינות
המבטגים הולדה ארתה כעומץ וכן ידוק אמת
וראנו יראו כי יקן בעדף איניך ישתחוו לך עני
אניך כמו למלך וכן מראנו גל ארית המושג
לגל ארית המסגן נהוא צמיץ הארית פאנזר גל
נאך כן דמות כמו נער פרא מנגק עני עליה
דמיהל עני לגל ארית באנו עליה דהתקס והטוס
מגורנס אחר נזה הוא פנאנוי ואס נפרענו ער
דנר ינסף היה ראוי נגיהת דחת עליה העלית
כי עלית מועל עומד והנה הסחוק הנא אהליו
זה לא הדאה זיעל אחר מונדיה ונעיס כנעדיץ
כאריה שמנהג הארית אחר נעגקס ינעז על
כדעיו נרצץ ונעשעגב למינו כלמן דמיות
לאיקנס מפעהם נעידרת לא יתוך נעצנ מיהודת
לא סרה גדולה מיהודת עד שבא דוד נהוא
תחלה מלכות יהודה וכן תיהת הלא הודת
כי כול יהודת נוסע בדאננה גפ אמי הנעס

יהודה צהלה יפי מחוקק מופר שחוקק ער
הספר ונגעס מוצן דולין שגך דרך כל קופר להיות
בין דולין הקיבין נעילה יש אמו דרך המותרים ארמון
בנגעס שכלו ייש אמו נאהוא מוצר נרע ליהודי ייש
מי שהוציאו מלשון קדמונינו שליל ייש מי שערב
אנהו על עיר נעילה יפרע יבא כמו נבא השמיני
או עד כי יבא קץ נעילה כי בן כהן ייגע משוכן נעילה
נאמר כן ידבר בדוד עבדו ויש זה אינו כחוק אי הדי
נעילה כמו בני ויהא החת נני כמו דהין אהלה
מגדה לא השלח אותם לא הנליד ומלה קהת כמו
לקחה אם והינד מטאה לעהוד ונגעמו נעיסוד
עמים אל משמעתו וכן היו עמים רבים חמת ינד
דוד ונאלמה בנו יאין נגעים עד כי יבא נעילה נעיסוד
הנצטו ממונו כבא נעילה רק נעמו לא חסר לפלו
לחס עד נעיע עת נעיהו לו נארות רבות נמוהו
כי לא נעמד עד אשר אפא אע דבך נעיעה
אל הארץ אפי ה' ינד נעם אני ה' פירושו אשר
לגמן נעדיקה בע אהנו כי אשרי מאלך עימו נאמר

עמו ולשוקה כפול כי הוא כושף עירה ועיר צאתו
יש סך נגים עגים סוטה יש אומי טוהוא כמו כסותג
והוא חסר כח והנבון צעיר טוהוא חוג מסונה והטעם
עשהרצה תגואת צמיו עד נציאסור עירה לושף ולא
חונש נציאל עגים ונתחה מס יבס צ"ן לצונשו
ורמהו לרס דעבור עיתאים טוה עב דרך מטל כמו
ינפג דהרס עמים עבשיקדא חליל עיני מוצ הי"ן
טוהוא טוהה כי חלילה עין דאה צעין מעכרנה
הי"ן נשניו לצונה מוצ החלב ולצן טעם טוס הדאר
ננקרא טעם על מעיכה טעם דעבור הינה טעם
מערכות ניאמו הגזן חליל עינים יתר מה הי"ן נבן
אח ממש ניאמו אמר כי לצן טעם טאלא זכר דער
נמא ולא יתגר אחי עיניו טוה דרך דוט מענדני
והזכיר עתחלק הנטנים ראשי נולדו רק הקדים זננן
ער נשנר דעבור כפול ומלדת בין זנולן נבן דין לתים
ימים גזנה לזנה כי זאת דרך נבנה נפ למוס מענות
והוא מעדה חוסף עלינו כי האנוה לא העמדנה
צמקוס מגולה לזנה עכרהו על צדן שגיני ירינו

על צדקן חמור ג'ים כמהו לחמור שיש לו עינים כצד
והנה חמור סמוך עלכן כצד צדן המוטותים צדן
המערכות יתכן להיות מוג' תעמה עלנס
לנו ילא מנוחה לאעז לאה ארצו ומקום מנוחה
נעימים ננה שמונו לתפול כל מיגא לאעז יגא
החמור יגא נעז ננה מס' נזה הנעים על יגא
גלא היו ג'ים ולא יצו לצאה למלחמה לעזוב
מקורם וכן אמ' מנה יגאכר צאה לך ורה'ן
ננה מס' למלך יגאל גלא יצאני או ג'ים
אעז יצאו להלחם עליהם קין ירין עמו לאתה
כמו שיהיה צעג דגל לאתה צנ הג'רות
והנה היה כק'ין עב כל עים מהנחתות ומהו
צדוב ג'רותו לנחש' ג' יתגן להיות פ' שפ'מין
מעז הוא שפוך לאעז והנעים כפול ונעים ל'ש
ק'יה' צעגול שיהוא נעז צעק צ' המוס ימול
מרוכב הסוס גלא יגוס לאעז צדו יעל כין
אמ' הנדיא לינערתך אנהתקם לגבת כי ק'יה' הנעים
להיות ינערתך או צא טוס תחת הפועל והנעים
לינערתך וכן נדעה צ'נערתך אנהתקם לגבת

זוהי תורה אצלי. אצלי אצלי. אצלי אצלי.

דוד את המשיח צנוני יאמר לישועתך קיהי. ויהי
יחזק אצל האמר לאה הנביא צנו דין כדמונה נחש
כדרך הנבואה מיד פחד יבקב יאמר הושיעני
הטובים גם ההגבא שיצא עיני גדוד נהוא יצחוננו
צאחרונה כי יגדנו כמגלעים יגדנו גם יגד
מעלי הכלב נהמרק היתה חלם כמו דין חמי
ושמחה נאנחנו לאנשי היום כל ההלכות העונות
על אבותינו מאמר יע אומל המם נוסף
והנכון צעני • טמאכך אנוכ יצא להם
נאמן ופתחתם לשונם זכר ונקבה עין צהימוקום
ועיני יד יאמר נכוח יאכרן יאכרן ועיני מעדני
חוש ידוע נכ אצל חמשה נגנזב בטמן כולני
נחלה דמונה אינה טלוחה על עך דוכני הישג
הדוכני יתן אמרי טפרי יע אומל טאילה
חמז לדבורה הנגתן אמרי טפרי חמז לטירת
צדק עמה יאמר נפתלי צענו נחלתנו דין
פרה יוסף מן כמו סעיה והוא לשון
נקבה נכ על אמרה לך מקחך
פיה כי על שני דוכים ימצא המועיל כמו איצת

וכן פונה ופונה מונען פניה נישמי מפירט אנה
כמו ותעש פראנה ותזכר מעמים בן פרה כדרך נשי
לשון הקדש כי הנה אונד יי' והטעם פנים אחר
פנים המיד וענה פירוש הטעם היה ההג המה
הא כהו נשבת לנשיאי טעם צנוה צעדה עלי טעם
טיוסיה היה כצן פרה ועשה צנוה צעדה כל אמה
ואתה עלי חומה ותטעם טוגזה מאד על החומה
הבצורות וכמו צנוה צעדה צנוה צנוה צנוה
נימרהוהו אהל הנגד טעם טעם מוכרהו כמו
מטרה ואחר כן ירנ טעם טעם וכמהו הטעם טעם
צבל רצם וטעם נימרהוהו יטעם עלי רצו נבטן טעם
לאכץ מגדה נישטמהו מוקדם קודם נימרהוהו
כאן אהל נבד טעמהוהו נזה רמז על אהו טעמהוהו
והטעם צמקנס איהן קטנהו נטעם ניפזו ניהחוקני
וקרוב אלני מפיזו נישט מפרטס אנהו מופו נאין טעם
עי' והטעם טעמהו אנהו טעם טעם וההחברו
לשפון מורדהו נקטנהו היתה חוקה נפתחו ממנו
ולא יכלו לו כי דיו חוקים מילי אציר יעקב ממש
כמו ליד אציר יעקב טעמהו הטעם נמארהו כתיב
נועה והיה אצן יטעם נכין נכילי נסח אב אמיני נטעם אציר

יעקב שהיה ידע אהבהו אה יוסף ונגעם אבן צענים
הדבר ויט אהו כי מטם כמו מצא עזה לא מצאנהו
צמקוא ופ אבן יטאג טמוה לבג והיה ראובן שב לרענ
והטעם לתינה צמאכל נזאת דרך כחוקה מצא אגך
על דעתו שהיה רבך עם הפסוק שהיה למעלה
והטעם וההנח שהיה בידך מצא אגך יטורד
עצמו נאתר עמוי כמו צאכ טאדי נטמי יט והנה
הטעם כפול ומאה טאדי והוא צרך אנתך ופרטוהו
הצאון אטאל מצא אגך ניתבן להיות צרכוה טאמי
דבך עם מצא אגך והטעם תכרד צמלה תהיין
צרכוה תהום צאגז אה מיטנה וממג אכין ופ תהום
לעון נקבה נבן תהום רוממתהו לבן טעמו טינדו
וטאמי ממעל צאדינו נירבו המעינות והנחלים
מהתהום טהיא רוצנה מתחת לאכין צרכוה טאדי
נרתם דמה הטאמי לטאדי נהרתם לתהום והטעם
טינדו טעו והפק זה רתם מטאכיל וטאדי צמקיס
צרכוה אגך אלה הצרכוה טצכתיך עינמיס
הם ניתחברו עם צרכוה נלדי טצכנוט הוה גזיר
והנלדי כמו נלדי נבן ונתהר מוכיס ניתר אהו מוגלנר
והוא ממנוך כמו גלצ לבו טעמך דמהו לנאב כי גזיר

היה והאזה אנט הנבני על כמו הרגו שכל נכ או חלק
עד שכל נלום קנמי לנד בוג ערים נלעש ד יחלק המנה
ששכל לצניני נישועה אמל כי זה רמל לשאול שגנבה
את עמלק ונגעים צדק דהחלה המלכות נצעש
בגלות על דוד מרדכי וזה דרך דנט ורעה
המתקן ארמית יהודה אינא אנט כדכרתו
דושה כאנט צאה לכל אחד מה צרכה כן דרך
אותם כנגעים אינא כפתרון חלומי ניינא חס
שיכנו כלם עם יוסף לקצו ניאסף כגלינאל המנה
י דתלה ישב על המנה נוגלין תלנינה כמנהג
אנץ אדום היום ולאכז מונות ישמעאל כל אנטי
מזגים לבד מפרעה עבדי ווסף קראני יחננו
כדמוה אנץ ניהכין רק על דרך לחוקה מעט להינה
כמוה התאנה חלטה פגה אנער כד יתי חפרתי
כמו כי כרה אינא ככ מרכבה פרעים ידועים
ניענא לאצו אבל אחד שקברו כאנט אמל לנו חנל
ניענא צנו לו פי כוננו והנה נענו צנו כאנט יוס
שנאנהו נק דנהו במקום נענה לני שטמלני
יגוד לנו אבה כמו נענס נענו ינא לו במקרא על
דרכים כנס אנא לשון פנים ניאמר הגאון כי התנה

אלהים אני לאנו את המקום צדקתם אלהים טונפתם
לפני ותאמרו עבדיך אנתנו למועין עשה עם הפועל
עני טונפים בעבור היות מלת עני סמוכה הנה הני
רעיים ילדו גבלו ניתנו אנחנו הרופאים ייטש
צאנון עם אנתנו עם אתר והנה עם כי הוא ער
מוטקל ניצר יי' ניאמר ל'ונה המרקק כי התרק
תחת טרק והוא רתוק עעיני וטעם צאנון בקמצוב
הבית הוא טהרין לטעמו תזק טעם שפי נילשד

נפונות קדושים	להמונות צורם ימות
עולם בתורת אמת	הוגות וכותחמונת
ונאם כבוד אל בלי	לטען נפה נואמות
נעמו מפורט צדאע	ספר נאלה עמונת

נאם אברהם בר מאירן עזרה

הספרדי

ברוך השם שה' העצומות אשר ציינו לנצח
נעצמות' הוא הנותן תבונה לנשמות' להניח
לאור כל העלומות' ונשפר הזה מהומות ואימות'
נמצאת הונינו בדב טמות' נא ההתחד שנ אתר.
מוה' ניר אחים בעל החלומות' ונולד אבי
הנבואות והחבמות' ניקנא השם בעל החלומות
ניניא אבותינו נידיהם כמות' ברוב כסף וזהב
ושמלות' ניעש לעיניהם צעניהם נקמות' ניאר
לבות' בתורות תמימות' נהן צבת גמה לשומות
נדב סודות ופליאות סתומות' נדצר מטבן נעשה
מתרומות' בסוף ספר נאלה שומות' **ואלה**
נעש הונו בעבור נהזכיר בסוף הספר
הוא שון כי ראה יוסף לפניו נעלי טים הזכיר כי אמר
ברדת' היו מעינים ופרני נדבני ומלת אלה גס
בתפנין ההא שנה צוכים ולנקבות' וכה את כר
התועבות האל' ואחריו מנל התועבות האלה

לאנשים האל אל נולדו להרפה מה אעשה לאלה
וברכה מלת לנזונמיה הול וצערבור היה אלה
מלעיל היה ההא נוסף כהא לילה נחלה מיצרים
ונגם לגאון זכר ורבים נאמרה כי ההו נולדה סמך
רבים ורבות כחיו מקומורה יאצות גפ המס
עבה סימן הזכרים גפ הנקבות כחו נשים ופילגשים
וינו שמורה שימיצאו כחם גפ דתו כחו נפשיה
נחמורה ••• לכבונה גפ לבנים על לבניהן הא
מיצרימה תחת מלת אל כחו נפשיה נלכה לתנה
נתצא אתי יונטלימה את יעקב עים יעקב נחמורה
י את אצרים צרית איננ נציתנו יניצא חלציו יאין
צית בכל המקלא אמה והנה קע אים נציתו
צאו כילא היו נשי השצנים צמוספר השצנים
נאליקטמה צעינך נכפר צעדו נצע ציתו כפמנונו
צית אציו כי שלטה ודנין הינו נעמר הכהן טהיא
אמהו כפר צעדו נהיא נכללת עמו כי האינ
נאטתו הוא הארם לאנצין כל טוא נע כזית צמלן
צהנגם עליו אתר מאנתיות נכלל נהיה לאני להיות
האנה המנארק צטוא נע נהנה אין נכללה בלשון

לקרא שובי שובתי נעים על כן שמו חנק תחה האות
נחמדת אם היה צ"ת אנת המערת אהבנו עני
אמרו צונולין נאם קף אנו למד כזנולין לזנולין נאם
נאנו אמר שרך תחה חנק נאלו הוה נקראת אכף
כמו וזנולין כי היטה המלה אנו זנולין נאם היה
האות הלאשון י"ד כמו יהודה שיהוא היור מאותיו
העולמים עלי מוהו כמו נעלה ציהודה ציהודה
ליהודה נחמון כי עתה היור הוא נעלם נאנו כדגש
צמפה כחך גפ נאנו ניהודה נהנה נכתבו השבטים
הנה כסדר הנדוהם י"ט שער צעור התחדות
שנים שנים חסרו האחת מנה צנא כדך מחצית
שיקלא מחצית נאין שין כמנה צמקלא ומקא
העדים צהתבר נ"י עכ אחת מאותיות הטפה
שמהם צמף חכמי הלל יענ אלק נוספת צקכיא
ניקדו הוה צמק כמו ופרו ולצו נצאו צביתך
ומלאו צתיך וכלה נצמין וצעבור הוה צנימן צן
הגרת הזכירו למע צע הטפתות כין צהתחצר
הטמות הם על טעה דוכים וכרם נכונם האמו
כמו עילם נאשור נאר פכער נהטני כגופך אנגין
נרקמה נבניץ העלית אדם פגרה נצקת

בְּהַרְבֵּיעַ דָּן וְנִפְתְּלִיגַ וְאִשְׁרֵי הַחֲמוּשֵׁי מוֹר וְאֵהֲלוֹת
קִצְעֵנֹת הַנֶּשֶׁעִי אַחַס שֶׁמֶת אֲנֹנְעִי נִהִי מִלֶּת יְהִי
הִי תֵהֶּה לְאֹנִיָּה לְהִיוֹתָהּ כְּמוֹ יֹנֵב הַמִּשְׁאָ עֲלֵינוּ וְנִבְעֵנוּ
הִינֹת הַהָא הַגִּבֵּן פִּתְחוּ צְמֹלֶת יְהִי הַיֹּד הַלֵּטְנוֹן
צִקְמִץ קִטְנוֹן יְהִי וְהִיָּה לֹאֵנִי לְהִיוֹת הַיֹּד הַאֲחֵרוֹן
צִטְוֹא נֶת נִלְאָה כְּמוֹ הַצִּיָּה צְמֹלֶת יִצְוֹ וְהִי רִדָּ
לֹאֵנִי לְהִיוֹת יְהִי רִק יִבְדֵּר הַלֵּטְנוֹן קִטְנוֹן יְהִי וְהִיָּה
לֹאֵנִי לְהִיוֹת הַיֹּד הַאֲחֵרוֹן עַל כֵּן הַעֲלִימוּהוּ וְנוֹקֵד
הַהָא צְמֹלֶת עַל כֵּן לֹא יְהִי מִי זֶה אֲמַר וְתֵהֶּי וְנִבְעֵנוּ
נִבְעֵנוּ צְמֹלֶת הַרְבֵּה הַמִּיד הַנִּצְיָנוּ הַטֵּעֵס
מִלְרֵעַ וְהַטֵּעֵת הַיֹּד צִטְוֹא יְהִי כֵּן יִשְׁעֵמֶס עַל כֵּן
עַבְדֵּן הַקָּל פּוֹנֵעַ שֶׁהִיָּה אֹנֶת הַמִּשְׁמֶרֶת צִטְוֹא רִק
זֹאת הַטֵּעֵת וְעִיָּה נִיִּתִי יִשְׁקֵבִי נִהִיָּה זֶה כִּי הַטֵּעֵס
הַאֲנֹתִינֶת שֶׁל הַטֵּעֵס מִלְרֵעַ שֶׁהִיָּה הַטֵּעֵס
יְהִי נִהִיָּה הַטֵּעֵת אֲנֹתִינֶת הַס מִלְרֵעַ הַטֵּעֵת הַטֵּעֵס
יְהִי הִיָּה תִּיָּה וְנִבְעֵנוּ כִּי אֲנִיָּה הַטֵּעֵת הַטֵּעֵס
מִלְרֵעַ הַטֵּעֵת הַטֵּעֵס פִּתְחוּ שֶׁאֵינֶן נִלְאָן צְמֹלֶת הַטֵּעֵת
זֶה הַטֵּעֵת הַמִּשְׁמֶרֶת שֶׁהִיָּה הַיֹּד עַל הַס צִטְוֹא
נִלְאָן הַטֵּעֵת צְמֹלֶת הַקָּל יִנְיָאֵי יִתְּ דַּמְעָתֵנוּ
אֲלֵינוּ כֵּל אֲבֵר הַמִּלְרֵעַ כְּמוֹ לְהַסֵּךְ אֶת הַטֵּעֵס

ואפמה כי טעמים נתמעה היו אך יעקב תשכ
בראשונה על ט כדנוז דהחלה את יעקב ופושק
הראשונה נקטו אליו כתי יעקב וננו והנה עי יעקב
היו כל נפש דנו נבנהו טעמים וטעם והער
בשבעים נפש יחדו אבותיך כי נפש היתה ליעקב
נינסה טוהיה במצרים במספר הוא וטעם דנו
ימה אב נבנו טעם דורוה והער טוהיה אינב
אחר טונב טבוהו מאה נארבעים טונה והוא מאה
אכבעה דורוה נקד מווננו זל אמרו עטרה
דורוה מאה ועד נת נמנת ועל אברהם עטרה
דורוה ואין מספר אלה האלה נטעם נמרה
נסף כי מה בגדולתו גס אמו לא לאו מי הרעה
והטעם וכל הדור ההוא על מצרים כי זכיר אלה
ידע את נוסף נדני ישראל פרוי הנלדו כעץ ננת
פיוי ויעליוי כמוי ישרו המים גס בלאטני
מהפעלים העומדים בעצמם כמוי עמדי טעם
טעם והטעם מהינצאים תלנים צדבר אמר
כמוי אכל טמור טמר אכל אב הלחם טמר
את הדבר טעם את החמור אלה נקראים פועל
ינצי והנה ישרו מהפעלים העומדים נזה

הטעם מה יוצאים והנה זאת הגזרה שצפעה עומד
כמו נשד נקדיך ופעם יוצא כמו נשד אלהיך
את שבגהך אנלי מלה נשד כמו שילדו נשד
האומים נותר ואנ לאיתי אנבעה צעם שילדה
אחת והנופאים נהתעם טעם דיני שבעה יגעו
בבני אחת ניכדו שלא היו מתים כדרך שם נבי
יעצמו והיו גזולים בעל עינם תקופים ומלה
צמאר מאר שאין כולץ להינת ונברי נהצת
צמאוד נבית ניסעו צראננה כי בת לאננה
שיסעו ותמלא ארץ ושא היא ארץ דעמוסם צמא
נת תחת פשי כי הלאנון שהנא דנק שם הניש
קלא נח והטעם שנתת המם קלא נע כי הוא
כמו החלה נוע הטפת יקס מנך חרע
שלא היה מזוע המעלה
כמו כי הקיס צע את עבדי והאמר אנעמו התעם
הנה עפ אינה סמונה דק צע יצאל פירוש
הנספת צאור כמו אהיה אנער אהיה אנער
המהלכו אבנתי לפעו אברהי ניצתך כל ממונו
בספרי אנשי המזרחי שהנא סימן לשון יחי
כזים הנגן רפה כמאפע להפריע צני נבין ממונו

פנה שהוא סימן לשון יחיד שאינו נמצא בפני המורה
שהוא דגוש כמו שפירשנו וכל ספרי מערב טעמים דגשים
בין שהוא סימן יחיד בין שהוא דגשים והיה כי מומני נשון
יחיד דגוש הפך המנהג כי מנת את דפוק וכן מנת
נתן ארבע והנה מנהג מן הכפולה ונדגש הנני מומני
לחפדון נגן אחד לאו הוא מומני כי הנני הוא נגן
הוא נש האנת המס לאו הוא מומני וטעם נגן מומני
מנה דגש להתבלע ההוא צתפדון כי אמר כן ישמו
ישמרו אמר יקראו איב ידכו והוא המעט כי
הרב שמורהו ישמו הוא רק שמורהו דרך
קצרה ברנו והנה הוא עשה מלאכה שהוא
כמו והנה הוא ניאמר והנו נמצא נפעמיס נסיפין
הנון ישמרוני ימצאונני תברכני נפשך כמו
תס דגש יצח תורה כדדני סצנהו יצונהו
יצונהו ופעם בלעו ההוא צנח לשמור ישמורנו
בעליו הנה את אשרי לשון זכר והוא הנבין כמו
לכה עמוני ולנקצה עת המאפרות לני נדי
ונעבור שידרו צמנת האלה הכנה יאמרו

קנה נדה ולקחה הנה לא אלא אל-י רמו
לכה שאקה את צינו יין הנה נתחברמה ונדקס
דרך חכמה שלא יבנה לו צעבורו רמו אחרי
לידע כי הפעלים עגזרים או עתידים טוס הפועל
בכוחם כי טוס דצר הנגזר מן טוס הפועל אהוא
טוס חסר הוא נשמע מוכת הפעלים רמו נהנה
צדכת צרך ונדך ולא אנשי צנה והטעם ונדך
צדכה נככה נדרב יעדים תקנס והטעם יעדים
עצה ונכה וכי תקלנה קורות מלתמה אל
כי טעם ועלה מן הארץ ועלינו ודבר ככה שלא יטיל
הטעם פהו וטעם טעם אין ידך וטעם טעם
מטעם החטל רמו שת פתים מם מטעים וטעם טעם
לידע ודע הזכרים מסכנת או צרנה ונכמה אל
הטעם הזה ומה למולך פוכנת שומכת הארץ
ולא ודע לכה נשככה צתיקך דעמוסם צא צפתון
העין זאינגו דעמוסם מוקוס יטרא ונאמר יענום
דכה רימים אמר לא ענה יתקן טעבר הטיק
צפדיה כפוקך אשר יעבדו רענה ככנת חרט

המלך עליהם. ויננה המלך ואשונה לעשור
מלכדתו וכלתו ראה שצא חסרו מהם נתן כמות
למיצרים להטויהם ולעבדים יתר מחוק העצרים
ומה הוא צפוד. ולאמר פירוקים איננו נכון. וכאשר
ראה שלא הועיל זה אז קרא למילדות ויזן להגן
הזרים היולדים ויהודו ידוע בוא ב התו סימ
הנצרות עני הקדך הרצונה מים סימן הזורים למו
מונגדוה ומועדים ודעת הקמ' ספיד ב צני
הפעלים שמונים לא תחסר אות מן הטוער
השמות אינם כן רק שמות דברים. אמרו כאשר
נמצאו ב יח"צ מועדות מועיד ולא מועדה כאשר
אח החגם צנינו כי מן מקום יאמר מקומים
וממיקומה מקומה אולי יתק עשנו וראה כי
עבור צבונים למנה מיצרים צבונים הם והנה
נצורות צפוד. אם כן יהיה היחיד צבונות
נבנה לצנים לא אמר לבן כי אם לצגה יגעם בחוונ
ועלגים לצנות צמים נגלדות. גם לחרונע ולקצו
ולצנור' וזה כל עצדת צעדה נאמר כן כלל את

כל עבדתם לזכריהם אשר עבדו זקנים עמר עבדת
עבדו זקן בית אחויה היא עבדת העבד וזכה עבדת
ואם אחויה בית הוא על שני דרכים האחד צעבור
זמון ניעבד יטולל באשה והשני לא תעבד זון כדכר
אמר לא עבד זקן וזכה אמר לא יעבד זון כי כהן
והאחר צונגמה תעבד ועל זה הדך כשאלה אמר
עשה זון יאמר אין ספק כי הרבה מחמש מאות
מילדות היו נקבה אלהי היו עבדות עליהם וזה
מס למנך מהנכר לאמר לאיתי גם היום נמשך
דנים וקאם והזנת הון כדך הקבלה כי נבון הוא
ויאמר כל מי טאהוא ממשפחת עבד ועל אמונת
קרא עברי על כן אבי נל צני עבד הוא מעבד הנהר
עבדי נהרי מיאני העבדים אמר דין קדיש יאלף אנש
נוסף מוג צנים והנעש המינצד כמון אמס
והנבון טאהוא כמון אצנים והאלף טאנא והמתן הון
בסבר טולל יודע הדבר כי חמס הוא עונגה ומלה
נחיה קטאת מאל והוא נרה כי המינצע נחיתה
כי הוא המכניש דין תיה תיה תליתוהו כבתו טעלע

בסמוכים ולגל סיה הארץ ויהיה כן שעגור שמהא
וההו קרוניס דמרהב ואין צניהם דנאמוה כי תחנה
היא וצהסמך הנקודה תקרא לבד מטאך הנקודה
עבדנוך ההא אבל לא המבטא כי יש המפרט עיני
צנאמוה כי תחלת נקרא הא הנקודה תקרא ונזנה
אנת כי הדתב מצדיע היום כתב עבדי והנלך
כי מנה חי גפ מייס צמפק כי המכחו חכמי הקדון
כי נאנפרטור חי מתעלי הכפל כי הוא כמו אס תס הנפס
שהוא מן הרש נחייס כמו רביס ונלפי ענת כי
זאת הגמרה קטנה ואס אינה כן יאנו ממונה
מוע עתיד כמו אחונג לתוגזת חג היה לאי
שיחזו אחוי יחוי אונ כמו סב סבו ציון סבי העי
והנה לזנה כי המשגם בעל ההא צאחרונה ע מיאנו
אמר עולא מיאנו מעג חי אחת מעל אלה הגרות
עבדנו חנה זה לזנה כי היא מקפיעים בעל ההא
צאחרונה ע מיאנו שיאמר אמה היה ותיבה חמה
כמו יאמר מן היה אהיה היה נהיה תהיה נאס
כן הוא מעג חיה כמו היה אעפ שחזרו שיאמר
נאנפרטור חי צמפן עבר לא נחונט לכל זה אעפ ציג

י' דמה טעהנא מופשי הנפגוהו זכרתי לומר כנה
צעבור פלאיתו פ' אין ואו צנכ המקרא טעהנא טארטע
צטק המלה ואין געטק עלי ממלת טכנו י' הלאו
קמה הא פ' אנהינה אהני ג' מהחלטה ז' צו
והער טאל נ' צ' צ' ג' והוא מן טלה וקה
אפניט ט' למה לא טבא ואו טארטע צטק וקה
זה צעבור י' הלאו י' טרה צטק צעבור י' ח' טאונו
נמיטא כמנו עבדו נאמתו וסימן לטמן כצ' פ' ר'
נרבו נ' צ' נא' נוסף כמע צנו צעור נאלוה
נאו טארטע היה מהעכצ ע' אחד מאלה פ' טלטה
טהזכרנו י' ח' נרצ' ונוסף נלא תודע המנה
פ' כנה אומ' לך צאנה י' ט' טלא טבא טר
צ' אחרונה כ' ה' ט' י' ח' מ' ט' י' וסימן
כצ' כסמוך י' כ' נע' וסימן נקצה דע' נא' י' נ' נ'
היחטי העצ' העבדיה ו' נ' צ' פ' ט' המוציה
ל' ט' להונצי' ו' צ' ט' צ' א' ט' נ'
צ' מלת הטעם ז' לתי מ' אפ' נ' צ' ט' נ' ז'
אין לאו ט' צ' י' נ' הנארטע צ' אחרונה ט' ה' ט'
לנו המלה ע' אמת מ' אלה ט' אחרונה ע'

כִּי אֲמַרְתִּי כִּי מִגַּת נַחִיָּה זָגָה וְהָיָה כְּרָמוֹ נַחִיָּתָהּ
וְהָיָתָה מִהַמְּעַלִּים דַּעַל הָהָא צִיּוֹנוֹהָ פִּתְּמָר
פִּתְּמָתִי וְתִלְוֵאִין הַעֲלִימוּ הָאֵכָס שֶׁסֵּא מִתְּעַבֵּב
הַמִּלְהָ עַם גַּמְתָּ טָאָה וְתַחֲמִיִּין צָבֵל כְּתָסִי וְהָר
מִמְּטַפְטָס הַכְּאֲסוֹנִין כִּי מָה מְנוּכָךְ הִיא לְהַאֲבִין
יִקְוֵא הַנְּכֵטן צִנּוּת מִוֹת כִּי הַפְּרִתָן מִצִּוֹתֵי נֵאִין
הַפְּרִתָן צִין וְתַמְמִרְנָה עֵצֵר כְּמוֹ וְהַאֲכַלְגָּה לְפָא
הַפְּרִוּת וְצִין שִׁיתָר אֲלֵהֶם לִנְכַח עֵצֵמִין דְּהַכֹּוֹה
הַזֶּה הַפְּתוּחָ וְנִבְּהָ זֶה מִדְּנוֹעַ עֵנְצֵיתָן וְתַחֲמִיִּין
וְהַאֲמַכְנָה לֹא עֵצְרָנוּ עַל מִצִּוֹתֶיךָ כִּי עֵצְרִינָה אֵינָן
כְּמִצְרִינָה כִּי כַח חַיִּים שֶׁהַאֲבָאֵר הַנְּבָה יֵשׁ נָה
וְבֹא הַיּוֹד דְּפָה מִן כִּי חִזָּה הִנְהָ וְהָיָא הַנְּכֵטן כְּמוֹ
דְּוֹתֵי דְּוֹת עֵלְוֹת עַל נְדָגְמָ יוֹד דְּמִלְהָ חַיִּים טָוֵהוּא
הָאֵר כְּמוֹ הַפְּטָמוֹס חַיִּים כִּיּוֹד אֲלֵהֵי הַעֲצָרִים וְכִּן
חַיִּים טָוֵהוּא טָאָס דְּצַר כְּמוֹ עֵץ חַיִּים וְפִתְּמָרִי
צִיּוֹס יִלְדוּ וְקִצְנָה פּוֹעֵל עֵצֵר כִּי טָוֵהוּא הִנְהָ
כְּמוֹ לִזְרִים טָוֹו אֵת הַעֲצָס אֲמַר צִצְאוּ נִיִּינְגָב
דַּעַל הַיּוֹד צִבְאִינוֹהָ פִּתְּסִי עֵמֵד הַזֶּה כְּמוֹ זֶה
וְפִתְּסִי חֲלִפְוֵהוּ דְּנִי כְּמוֹ נִינְטָב טָאָס דְּעֵצִים טָוֵהוּא

עַם צָר מִן יַעֲבֹד כְּמוֹ יִיטֵב מִן יַגְזִילוֹהָ הַטּוֹב
הַהוּא הַטּוֹב אַחֲרַי כִּן יִעֲשֶׂה לְהַם בְּמִסִּים כְּמוֹ צַב
יַעֲשֶׂה לְךָ ייִי וְהָיָה כִּי יִבְרָאוּ צַעֲבוֹר עַל־אֵל יִבְרָאוּ מִמֶּנִּי
מִצִּיבִים כִּי יִבְרָאוּ הַטּוֹב נִדְעָה כִּי יִבְרָאוּ הַמַּלְאָה בְּאֵמוֹת
אִינְגָה מִהַמַּעֲשִׂים הַעֲוִנוֹתִים נִלְאָה מִן הַיּוֹצֵאִים כִּי
הָיָה שֶׁמִּקְצֵל הַאֲדָמָה הַיִּבְרָאוּ מִיִּבְרָאוּ עַל כִּן יִבְרָאוּ
אֵת ייִי הַהוּא הַטּוֹב וְאֵת כִּי כִּי יִבְרָאוּ לְאֵמוֹת יִבְרָאוּ
אֵת ייִי עַל כִּן מִלְּךָ נִבְרָאוּ אִינְגָה צַעֲבוֹר נִפְעַל כְּמוֹ
נִבְרָאוּ נִבְרָאוּ וְנִבְרָאוּ נִבְרָאוּ וְהַמַּעֲשִׂים יִבְרָאוּ יִבְרָאוּ
נִלְיָנוּ עַל כִּי מִלְּךָ מִיִּבְרָאוּ מִיִּבְרָאוּ יִבְרָאוּ צַעֲבוֹר
עֲמוֹת מִיִּבְרָאוּ וְהַיִּבְרָאוּ לֹא הָיָה שֶׁמִּיִּבְרָאוּ כִּי מִיִּבְרָאוּ
כִּי כִּי שֶׁמִּיִּבְרָאוּ צַעֲבוֹר עֲמוֹת מִיִּבְרָאוּ מִיִּבְרָאוּ הַיִּבְרָאוּ
טַם לֹא יִבְרָאוּ מִיִּבְרָאוּ נִבְרָאוּ יִבְרָאוּ אִינְגָה צַעֲבוֹר
כִּי הָיָה יִבְרָאוּ יִבְרָאוּ מִיִּבְרָאוּ כִּי הָיָה
יִבְרָאוּ אִינְגָה מִיִּבְרָאוּ אִינְגָה אִינְגָה הַיִּבְרָאוּ
הַיִּבְרָאוּ בֵּן יִבְרָאוּ יִבְרָאוּ וְהַיִּבְרָאוּ אִינְגָה אִינְגָה
כִּי נִבְרָאוּ הַטּוֹב כִּי מִיִּבְרָאוּ מִיִּבְרָאוּ הַיִּבְרָאוּ
בְּשֶׁמֶךְ אַחֲרַי הַיִּבְרָאוּ כִּי מִיִּבְרָאוּ מִיִּבְרָאוּ עֲמוֹת
הַיִּבְרָאוּ כִּי יִבְרָאוּ אִינְגָה הַיִּבְרָאוּ הַיִּבְרָאוּ

ישראל קדושים. ויהיה אין צמח כי אהרן גדול
צמחים מומחה נענה קצו אצותנו טמועה
היתה מרים נכבדו והבינו אבותנו מרחוק והנה
יעגו כי תחנה קין ל אמונה טנה מינס טנגלד
יצחק כי הוא לבדו יקלא זרע והנה בן טנשים טנה
הוליד את יעקב ויעקב הוליד את ראובן והוא בן זעים
נחמא. וביה יעקב צדדתו אל מיצרים בן מאה ושלשים
טנה. חצדכו עלינו טנשים טנ יצחק עלג מאה וקשים
נהנה טאצרו מאתים נעמד טנים. הנצא מהם טעם
טנה טחיה נסוף אתר כן. והנה טאצרו מאה וטנשים.
וטנונת לוי צדדתו אל מיצרים טלע נאדעשים. והנה
חיה טתים נעמרים טנה אתר נסוף. והנה טאצרו
מאת וטמונה נעמד. ככתו הוא נימת נסוף
אל אחיו נמת. מלך המלך החדש. נממה טנים
עגועי מסכנות. והנה קרוב נמן ילדת ממנה
נמר על הזכרים. נצן זינא אמר כל המספר דבר
מעשה לא ינא טנים נגבד לזכרו תחנה ננתו
והלד לעמורם אתר אתרין נאת ממנה נאת מינים
אתותם והנה היו קטנה נזה המנה צסונרים טנת

שם נחם נפתי נרתי עולד נתי ניפתי הניא הקדוני ועוד טמות
קצדו את אצרהם ואה טרה אטרתו ויהא נקנה דמעט
לפע אצרהם נתי טנה אבבה לני נדעכי הניא המצא
תסרה אומצולעה בדגשורה דתחלה המפעע כמוג
הלאה נגע אליו ובאמצע כחיו מרתת אנהים וגם אס
עלה או נחד אס גהנה הניא מנדעה באמצע ערני
נדגש פה נחואפני יטוב אפר נככה נני נתי צמלה
תתי טיהוא כמו תנתי ע הניא האחרון אינה טרטון
הוא כמו ננתי טנתי לדהי גס צמני תה פחד
נגב תתי אנהה לך נככה צמנות ט צה היתה
כאניה להינת לשני נקבה מין ט צנה ויהוא הקהע
עם אטני צנה צתי נהנה התליפג ההא צתי כמו צני
גדרתי עגרה עגרה תפארת תפארת ונהה
חסרו הניא נהתי עהה שני נאמכו צה פעס סמו
נפעס אינג סמוק כמו צמנה אמה חסדו נאפני
והתו סימן לשני נקבה נהנה הניא מנדעה רשע
כזיס אמוננה ולא אמהות ולא אמהים כמו מוז
צנה לא צהיכ ולא צהוד ונהתי לא הזכי הנה
לידה מרים נאהתן כי לא צדי צליתים ומלה טגב

כאשר הרמיהא באיט מלה דעה יתכן היותו
דנשמה כמעט נגב עם השם ארעם אנשיס
או נגב עין אי בגמל למורה נגב האר אז מנאה
ודעבור שממיתו צלוד כנגב הוא אין דרך לפעול
ניאם צינורהו נגב מול הילודים ילפי דעלי טוהנתו
ספד התלמידים נאיכנה התפנו ע אין כח צאכס
לכונה לאמה מוה הגז ע כחוק טוהנת ננג צוה
המצבי מהחלוד ההדין ע הנולדים ככה הם
קצרי קומה וחיים נעבלים הם מהם הנולדים
לעצתי עשכ ע כזי הנולדים הם סמונים להשעה
חדשים והינדע עת ההדין יכול לדעה ערה
הלדה יכול לדעה עת ההדין ע כזי מונסה
הוא לקדמוניו וחמטה פעמים נסיהו ג אנכי
ע מקום מזל הלצנה ומעלבה כנגע ההדין היא
מעולה המזל הצומח כנגע הלידה גס מעלה
הצומחה נגע התפין טס תהיה פלצנה כגע
המוולד והנה המוועל הקצות הם מאכלים וחמשי
יס והשעה ימים נעלמיה יס והאמיעי לפי וקבל
טוהואהארץ לפי וחומי המולודה ירכו כן ואין מעש

מהשבעים שנה יתם עג הסלר אינה לאיה ר' מיט
לאנה זבונה עכ"ל יתם זכרתי נדונה שמחה
ליעקב צדקת שמשון ופ' נגוד ישמך קודם אמר ודין
ודינה צדקת אחת נודדה עם זנוני עכ"ל מלת ואחר
יורה צדתי רמו ואחריו יצא אחיו שלא זכר ומהו צד
אחר ופ' נדקו פנה הימים נצבא היו ודגש צדי האלה
נדגש קום אם יכרד יכרד צם צמורה וצעצור
היוה היצדי צמנא נע נדמה התה ואין צנכד ענין
למה לא צמנהו עור אולי השכונה המצריה
שומעו קונו עילת הן לצדס כעם צאכין נעמסת
וכהו נעאנה אנזה מעכנהה' דאה מנה
הצה מנעל צעבור היות הנני צמחלה מנה
ומיא' והחמדה' נחה הא כהא ניקא לה נוח
ניאת ה מנה נגיעה מן צמחה' והוא העיטנאג
מהדק ימיא צאכין ישכאכ' וכמהו צאכין
צארת חמרי נעשאו ישמעיל יקנא אל חמר
ניורד עשאה את פ' אמנה אל אראה צמות
הילד' אולי אחורה נהנצאה לעשורה כן נעיתאג
השם עמקו נמי' ירכב לעמונה צמנהו נלא לצו

נהכנו עבדוהי אולי סדר השם זה טיובל ישה
ציה המלכה להיוה נפשו העליונה צדק הלמוה
והרגלוד ולא תהיה שפלה נגיה להיוה צבית
עבדים הלא תראה כי הרה המצוי צעור שהוא
עשה חמס והוטאיע צנוה מרץ מהכועים שהיו
עושים חמס להטקות צאנס המים טדרין
נעוד דבר א' כי אלו היה ג' בין אחיו וכיחוקו
מוטגרו לא היו יראים ממנו כי חטבוהו לאחד
מהם צסוק נמו קנה נסוק יצמח עש ה'אר
והתצב מלה זכה כי טמו נח נעלם בין טע קעין
החזק ה'אר אמ' ל מיטה הרה כי ה' ל'גאר
ולדה נוסק בעגור חסרון הפא מן מעל ורה
לדעת כי צעור אור ה'בין נפתח נעדה החליפו
ה'ו זהא צמלה לדעת אשר תנה הודך נהוד
מיחמונה לבחץ מנהג המצוה היה נהזיר עני
נעודה שהולכות על מקום ה'אר כמו נ'ר
ההיה לך צעור טעלהה אמרת והיא אחת
הנעוה לקחת ההנה כי צה מעך לא הכנס אר
מקום הסוק כי צמקנס דחוק מזה צעה האשמו

התבה שכל יגיע אליה נב עובר ועורר לי המס ומה
אמרתה ועוד כי אמה ארכו מלה היא ולא זכר
הוא עש נבארתה ונדפדה נהארת אחר שיאמי
הנסים לצאכ כמנונית דוד באלהים נמולד יי
נהנה פיו אצדיו גדולים באנו הוא פור ודארתה
אחר שאל הנסים לצאכ גמנו נצעבור פיו חמלה
עליו נזה נעם כי טעב הוא והאמר וקטק צעלי הוה
צראנונה יש מהחנה הוה כמו ידע צנו הודיע
יש שניעם כח נעלס צי האוה המערת נהעין
החת יול נפעס נרתב נפעס לא נבהב וכה ונת
לך את הוה והאמר לך כמו עק שם נעב
היכי כמו היכי נעעם נעבנים הם יל ופ
הק נהנעם אחד כי אין הוה מאנתנה המע
עכ כן הא אחרת כמוה ועוד כי האנה ופ הוה
נהוה מיצאו צתנד המכה נרתבים נפעס נמה
נמיצאים צמבטא לא מצהב נפעס נעבנים נהוה
לעורר צאמצע היא נבאה נמלה בלטהם אינג
כמו צלהטהם כאמר אמנו והאמר אמל הוה
היכי כמו הוה והנה הוא כמו נפ אה הוא כוכ

צדאם נהנה יאשרנו על המורה
לנבזה לבי כי אם כך היא מנה אחר והייתה
מעולה הישי והנה הפסוק אחר טעם טעם
והטעם אחר נכנה הישי נגן צוני כמו הישי
והישי אך העיני כל אשר דברנו כמוהם הישי
אליו מעולה הישי יגדל יתי לה לצד כמו
ואנה צני מיניל זנוצג בן שאלהיאל והוא צני ופיה
אחי שאלהיאל וצעבור שגלו נקרא צני טעם
כמה מהדג מוכנו מצרים אל לשון הקדש
והוא בלשון מצרים הישי מוניום אל לשון הקדש
ככה הכתו בספר עבודת האדמה הועקד
מלשון מצרים אל לשון קדשים גם ככה בספר
חכמי יון אולי למדה זה פועה לשונינו או
שאלה נאל התמה צעבור שאינו ממו
י הטמנת אינם נשמחים כמו המעלים
יהי צימחים יצא אל אחיו המצרים
צדמו המלך היה וטעם מאתו
אחר הזכיר עבד ממזאפתתו כמו אנשים
אחים יצא טעם יצא טעם האר מצדן וצדן

והשנים נגזים כמו נכאים נכנים לנשענה עשן
החמים ניאמרי אהה אומ דגדך אך כמוש
כי נשמע אך מדי סכינה יני אג משמעת
פרעה עג כ הנצח להיונה דונעה יאין שלא
יעמד ציננני אנלי כיכונה נכאמר אמלו קס
כימה פרעה ועדיו שצרה משנה ונוודו
זימים הקס דג הקטן אז אמ ניצילי מחרב
פרעה יכה היה ממונו יא יאחר טהזני
נינני דארין מדי שצ לפרני מה ישב כי דהתק
ישב לפינוי הדאני ידונעה נכרך ניא יעקב
ינד ישב לומ ניפגע דמונס נכבה הלא יהרו
לא דענא נכ כהן דמה לא משכה הלא לשם
אנ לנני נהע נכה יי ייהנו היה כהן נשכ
כאמר אפרנו ענד ניאנו חס ניפננס כמוטן
טולא התענד המנה עם הנט הנסחה נכה
יאנס שלא דחם להמתנד שנים ננין והדאנ
דענאל היה אצי אבה כי יהרו הלא כהנו
והוא דתבב נכתו מענ חנבב חתן מערה
נכהו לחנבב ען דענאלי והאמרנה הס

הוסיפו אם לא הספיקו מים שכלו ליתאן ויאמה אצ
האצ יקרא האב כמו אלה אצ אברהם וס נבנה
לצד אבד וכן קרא צן קנן צן וככה הצנונד
צנונד והצנים צני ואנה צני צלעצור ויאמר הנה
הפני הכתודרך קצרה שלא יזני ורדאנה לו
כי דונע הסנדה וינגול אולי לא היה שום יהנו צן
דענאל על כן לש הזכירי ותלד משה עזאת צפונה
היא הנושה את אשך לקח פאנאר כתו צדצדי הימים
דמינה אל האמן ונגג אומל לך על ספר שלא שדבון
נביאים או חכמינו מפ קנה אין לסמוך עלינו ואת
כי שיש בודצדים המכחישים הדעת הנכונה
וככה ספר זרובגל וס ספר אלדר הדע והדומה
להם יקראי נימה עתה וכל מינה לשונ אר
מצדיים וישפאל עישו חשונה ע יחזקאל הזני
שהו יטואל ענדדי גלוי מצדיים על כן עגס הגס
והחזת אנכ לש עבדוהו עבדו אבזדיים ויטאמע
נדע הנעים וזכור טהנע הקץ ילא החמוס
טביו מצדיים ענשים בלעי יילע דועשני צמדי
ומינה הו האלהים חננה מרב החס

שני צידי שם השם כי הוא קרוי ממצדדים כדך שלשה
מים פאשר דבר משנה ובעבור שמה אר נחוק
על כן אין שם לחה והוצר הידעה וילא יע שפירא
דבר אש גלה זה אש צחוק תחת הלמי נעו
אל גגה אגז והנה שנה וכנה זרועיה התמיה
אח הצניני זה מין קנין ורצון טונט פנה שומים
והעש על השם הנכבד ולי שועה אמר הנכבד
ששם בסנה ולא דבר נכונה כי אך יקרא אר
על כגל אחד ועוד נמה כלומ של גזרה פועל
נאינו כן עושה שומים כי השם עשה המיד
ומעמדי כהנה הינא מפי ארם ועוד אמר
שהזכיר בג מנצ הזכיר באחרונה כצנ השם
נעל מהשם להזכיר זה המגאר ושם הורה
לאני להיותו שוכני צמנה קנוגע ולפי עגה
שני סנה הוא מין קנין צע וכרה הוא גלמן
ישנה אל תקרא הר מיי צעבור הסנה והנה
פי ורצון שוכני סנה רצון יע צרם השוכני
מקום דהנה שמה כוכב ומצדק המיד
שיעשה השם רצוננו עלחלה אש עושה הוא אונן

מה שהיה מקום יבועי וסנה עד שהאז מה
הכוונע והיתה כגון רנה מלגולחה והודיע מהתוך
הסנה צהא הדעת כי הם צדי משה נגדבנו
התורה יבוער מהפעלים ה'ויצאים באמצעות
כמו אש אוכלת והעש עצמ מצער יער והנה
האש שהיה בסנה בוער כל אש מצדיו כי זה
כמו שלחו אש מקיטור ונבה נתהר בוער
באש ומלת אש על שם האר כי כמו פועל פעול
וכדוהו אם הטאה אתי לקח מאהר שהוא קמוץ
וכבה לנער הילד רבה יקטנים נאכה הפעלים
באשר יוצאים על כן נכב מועדה אינה כמו הם
דק הערך החת חש והוא כמו פועל
ניאמר גרה סך אם צא אתויה כנס היא למרחוק
כמו פועל ממע ואם צא אתויה אל צלעלע
נקדוק יתפש הדבר כמו סודה אלי סע
ממקומך ונא אלי שישור ממקומי ויקרב
מקום בסנה המראה הגלגל זה אנה באש
כתו צמורה שעטנה הנס על יד צבאו משנה
על כן אמר לו נתה נך האנה כי אנה שלחתיך

אמור פת טעם זה האנה כי האנה נמשך לצד נשמה
לשנה עב כן לא יצטרך ילד יי וגם אלה דברי משה
צמק ונקבא המלאך צמק הנכבד כדרך עי שמי
צדדו נשם אפרמנג וככה המלאך שנראה לישן
נשם כהו יאמר לו הנשם אנה נשם אינו נשם עי
כך נשם האר כאשכ אפרמנג נהוא כולל נקדונג
צמינו גן ולא נח צמק ככהו להן אלה כי מונה
עם צמק לא אי הנה יעם צמק נהוא גן נהנה
אלהים צמקום הזה הוא המלאך הנטר יאמר
הנשם עמוד נאל תקרב אל הסנה נשם האל
נכבה הבא עשד הלם איש נחלת שכל חסדני כדון
נע כי הוא מוגל נשם גיפ רבים יאמר אחר
נחזיר זהו אבך פנע פי הם אברהם יצחק
יעקב נהתל מאברהם כי הוא התל כדון נשם
יי לבנה מוצת עי אבן גפ אמו היו עבדים עז
נהזיר אלה השלשה ולא הזכיר השלשה
הקדונים אליו נשם לעי נקתה ועמרם נ השלשה
נחזיר היו נשאים לצדס נעגד ע השלשה נחזיר
הם אבות לבן ישראל נאין כולל כי משה נשם

וְלִישָׁאֵל וְכִשְׁאֵל לַמַּעֲשֵׂה אֱנֹכִי אֵלֶיךָ אֲנִי כְּאֵלֶיךָ
אֵל לִגְלִישָׁאֵל עַל מַעֲשֵׂה יְדָבָר בְּמִקְדָּמִים יִתְהַלֵּךְ
מִנְּמָה כִּינִי נִדְרָדִי כִּי אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ מִשֵּׁם אֵלֶיךָ
וְהַיְצִל נִפְעִי וְשִׁעַר הָעֵץ מִשְׁעַר הַיְצִיָּה כִּי
בְּיָגֵעַ אֲחִי יֵלֵךְ הַמּוֹנֵגֵל כִּצְוֶה כְּחֻקֹּת עֵץ
קְדוֹבוֹת יֵאָמֵר כִּפֶּה שֶׁעַל הַיְצִיָּה נִהְיָה נִהְיָה נִהְיָה
וְצִיָּבֹר יֵלֵךְ מִשְׁהִיר כִּינִי יֵלֵךְ הַשְׁלַח יֵצֵא
בְּלִשָׁאֵל מִנְּלָחוֹ וְנִגְעִים לֵאמֹר קַח מִן הַיְצִיָּה
לְהַסֵּב בְּבִתְרָה שֶׁלֵּא יֵלֵךְוּ זֶה אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ
נִהְיָה מִנְּעִיךָ תִּסְמַע מִשְׁמַעֲנִים כִּינִי אֵלֶיךָ נִהְיָה
נִהְיָה זֶה מִן הַמִּנְחָוֶה אֵלֶיךָ יֵלֵךְ וְנִהְיָה
הַיְצִיָּה מִשְׁמַעֲנִים נִהְיָה מִשְׁמַעֲנִים נִהְיָה
כִּינִי הַיְצִיָּה זֶה מִן הַיְצִיָּה זֶה מִן הַיְצִיָּה
מִשְׁמַעֲנִים עַל כֵּן מִלֵּת נִהְיָה נִהְיָה
הַמִּנְחָוֶה עִינֵיךָ נִהְיָה יֵלֵךְ מִשְׁמַעֲנִים
אֵל הַיְצִיָּה עַל כֵּן מִלֵּת נִהְיָה לְהַיְצִיָּה עַל כֵּן
וְלִישָׁאֵל כִּינִי נִהְיָה נִהְיָה אֵלֶיךָ מִשְׁמַעֲנִים
עִינֵיךָ נִהְיָה כִּינִי הַמִּנְחָוֶה כֵּן אֵלֶיךָ מִשְׁמַעֲנִים
עִינֵיךָ כִּינִי הַמִּנְחָוֶה נִהְיָה כִּינִי עַל כֵּן

ארכי' ונהנה יימיו מאדך עתהם דענע אל ארכי' טענה
ולא הזער הגרע' כי תיא קטן מהשבועה' ונהנה
הטונאל אחר פמהממה גים צע כנען למק' זכור
הנענע' ונהתטובה כי כל ארכי' נענע' הולא השם
הכולל טעהוא מ' ונהפרי' הולא צדני' ושא
הצנים הנכבדים מעננים נכלם הכדני' למלת דענע'
ועתה ינעם הנה מעקת צע ישראל מענענ' ץ
תטובה' ונענע' נגד טאית' את קמת' טהז' רנ
עלבים' נכנה אמל' תרני' צדבר אמר זדנו עליהם
ועתה לק' דמשלתות אל פכעה' ניאמר' אין הפכש
צין אענצין אנכי כמון עמי' עמו' כנה מיאנו דרך
הלענן כי אע' ופ' אתה נאתם כה תצלע הננ'
מגכת אן הלבנתם' כי המנקום' כי המדבר'
אנלי אנכי על זה הדרך מעל אע' על דרך נחטת'
בעצוג טאמל לונד נאטלתך אל פכעה' הנטיב
הנה אע' רועה נהולא מלק' גזול' נצעבנג טאמל' ץ
נהניא טה' טיב מ' אנכי טיונגל להניא ג' גזול
טתהם צע יטאל' ניאמר כי אהיה עמך
נתבאל אל מעעה

ישבאל נקנה נהרה לך אנת כי אנת שאלתה ינגעם
להגותאם שיעבדונו על ההר הזה שאליתנו המונת
הגזול ונבה כתנו המוניא אנתם מאגץ מיני
להיות לכם לשהים ונבה אלו משה לפרעה כדך
שלשה ימים נלך צמד צר וצחנו כי זה המהלך צין
מיניס הקדמונת וצין הו סיני רק ישבאל צנאמם
לאהלכו אגץ מלשונתם ינעד כי יעבו צמקום אמו
ימים רבים באשר אפרט נהנו שאמו משה
ניצן מוצח תחת ההר נייע עולונה ניצחו שאלים
או נבה צדית עש ישבאל לה' ונתם לעם נהנא יהיה
להם לשהים יאמרו עתה צקט משה מה שום
יאמרו לישבאל משמותיו כי צטום א שבי לא יעשו
אנתו רק צטום הנבדל יאלי ישועה
כי קצלה היתה ציד ישבאל
מאבותם כי המונטיע ישבאל יגה שום מדע
לא נשמע נפאטר מינא אנו יא אגד הנצאתך
מאור כמדי מדע צו כי הם דצי משה ולא
דבר נבונה כי הנה צתקת הקונה צפרטת
צפאנית אין כתנו השם הנבדל רק אלהים עש

לעשונת ומימי ויהי ואלהים ומימי נולד
כן כתוב שם הנגבד לצדו ולעגם לא מימי צדני
מטה אל פרעה שם אלהים נק ששם הנגבד
נק במקום אחד צעדור שאם פרעה העתירו
אלו ונד מהינת קולות אלהים את אה מטה
מימי אלהים ונת מימי צד ההנכה כבה ויאלץ
אהיה כמו וצית דוד פאלבים ואתיו בעלמך
נהוא פרנש פאלבים ואתמי ענד שם אתה וקוא
מעש הלאשון נק הגהם שמות קעית

ועתה אתרע מהנעש שם עיני נעש
אלה האונות נקית

סוד קעם הנגבד ולמה אינני
נקוא נבדני

אל אברהם המחבר הנה נא הואנתי להאריך
כי ליתוד מוסר אי יריך דע כי שם העיני הוא
לאנה ולסימן לקואני ולעומע מקום עיני
הנקוא נדארבעה דברים יגד
שם העיני משם הני

האחד כי שם הני נזכר משעל רמנו חכס בני

אם חכם נבדק פושע עובר להשיג החכם צאחיתך
עבד ולא כן שם העצם כמו אברהם לא יגור
ממנו שגד אינו עבד אעפ"י שיש שם טוהר מפעל
כמו יצחק לא יאמל יצחקת ולא יאמר יצחקדי
כי שם עצם אינו נמקרה וקדצר השם מהתחני
חכם מהוא שם ההאר והאמר חכמים לא יתכן
לומר כן מאברהם מהוא שם עצם לא יאמל מאברהם
אברהמים ולא מישראל מהוא שם העצם אם היה
כן שם שם אנשים לא יאמר ישראלים רק יאמר
ככה כאשר יהיה שם אחר אל ישראל מהוא
שם יצחק וקדצר הנמלי"ץ כי שם עצם לא יהיה
מצוה צהא הדעת כאשר יצא שם ההאר כי
מן חכם יאמר החכם והנה לא יאמר האברהם
היצחק ואין טענה מנוחה ממלת אמר הקהלה
כי אינו רק מאר לחכמה מנקהלת בו והארם
מהוא שם ההאר ויש לו סוד כי הוא שם המין
ומלת המונטה דעבור יהיה וקדצר הרציעי
כי שם העצם לא יסמוך כאשר יסמוך ההאר
כמו חכם לצד לא יאמר יצחק הדור כי העצם

עומד בעצמו והנה נכה מלה אהיה

וְשֵׁם הַשָּׁמַיִם הַגָּדוֹל מֵאֲדַבְרֵי הַאֱלֹהִים וְהֵן עֲשֵׂהֶם

שמוה בעצב והנה מצאנו

י' מצאנה והוצרכנו רבים לאמו כי מצאנה עס

עצם הוא או הוא אנה צמצא שכלו וזה לא הכין כי

הנה אלהי מצאנה ולדני לא המצאנו כי אם עס

אלהים או עס השם הגדול יהא אלהים נאל יקנה

בעצמו י' אלהים מצאנה כי הוא כדכך זה נבואה

ענין הנביא ובעבור שהשם טונכין עב עומד

על כן לדנו וזו הכל עומד על כן הוא זה השם

כמו האר על כך יזכור חזי עולם מינה עמו והטעם

מהוא המעמיד על כן י' אלהים דברים עמו המלאים

הקדושים וכה י' מצאנה הם מצאנה השמים

ואל האבה לנשמוע אל דברי האשן האומל כי בעבנו

יטבאל נקרא כן והוצאתי את מצאנותי הלא האלה

וכל מצא השמים עומדים עלינו והנה אלהים האר

כי הוא על לשון רבים והיחיד הלא אלה גנה אמי

נעוד שישמע לומר אלהים אלהי יטבאל ומלה

אל הקוף וכה נא והיה נא כי צריך

וְקָעַרְתָּ הָאֲרוֹחַ סָוֵד וְלֹא מִסְפָּר נִסְוֵרֵי
וְהַשְּׂמֵעִים תִּחְלַת מִסְפָּר
הַזֹּנְגָד וְשִׁלְטָה מִסְפָּר הַזֹּמְרָדִים וְהוֹה כֹּל
הַמִּסְפָּרִים הֵם הַטֹּעָה מִדְּרָךְ אֶחָד וְהֵם עֲשָׂרָה
מִדְּרָךְ אֶחָד וְאֵם הַכְּתוּב הַתְּשׁוּעָה כַּעֲשָׂרָה
וְהַכֹּפֵל הַסּוּף עִם כָּל מִסְפָּר הַמִּצָּא הָאֲחָדִים
עֲשָׂרָאִים וְהַעֲשָׂרוֹת הַדְּוָמוֹה לְאֲחָדִים לְפָאֵת
יִמִּין וּבִקְצֵי אֵל חֲמִשָּׁה שֶׁהוּא הָאֲמִידֵי אֵין
יְהִי מִסְפָּרִים לְהִיֹּת הַעֲשָׂרוֹת אֲחָדִים
וְהָאֲחָדִים עֲשָׂרוֹת וְהַדְּרָךְ אֶחָד הֵם עֲשָׂרָה
סְפִירוֹת צִיָּמָה יֵלֵא הוֹנֵל לְהַחֲלֵ אִם לֹא יִתֵּן
עֲשָׂרָה וְהוֹה עֲשָׂרָה דְּוָמוֹה לְאֶחָד וְהֵם שֵׁם
כָּל הָאֲחָדִים שֶׁהֵם מִיֵּאֵת נֶעַד עֲשָׂרָה
וְשֵׁם הַעֲשָׂרָה כֹּלְלִים עַד הַיּוֹתֵם מִסְפָּר כִּאֲשֶׁר
וְתִחְלַת הַמִּסְפָּרִים הַדְּוָמוֹה לְאֲחָדִים כִּי צִהָגֵעַ
אֵל עֲשָׂרִים אִם הֵם שֵׁם עֲשָׂרוֹת כִּגַּד שֵׁם
אֲחָדִים וְשִׁלְטָה כִּגַּד שִׁלְטָה אֲחָדִים וְכֵן כֹּל
הַעֲשָׂרוֹת עַד הַשְּׂמֵעִים הֵם תִּנְעַע עֲשָׂרוֹת
כִּגַּד הַשְּׂמֵעִים אֲחָדִים עַד שֶׁהַגִּיעַ לְאֶלֶף שֶׁהֵם

עשר מאות ופ הוא האלה לומר לאחד עד היום
השעה אלפים כנגד השעה אחדים וכשהגיע
לעשרה אלפים אין נשלים החשבון להיות נצצה
אחד ונכה עד עשר דבואנה על הדרך הזה
כי כן אצד לאשי המספר הם דומים לאחד
על כן אמרו חזמי המספר כי כל המספרים
הוא חלק מעשרה או התחדש מנפלו או
צענר מחזרתינו או אחיני או מהשנים דרכים
נחבדים וקנה נגזר פירוש ממספר עשר
אצדעה חמשה כנגד חמשה נכה בקבוצים
השעה שיהם גפגת נכדונה עומדות והשאי
שהוא קדש נקרא כן צענר שהיא כלל מסא
הצנר והוא התקון וכל הקטנה מקין והנה
היו האותיות האמצעיים ממספר עשרה
והם חמשה נשעה נאה אצדעהם אהני
הם הנכבדים ונגד מספר מדצע נשאים
אחד נוסף על המדצע ככה יגז צענרנו לעולם
המתיאנו כי כשהחזינו עשאים נאחד פעמים
עשאים נאחד פעמים הם אצדע מאות וארבעים

ואחד נכרה המיתה צבב חספס מרובע גוס
החטב אחד עשור פעמים אחד עשור הם
מאה ונישנים נארה כי לעולם האחד הניסוח
על המרובע לא יכלי וזה הוא כח מיעלה האחד
ונכרה צדומה לא לאחר טהוא עשרה אם
תוסים עשרה על עשרה פעמים עשרה
טהוא חספס מרובע המיתא מאה ועשור כי
העשרה טהוא דומה לאחר לא יפול והיה
צורה לך מכתב לשטח החפס כי הוא פרט
זה וזה אשר אנה יב לך אנה אנבערס הם
הנבדרים נכל המרובע שנים אחד כנה יש
צערניו נכרה צדומה לו טהוא עשרה
היה במרובעו כדומה לאחר נצמחובע
חמשה חמשה וצמחובע ששנה טטה
וזה אלה אנבערס המסתרים לעולם שומנים
עצמם כי לעולם מיתא דמחובערה טה
הוא מיעלה על כב במחובערה במרובעים
נעוד כל חספס הוא צמוד צנה והוא צבב מסתרי
צמחובע והוא יעשה צמחובע אחת מה שיעשה

ול מחסר זגזגתי פאונד וקנה זה כח האחד ודמך
מרוצתו אל מרוצת כענין חמשה ונגל מחסרי נפש חמשה
יהיה ערך המשיקצ אל הטנים המרוצעים דעך
החמשה אל חמשה ולמעלה חמשה הדבר קטן
נחמשה חמשה הוא שנה חמשה ואלן דבר מערכת
כמספר שנה דק אחד וכאשר התחבר מרוצת האחד
אל מרוצת ראש הנפרדים יהיה החודש הוא הדומה
לאם השנים אלכסון עשג כמספרו ותויתא יתר בשולטתו
יהיה המעשה שהוא יצוה העוקים טין דמספר הבו
חסוננו וטבה המדונה הארוך דעשגולטט זמ
המספר יהיה ערך המעולטט אל הרו דערכו אך
עצמה ולמעלה ממנו הדבר השק וקנה אלה
ארבעה המספרים הם היקרים ומספרם טנים
ועשרים כמספר כל האותיות נאל החשוד החפולים
כי הם צויים דק מה טבה דדמך השניו דאך
נתטעם יג המצטא דלטטן טס אחד להם ידמו
זה ליה אצל לא ידמו דמדת דעלי לטטן הקד
מבדן כי חמשה מקומות הם מוצאי האותיות
וקנה טס חמשים יצויים לעולם וחמשים פעם טגשים

ופנים נוספים לטעם בדאנא המלה או צמורה ונהנה
זה החי נבדל מן הדאנא וראוי שיצטרך בגל מוילא
האות הקל לצטא בו וראוי להיות האות הדאנא וס
החמוצי וס הטעמי וס העשירי קלים צמצמא ונכבדים
צמעים ויהיו נחוצים עם התנועות עד שיהיו אנצעות
אותיות המעט ויהיו הפעם נראים ופעם נעמים
ופעם נוספים ופעם חסדים ופעם מצולעים
בדגשות ופעם מתחלפים אלה באלה ונהנה
האותיות הגבול קם ארבעה ונתחלתם ע"ן ואחרת
חית ואל תזכור האות כאשר הצטא בתוספת
האותיות הנזכרות עם האות כי אינם מאותיות
הגבול נק האות לצדה תעשים הנחיתה פתח
ואלה ענים על כבדים מאד ומוי טלא נהג צנעדותו
לצטא בהם טאי כון לדבר כן כמו העדלים על כן
נצחרו האלף נה"א וס צחרו מאותיות החך ונ"כ
שהוא אחרי הגרע הקלים והם יוד כ"ה על כן קה
וין דוהטעמי ונאותיות הלעמן לנלולת שם הטעמי
טורטיס והם לנ"ו והאחרים פתר אותיות הטעמי
וין שכלם כלם נצדים והקל טבהם הפעין על כן

גמרו ונהנה האחרים. על כן הוצרך לקחת מאוהיו
השפה שהיא בנמלך שלשה ונהנה אחד שהיא
הפה ונתי להיונת תחלה האוהיונה מהגרין כי
הוא המונח הראשון במתכנת האדם מלמטה
למעלה. והאלף לפי ההוא כי הוא הקל מאוהיונה
הגרין. על כן הונעם ואע לכל האוהיונה כנגד
האחר. ונאני ההוא להיות האנת החמישי כנגד
חמישה נמסרי שהיא נבדד. נאלה השנים
אוהיונה הם קלים צמנא יתד מן האוהיונה
בעבור ששם האנת הראשון מהגרין שם אחיני
אנת מסוף החמש המקומות שהיא השמה
על כן היה ביה אחר אלף גם נאנו אחר האוהיונה
אחר עין. ונהנה היה לוצרך לשנים עוד שנים
אוהיונה עד שיגיע אל ההוא. ושם האחד מהחך
והוא גמלי ונאני מהלשון והוא ללד. על כן
הוצרך לשון נאני מהשנים אחר נאני והנה
יש לו צרך לשנים האנת הרביעי שהיא מספר
ענארה עשירי לאוהיונה וכבר לקח מהגרין
השנים הנבדדים ומהשמה הקל נבדד שהיא

הלאני נאין צמלנאיים הנשכרנעים קל מאונת התק
והנצחיים היניול גם הלא ונהיור ונתר קל ונהתה
אנצעה אונתיווד לאנים להיותם אונתיווד המטק
ונעבור כ האלק כמו האחד על כן מיצא נעלם
עם כל תנועה ונהנה עם חלם לאנני ועם קמץ על
לאננים ועם חלק לאנני ועם קמץ קטן לאנני ועם
מלק מסעם פארה ועם פתח צנול לחנארה
ולנדה ועם פתח קטן עטוה פלא ונעבור היותו
לאנני שמוהו סימן המדבר זכר גם לנקבה ונעבור
מלא מיצא נראה באחתנה על כן איננו סימן יק
פעם יתחלק זהא קראנה לי חרצ נדהא קומותו
ימיצא נוסף בסוף כמו ואתיקי הית ההלבג א אתה גם
יהיה נראה באשונה והוא נוסף אהמולטצא זדושך
וצאחי צעור ויצונו נהרות יכתב בסוף ולא כעצב
כמו חגא נפעם יהי חסר כמו על יה יתחלק זהא
האחוזן ההמוץ גם ציוד יתימרו יתאמרו גם צו צמח
ולעמוצא תמרו ונהנה השלטה האונתיווד הם לאנים
שהוא לסימן ציאש וצסוף ונהנה האונת שיהוא העשירי
שהוא קומה לאתך צסוף סימן המדבר צערו זכר גם

נקבה צפעלים נאמרת נשמות כמג שמי נאמרה
צבא שמי חיד זכר הוא דומה לנמצא כמו שומספר
עצרה דומה לנאחר ונאמרה צבא הפך זה סימן
לנכה הנקבה דע נאצי למען תזכירי וצבא כ
צמא ש דומה לאחר היה ליחש וצבא היות
עצרה כולל לכל חשבון על כן הולך צאחונה כולל
סימן כצבא צמא ש די נשים נאמרה אל המדבר
ידו נאנ שמים נהינד הנמצא נעלם עם חלק רגלי נעם
קמץ צול יצו וכגליו גס מתת הא הנה ידי הויה מן
ואתה הנה להם נתתה היא חסינו מן חסה נתת
אנך על פקודי כל יארת ימיצא נוסף יאהו לדיונע
היונעבי רצתי וקהא סימן דבר כי כן נעם האנכס
זכר נאעם לתמה הנהיה הצמא ש נאעם לדעה
המבואר האי ש קעבי העברי האנשים וצאחונה
סימן נקבה עזי גס כן צמא ש כי הזכר העריו
צבא סימן אמרנאמרה קהלת גס היתה סימן
נקבה צפעלים צעדיס אמרה נאמרה
נאמרה הנאמרה יאמרה נאמרה נאמרה
וסימן צמא ש נערה צמא ש נאמרה נאמרה

הטבר ים צען נפעל ים היא מצולעת לזה צדך ימו
יג צמס אינדך יאלף יתצדך צרוב הסנדך ינוקפה
צאחרונה תשמעה וצממות כמו לילה והוא נעלם
עם קמץ גדול עשה נעם קטן בנה ירושלים ועם פחה קטן
איש בנה זעם הלש ט פדעה אהרין ים שלמה נעם שדך
לאי ברהה ובעבר היות מוצא הוא מהחשבות עשה
על כן עמדהו צאעונה לדבך זה עש זה אברהם יצחק
מפגע עשה וצאחרונה לשון רבים זכרים ים נקבת
בפועל עבר לסימן צעתיים לזכרים ופעמים ים לנקבות
אם תמצאו אם תעירו והוא ימצא עגל עש שדך נעם
חוק ובעבר היות הוא בסוף סימן הנקבה הנידכו להוב
הוא סימן לזכר שמדו ים צממות ינו ים צעתיים איב
ידפי וצתוספה היא אנן קוש אנ שדך וצממהו וצמונו
צעליו וסימן לשון רבים מדברים צפועל עברי וצעתיים
והנה היתה כי אנה האנדעה אנהוה קס אנהוה המטך
על כן היו הצמות הנכבדים נהם צממות העגס מאלה
האנהוה ונהנה העס הראשון אינג צמקת רך צמקוס
הזה וידענו כי משה לאדבר לפדעה דברי העס דרך
ככהו נלח היו מזהו צנני כי הוא היה קדוש על כן

היזכרו הקדמונים כננוכדנו ולידנו נזה זכרי כמו זכר
שאר בני הנפש כפוג והעד שאנחנו קוראים אותנו אלהים
בהתחברנו עם אלה מלת שמהם שאות אדון נראה המלה
על דרך לשון רבים דרך כבוד כמו אלהים אלהי על כל האנושי
לשם כמו לאדם אדוני שאלו מניעה הוא ויעתה

חזקת העעס ידע כי שאלה

עלמנים הם האלה הוא השם
והוא על מעלות רבות רק שלש כוללים האחד המהירות
זה שצעה כלם יחשבה נצחול ועמלת נדביל נהכסם
נהזקצ' והמתנת' והן כפדון זה נכבד מזה כנגד
השצעה המטבציתים' ונמעלה מהם הממתים
נהם על מעלות רבות ולמעלה מהם המתים
ולמעלותם רבות' והאלים לדנו הוא במעלה
העבונה לעולם השפלי והטנו' קונו בעינינו בעיני
אם צנפנו כנגד מחטבתנו אב בעינינו נכל עטקיו
וחכמי לב דדון המינים טוהם הכללים העומדים
ליצק עין על מים בינים המידי' וקה עולכם קאמיני
על מעלות רבות' והנה הממשק
בנצים המטרתים מעלתם גדולה כי הם

עומדים בעצמם לא יכלו ולא יתקנו ולא הטהרה
הנוערתם ולא תוסף ולא תזכר ולא יעלו ולא יכרו
כך נפי המערכת יש להם שני ימים רבים כי פעם
הוא הטוב בקו המזלות ופעם שמיאץ אני מיט רצם
אני מעט ופעם עולה אני יורד בגלגל הקטן או בגלגל
הגדול עשה הוא מניח ורחוק ממנוע הארץ ופעם עולה אני
יורד ופעם ירוץ ופעם תי תמהמה ופעם יעמוד ופעם
טובי אחריתי וכל מה כנגד הארץ ופעם יראה ופעם
יתחד ופעם צמורה ופעם צמיעצ' ועדנו אל חברי
גם אל צבא השמים מלמולה גם אל הגנה מלמולה
לעולם מטהנה עדין חקר כי פעם מתחבר אנלצתר
הטבעה המצבים נהנה המתברנת לבדם למעלה
מגלגל מאות וטאטים הם מאה נעשים ובעצור אלה
השניים יש ענוכל הנבדאים בעולם השכל בעצמם
נבדאדם גאי טהנוועל כן למטה הגבנה כי כל מקניה
יקדק ויותר כי יש להם צנים גלגלים טאטין מניצקס
צמוצק הארץ ועוד לי הנוערתם בגלגלה הקטן
הפך תנועת הגלגל הגדול ועוד כי אין לה אור צעצמה
כי מהעצמי והעוד כי צהתחברה עם לאטקד

טל תעב

תלי אונגבו לא תראה השמנו אם היה צגס. נאם היתה
לגדת השמנו כלילה זאחד מקדוהה קנינים יהיה
אור הלבנה נעדי. והנה למעלה מהמטרתים הם
כוכבי גלגל המזלות והם קנועים בגלגל אחד נא
מהתנועים כמטרתים ולא מעתים ולא עדין זה לזה
ותגעה אחת בלי תוספת ומגעה נערכם אג הארץ
ענה נשנוי הלאותם במקומה הארץ בהטעת
השמנו **והעולם העליון** הוא עולם
המלאכים **הקדושים** אינם
גשמה ולא בגשמה נשמת האדם נמשכותם
נשגבו מדעה הנקווה כנגדם וכל זה העולם
כבוד נכלו עומרי נאין תגעה בשנוי עדין רק
מעמידו אש בעצמו רק צגס הנכבד לבדו נשמת
האדם האורם נמקצונה כח עליון נפי מעשכת
המטרתים וכל המטרתה כנגד העצא הקדוש
בעת הבכאוי נאם תחכם הנשמה העמד צמו
המלאכים ותגדל לקבל כח זכוכ מדת עליון טקדל
על ידי אור המלאכים. אג יהי דבק צגס הנכבד
נזה הוא טנודי יעקב והיה יי לילגהים. נ יהכוד

כל ימי חיינו לדבקה בשם כפי רחמי על כל אמן חסיד
הסית את אלהי הנבדק ויש היס לא אלא ככה עיני
חל לעבוד את השם צדקנו על כן אמן יתנו עתה
ידעתי נגדולי ורחם גדול היה נישאלו אינו לדעתי
נעוד נישתחו נאין לו פחד מרמנו וצעבור שכארה
אדם כי ימונה והוליד בן להיות המין שמוור והנה
קבלו כח מעומד על דרך כללי על כן אמרה חורה
קטתי אינו אתי ובעי הנביאים היו מתגודדים אנלי
יקבלו כח אדם כפי רחמי והנה בשם הזה יתקדש
צעורים אונות ומחוסתים וכאשר אמרו זה השם
הנבדק על כן זקע אונות ומחוסתים על כן
המציאות צפתר קהלת כי דבר על המושגים
אשר עליהם אין להוסיף ומהם אין לרוע נאין כל
חדש דפי החכמה העליונה לך ונעלים
אנה יצדקם שומרת צדיקה אתנו לתת
אני כנעם ונעם פקוד צאה עה פקודתם ואורח
וככה אמרתי לאבותיכם שאעלה אתכם יתקדו
ואתה כן יצאו גם נארכי אענך גם עליה אנכי אתה
להיות זה רחמי נתקד אמר ויקם לך ונשמענו כל שמונו

אחריו למד אנדיה הנעש שיטמנו העין שמשא הקנה
לא לשמע הקנה לוגנות יוד העצדים כך מחנות
להראות יוד היחש נ הינת העבדים בחזק חתת
הדינע סימן דנים כמשפט נקרה עלינו דדין וס דאנה
הנעים אחד כמו נקרה נקדתי צהר הגבעי ועוד
אפרע נעמנו כ הוא פן פגענו ואני לא ידע דמות
אנו כמו ידתי על כן לא נהניך דעצת אלה ולא דעבדו
יד חזקה שינע לני והואן אמל לו ציד חזקה דפעס
אחד ונמלחתי את ידני נגז ידני ונדתתי ידני היה
דבר פלאי מיצדים הו מפייתים את יסוראל שיחיו
שואלים מהם נזה הנעים וישארכם וזה נעים
הפק משפט אנשי העולם ידוע כי חס ביקם נוסף
והמכה נמצאה על דנים נזכר וס לעז נקדקה
אל תצא ביקם נכמהו חנם ושאכה הנה דמקום
אחר ישאנו גררים נקבות והזגרי הנקבות כי
מנהג הנעים לשאול מאת הנכונה ותר מהזכרים
כלי תנשיע זה נוסף לשום על צדדי הצעים
והצנות נמלים צאנים נבאן נאצורה נשהוונים
נזה המנהג הים בארץ נשמעאל לא כן בארץ

עבדים ונכה הזכיר מנעמה כי הנשים בעלמך
כטובים יותר מהזכרים ומגדת ברתה כי אחזה היתה
להם יגיע מתאוננים אומל כי אבותינו וגבאים והלא יראו
כי מצוה עליונה היתה ואין טעם לשאול כי השם
ברא הכב והוא נותן עשור לכל מי שירצה ויקחנו
מידו ויתנו לאחר ואין דע עינה שלנו הוא ונעלה
כמו ודברתם כי יתכן להיות משקלה ממש נפעל
כמו נעשתם ייעץ הנה השם אמל נמיאמינו צו הזקנים
רק לא הזכיר נמיאמינו כו השם אז נאמל ככה ונאמעו
לדורך אנלי לא יאמינו ברב יאמר דעת חכמי המחקר
אין יתכן זה והוא נעמו להסיר היבנות וכל
דבריהם רוח כי הוא דרך מעשה ואיננו עני דרך
התולדה יאמר אז יסתזה המופת כמו כי פיעה
היה בתחלת דבר קך כמו מענה ונהפך לנהג
וכדו התנין הודור הרובץ נבטון ישנב כבדאעונה
והלא כלת היה יאמרי האנה הראשון מנהגו שהו
נחמא נשע צידו יאמל יפה בעבור שחשד ימאכ
שולא יאמינו נסטרעה ידו אם כן היה ראוי להזהר
זה אנה הראשון ול ישועה אמל כי זה רחמ לישראל

שֶׁהִיוּ צְחֻחָה מִפְּנֵי־סַגְעֵם הַגַּם בְּעִבְרוֹת מִצְרַיִם
וְהָיָא יִפְתָּאס וַיִּטְוֹבוּ מִפְּנֵי־סַגְעֵם וַיִּתְמַר הַגַּאן הַחֵמֶק הָיָא
צִיַת הַזִּוְנֵעַ וְרַבָּה וּבְמִיקוֹן יִשְׂאִי שְׂאֵהוּ צְמִיֶק
וְאַחֲרַיִם אִמְלֵי הָיָא הַגַּז הַסְּמוּךְ לַחֲזוּהָ וְהָנָה יִדְעֵנָה
וְהַגַּס יִדְעֵי אִם יִאֲמִינוּ בְּךָ הַנְּתוּן דְּנַר כְּנַגַּז מַשְׂהָ
שְׂאֵס הָיָו מִקְצֵת יִשְׂרָאֵל שְׂלֵא־יִאֲמִינוּ לְאַנְתָּה הַגַּאֲטוֹן
יִאֲמִינוּ לְאַנְתָּה הַאֲחֵרִין וְנִתְּנוּ אִמְלֵי לְקוֹל הַאֲנֹתָ וַאֲיִן לְנֵי
קוֹלֵי בְּךָ דְּנַר הַתְּוֹרָה צְלִטָּן בְּעַאדֵס יִמְוֹ מוֹנֵת נְתִיִם
צִיַד לְנִטְוִי וְתִמְלֵי הִכְתוּ הַאֲנֹתָ הַאֲחֵרִין אֲעֵבַ שְׂיִשְׂעֵס
אֲנֹתָ שְׂלֵי־נֵי צְעִיבֹר שְׂלֵא תִנְאָה לְוֹ עֵתָהּ דְּכִּי אֵלֵהּ
שְׂנֵי הַאֲנֹתִינֵי כִּי הַשְּׂלִי־נֵי עֵתִיד לַעֲשׂוֹתָ וְהִי־קָ
וַאֲסֵ הָיָו עוֹד מִקְצֵת יִשְׂרָאֵל שְׂלֵא־יְהוּ מִאֲמִיִּים
צְאֹתָ הַאֲחֵרִין תַּעֲשֶׂה הַאֲנֹתָ הַשְּׂלִי־נֵי יִאֲמִינוּ וְנִתְּנוּ
וַיַּעֲשֶׂה הַאֲנֹתָ לַעֲיֵי הַעֵס יִנְוָה הַאֲנֹתָ הַשְּׂלִי־נֵי שְׂמֵהּ
וְהִיָּה לְדֵס הַאֲנֹתָ צִיַבְעֵת הָיָא תִּלְקֵ מִהַמְּכָה הַדְּאֲטוֹנָה
צְעִיבֹר הַמְּכָוֵת הַעֲתִידוֹת לְהִינְתָּ יִאֲמִירוּ לְהַאֲפִי־נֵי
פִּה אֶחָד וְיִפְדוּשׁ כִּי לִשְׁנֵן בְּקַשְׂהָ יִלְיֵ הַוֹדָה הַלְנֵי
אִמְלֵי הָיָא דְּכִּךְ קִיַרְהָ וְהַטְּעֵס בְּאֵי אִכְכֵּי הַעֵיִן
כְּאֹתָ עֲשֶׂה בְּעִוְשָׁה חָה שְׂתִכְתֵּהּ וְהַנְּתֵי מִלְּהָ

שלא תטלחני ורכה צי אדני דברי נא עבדך דברי עשה
צי מה שתדעה והנחני שאדבר אינני כדלים שידע
לדבר יחודה שאיננו מתעבב בלשונו דברונו וממנו
או שיכבדו על פני אותיות ידועות ומנהג העבדים
כאשר ירצו להטוות שני דברים או שילטתה מלת ו
בתחלה כמו משל בנו וס אתה וס נק וס כן נק
והנני שילטתם כי לא יאמר תמוול כי אם ליום הזה
שהוא מדבר בו והנה יהיה שילטתם שיעבר ליום
הזה והלם כדרך לשון רבים בעבור היום מהמוול
נאנעפ שאין הנני המונה כמשפטי או הלם נוסם
באחרונה כאשר הוא נוסם בראשונה ויהי כמשלש
חלשים נאנעפ וס מאן דבר מועת דברך כמו
ומאן צאתי אל פרעה כי לא מד כוצי לשונך דק
נשאר כאשר היה והאנל שנכתב לשון מצרים
איננו נכין כי הוא אמר שני דברים כבד פה וכבד
לשון נעגד בלמוד מתעובת הנס מי שס פה
לאדם או מי שנס אלפי שאיננו מדבר על לשון
מצרים רק ככה נולד שהיה כבד פה כי לא יוכל
להניא אותיות הנשפה וכל אותיות הלשון דק

קצתם היה מוניאס כבודי נזהוטעם נאנב אהיה
עם פיך נהנכיהיך אשר תדבר שיורינו לדבר מלוג
שאין עם מאונתיות הכבדות על פיני ניאמר הנכה
מיצאו אלם כנגד טמות הפה נענד פקח ננשאז
חרט לבדו נאין כנגדו נהאמה כ מלת פקח נגד
החרט נהשור ככהו פקוח אזנים למקח עינים עורוג
נעדתה הנה לא הנגיהו טיסוד כוגר לשונג רכ
ורנו מה שידבר ניאמור כגד פרטתה כילנא
במקרא כמו עתה נכסה דבר נא באזנ העם שממע
נא הונטע הכהן הגדול נמה נא האיש הזה אני נא
לכני טולח נא צד טעלת חסר אשרי פאלו הוא כתו
ציד אשר הטולח כמו עם לבבס עם אשר לבבס
נהטעם טיטולח זה הטליחנה צד אהרן אחו טהון
איט דברים כ איננו כגד לשונן נהוא כגל להנבא
ליטראל נכתו ניאמר אהרן לך לקראת מטעה
נענד כהוא גדול מחנו צטנים אולי יור לו טהיה
מטעה טלוח אל פרעה על כן אמר העם נראך נטמוח
בלבני ונהנה מטעה ממאץ ללכת בתחלה יאמר לא
איט דברים אנכי כ קטעה הוא לדבר לפני המלך

מי עשהו כבוד פה וחסד כי הנני יחדש לו אור
להסיר כבוד הפה וכאשר הגיבו הנני והוקי תיך
דני כבוד לטובו לא יסור והנה תמה אין לא יטול
הנני אהרן לפרעה ובעבור זה אלו שלח נא נד
תשלח ומה טובות הנני הלא אהרן אחיך הלני
התגדר לנו כלזה ויחר חלילה להיזהר פי זה הפסוק
ניצקת המיתו כי עתה ראוי שניצקת המיתו אם
היה מחוץ ללכת ולא כאשר אמרו למה יצקת
המיתו בעת לכתו ואין זה דומה לדבר בלעם
גם דבר יעקב אבינו אינו כן ואם טעין טועין אנה
מיצאנו חרנין אהרן הנני עם נזק הראינו לו גיחור אה
צם נילך ולא בא נזק לאהרן וטעם הלני שכן היה
נודע כיטראל הנביא הלני עהו בהם אחרים ששמש
כשמוי נדבר אין זה גרעין למוטה דק מעלה גרולה
אהרן דומה לפא שינייא דבוי הנשמה טואיננה
נראה דמוי המלאכים שאינם נראים פא אים וקח והנה
דמה משה צמיעלה המלאך וזה הוא ואתה
תהיה לו לאלהים והנה אין אלהים בכל המקרא דק
הנני הנכבד או מלאכיו הקדושים כי על דם יראו

מעשה הגם בארץ או קדושי מטה העונות
מעשתי אלים בארץ וכל אלהים שמהוא עו דבר הכתו
כנגד מחשבת העשרים כמו אל חונתא הנביא
נאלי טעם האותת שיהפך לנחש לעיני ישרא
ולתנין לעיני פרעה ולהנות בנאת היאר ולהעלות
הצפרדע ולהויתא הכנים ולהויתא הצרד ולהציא
הארבה ולהינת חמץ יילך נימצת תר הוא
תרו כמו גמס גממו ושלמה הוא שלחון
והנה אמר לו שילך להנות אחיו ולא גלה לו הסוד
ניאמר אין מוחקס ומאחר צדורה כי פירושו
נבד אמר וברכה ניצחה יי אלהים מן האדמה ודעם
ככה הנה עתה צהש צו יאן תרו עליו הצביחו
הגם שילך צל שחז אל מינויים כי מה מערה
ועגדין היודעים דבר המצרי נוה נימה מלך
מיצרים ככל הימים שמהיה חזי לא היה נבון להינת
מנקה שליח אל פרעה ניקח לא ידענו אם נולד
גדעונו צימי צחורותנו בצרתנו אל מדין או צחקותנו
נאל מסמוך על דברי הימים של מנקה כי הכלל
הכתוב בני וצנו השטת הוא אינר נולד עתה צהנצאו

והטוב להוליך אנחנו ובעני אל מיצרים שמיצאו יחדו
עם ישראל ולא היה עינה נכונה כי הוא צא להניח
את ישראל והם ילאו מצא עים אנחנו ועם צנו לגר עם
נאל תתמוה אין יחשב הנביא בדברי העול דבר
מצאנו נכון כי הנה מיצאו דוד טאל אל נתן הנביא
היטיט ישראל לבנות בית לשם והוא הטיב כל אמר בלבד
עשה ניח עמך וכלילה נאמר צנבואה לנתן שיאמר
אל דוד טאל צנה הצית והניצרכו הזקנים לתרגם
על החמור על נושא אדם. בעבור טאהוא דבר
גינין טאתרכב אמת הנביא על חמור אחד היא
ונטי נעדים יפתת אמל כי הוא טם המין דק הוא
כמוניה לי טור וחמור ולא דבר נכונה כי אין זה טקום
להזכיר טם המין דק הוא כמוטחמני והחמורים טהם
צמיצדים יקלים ונכבדים מהפרדים. ואין לתמוה
אם רכב גיטום בנה אחיה אולי קטן היה והיה
אליטר בחיקה די עיר לא נמול וטעם ייטב ארינה
מיצרים כי הוא לבדו טב כי באמד פגז הטם
חמה נמול אליטר ובהתפאנו טבה צפרה גס
צנה אל אבה ומטה הנתס וטב אל מיצרים

ואמל על המטה מטה האלהים בעבור האות שנעשה
בו ומטה האלהים הוא מטה אהרן כי צדו היה
כאשר עשה בו האותות ושם עתה למרע בעבור
שהזכיר מטה האלהים מה שאמל השם אל משה
כל המופתים לעשותם במצרים והזכיר לו האות
שיצאו בעבורו ממצרים והיא מכת בכורים —
יהי צדק המלך היה ראוי להיותו דבק עם נקח
משה את בניו ורבים כזה בתורה כמו שלם —
שלם אם אין לו נאם כי הוא דבק עם משה דק
שלם תחת השער יאמר זה אמל לו צדק
והנה הנדיעו כי השם יחזק את לבו ולא
שלם בעבור כל המופתים שיראה עם המופת
האחרון נאמר עשם בני בכורי זה הגני שעברו
אבותם בהחלה נאם חומל עלינו כאשר חמל
איש על בנו העינבר אונתו נאמו לקחתנו לעבד
עולם על כן אני אהרע את בני בכורי ואמר
והנה אמרת אלך פעם אחר פעם לשלח בני
לעבדני להקריב לי זבחים נאמה מאנה לשלחו
על כן אני אעניעך וחמרי הדעת חשבו כי עש

מטא ידבר וזה טעם ענין ועוד כי אלעזר איננו זכור
מטא ויהי חיסה קצלה מידם שלא ימנעו הבן צינס
הטמיני אם הוא חולה או הוא בדכך שאין יכולת
במחלכותו עבד צמלימות הטאם באה בעצתו ענין
ימול כי יסתכן הנער אם יולכו והנה טמח הטאם
מלאכו להזכיר מטא טיפר עינתו וימול הנער ילך
לו לבדו והנער יהיה אם אמו עד שיחברתא והנה טעם
יפגשנהו טמח על מטא מהטאם טמח על על
לבו עבד קמיתו אם לא ימול בנו ובעבור טמחזתו
רעה לא יוכל הוא עינתו למולו ומנה אוחו זכרה
כיהוא גלה לה סודי נאלתתמה בעבור טמחזתו
יפגשנהו כי מטאק הטאם הנא נכמהו יי' הונק
לפניהם יומם וטאם כתיב ניסע מטאק אלהים וכל
טמחזתו בן חמש אמר חליקה חליקה להיות הטאם
מטקט לתימית מטטה טהווק בטטחות לתימית טמח
רק טקט לתימית טישד והוא טמחן יפגשנהו וטמחזתו ויחי
כן פינג טמחזת איעור על כן כתיב את עולג טמח ולי
הזכירו בתחלה כי עוד לא נקרא טמחן נכמהו ויהי
בלדתה יתן יד ונתקת ימך כמו טכנות יגודים טמח

חזים' וכמהו אף הש"י צ' צור חרצ' נטנים צד' כמו חרבו
והגע' לרוב' לפי דעתי לרוב' משה' כדרך נראה את
הרס' על המטקס' ולא יתן המטתית' ערבן יקח ממנו
אם כן ממטה' שמר החל' והועלה' וכב' נטמוגל
אמ' לרוב' א' עזר' ופ' כן יקח ממנו' אם כן להשיב
עלינו אם החל' היה על א' עזר' איך מלה' אונתו להוסף
לו מכאוב' על מכאוב' ומנהג' הנשים' לרוא' הבן
כאשר ימלך' חרצ' נטנים' דמים' כ' אינ' דמים' אהה' ל'
כ' בעבור' ימות' בעלי' יקח' דמים' כלט' הקדש
על שני' עינים' האחד' שפכות' דמים' כמו' אינ' -
דמים' אהה' והמפרט' נהוא' מים' אינו' לט' נהש'
לט' כ' כ' מרס' מומע' כמו' צד' ח' ח' ונהנה -
אמר' צד' אהה' שמר' החל' ממטה' איך' אהה'
צ' חרצ' דמים' שהוא' מעש' הדיגה' כק' אהה' חרצ'
דמים' לחונלות' מהתבוסס' צד' המילה' וחונלות'
נש' דבר' והיה' על' לט' כ' כ' בעבור' דמים' -
נאמר' לא' היה' מתגב' אהה' כ' איך' צד' כ' משה'
הוא' הנמלח' א' ע' נאהה' היה' נמלח' לפע' זה'
אל' יצד' ומרס' לנשים' על' כ' אמ' נאמלח' לפע'

את מטת אהרן ומכרים. הן האלהים הוא חונן
ניג טלחו למרעה גם יטראל תחלה זאת כל האותות
אמר יוהו לענות ליטראל בתחלה ואמר כן
אותות אחרים למרעה נילך הזקנים הם היוענים
בגל דוד ודוד כי לא יוכלו לדבר עם טט מאות אלק
אמר כן הזקנים ידברו להם ינדבר כי הוא המליץ
על כן מטת לא דבר על יטראל לעולם כן על ידי
אהרן תדמותו היה המליץ תתני אעזר בגני
עמ"ץ אחר טטמועו כי פקד הטט את עמו כי
הגע הקץ האמור לאברהם ויענים הוא עני ויקלני מגיל
מפעלי הכפל כמון קדקד על מטקל יתמוו מי בני
גטמטת ידמו כאבן והאומרים כי הם מפעלי מיתן
דמו כאבן כי הנסיפג טרטטים טאין גלטק הקדט
והלא יראו כי ראו על מטקל דגו לכס עדים והם
טט טרטטים כי כלמה טטנורל טלא נעטת טרטטים
כבים הוא חונן ואחר טעטת אהרן האותות
דאו טניהם אל מרעה ניאמרו לו כי הטט הצטיתם
ואני אהיה צט פיד נעט פיהו ניאמרו כה אמר
י טה הטט לא טטמועו מרעה על כן הזכיר אלהו

ישראל והטועם עים ימלא כל לא יעקב לדבדו יתקול ללמה
זבחים כמו אמרו חג בעבודתם חגים יקפני יאמרו
זה הטהרם הוא אלהי העבדים שהיו נועלים והוא
אברהם הנקרא העברי יצחק בנו יעקב נצטו לאטו
אפרט צפרטת כ תקנה עבד עברי ומלת נקרא
כמו נקרא נקדיטי והוא טעם פגמה והנה פרט
להם למה הם תייבים לחוג פין יצא דבר נחרב
ומלת פגענו כגללת אנחנו היטאלים גם אלה
פרט עמנו נכל המצרים וכדאזנתו פרעה טבת
ערוב נאכך את מצרים דבם כמו טבתו יטלת
בהם ערוב יאכלם אין אמר לנו זבתו לאלהים
צארץ ומטה השיבו לא נבין לעשותם צארץ
כך דרך טולטות ימים צמחני דחקני וזה המרחק
הוא צין מצרים והר סיני להולך בדרך הישר
נטם זבתו כבתו טעברין את האלהים על הקר
הזה ועוד עבן מטה מוצת תחת הרב יגס
המוצת טבת לחליטה עמלק זה סיני עכח
יחנו צרפתיים נטם כתר הנט עומד לפעך טס
על הצור צחורב נבא הארצה נתן כטנת למקצת

ישראל ללכת לזבוח וברמכה חטך נתן דמור
ללכת כלם רק המקנה שלהם לא ילך עמם ובראוהו
טבא אחר הדבר והכה הצבועים את ההצדדי
להם דברי משה פן יפגעו דברי על כן כתו כי
אמרו כלנו מרתים עד שזו אוהם המיזדים ללכת
לזבוח גם הנאילים יאמרו מולת תפדיעו נמו אנו
נרמיהו באין מזון יפרע עש נללל דמולה לבו למצלותים
משה ואהרן כי הם כנגד כל ישראל ע אין מצלותים
דמו עמקכם והערד והטבתם אתם מסבלותם
יאמרו אמר יפת כי פי הק רבים עתה עש לא נחנא
אם יבא דבר אנ חרב עליכם כי רבים הם המצלים
ולפי דעתי שפירוש מלכא גבולה אתם מצדקתים
להטבת יצו הנגשים הם מיזדים נטמרי היום
הם מישראל לא תאפי פגן כדנ זאלי ומנה
להיותו בטור נטמריס מהחלטים ציוד ומנה
בונה עפר לערב עמו הדבן אנ קט טיעמידני
לבן מערה לבנה גבטן הלבט חזק מאבנים
כי בטן העפר יזקנהו המים נבטן החבן
יזקנהו האש נכן כתנו ורהי להם הלבנה

ודע כי יש שמות לא יחדנו ממועלתם זאת נח אן
בסוף מסוקי בצעל קמץ קטן ספר וצבעי פתח
קטן כמו צדק והנה כן תבין וטעם לא נדע מדוע
ככה נמצאו וקטעו מן קטע מפעלי הכתוב ואר
מהכנה דבר ידועי תכבד אמר הגאון כי נאל יעני
כמו אל יעני ונהנין חסד צדקונו מומלת תת
פחד ולא האבה ולא תשמע אל דברי החלום
האומל כי נאמנו תת בעבור נאמלת תתק
לי ערך חשב כמו שתה ענותך לטעם וקנה
לא תכל לבחש כי התנו הטעם במלת תתה לנגח
והתנו שכל עקר מובלעת בדגש אעפ שאהתו
דאני להדגש כתנו והטעם חיה אם כן נשיה
ינתר ינד נשיה קטן מובלע בהתבלע נון בתו
נאמתו כי היה דאני להיות אמת אמת וצד
בנה ותחת תנה נחסר יעני כמו יופו באמר
אמר נרפס הם וכמהו הנע מומט טענו מומ
נעני הנע כי באמר הרפיה הענים וכמהו
ולא תנענה עני לואים וטעם צדדי עקר
בעבור דברי עקר נאמנותם אנהם מומט

ואהרן יצאו מארמון המלך אל העובדים אתם
מאמר תמיאוי קרוב או כחוק כי אין נגדו האר
על כן קמוץ הוא כמאפטיפיץ פועל יוצא והפועל
פרעה שהצריכם לפיץ לתבין תחת אבן והחמר
היה לכם לחמר והנגשים אפים פועל יוצא כעש
עב מוטעני יוצא פעם יוצא ופעם עומד וטעם
לאמר להם דבר יום צימוו כמו מידי חדש צדקו
יכו עליהם על צע יצא אל וטעם להוציא גם פרשת
והנה תמוז הוא שיעשה משה האותות לעיני
העם ולא התעסקו בעבודתם גם היום מצאו משה
ואהרן אל פרעה וכן כתו יצאו פרעה צום האר
יצאו למה העשה שלא היה משהגך לעמוד
כי ומגדת וחטאת פעל עבד והוא הציצו לעתיד
כמאפטי כי היא חטאת וחטאה וכאמר העלימו
הארץ באמר הוא במלת חטא ולא יוכלו לטום
נעדם אחר ארץ על כן החליטו הקא ואין צדק
למזם דגנע צגית וכמהו וקראת אתכם הרעה
והעם במקום הזה לשני נקצו כמו העם אשר
צקצו וטבת לבנת מרוב טובבה העם הזה

והטעם כי החטא היה עליך ולכני צדך מוסר כי
החטאה היה עני עמו וכחלהו אני וצני עמור
חטאים יאני בני ילעג עמו יחירו את לבוקם
יאמרו לא הועינו דברי הם כי הזאתאמץ צחוק
לכני ועתה לכו עבדו אמל לטוגלים כי הם מייצם
לעבוד יראו זה הפסוק דבק צפסוקים הבאים
אמרו כמו טכאנס נפטים צורה שאמל להם
פרעה לא תצטעו מלבטכם דברי ינס ציורו
נפגנו מנעה ואתה ונתרעמו עליהם ומלת
אותם כמו נפטים נעצמים וכחלהו ירעו הנועים
אותם ינדע אתו בצני ול הודה בן צלעם אמל כי
כחוקה יציא אותנו אל פתח אהל מועד ולפי
דעתי טהנה יצנה דהצאנו יפגנו חסר מלת
והם היו נמצים ופרעה חלם והנה היה עומר
על היאר וכבים רבה יאמרו ילאי חמסנו
טהנא עליכם ודע כי החמט ההר גנות
מתחצרות צמקנס אחד למעלה מהמצד העל
בן אמל הקנאה אחת תחת חצרתה כמו מתוק
האור יול מרינוס אמל טצט נצאשים ונמצאים

צעינו כריח כע' נימצב הנה מארה אחר עשה
הודיע למטה ואמרו ואני ידעתי כי לא ידע
אתכס מעך מיצרים עד שיעשה כל האותות
אשר צוהו' אם כן למה ידרש מטה למה
זה שולחתני והצד לא הצלת התשובה חמצ
מטה כי מועת דברו אל פרעה קל מעליהם
והנה הכבד העבודה עליהם וטעם למה
הרעותם' הפך מה שאמרת למה לאית את
עני עמי נאמר להיכלנו מיר מצרים ולמה זה
שולחתני להרע לישראל' והנה לא מצאתי
תשובה להשיב לשונתי' ומאן מהיום שדברת
אלינו אליו את הכבד ענל כאשר הוא כתו' ניצו
פרעה בנים ההוא' והיכל לא הצלת נה שמצתי
שיחול לפרעה להקל מעליהם' ותחל להיחלם
ומלת הרע לעם' פגעני יצא כמו הרענו מאבותם
יאמר עתה תראה כאשר אצא המכות על מצרים
או ינוח להם מעט כאשר אמרש עוד
שם אל שג' סוף התורה' נס' כן השם הוא הנורא
עתה פירש צתלה זאתי הפרשה הוא נאלא

וארא וידבר

הכתו אמר יאמן העים והכר

מוכים באלהים באטו אפדע

ענד על כן אמר יאמר אליני אני יי לכן אמר לבני

ישראל ידעתם כי אני אלהיכם המוניא אתכם

ואלא נבואה האבות היתה במאנות הלילה

על כן מלה נארא מלה עלי קעה דפי והאנן

אמל כי העין נוסף כעין שאהה מדבר עמי

נהטעם שאמל ליוולס די ילא אדני טעם לפי הזה

כי איך יקרא אנא די להיתו האר רמו גוד

נסלח עלי לבי קוי והנגיד רב נאמואל פבשנו

דלכאן אדמי ערצ אל קאהל ופי מניח נתקיים

נהזד תחת אות הכפל כיוד דליני שוקים מפסח

נאן צמאו נהדים ארצנו וכמהו בקול שאדי נהיה

שדי צמדיך יתה פילע ומלה נודעת מצני

נפעלי נאינגו רמו הודעתו בדברי מנתסור

מונתס נל מרינום אמל כי שאמי יי שבועה

כי צלכאן ערצ יעזו לשבועה וכוועם לא י

נודעתו להם פאמר נודעתו לך והאנו הזה

לא מציאנו דלכאן הקדש נכרה דקדוקני יע

מלכת מונשכות עינחם נאחנת עמיהם יס
בן אונתיות כחלם מעזב איך נאדת שכי עמיה
מאת שכי יכנה ציה שכי גאלו הוה דתוב
נדממי יי לא נודעת י אמר רב פעליה הוצגן
כי תחמד באחרונה מלכת עזבו כאלו אמר וצממי
יי עזבו לא נודעת ליהם רק פעם אחת עזב
שכי ופעם צממי יי וכמוהו לפי דעתו לא יעקב
לצדו י אמר ענד עמך כי אם ימסאל מנחתה
עמו י איך יעקב לעקבן הזה כי ידענו כי אר
שכי הוה הנשם הנכבד ואיך ציהם הקמס
שמש שכי הוה תואר והוה הנשם הנכבד
פעם שמש עינחם ופעם שמש הוה לאמר
פירמתי ויהנה מצאתו כהו צאדהם אני יי
אמר הוצאתיך מאור כמלים י ודיעקב צמי יי
אלהי אברהם אביך י נל ישועה אמר כי אברהם
יעקב לת ילעו שמש הזק רק מנחה כנה ולא
דבר ל ישועה צמי זה הנכונה כי איך כהבד
שמש הוצאתו הנשם י איך ספק כי האבונה ילעו
זה הנשם כי הנשם עינחם י רק זה הנשם לא ילעו

שקווא האר יעשה אגדה לך קימת זה השם ע
אנשי דענו י השם צבא ה' עולמות טהורות
והעולם השפל קדל כח מעולם ההיבון כל אחד
מהטובים שפי המערכת השניונה ועצובי כי נשמת
האדם גבורה מן האמצעי אם היתה השפא חכמה
והיכה מעיני השם טהם דלא אמצעי ועל יד
אמצעי והנחה האנת העולם השפל והתנוה
לצבקה דשם הנכבד אם יש דמערכת הכוללים
בעת ההכין דעה נהבא עלי ידוע כי השם
טכבד דו יטב סנות להיכלו מוטגי ונכה
אם יש דמערכת שיהיה עקר השם תקן כח
הולדותיו ויולדי על כן אמל חרמינו זל טהשם
אמל לאברהם דא מאצטגנות שכל יקדו
מזה הטעם אין מוזל לינראלי ועוד אדארהו
דאר הטוב דפרטי כי תשא על כן אמל השם
לאברהם קודם נאצקה את זרעך אני אל שכי
טאלי חונט מוצת המערכת העליונה לא
טהמערכת תנחת רק שידע הצבק דו טמו
חדנו לא טוב לא היה דמערכתו על יעקב

נכתו המלאך הושיא אותי מבדד עשה נבון לבא
עליו ונתחמוס כגד הדגרה נאטי אפכט שע. והנה
האבות לא הניע מעשרם ועל קפסם במשה אשר
.דע השם פטס אפס על כן כול מעשה לענוה
הולדה העולם הטפל ולחוט אונתור ומותהים
על יוכלו האבות לחדעם. והנה אהל מטה שנת
דברים האחד למה זה שלחתי והנה והחל לא
החלת. והטיב על האחרני עתה הראה ועל
.דך יודע שמי יי' הנבדד בעולם דאמר אהל
לכ אמור לבני ישראל אני יי' והנה שלחתי
להודיע זה הנאם נפס הקימותי ופ שלחתי בעבור
שעה קימותי את בריתי עם האבות לתת להם
אנ לצניהם שיהם כמו הם את אביך בני עין עפ
אני ופ שבור שלחתיך בעבור שיעשו ישראל
תמוצה ויעקו אלי. לכן כמו שאני עומד כן
כן יהיה דברי קיים שאצלם בזרוע נטויה מן
הנאמים על הארץ ולקחתי באגוד תקצרו
התו צהר סיני וטועים המוניא כי היתה במעשה
המוחברה הגולה למארהים העליונים

שיעמדו עוד צלוחה וזה יהבדר לך צפרטני השא
והצאתי כירבים ונצאי מצרים גם צינהם הגזרונם
הם ונאעם אמר נצאתי אחידי דרך משל כחדם טישא
דו אל הנאמרים ניטבע כמו אשא אל נאמרים יביניכם
מינו ונאמאלו אלה נאמרים נאעם אני יא נאקדים
זה נידבר ולא שמענו ולא הטו אנזן לדברי
כי קצרה דנתם בארך
הצלות נצטעודה קטנה שהתחדשה עליהם
עליהם נידבר ^{לאמר} משה כמו דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם בא ארמון המלך נידבר הם בני ישראל
משה עמד שלא שמעו ואין ישמע פרעה משה
מקד ואינו מעמד ועוד כי מוצעת הוא שארבר
לפניהם ואני עבד שפתים כי נפעם הראשונה
הבטחתי שהורה זה שש אבטא כאנת משהוא
בבר עליי אולי תכחול לשווי לפני ואתה אמרת כי
אדון יהיה מליץ בי נבין בני ישראל נידבר כלל לעין
עיתה כי גם אהרן יהיה מליץ בינו נבין פרעה כאשר
היה עוד על כן הנאמרתו שניהם צדבר ידוים
אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים נל ישועה

אמר כי טעם ניעום שלא יכעיסו על ישראל אם לא שמעו
אלהם ואין יניח אלה ראשי בה אבותם שאל
ישראל המצבים למעשה
והאמצים הם יורדים

מיצרים וצט מעשה אחת נשרתה נמיצרים כי איננה
נזכרת צמד פנתם ויתור הוא זרח צע לני הזכיר
זיה הטבאים בעבור שהם גנלים מלע כלי העקר
כי לא בא לפרט עתה רק יחט מיטה ואהרן והזכיר
בצמח נקחת ומרהי כאשר נולדו והם יורד מיצרים
והזכיר חיי לוי ולא הזכיר חיי הטבאים בעבור
כבוד מיטה ואהרן צע צמחם לאהיו לו צע כי אם

מיטהם יצט צמח הזכיר חיי קהת ולא הזכיר חיי צמח
ומרהי בעבור כבוד המלוחים וצע צמחם היו צמח
ולא יודר יעל צמח אלה מיטה חנה הלני כי לא
הולדו יורדי מיצרים רק אלה צע יעקב גם הזכיר
צמח חיי עמרה בעבור כבוד צמח וצט הזכיר
בעבור קרח טהרי צעם מיטה וצט עניאל הזכיר
בעבור כבוד מיטאל ואליצפן בתורה ולא חמט
להזכיר צע חדרני ניקח הזכיר אמת אהרן בעבור
כבוד אלעזר וקחיר אחות נחמח בעבור סוד

הכהונה והזכיר בע קרח כי היו מדיקי סיבתו ובע קרח לא
מתו ונעמוז היה מבני קרח ויש ש' הזכיר אבות אשר
בעבור טבד טחם כילא נתנה ברית כהונה לעולם . עשן
בדרך הסברה פונטיאל היה מבני יצראל ולא ידענו
טעם פונטיאל ראש לא ידענו טעם מי טאל . וכל השמות
כמו אהרן ולונו טנכתב מעט מיטא לא היו ידועים
למה נקרא כן הוא אה ומרים הקדים אהרן למטה
כי הוא גזול צענים . ועוד כי הוא התגבא ליעראל
קודם בא מטה . הם עתה מעת טכדדו אל פרעה
בעבור גזל מעלתו והעם דבר עמו פנים אל פנים
ונגש אל העיר פל אטכטם הנטם . ולא כן אהרן
והכתו מעיד לא כן עבדי מיטה ואהרן אמר לו
פעמים ביאדני על כן לא תמצא בכל התורה
מהחלת זה המסוק על אהרן מיטה לאהרן
וככה צענים . גם כרתו נאין טענה ממולד
נאלה תולדות אהרן ומטה . גם נתלד לו אהרן
אהרן ואת מטה ניהי . יש לתמונה על המפרט
הפרטינת למה לא דבק זה המסוק עם הצאים
אתרינו והוא סמוך ואם לא ידענו טעם לא כי כן צום

דבר יי אל מנצח דאריץ מיצרים וזהו מדבר לגוף
יי דבר אל פרעה מלך מצרים וכמוהו יהי ראשו
תמו כלאנשי המלחמה למי העם דצק צפרטת
הסמוכה אלינו אנלי צעל ההפסקות דועלו טעם
למה עשה כן כי דעתו רחבה מדעתנו
וידבר יי עתה פירש וידבר יי אל מנצח
ואל אהרן וזהו דא דבר אל פרעה
ויאמר זהו נא יצא מעני פרעה נא תחשב צעני
פרעה כמלאך וזהו אלהים לפרעה והוא מדבר
אל הנביא והנביא מדבר אל אנשי דורו והוא כי
נביא מוג עב שפתים אינו נרנן כי שרש עב שפתים
מהטעם לפי דעתו ומעלומי העין לפי דעתו
חנמי הספרד ונשרש נביא נעלם אותיות
והער נבאם יתנבאו כי האלקימרט ועוד כי
עב שפתים רחון פרי כי הוא מוג הנבא יעוד
ינובן צשיבה והער הנאמן ונבו נבא ארלו
ועוד משה טעם הנבא אמת האיני אם פי דצק
הוא רקיפי הוא נביא נאגלה סודי אלינו כדרך אם
גלה סודו את עבדיו והוא מתעב על עלק והתול

יעקב ומהי אלה תדבר אלהיך כל

אמר אמר ^{אלהיך אמר אמר}

שאינו נזכר אלהיך צבא שנים צבא מוצה אל מלונה
דענו כי לעולם יהיו צאו ואי לשאול אם השם

הקטנה לבו מה פשעו החשונה כי השם נתן חמה

ונטע טעל דלבולקצל כח עליון להוסתם על מודרנו

אנ לחסד מר ערגי ואן אפר פו צב תשא ונהנה

טעם אקטנה את לבו למז מוסת נל ישועה אמר

טעם אקטנה את לבו לסגול המכונה ומתתי את יד

מכה צי היא כדך צי אדם וטעם צבאתי כמו טהם

המלאים צבאתי בשמים כן הם ישאל צא

ידענו כבד הזכיר ליהודה המדקק הואטון

ההפרט בין ידעני ידענו כל הקמוץ צקמץ וזול

הוא פועל עבר כמו נאמרו והוה הטיבו לעתיד

כמוטטט והקמוץ צקמץ קטון פועל עתיד

נהגוד סימן העתיד כמו וינאמרו והנח נעלם

בין הוד והולדת תחת הוד שיהוא טאכט והנה

הזכיר למה הציא המכונה עכ מיצרי יד שיוע

בעולם שמו הובד ייעץ עתה כלל כי על יד

אהבן וְעַל־יְדֵי מִטְעָה נִעְשָׂו הַזְּנוּת וְאַחַר כֵּן יָפְתָו
כָּל־אֹת וְאֹת וּמִטְעָה הִזְכִּיר שָׁנוֹת שָׁנָה וְלֹא מִיִּצְחָנוּ
בְּגַל הַחֹק דָּא נְבִיאִים מִהַזְכִּירִים הִכְתִּיב שִׁיתִּיבָאוּ וְ
בְּזִקְנוֹתֵם חֶק הִנֵּה אֱלֹהֵי יְיָ מִעֲלֵתֶם וְזָנַגְתָּ מִגַּל הַנְּבִיאִים
וְלֹהֵט לְבַדֶּם הָיָה מִדְּבַר הַטָּמֵס בְּעִמּוּד עֵינַי וְאֵל
יְעִלֶה עַל לִבִּי בִּי טַחְמוֹאֵל עֲמוּהֵם בְּעִבּוֹר בְּעִמּוּד
עֵינַי יִדְבַר אֲלֵיהֶם יִכְבַּד פְּרַעְמִתִּי בְּמִקְוֵמוֹ וְאֱלֹהֵי
לְבַדֶּם נִחְנָה הַתּוֹכָה וְהִנֵּה עַל־יָדֵם נִחְלוּ הַכְּלִיקִים
הַעֲוֹלֹת הַבָּא וְכָל־הַנְּבִיאִים הֵם נְבִיאֵי תוֹכְחוֹת אֲנִי
עֲתִידוֹתֵי וְיִקְדְּבִי הֵם הַחֹל לְתַפְעֵם שָׁנָה כִּי
בְּתַחֲלֹה לֹא יִבְקַט פְּרַעְמִתִּי מוֹפְתִים חֶק
אֲנִי לֹא יִדְעֵתִי זֹתִי וְעֵתָה יִבְקַט וְעֵתָה פְּרַעְמִתִּי
אֲנִי שֶׁהוּא אֲנִי מִיִּצְחָה מִטְעָה שֶׁנִּדְּנִנוּ לוֹ וְהָעֵד
אֲמֹר אֵל אֶהְיֶה קַח מִטְעָה וְנִטְעָה אֶת־יָדְךָ וְכָתִיב וְיָסֵם
בְּמִטְעָה יָד אֶת־הַמַּיִם וְהִנֵּה הַמַּיִם הוֹדִיעֵנו בְּתַחֲמוֹת
הַבַּיִת שֶׁהִנֵּה הַמִּטְעָה הִידְנֵעַ טַחְמוֹ לֹא קַח מִטְעָה
וְכֵתִיב דְּבַר יְיָ לְמִטְעָה וּמִטְעָה אֲנִי הַכִּיתָ בּוֹ אֶת־
הַיָּד וְיִצְא מִטְעָה וְזֶה הַמּוֹפֵת שֶׁהַמִּטְעָה הָיָה
לְתַנֵּן אֲנִינוּ לְמוֹפֵת שֶׁעֲמָה לִיטְמוֹאֵל כִּי לֹא נִהְפֵךְ

כקלעבני ניעת אמל מוכת הוא תנין ניקרא להכמים
תכמי המזלות ומכשפים מנענים דבר התולדת
למראה העין וקחרטומים הם היודעים סוד תולדת
והמנה רביעיה אנלסון מיצרים הוא אנלסון
כמצרים כלא מיצאנוה בכל המקרא רק בצד
נענהם והפוט הכתו בין מעשה מיצרים שהוא
אמת נענהפק המנה להנין ננין מעשה החרטומים
נלכך בלהטניהם והמנה על יעיה מוג להט החרב
אנאבה לנהטים ונהט אנתם היום הבא והוא
כמו צדיקות ואט עבדת וזאת היא אחוזת עינים
ילעליכו והני פלא שני מצדפי תנין אהין כי אחר שמש
מונה צלע ממונתם וזה פלא וצול ניהתוף מעצמו
בעבוד מראה נענעו החרטומים מעשה אהין
ניאמר עבד פועל עבד כמו כ זקן יצחק לו
מפיץ יי להחיותנו כמו אהב אבי
והיה קמץ תחת מים מאן שהוא נכנס נולא יד
האלה הקווא אתדיני כמו אהין נפשו לך אל פשה
מנהג מלק מיצרים עד היום לצאת צתמונ ונאב
כיאן וצל האור לראות כמה מעלנות עלה יצוה

השם למטה שילך בדרך ניעמוד לפני היאך ניעשה
האות שהיא מלת היאך לעיני פרעה נצוהו לקחת
המטה שנהפך לנחש עליה מטה לפע ולכתו אל
פרעה ויתנהו אל אהרן לנגותו על מימי מצרים
פצחה פרעה בעיניו כי מוגע טיבה אהרן נצאמה
אתה היאך אז יהפך נאמרך אתמל לוי לפרעה כי
זאת תהולת המכות אם לא תשמעו כי
המטה אשר נהפך לנחש לא היתה מנהיגה השליח
ידבר על השליח ואחז דרך קצרה כי תחסר מלת
טלוחו וככה הנה אנכי טלוחו מנה צמטה נאמר
כי אנכי טלוח אהרן היה כי טמיהם טוים ומשתתפים
צאוד וקדוה מין כולל ונלאו צעין נפעל מין לאה
כטעם לא ונדלו נאמר לפי הפשט כי אהרן נטה קרן
כנגד נלקוחות צפאת מצרים ומלת מימי י
מצרים כלל נפרט על הגהרות נאיש היאך כרך
טיחור ונהמות אהרן צאין מצרים טהקם היה
צבל ארנים ועל יאריהם לשמן רבים בעבור כי היאור
צמקומה רבים אגמיהם אגמי מים מוצרים
מהמטר ומקוה מימיהם הצרות והצודות

אמ הוציא כחמלי כעור מים מתוקים נחורים מרים
צמיים על כן כהו הקורא למי הים והנה מברך
מי הירדן כדכתיב ומגדת מים כאמר היא סמוכה את
סימין לעולם היא כפולה כמו מימין וצ על לשון י
רבים כי לא יתכן לאמע מילי ומימיה ומימיה על
לשון יתד כימי נדה לאורק עליו וכמעט ונעניס
וכאדם המים נהיו נבתיס דברי עין או צנוריס
הנעמים מאבן ויענינו בין מלכת **צב** טיהם מג י
נמבא אליו עלאט בדברי סדר הנעלמים מן השן
נאין המולה חסרת הא כי היא אינה מאותיות
המטך צמינע חמלה וינע לשאול אם על יד הקין
נהפכו כל מילי מימיה מה עשוו החרטומים התעוזה
אהרן לא הפך רק כל מים נהיו על הארץ לא המים
נארו תחת הארץ נהחרטומים חפרו ותלאו כי
נהפכו לדם וינע הפרש גבול בין מעטני אהרן י
ומעטניהם פאהרין הפך כל היאר נהיה לפעני
וכל מים נהיה צב גבול מימיהם עלת היה כואה
אותם ונגד כי הפך מים שאינם פומכים רק רבים
תמיד כמים אהרנים ונגד כי עמדה המכה

מבנית חלים ונהחלטו חלים לא הראו שהפכו וכן
מים מעטים עומדים בכל יונה היה כגע אחד
עד שמשב מרעה אל ציתו ניפין פרעה טעם גס
ליאת בעבור כי הזכיר בתחלה אות המטה שהיה
לחנין ובלע המטות ויחמרו כל רצם אומרים כי
חלים ציד המצרים דם ונתלבנו ציד ימראל אם
כן למה לא נתב זה המלא צתו ולפי דעתו כי מות
הדם והצפרדע והכלים היתה כוללת המצרים
והעבדים כי אחרי הכתול נרדף ואלה המלטי מעט
הזיקו וכן מכת הערוב טאה קטה הפריט צין
המצרים ובין העבדים וכנה מכת הדבר והברד
בעבור מקניהם ולא צמדו ולא צמדו כי הם יוצאים
המצרים וכאשר חפרו המצרים כן חפרו העבדים
והולא הזכיר זה בעבור שזמרה המכה ימים
רבים ולא כן טאר המכות ויאמר כי באפל פרעה
עם אהרן אתך ותודיע אנחנו מכת טעם
אם לא ישלח את עמי ואם מעט מולת מיתן האר
ועצ' נחמו נטובה את המותם והמפרטים נמלקו
במולת צתדעים וכבים אמל כי הוא כג' מיתא

במצרים יקרא בשאון ערצ' וקהל יוצא מן הנהר
והונקס דין ארס' וחדדים אגל' כהם הגמליצאס צרוב' ^v
הנהדרות נאמנאמיעים קנל וקהל הנבון בעיני נשרץ
כמו נשרצו פועל יוצא ונגעש ועלו נבאו כי הנהר
לעולם הוא שמל מן העיר נכרה אמל יפת בעבור
נאהכתו אמל נכרה ובעמך רמוז ניצו ובעמו יעלו
בלבד יולא בישראל יאין זה לאיה כי הזכיר עתה
עליו ועל עמו יאין יצחק להזכיר ישראל יאמר
נגה ידך על רוחות העמים ונהנה הצמדעים יעלו
מהנהרות ומהיארים ומדאזעלם ולא מכל מקנה
מים יכר מנחה הנה נגה ידו ולא הכה כאשר
עשה בדאמנה דק רמוז כי יתלו לעלות הצמדעים
מדיגע סגוה ידני ייעשו במים מועעלם יעל כן לאה
פרעה כי המרע יע ניצ מועעלה מנחה וניצ מועעלם
על כן קנא למנחה כי לאה כי החרטומים הוסיפו
על המכה ולא יכלו לחסרת כי אם מי טה בלאה
יכר אג' אמל העשירו דרך מוסר לטניהם יוארת
המכה היתה קנא מהראמנה נכלי יצמדע
ותנחיתם יאלוי מנחה הפארת אענחה לך שאענת

אל קטש ותסור ממכה זנס עמבן ננעם זיאור
תנא רנה כי ננס היו צתחלה ינאחר טהזכר איץ ענין
לחג הנהרות והאזנים ינאמר אמר רב שמואל איץ
מנהג האם טוידקט עתסור ממונו מיר ופרעה
חטב כי מערכת כונב טמים הציאה היצפדעים
על מיצרים ומטה היה ידע זה ידע פרעה כי
עתה הוגע עתסוד היצפדעים על כן נסהו והאין
נאמר למחר וסרו צאו המלה מלרעה חר המשפט
ומזוהו כי טמו אנהי דבד ינא מעם פרעה
ינעק כי טא על הנס שלט ביטאהו כי אמר לפרעה
כדצד יהיה בלא רשות הנס ינעבד כד מטה
מעצמו ינצרו כמו ינצד ינס חמכים חמלי
כמו חמל חמרתים ינא כי היתה הכונה כדון
נרוח לטאולי והטבד טם הסועל תחבר פועל
עבר ינאמר דע על יד אהרן היו השלש
מכות הדא טונגת והאותות היו טעפלים
כמו טמענתו עליונה ממעלת אהרן כמו מט
הצד והאכה טהרות הציאם ינחמט טהיה
באור ופ מכת השתין היתה עליהו כק בלא מטה

והם ערוב ודבר ומכת זכורים ואתה בלא מטה על
יד מטה ומעט שנהן למהכן והיא מכת שמים לעם
והיה רכניס כמו היה לאבק טאלו עפר שיכה אהרן
יעלה ויליד כעם זבלארץ מצרים ויעשו נעים
ויעשו עכמטה בעבור שידבר למהכן שיכה
במטה כדרך ומגך אשר הכית בנאתה יאמר
הכנס שם המין נאל שתמה בעבור שכנס זמם
כי פעמים הוא סימן לשון נקבות כמו צמדעים
כי האתת כמו נתעל הצמדע ומלה הכנס
זכה בעבור תוספת המם כמם ליקם וחנס ייפת
אמר כי המם סימן המזנים כי אחת כן מצינו במופת מופתים
וזאת המלה כמו צמדע האלה ואתמה בעבור שאמר על
עפר הארץ לעשנת כעם כמעשה אהרן ולא יכור
היה כעם בעבור שהנה במטה במקום אחר כי כן היה
דבר המים ודבר השמים כי נעים הוא כי אז תדע
המכה ויעשו כן שהכו עפר הארץ לעשנת כעם
כמעשה אהרן ולא יכורו נעים להזכיר ותק
הכנס פעם אחת כי שם היתה בחר טומלים
ויאמרו אל בעבור שהראו מעשה כמעשה

אחרון דבר התעין ופ' מכתבים והצמדע ולא יכלו
עשה לעשות כאמר עשה אמרו לפרעה לא באה
זאת המכה עליך אהרן בעבור ישראל לשלחם
כן מכת אלהים כפי מערכת הכוכבים על מזל
אכץ ישראל כי כבר פרעתי כי פרעה לא נרצת
הבורא רק הנסם שהזכיר לו משה וזהו בדרך כי
ידו לא נעשה דנו מקרה הנה היה לנו מהשמים
על כן חזק לב פרעה ואמר חזק זה הפי שלא אמרו
איבעי' שהנאסה' ישראל כאמר אמר פרעה
נמלת הצמדעים העתירו אל' וזה הנסם
הזכיר המכות האחרונות ועוד כי משה אמר
לפרעה דבר היאר לפני היוכדה ורכה מכת
הצמדעים ולא הזכיר לנו בתולה מכת הכנס
מונה המלכים לצאת צבקר אל הנחל כי ראוד
המים טנז לעינים כי מועל' מלה זרה צמקרא
מהצין הגבד הנוסף ונמלת חיות רעות מעונבים
כמין זאבים נדובים ונמרים ונענבים והאדמה לא מקום
שאין נסם בתים והפליתי אפבי' נע ומדרך הסדרה
ענה החל פרעה להקל מעבובת ישראל כאמר

ראה שהשם לא המרינו כי נאמר אל אבל הפריש בין שני
למזכירי ונהנה פחד לעצמות להם דע כי צורך יש לו
לשולחם למצות פן יפגעו ^{השם} במדבר הלא תראה כי
נתן להם דמות למצות צריך ונענש כ"י צקרב
ישראל דרך משל כמנהג המלכים לעמוד באמצע
מלכותו להינתן קרוב אל בקצוות כאשר צד
השם לב האדם שהיא מלך על כל הין באמצע
בין כפי ויזכר ונתאדם צקרבנו נעלזה ראות כבוד
לצד התולדות על כן כתי מציין מכלל יופי אלהים
הופיע כי הוא באמצע ומלכות השם תראה
כי טוב ונאמתי פדות כנענש הפרש וכל פדיוס
קרוב מזה הנעש יענש השם כן למחרתו
כאשר דבר משה ונענש ניצא מעצמו ונאמר
המנהג היתה קטנה מהראשונות ויקרא פרעה
להתברר למרעה כי המכות באו בעבור שלא
זכרו ונענש לאלהים צריך מלכותו נלא במקום
אתר ויאמר משה לא נבין אמר יטועה כפי
הנענש מצרים משה כתב כן לנעת כי לא אמר
למרעה כן אלהי מצרים מהיא אמר כי הוא אלהים

על צורת טלה כי היו חושבים כי מזל טלה הוא
אריס וצבעו זה שהיו אוכלים דגור ואלו היה
כן למה לא היו אוכלים דגור וצייס ולפי דעתי כ
אנשי מצרים בימי משה היו על דעת לי נדיאה
שהם יותר מחצי העולם נכלס הם בני חס ואינם
אוכלים דגור היום גם כן וחלב וצייס וזה כלל כל
דבר שייצא מן החי והם מתעבים מי שיאכל
אותם ומלאכה נמאסת בעיניהם לראות יצא נכח
כתל כי תועבת מצד כל לצי נעוד היום לא יערו
אדם שיאכל דגור באריס ואם אחד מהם יבא
בארץ נכדיה יצרח מומקום שיאמרו בו דגור
ולא יאכל דבר שצבעו דגור או אוכל דגור
וכליו נמאס בעיניהם נכח כתל כי לא יוכלו
המצרים לאכול את העצבים לחם וזהנה יוסף פאז
היה בבית פונגיתר הממצינו על כל אנשי יט לו
לבד על הלחם אשר הוא אוכל פי לא יגעבו בעבור
היות עברי וצינ טעם לשאנול אם סלמה היה
היקנה לפדעה כי כך יש לאנשי לי נדיאה
הסוסים והחמרים והגמלים לדכוב ולמטא

והצטרך לחנוט והיציץ בעבור היצמר ועוד אדבר צה
בעבוד מצרים אמר יפה כי החסר הוא והלא כי הטעם
הוא יסקלנו וכמהו הן הדעה כי את דרך טלית
צניבים אנו לרחוק מן המצרים וטעם כאמר אמר
אלינו איזה נבדח מן המקנה וכמה נבדח מן הווינה
וכמה יאמר מלת העתירו צעדי היתה לאויה להקים
כי הטעם העתירו ותסור את המכה ואו אנולח
אתכם לנצח במדבר כאמר אמרתם רק על מנצי של
חרחיקו ללכת ונתר מטולשה יאמר אל התל זה השג
מטונה כי היה ראוי התו דגש כי ההא שרש כמונה
הנה לא דעתי דבר וככה התל עהתלוננו והנלון
יהתל בהם אליהו ויאמר לא משנה כן בעבור שאמר
במרת היצמדיים לשלח את העם ולא שלח יצא
מבזה מפ' שמלות בלגון הקדש טהם טונד
בטעם והם מטע צעיים מהקל ומתקבד כמו ויש
אל' והערתת' וכמוהו אמר אני מורה והוא
כה החי ואלו המלות טהם בכת מועטות הס
במספר מלת ויש מלת ניסר זכה בדק דוק
כי הפעלים השניים לעולם האנה היאשגן קמני

כמו ויטב ויקס ואם היה האות תי"ת או ע"ן או רי"ג
טל"א ידג"א והיה האות היא טמ"ן דפתח ג"ל כמו
ויח ב"ו הטביע וינע לבבו ניסר אליה נאלה
מהצ"ן הקל כ פה צ"ן קכ"ד יהיה האות דפתח
קמ"ן אם לא היה האות האחרון האחת מאותיות
הנזכרות כמו ויטב את כל הכוונת והנה דאנ
ניסר כמ"ו ניסר את אופ"ן ניסר הערוב ונתן נאנ
להיות מהצ"ן הקל ניסר הערוב ניכ"ד לבו כאנ
עשה דצפרדעים טכתו טס ניכ"ד את לבו
ניאמר צ"א אל פדעה אל האכמ"ן טל"ו אל
ישועה טתיס מכות

אנ במ"ס האחת טהתאדמו נמתה קל"ד
והטאת טע"ו הצפרדע מהם נטתיס דאנר
האחת קכ"ד ניכ"ד אינו רק חנס אנקור
מטונה כמו מהמנה עבדעאחז מנתו ח"ס
א"ן מספ"ל להם יעב"ד כי רח"ה ח"ס טה"א
ג"ב תלויה דאנר והטאת מכה טמ"ן כ
הכ"ו יקדע הקיע טה"ו עכ"א טמ"ס
והמנה הטביעית מעכבת מולג הטע"ה

ומגולג האנז נכח כתי' נאנא מיתלקתה צתוק הצדק
והטמינית אנר טני המוק ומנות והכוכבים מארץ
הצבים' והעש' כית' רדת המטמית' מגולג' הטבר
להכונג הצבוכים י' מתזיק חסר אות כמו י' ז'
הדומה לו' כמו מתזיק באנז כלב' הנה מיצאנו
טעהתחלק הילד בגאג נאתה הנה לחס המלך
והפץ זה טנאנ אנר לא יבטנו קוני התנו התחלק
בינד' נקני' י' יחלפני' מולת קצב קצב טס
לתמיצאנה בפעלים רק במקום אחד
נתקס נהדבר כל זכעה מלונה נבסער המלנים
כה' נהאבד והפי' חמוק' זה לא ידענו טנב
מחגנו' והפלא דבר על שני דברים מחונברים
כמו הדבר אנר דבר י' גפ יאמ' עלינו י' נכמוהו
לא חסרה דבר י' ניט' י' טס קצב נומץ לתחלת
האנת' ניט' י' פי מקנה מצרים נובץ' ע' הנה
הבתנו נאלח העב' את מקנך וככה תמצא קצב
כטהזכר הארבה נאנר את' תר' הפלטה' ניט' לוח
פרעה פי ער את' באנר אפרט' דנציר ה' טנעס
הפסוק אפי' באנר אפרט' שאלח נראה כ' הטס

אנהב את ישראל ובעבורם והם מקנה ולא חטט
מהמקנה מכובד לזו יאמר יי שרתין לא
הזכיר זאת המכה לשלח עמו
לא עמדה הרבה והיה מעשה נס. טזה הפיה
טהוא מעט היה לאבק על כל ארץ מצרים ולא
הפריע ישראל ואלו אבעבעת נוסף כי הוה
מג מים תבשה אט והמלה כחלה כמו הנמשך
ניקח את פיה מלא חפטים באמר הזכיר נומטה
זרק הכל ולא תכן טהחוטומים עטנו הזמברשים
והערוב בעבור חמתם יעלכן הזכיר ובעבור
טהמכה הראשונה עמדה טבעת מים לא נלמוד
מונה על דרך הפשט ככה עמדה על כל חכה
נעוד כי אחר הכתול נרדף ידוע כי מכת הצדד
היתה טעה והנה מכת החשך ג מים על כן אין
לע דרך לדעת באי זה חדט טא ותחלו המכונה דק
אם היה הקבלה צד חמיונו הקדושים קבלנו
נשמענו ויתזק על כן לא צמט להעתיק ויאמר
הזכירם לא הזכיר צמקנס הזנה טהוא
'ניצא המימה אעל היה לנו ינוכך אחר'

כי הזכיר מגמותי בעבור הקולות והצדד והמטר
והאש שהתחברו וכל דאיונו שפחד פריעה לכל
המכונת העבדות באשר פחד מיאדת ואמר יי
היזק נטועים כי אין כמוהו בכל הארץ כפי מהשגת
מצרים שאלהיהם וכלו להלוע ולהטעב כי ואך
חסד נין כמו ואנו אלי אנוכי כי שרשם נטה נכה
נטועים בדגד אשך הרגתי המקנה שאלכס כך הייתי
הוכח כלכם עמהם ואנלם בעגבור זאת העמדתך
פי מה טועים זאת והוא בעבור קדאנתך ולמען
נכמתו כעין החשמל מתוך האש יפתת אמל צעבו
זאת המכה שהיא מכה הדד ומלת ספר שם
הפועל כמו לבר אנבדך ואין הטועם שפכעה
ישונעם בעולם ניספר כבוד הטעם רק ספר
נאמו צכל דור נדור בעבור אלה האותות
עדיך מסתגל כמו משבת מסלסלה נהנוחמך
ואם הוא כפול הוא הוא מעעל הכלל מעל סלן
לדוכב בע דיה שמוי וכללך דמו מסגלל
יש גלן נל מנינוס אמל כי פכונמו מתחזק מעי מסלול
לצת יי במקום אחר כתי מסע לבית יי העי

הידוע כי לא יכיר עד היום על מצרים צדק ומנוח
נאין צדיק להזכיר לחמה זה נכמה מקומורה
אחרים עד היום ובעבור זה פרד וצול כי לא יכיר
שם רק כדמות גלי נעלה שכלל הענין הנס את
כנס וכמוהו נטבו הוצים הענין הילא הנס
צאותו היום נאמר יש בלשון קדר נעים צנאן
ייעוב רק אין יכולת בעל הדבר בלשון
אחרת וכמוהו ציגם השלישי נישא אצרהס את
איעני נכבים כבה נאמר מדרכ קצרה יראה
כי נשית ידו צמורה היה והנה כהג אחרינו יעגשה
את מטהו על השמים והוא אע"כ וכמוהו על
פע קיע השמים ונעים ותהלק אש ארצה הפך
תולדתה כי היא למעלה עולה נאש מתלקחת פלא
צתוק פלא זאת היתה מכה קטנה טהורה ולא הזני
מטה לפרעה זה בעבור טהרה שטלח פרעה
והנה לא מת אחד ממוקנה ישכאל ולא לבו ייקלא
לח ולא אלו חטאתי מרוב פחדו שיפחד בדבר
כאמר אלו העתידו הזכיר השם הנסבד נאמר
קולות אלהי כיהוא מורה כי יש אלהים והטעם

כאשר פושתי והזכרתי שכל אמן קולות אלהים
חבר מטה נזם הנצח מפע יי אלהים והנעים פי הנזם
הוא אלהים רבדני ולא תמיא בכה צדני מטה צדל
התורה נאין טענה ממלה יי אלהים נהנעים פי הנזם
אתה החלונת פי באלק דלת הוא כתני נאמלך אמן מטה
כצאתי אמן מפל פי לא יכול לפנוע כפיו דמיצדיס
בעבור שמהיא מלטה אפלים פי ליי האכץ לא לק
נאמלה אמן רב טלמה פי טרם תיראן לא תראנן
ורמוהו טרם ימכבוני נואת המלה איננה נמיצאת
כאמר חטא פי היא לעולם יבא אחריה הענין פי אתר
טרם ימכבוני כתני נאנשי העשב אנשי סל נסבו עלהדיב
והנה טעם כאמר היתה קרוב העם שוכבתם נסבו
על הדבת נככה טרם יקראו נאנשי אענה נככה נל
טרם נהנה אין טרם נמולא נפאנן רב מעדיה ענן
הנעין וכך פי אמן מטה לפרעה אע אתפלל להסיר
מכת הצדק רק מה שהטחית הטחית והנעים
והפעתה והטענה נככה זה לא שובלפרעה
והנה הנעים קודם לכן נתורה ותאמר יי היצדיק
בבר אלהים הטענה והטענה נהה הוא נכין

בלטונן ישמעאל באשר הזכרתי לפי דברי נחמך
מלה אחת בטרם שאפרוט כפי אהם יואים אה
הנצם אתה ועבדך נזה דרך מוסר ונהנעם שצקור
המכה תמרדו על כן כתיב ניכדל את לבו הוא נככה
לא תמצא צדקנים אחר ונהמנחה ספר הכתובמה
שאירענהכה הברד ממולת נכתה גפ נכה י
נרנע מכה נכה כי נכו כחונ ננעמי עיני ונהחנה
אפי תאר נקדנב ממנו ואפל ולא נגה לני ונהנעם
שהיו תחלה האכץ לא נראו יוצא מול לא נספך
כדרך כהתוך כסף ברתוך כור והוא מבנין נפעל
כחו ונגע אל הערמלי ירא הזכיר עתה נוסף לתנונ
צעבור שהורה ואמל חנאיתי הפנים ינעם ניכב
לבו הוא נעבדו התברר מה שאמל התברר מנע
נעתה ועבדך יחזק שאחר שפחד מזאב
המכה יתר מהראשונות

זר עש עש גל פרש עש	וביל עבדו חק מנדוע
מנע מנע מנע פינ	מנע מנע מנע מנע

בא אל פרעה ויאמר לו

אב מטה אל הנס למטה אל תנומם בעבור
נומוק לבכעה כי אני הכבדתי אל לבני בעבור שירך
לבס בצא מכת האבה נניע טה כבדתי למען טתי
אנתותי אלה בקרבו יאין דעת חנמי הספרד טוקה
כי יטאומ טתי בינו נהדומה להם ונכה יבין יטית
יטים נהדומה להם טבל הסימנין יטט אומ טהוא מצנין
הפעול נהוא הדנין חסר בעבור טמיצאנו או מי יטום
אלס לטוט עלך לטוט כאטר טטט טהוא מהדנין קול
נלמען הספר למטה ידד טהוא כנז כל יטראל ונכה
נידעתס כי אני יטידע כל יטראל ונה דברה טוקה
כלטון בע ארס לאמר החדעללתי כארס כניצה להנקס
צאתד ייבא מטה ידענו כי לעולם לא יבא מטה לפרעה
בלא אהין עמו כי הוא המליץ והזכיר עתה מטה
נא הין בעבור טהוטבו טטהס נק טס באחרונה
טלא עטה כן טבל המכות ומלת לענדה מצנין
נמעל עגו כי ארבה טס מין אולי נקרא כן בעבור
טהוא ותר כב מהמיניס האחרים ונכה

יותר הגם אכל צארכה ועלנו הכרתו חילי הגדול
נאם כן יהיה האלף נוסף וכסה את ע' דרך משל
ולא יוכל יחסר מלת איש אמ' פה ט' מים רבים
בין מכת הצדק ובין מכת הארכה דעבור הצומח
לכס מן הטדה ומלאו את המלה ממונה בלשון
הקדש כי טעם ומלאו טחובתים יהיו מלאים מהם
והנה מלאנו מלאו ארבעה כלים טחובת פועל ויא
כאלו הוא כתו בפתיחות המים נדגשורה הלמה
מהצטן הדגש אמ' טוטה ט' ניפן עלמטה
חולק כבוד למלכות טמונה אל המולך ביאתו
והוא הולך אחורנית יפה אמ' ט' ניפן פדעה
טהמלים ינכו ונכה ופעט בבקד והנה מכה
עטה במלת ניפן כה וכה והנה הטעם ניפן
מג' פעם כאלו הוא ירא והנה מטה יצא מעם
פדעה בלא רטונה והזכיר הכרתו זה דעבור
טרכים פדעה וצוה לוצטו אחד טהונטב וינצו
פי הטרכ' חלע תרצה טעהמד לך כי אבדה
מצרים וינצב מלת את כמו עינס הדבר וראשו
אמר האדם אנהב טהיוד סחם המדבר אניאמי

אנכי עשה עמי הדבר שנה על כן אם אמר לאנכי עשה
את עמי ענין אם לאנכי עשה את עמי ענין עשה נכב
יעבד יעיר אמר דבר אלהים אדם יאל תחשוב כי מלת
אלה לאות על הפעול בעבור שהיא נמיצא דברים —
ונמיצא ענין הפועל וצא האי ואת הקוב ונכב
אתה כי אמר הודת המדק דק כי בעבור מלת את
אמר ויושב ולא אמר יעבד ולפי דעתו כי אמר ויושב
בעבור כי משה הוא העיקר ונכב ונדבר מרים
ואהבין והיא היתה עיקר הדבור יאמר יהו כן יי
עמכם אלהים שאתם אמר עמכם ענין לאו
ועה נזכר פעם קרובה היא הרעה שמתבא אליכם
מאתי נזכר פעם היא נעם זה המעש הוא דבר
כי אנתה אתם מבקשים כי דיין שאעשה נכב
עדתה חטב פרעה כי הם רוצים ידע כי משה
אדונינו לא אמר לפרעה שישנונו עד שיכוב כי אמר
שירחיקו דרך ג' מים וקעת המימים היתה
שישנונו על כן המאילום ובעבור דבר אחד
שאלו נשגן להם פרעה רעונת ללכת ולא ישנונו
לא היה דודק אחריהם והשם יונה לעשות כן

גז שירדנה פרעה אחריהם יטצבי הנה זרה
מפורט יטצבו יחנו על פי החירות ואין להזכיר
ולהרהר מעשה השם כן על הכל עושה נחמה
ואעפ"י שיהא נעלמת מעיני החכמים ונהנה צדדי
כוד בשמעך את כל היצורה בדאשי בדאיש
אז תחליץ לאנן מלכת וגבר בכל המקרא הם הזכרים
ולאנן מלכת אדם יאמר יי אלהי נגה את ידך אל
מטה כי נעים צדקה צדקה שם במטה ואין
זה נבון כק המעם בעבור הארצה שיצא רוד
קלים שם תאר כי קדמה מזדחה שם ונקרא
קיום בעבור שהוא נקדם בפאנת כי מעטם תחול
הטמטם לזדחה על כן יקרא מערב אחור כמוהו
קדם אהלוק ואינגו ואחור ולא אבין לוי יעל האנה
אלו ואחרינו לאי היה כן בדרך נבואה ירכם את עין
מעם נתחטף הארץ כי הארצה הדביל ביי
הטמטם נצין הארץ כי הארץ לעולם חטטן ויחולק
פל הוסים לוחל לרכם חטטתי בעבור שובט אותם
בגלון מאת פניו ויעדה מלכת טמטם חטטתי
אמרטנו צל כי חטט יטעם אך הפעם כי לא חטט

למדות פי העם ובעבור שהיה משה טעם לא אמו טיטלח
את העם ויניח מות מחוץ לעיר כמשפטו וישמע ויהי
י. נקרא מערב כלטמן הקדש ים בעבור ים הזול
היניח מספרד ועובר על מינים אלארץ ישראל והוא
לפאת מערב יאנגוים אנקונק כי ישראל לא ירמז
נגה ונקראים ספרד הים הזול בעבור שחזבו
טלע מאנת פרסה וטאר ימים ארץ ישראל ים
סוף ים כנדת ים המלח אין בהם טום דוחבל
פרסה ויחזק ים על דרך שיאמרו קול דא שיאמא טוחין
לו יאמר מדכך הקנלה למדנו כ המנה היה
צדו יאנגו טאנגו כדגאמ יפדי וקרא חנין
כמו לא מונט והטעם כי נימט חטך
שהיה ידוע להם שהנאמן הלילה יבא חטך
אך עב ממנו ויבא אומי כי האת חסר אלק ומלת
אמוט כלטמן הקדש לילה טענד כמואמס
כלטמן עדי כי הטין יתלקם דמיין צדנד המלות
כמו טמט טמט והנה אין טעם לפרט ולפי
דעת כי נימט מפי כי מונטע נאין טעמק בעדי
שהנא מטיבל הכפלי כי הנה כמורהו מזה הענין

ידיהם ולא ימיטין המועל הוא מיצרים הנזכר כחן
ויאמרו מיצרים אנוסה והנה הגעפ שמימינו נלס
החטך שכל כך היה עב כי האט לא ידליק ולא הש
והעד לא ראו איט את אחינו ייג לא ידע מהיני גמים
אלא אעפ ישראל שהיה להם האור והנה בים אוקיאנוס
בא חטך עב שלא יוכל אדם להפריש אם ינס אנללה
ויעמד זה פעמים חמשה ימים ואנה ייטי שם פעמים
כנות לא ראו איט מתחתינו מבתי כחן נמצו איט
מתחתינו באנה לבנו בלא נד ייקלא פרעה אחר
גמים שראו אור ואמל רק צאנבם ובקרבם לדעת
מיד גלב מיטה אם דעתן לדנוח ואמלם טמבם
וכחן שאמל לו מיטה צתחלה בנעדינו ובזקנינו
יאמלר מיטה גאת שחייב לתת בידינו זמנים ועולות
להקדיב בעשך נוס לאתשאר פרסה מאי זכה
מין שיהיה ממקטנו בלא נדע איזה מין נבחר
כמה נקדיב ממונו נזהו מה נעבוד אתי ייחזק
יי כדרך כי הקטטה יי את כוחו ואמץ את לבבו
יאמלר לו פל כן דנת כחן כן צנות עלפת
דנבזת ולא אומיך ענד כאות פניך יאמרו ענד

נענה הויה ראוי שעתה הויה דבקה צמסוק הויה פכש
ניאמר מטה כה אמר יי' מתי נאמר לוינה לא v
נאמר לו אלף במדין עוד הויה הויה את נשך עבדך
נבא מנת הצבודים מנה נהר סיני שימאלו אינ
מריהו וכבר פרשתי למה כתו עס ונשאלה אשה
מיטכנתה וכאן כתו ונשאלו והויה פי נאמר יי' עוד
לע אחר וכבר אמר הנשם זה אל מטה כדבם נכה
נאלו ונשאלו אתכם כאמר אל ביד חזקה ונשם
מאמרנו כדל נא כבר פרשתי כי הויה עתה יכתן
ספר הכתו מהנשם קייס מה נהבניח ממטה
נגדת אתחן הנשם ונשם ופ האים מטה כי הויה
מהם מנשאים אונתם בעבדך לבוד מטה ובעיני
הנשם עס מנשים ינאמר כה ינא מרקדקים נאמר
כחזוה נשם הסועב והנשם כאמר יהויה חיי הלילה
נשמה כי רצו להויהו כחוו יתי נחתי הלילה
נידוע כי אין יכולת צחנם לידע רוב היום כי אם
במורח וצנח צבליים וצולים של נחמה נאף כי חיי
הלילה יותר היא קטה ולפי דעתנו אין צריך לנחמה
כי פי רחמי הלילה הראשון וכה כחיי הלילה

הנמצא והעל הנאמן ניהי בחי' הלילה ויחד האים
ולפת חיות לילה אקנס להודות לך ונגעם א"י
ניצא על הגרה הינצאה מאת הנמס ומת היושב
על כסאו הראוי לעצבת על כסאו אחריו והזכיר
הנכבד מכל מצרים הוא בן אדוניהם שהכל עבדים
לוי והעבזה מהכל כבוד הנמפתה שהוא עבד
ונגעים אשר אחר הרחיים שהוא טונתן כמו ניהי
טונתן בבית האסורין וכבר אמרה לך כי הנצאים
אינם טומאים כך הנועמים כי מלות הגמאני
הנשקייני נזכר ושמור ונצוא ונשקר ולא תחמוד
ולא תתאנה טנים בגועש ועוד עלזה בהפלת
מוטה והנה בכור הנמפתה היא כמו בכור
השבי כי השבויה נמפתה היא יאמר בבית הכבוד
בליכה כמונהג האסורים באמר הזכיר ינסה
כי שמו אותו בכור ובמקומו אשר שנו עוד והי' לילה
צעקה לא יאני הזאת צבל המקרא נולד כמוהו
לאנהי' תשק וכמוהו לא תתקין צעקה ונגעם כמוהו
שוד אנשבר אומות אנדומה להם ונלבל ב' ימלא
לא יתקין כלב לשונג' והנעש שיהיה נגבת אנשק

והנה צריך לך חכמה כלב לשמונו ולבהמות ואף כשלת
מהנמוס משחיתת נהרות בבוריהם ייכלו כל נהמתחוו
לי לאמר על פיך וכל הוים אמר בלויך נאהם כדמותך
נאמרים אל הממקנס אמר ארצה כמוני יעבדו צדיקי
והנה צעבור נאמל לנו אל תגסקו לאונת פיך וייצא מעים
פרעה בחי אף ויאמר יי א' א' כמשפט העבדים כמשפט
השעון ופ' א' ה' ור' פ' ור' פ' ור' פ' ור' פ' ור' פ'
את כל המומתים הנלכאונך לבגללחם כי העם חזקו
והיה לאני להיות פרע' נהי צחי' הליכה אחר זה להיוג
הממת על הסדר כק נבסיה החכם צמינע בין י'
הפרטיות להוליע איד כמלטו בבורי י' נראל בבא י'
המיטתית ענ מצרים י' א' עתה תחלל
המצות שהיו על יד משה ואהרן כי הם
לבדס נבאי התנכה כי אתריהם לא נהחלטה מינה
דק אם היתה לינרך נעשה כמו ג' ענן נאליהו נאל
יעלה על לבך הנאד נאהיה בבית הנס על י'
דודי כמנתקן היה ומנסר שיסר דוד ונאמונאל
וכנה נאמן הכתו צאמועם והנאון א' פ' הקצנה
היתה צידס מפי משה פ' מ' ק' ויחלש כ' ע' וכמוהו

ופארהניאנו מנהיבם "החדש אמר ל יהודה הטבמי
כי ישראליהו מונע
כפי טונת החומה
והחדשים הם חניצי החמה כמוטעני הערלים
נראיתו ונאמרת את החקקה היאת למונערה
כי טונת הרבנה איגנה טונה צימי החזר טונה ציר
חדוים זהלכת השמנה טענו כפי נעודה לטעמן ולדורם
ולא דע נבונה ושתה אשכונע סך ידענו כי מהלך הרבנה
בגובה הנקודה הידועה כנגד המזלות עד טונה
אל הנקודה בעצמה הם טענה ונמצאים יס
נמצאים יס נקדונב והנה נחמונב כי התחברה
עם השמנה כמנהיגתה נקודה הראשונה
בדהלה מזל טלה והנה בטונה אל פאנ מזל
טלה לראשונה שם הנאמנע כי כבד הלך נמהלע
האמצעי עמרים וטענע מעלות כי מלהלך
טניהם צבאות ומורות הוא ממערכ למורה
הפך התנועה העלונה והנה הלה נלבנה
מה טונת הלך השמש הלה הלכה טחלקים
שחלק השמש נלכת הרבנה במעלות
המזלות טעני ימים נקדונב מחמת טענע

התחדדו מצניהם למנוח תשענה ונעצרו יום וחצי
ונצתי ילוח שעה ופ עג חלקים מחלקי ישראל
והשעה באמת לשמוע עבדה כי הוא המוכדה
ימני קור וחנם נקיץ וחקם טהים אנצעה חקונות
השנה ואנשטג טהיתה צתחלת דאט טלה
והנאי כך בצבצ ונעלה יום מקרוב מדציעת יום
עד טגבו פניס טנית עשבור זה נקרא שנה וזה
אין לכבנה שנה כלל דאטז אין לשמוע חלשני
כי טא חדש טג השמוע רק דבר החדוש הוא טאור הטבה
ונעבור זה נקרא חדש ופ ירחים נעבור חדוש היחד כי אין
לה אור צכאיות וצבורות כי אם מהשמוע על טלא
תקור השמוע כי אם צדג מחברתו עש חלבה
וזה היום אם היה צדאט החלי אנטבו ולא היה
קדרות הטבה כי אם בהיותה לנשח השמוע
צליכה צחוק ומות הנוכרים ונעבור טהיתה
קרובה אל שנות החמה ודאנסטחים עטרה
פערים טמתחדיש הלבה צטנת החמה
חלקי ולי השנה עש טים עטד חלקים וקטאו כל חטב חדש
נעבור טהוא קרוב מדימות חדש הטבה נזיות החכמה מה

שאנה צדכך התולדת וְ הַיְטָמִיעַ אֵלֶּיךָ צַעֲבוֹר
מוֹעֲדֵיהֶם תִּלְוִיִּים בְּיָמֵי חֹדֶשׁ לְצַנְהָ וְתַחֲלֹדֶד
חֹדֶשׁ מִלִּיל רֵאִית הַלְצַנְהָ וְרֵאִוֹכִי מַנִּים עִנְמָר
יֵט בְּשִׁנְתֵּי הַחֲמִיָּה לֹא מִצְאֵו חֲמִצְבוֹן יִוְתַר קָרוֹב
מֵעַבְרָה כִּי אֵין בֵּין עַנֵּי הַמַּעֲמָרִים כִּי אֶחָד עֶשְׂרִי יוֹם עַל
כֵּן שָׁמַע כָּל עֲנוֹתֵיהֶם שָׁנוֹת לְבָנָה וְכָל שָׁנָה יִשְׁתַּנֵּה
מִוֹעֵד פֶּסַח וְכָל שָׁנָה אַחֲרֵיכֵן אֶחָד עֶשְׂרִי יוֹם עַד שֶׁ
שִׁיבִי לָךְ שָׁנוֹת הַחֲמִיָּה הֵם לֹד שָׁנוֹת הַלְצַנְהָ כִּי אֵלֶּה
אֵינִם עַל דַּכְךָ הַתּוֹלְדֵת וְהַשֵּׁם דָּוָה בְּתוֹרָתוֹ לְשִׁמּוֹ
מִוֹעֲדֵי בְּמִוֹעֲדֵי כִּי אֶמַע שָׁמַע אֶת חֲכַמֵּי הַאֲבִיב
וְעַתָּה לִּי אֶוְהֵךְ וְהִגֵּה אִם לֹא יִמְצָא אֶבִיב כַּחֲצִי הַיָּם
הַחֲדָשׁ נִעְשֶׂה הַפֶּסַח בְּחֹדֶשׁ הַסְּמַעֲנִי אֵין וְכַכֵּה קֹחַ
חֲמִצְבוֹעֵת חֹג הַקִּצִּיר וְסִכּוֹת חֹג הָאֶסִּיף כִּי הַקִּצִּיר
וְהָאֶסִּיף תִּלְוִיִּים דְּאֶבִיב וְהָאֵינוֹ שָׁמַע שְׁלֹא נִעְשֶׂה
פֶּסַח יִקַּח בְּחֹצֵי חֹדֶשׁ הַלְצַנְהָ וְכַכֵּה סִכּוֹת וְהִגֵּה דָוָה
לְשִׁמּוֹר מִי חֹדֶשׁ הַלְצַנְהָ וַיְהִי הַמִּוֹעֲדִים זְמַנְהֶם
שְׁמִוּוֹתֵיהֶם נִמְעָה לֹא הַזְכִּיר כִּתְּוֹ עֵיסֶטְוֹר יִבְּאוּ יִגְחֹדֶשׁ
יִקַּח אֶת בְּחֹדֶשׁ שְׁמִיָּה אֶבִיב בְּנִימָל לְמַפּוֹר וְכִתְּוֹ
בְּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וְהַחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי וְכִוּלָּם עַל דַּכְךָ הַזֵּה נִימָן

ואיך סינין וכל שמות החדשים אינם לשון הקדש כי
אם לשון כנענים על כן לא תמצא אחד מהם כתי
נמצא רק דגוואת חוג זכריה נמשך דניאל ועמרא
ומעילאת אחשגרוס כי בגולה היו לכבה הפי בחדש
הכאשני שיקרא נימן בלשון כנענים רק בלשון הקדש
מצאנו שנקרא ג' חדשים בדרך אחת ביח האיתנים
יח בול נאם כדפנו אחי הפשט אין זונים כק אייר
כי כן כתו הוא החדש השני הידוע שהוא שני לכאשני
חדש ישרא ומלת למחך שלמה אינה דבקה עם
החדש רק בשנת השבעית למחך שלמה כי
לא מצאנו בחשבון כל המלכים נסימט החדשים
רק השנה שמוק והעד מהוא כתג דרתי הימיה
בחדש השני בשני עש למשך עג' הודה השמי
כי כל השנים אינם שוות כי לא להם שני מפארד
מערכת המטרות שירצו השנים אני מעשו
ימעטו אגיד צהקה הם אנהקונר דכל חדש נעיסתה
מהמונה הידוע על כן לא ימצא אצד שמו
השמי הנקונה טהיה שם בתחלת השנה
שעברה שנתא אצד ויהיה כן אבי צורה יאנה

שלמה נתוספת מצועים על כן לא היו ימצא
סומאין על האבב הנמצא נאדם נאי זה חלש
נא היה נמצא כי האבב בכל הארצות ישתנה עתה
נפי מחוק כל ארץ מהקני הנאונה נעתה אתן לך
כלל אנפ נאימצא נא היו צבת המקדש הונו מסתש
אל האבב לא היה מסוד ענדור הנאונה כאם לכל כי
הונו מסתבלין לדברים אחרים חנן מהאבב נכתו
נאנא ונהו מנא לא סכט לנו נהו איך נקדע
הנאם חדשים נאם לא נמצא אבב מיה נענא
ניט לתמוה מזה תמה נאול איך פרט כל נאע
המאנודע נא הוא אדם אחד ולא ישור כל זמן והנא
המאנודים נאכל נאול חייבין לנאמם נא זמן נאע
כדת אכילת חמין נאע נאם נעל אכילת נאם
הנפונים והנה אין על המולד נא היה לפרט אס הוא
כפי המהק האמצעי כפי מולד האמת נא הוא
כנא ונא המולדת נאע נאם היה צין מולד הנאע
ומולד האמת נאם להנאם נאע נאע קרוב מאנאע
נענת נענא זה אחרו האבות הקדונים נאם נאע נאע
נאם נאע נאע נאע נאע נאע נאע נאע נאע נאע

איזה מקום היה היתה כי השתנה קשת המראה
במקום שפי כתב הארץ וכפי מרחק הלבנה מן
המזלגת עם חלק המראה צריך וכתב ובהיותו נשפלותו
נאירו נארה הדלים צריכין פי ארנך ואם לא היה הזור
בן הנעשה ראש חדש שני ימים ונהלאות כי נסמך
על קבועת כל ככל דור ודור והיה קבלה צדס שר
עולם יקבעו זמנים בכל יום שנה שנת חמה
כלת תוספת וכלא מועת נאל תחונת לנענה
נהלה לחשבון תקופת טומואל ידענו כי לא
נעלם ממוננה רק תפעך כך קרובה בזמנו לאנשי
דורוכי היום ישן תקופת האמה וכך תקופת קרוב
מנו ימים נאל תתמנה עלזה כי הנה אל צדי האשר
הרצה ליעת מקום הלבנה חשב שנת הועלם נעשה
מהם חדשים יקחלבג חדש שני יום וחצי נשתי ידות
שנה שנה הנאל חלקים והנה עג חלקים והנה
תחברו מהם צב מחזור יתר מטא שלישיות יום
הנה היה המרחק שחשבון מולדו מימי צדאנית
תחברו מהם למולדתו היה קרוב מימי השנה
והנה התברר כך כי כל שנותינו ישוב כלל המחזור

שנתת חמה וחדשנו תמיד חדשי הלצה וצדוק
הטעם שהדרינו צדק ישרה והנה אתן לך ראיה
מקרה המועדים הלני בלל כלל עונען המולך
חוקיהו לעשות הפסח צחדש הטעם ואם היתה
קבלה בידם הסתכל לדבר האביצ לצדו באשר
אמרנו החולקים על קדמוננו למה לקח ענה לקצוע
פסח צחדש הטעם ואם היתה קבלה והנה יראה
אם דברי הם אמת עשה חוקיהו שלטע דעורר
שלא הקדיצ הפסח צמונעדו והיה טהור ולמה אחר
זה דעבוד רוב הקהל שלא בא יאין זה כתל טאס קבלה
והטעם שאכלו האכל לכל ישראל חמץ צחדש
הראשון וטלישי שבבא מלכו לעשות חג המצות
צחדש השני רק על אכילת לילה אחד כי
הטמאים אכלין צחדש הראשון מצות עש כל ימי
חלילה חלילה שיעשה חוקיהו רעות כאלה כי הטהו
דבר עשו לאמר מול מצות השם ימין וטמאל ופ הוא
אמר זכורנא את אשר הטהלתי לפעך והטוב צעשך
עשיתי והנה אמרנא לך עתה דעבי חוקיהו נועשן עש
הקהל צהרוב חדש נשיעשה פסח צחדש הבא

אחריו צעבור רוב הקהל שלא צא' והקהלים ^{על} התקדשו
למדי והנה עבר השנה והתפתח טענה פסח לאשון
היה צמועו נעשה ככתו ואם לא נעשה צמועו צמה
נעש אחר שלא היה הפסח מקובל לפניו ואילו חטא
חזקיהו איך הומעלל בעש ושמע קומס תפלתו וירפא
את העם ואם נעץ הטוען הלא הקדמונים לא העירו לו
במעבר נסין בעסן והתשונה אמה אמרו כי מנהג
כל והסתכל בסוף חלש אדר אם הוא צריך לעבר
שנה אנלא" והנה חזקיהו לא עשה כן כי שגגה
לעבר השנה צראם חדש וצעבור כי חדש העבור לעולם
בעי החדש הוא שנת' וזה הוא ראשון לבס לחדש השנה
ידענו כי מצות דבית בתורה הם זכר מצרים והנה
כאן לה נהנה תחלה חיצוני ישראל ונבה כהו נהי
בשמונים שנה וארכע זה שנה לצאת בני ישראל
נהמינים אומלם השנה צנויה מהדשים הנה החדשים
הצניב הוא יסוד וראש עבד את תחל שנתכם מהחדש
השני והאמרו כי הוא ראש השנה והתשונה
כבר הזכירו רבותי קדמונים כי ארכע נש לא
שנים הם וראינו מפורש כי קדוש שנה הובל צחדש

המניע צענזור לחדש' ועל כ' יונה השם לקרוא
צתורה צמועל שנת הטמ'מה תהיה מניסן למהלא
צנה לקרוא צתורה צח' המצות' ונהנה ח'י' השנה
עמדו צמליס' וכתי' וח' הצסי' תקומת השנה ומקום
אחר צצאת השנה' ועל נכר' ללמוד מדברי התורה
פ' מדד' התולדת טאמ' בתחלה לא תזרע ואחר
כ' לא תקצורו כ' הזריעה סמוכה לתערי' לא לעסן'
ועל אס' תהלת השמנה עסן' מניצרע צענה השני'
לא יקצור צענת השצ'עת כ' הקציר אחר עסן' הוא
וכבר נבנסה שנה טמנה פ' לא נזרע צענר'
הטמנה ונהנה כ' דברי' חכמינו הם נבניס' אמל'
משה הכתו אין צריך לומר טאט' חקש' אלא כ' חקש'
לבדו כ' הטעם חדוש' אור' הלבנה כ' כ' כתי' חקש'
ונאבת' חדשיכם ומנוע' ח' ח' חדש צודטו'
ואחדים טענו עלי' אס' כ' למה אמ' הגתו צחדש הסביעי'
צאחד לחדש' והוא הש' להסיר להספק' פ' טענו עלי'
ונדאטי' חדשיס' והוא הש' כ' על חדש' עסן' דצ' צג'
שנה כ' עסן' לבדו הוא הש' חדשיס' וטאלוהו אס'
כ' מה קרב' טאר' החדשיס' והוא הש' כ' טמס' הכתו

זאת עולת חדש בחודש לח השנה כהן צמדש עומה
וככה אמר וצום שמוח תכס וצמוע יחס וצדאש חדש ותק
צחצו צרות כי היא תחלת השנה ואנחנו לא נשח דברי
קדמונו צעבור סברה ננו כי הם אמר צבל חדש יתקש
צחצו ונהוא נכין לומר צאש חדש או חדש וכתו עד חדש
ימים נאנעמו שמו לאוימי החדש כלנו דברו אל כל ענת
צני ישראל כי כל צע מינה חיצין יקחו להם איש עקה
מי שיש לו מקנהו כי מקנהו דב היה להם יאוי קנה יפת
אמו כי מיום העשור החלו להכין השנה עד יום דק לא יעשו
אכזה מינה לדורות או כסת מצרים נאחר שאמשה
לבת אבות שיה לכל צית עית וצמחלת ויה הספר
מדתה צית נאסי מועט הבית מהיות משנה ימעט
הצית מאכלה השנה כי אנשי הצית היו מעשנים יקח
הוא נטכנו ופי צמכסת נפשות כמו המכס לים חלק
שיקת אחר נכמוהו מעת חלקי וכנס ים חכסו הוא מעשי
הכש והבפליחסר מחולת צמכסת ים המוש הנהאמו
המכס על משקלו וממר לילדתו שיהוא מפעלי הכפי
שה המליס בלא מוס הנה אמו כינה יקרא בלא חד מעט
המינין ששם הצאן כוללם וככה נמהכבשים ומה עינים

אמר משה בן עמרם הפרס כי השה חיונ פסח מיצרים
נמצא יעבש ענה אנו לכ נבציהנ נזבחה פסח
לי אלהיך יצא ובקד שהוא פסח דורות ולא דבר נכונה
עכל פסח דורות הוא זכרון לפסח מיצרים יצא ראוי לשעשע
רק וזבחה פסח לי אלהיך יצא חיונ וצק דושלמים
לאכול צחג מצושל צמים וכמוהו ושמחת צחג אתה
וצק וצק אתה חיונ וצק דמות שהוא כהו צדצדי היעם
ששחטו יום יל צבשים ופדים ושם כתי הקבשים לפסחים
והמדות בשלו צמידות וכיודים רק לבד היצא בשלנו
באש כחמשע אל ישועה כי שהפדשם בן שנה
ובן בן שנתו כי בן שנה נצתה לו שנה ובן שנתו
כמנחשע והנה בקרבן הנשיאים כבש אחת בן אשת
לעולה וצאחרונה שנים עשר כבשים צעשנה יהיה
מלתצן הערבים לנצול פי קש נעות השמש מחי
היום למד מערב ולא נתן טעם למה ערבם שנים והנה
כהו וצהעלה אהין את הנרות מן הערבים יצא ספק כ
צמקוע השמש ילק השמש הנרות וכאשר חפצנו
את המלה מצאנו כי יקרא יגע צין הערבים ערב כי כתי
צין הערבים האכלו צמר ושם כתי צתה יל לרם צערב

צמר לאכול ובהדלקה הנרות יערוץ אורהו אהרן וצניו
מעיד עד דקר וכתו עולות ליה לבקר ולעבד וכתו את
הכבש השני תעש בין העל והנה על הפרסח שכתו בין
העשב מיצאנו טס הנזבח את הפרסח דעבד כבש השני
ול שאבא השמים למזל מעבד ואתין זה משמע כן יאך
כי הוא הפך יצאה השמים יצא על הארץ שמהול להראות
את פחלתו על הארץ וככה נבא השמים שלא יאך
על הארץ והנה כתנו על מקרה לילה והיה לפגת עיב
ירחץ צמים נאש אין כן יצא לנגמה הפרסח בין כבש
השמים שכל פרסח וצין כבש השמים שכל המקד הונכה
נבא השמים אמר המיני כי געבדים הם ודאיתם עד
העבד השלישית והם לא הצינו האמת כי כתו מחר
חדש ושלשית תרד מאד שפידו והיה היום השלישי
מהיום הסמוך לעבד השענה שאתה נפתי לנאש
ובעבור זה אמר עד העבד השלישי ועתה אטוב לעבד
דעתי מוטק לעבדים לעולם נופל על מוטקל שנים כמו
אבנים נכחו לתורתם וככה נגע ש כוכים והעבד יפל
באחת וככה שמים כי הנה שני סני גלגל שמים כמו
נגזעים שעל להם משענת חנונית גלגל וכתו לנגזע

שמעו ונגד פרשתי צמח הנס הנגד כי שמעו מן
נס ישר נכח עמו רחוק לב מקומות והנה יש לנו ענין
האחד ערבים הנשמע והיא ביאתו תחת הארץ והענין
הז' ביאת אורו הנראה בעינים והנה יש צניקה קדום
משעה ושמלישית טעה' אז יבא צעלקרי אל המחנה
ויבליק אהרן את הנרות אל הארץ רב סעיה מארד
מוכח העולה חמש אמות אורך וחמש אמות רוחב
וכמה הזאת לא יעמדו כן אם הכהנים מעטים לא יוכלו
למנוח דמי שהם זורקים כלל הפסחים קודם שיקדשו
והנה צימ' יאשיהו שהיו ישראל מעטים לא יוכלו
לזרוק דמי הפסחים והטלמים ששחטו לזרקים
צמעה ושמליש שבעה ימים כ' בהיות השבטים כלם
צארים והנה היתה קבלה שיחלו לשחוט מה רגע
שיחברו לאדם כי השמש נטה לצד מערב והזכיר
כתו צין הערבים שכל הפסחים הזבים או היתה
שחטו והוא סוף הארץ שלא יעברו ערבי צד אור
השמש ולקחו על שתי המזוזות פתח הציתו ועוי
' מרע ממה אין: פתח הדם ומלת 'שקוף מן
חלום' וישקוף ומה המשקוף הוא על פתח הצד

וכבה מנהג כל ארץ ישמעאלים כי מנהג ארץ הערבים לא
היה כמנהג מצרים אפי' במאכליהם כמו פתות אונתה פתים
וכבר הנשיעו הנשים לשונם נחם באף ובאזן וכל אשר הזכיר
ישעיהו על בנות ציון ונבה אין צדקת כי אם בחינת האחד
יקרא פתח הבית ויהי ציון שיעבד החיזר וכדכס אמרתי נתנת
דם על המזוזות ועל המשקוף הגעגדת מצרים כי כבר נפל
פחם עליהם ולא פחדו שישק לזכר ואלו היה כן שיעבד
החיזר והנה לא הושב הדם כי אם בסתר שסגרו שער
החיזר והם שחטנו בין הערבים שלא יראה אדם שהיא סמוך
לינה ואם לא יצא מפתח ביתו עיניו נקר שהלכו לדרכם וסוב
כל אחד ואחד שיעבד חזרו כי המצרים חושבים שיטובו רק
טעם להיות הדם על המשקוף להזותו צמר צעד כל האוכל
צדקת ניהיה סימן לחשחית שיראנו כדרך והתו תו וזאת
צדקת משונה צדק דוק כי יש דגש אחר קמץ גדול ואין
משפט הלשון רק אם היה קמץ חנוק כמו דנו שמים
אולי היה כן צעצע יגד צדקת שלת תתעלב זאתי הו' עש' ונה
כי עשרת הצדקים חמרי שהיא פתוח לשון כדכס מן האשה
נהצת ומלת על הצדקים ונהר כי היא ונהר מלעיל המוך
המנהג ואלו אמר אחד מחכמי ספרד ידוע כי הלכה

גבר בארץ מצרים בעבור מימי היאור ובעבור שלא ירד
שם גשם פי הארץ הוא לח תמיד על כן מנהגם להיות בכל
שלהן מיני מרוקים רבים מעשבים וחרדל אפי' לא תהיה
למצויי רק פת לבדה לעולם המרוקים היו על שלחנו לטוב
בוהמת עהם ופצצה לא ירס ונחננו לא נסמוך אלא עקב
קדמונינו כי המרוור זכר וימרת את חיה הם אמרתי לנו מרת
נא ישאול בנמר הוא עתה ששהוא בשר חי ונדקך הזאת
מצאנו במקרא ואחרים אומ' כמו כי השר אבה אותה
שבור ואין זה נכון כי אחר כן אמר ועינים לא תשדרו בני
והישר בעיני שאין לנחמד במקרא ופי' הכל מבוטל והוא
שאמרתי כמו ולא אקח ממך בשר מצטטל שאם חי
עבר אמר צמרי כי רוב לגזון שפי דומה לגזון עברי
והצמר החי יקראו בגזון ערבי פי' נאותות אלהי להם
מהחלפים בגזוני כמו בגזוני וצטל שם התאר
כחי ששהוא מצטל במים כי אם אפי' קרא מצוטל
נחתו וצטלה ואכרת יצטלו את הפסת צמטני
יהנן להיות וצטל מצטל במאכל מלגם על דרך
המוטקות כי ישימי עג האם כל נחשת רחב נימול
חיו מים נכאמר ירת מו המים ישימו סיד קצמר עים

מים קדים על הדותחיים ונכה' הבטח' הנמר יזה מאנה
מיועיל יותר מכל המצול נזיהיה קדנב אלהאטי ואנ
הכותב מוסף על פי החכם כאנור נאמעותי מפיו ונעל
נכס ההארע ממשקל כבד' זקן ונכה זה ונעל כי הביד
קמוניץ והטין כפה' ואינגו נאם הפועל על כרך כי כבד
אכבדך הנה תכה ילעולם לאי באנאם הפועל נחתחנה
כך על לשון עזי אשתיד כמו דבר יכבד' הקדש הקדמותי רק
להתחבר נאם הפועל עם פועל ומעול לאי בא ונהנה זה נעל
כמו כבד' והנקנה ואת הזרונב נעלה' ואל התמה מההניך
אלו העינים נעל ומצונעל כי נאם נעלים הם כמו נעלים
האחד' להטעם כפי מהנער נתגפו . דתוך כפי הדותתין
נעבדים כמו המה חכמים מחזקמים . נכה' אמר כי היו
חכם מחובבי' וצדק מצודך' והפרטי נא' צין צדק דוק הגשון
צין חכם למחכם צין נעל ומצונעל כאמר פיר' האטועל
כדעיו נעל קבנו' כמו עם כמו ויבאו האנשים על הנשים
והאנש והקרב והכרעם ירתין נמים כמו נעל ולא הנל'רו
ממונו והנ'תרי ממונו אם היה אנם שלא יכול לצבור
חלקו' יפת אמעל העצמות ואינו נכין כי לא כבד הכתו
רק על הדתנה נכה' פסק מיעדים לבדו נמה מיניס.

מהוא בצורקת עושים כבוד היום זכר לטוב מיצרים וזאת
הנטי דוח ילכו ינס נגז מזרעים זכר ליציאת מצרים ומקלכם
לנהוג החמוצים כמו עך את האתגן במיקל וטעם בחפזון
שלא יעבדו ומהרו לאכול לפי בארבע המטחית שימסח
הטום על הפתח על כן ינוה להיות עלי אש להתבשל מהנה
וכן אמר אבות קדושים אינו נאכל אלא עד חצוה ועבדתי כ
הטום ונבדוהו הם העובדים כאלו הטום עובד ונכל אלהי
מצרים אעטוה שמט כדרך וראש דגן נופל ארצה וכן נגאיהם
עשה שפטים והיה לאות טעם לאות שיחוק לבבכם ולתי יע
בשועבם מעקת מיצרים צמות צבדיהם בשבול רמטחיתם
בשבול הם שאע כואה אפסח עליכם ולא היה נגם נגם כי זה
הם לאות היה על המטחית והיה היום הזה לכם
למזבח זה היום נזכר לדורות ולא
בג מוטבותים כי המצוה תלויה בארץ לאשר אפרש
שבעתי מים טעם מצוה תאנגו זכר לאכילתם צמאתם
כי לאו שאכלו מצות רק האוכלים עם הפסח לפעמם
לילה רק שבעתי מים צוה לאכול מצוה להיות זכר
לאשר קרה להם צמאתם כי שם כתי כי לא חמץ ואילוהו
מיצרים המצרים שיתמהו מהו מעט היו מחמץ יצין עמתן

והשבעת ימים ציאתם אכלו שטנע פרעה ביום השביעי
כי העץ היו מוליכין יומם ולילה ולא היו מהענבים נחנותם
עבוד רב וככה כתוב על הפסח ימים יאכל מצות לחם
שני והיה הזכיר על הפסח ימים יאכל מצות חנוכה על
דרך הפסח והענין תזכור את יום צאת מצרים מצר
ובעבוד זה כתוב כל מחמשת לא תאכלו בכל מושבותיכם
באנשי מצות חנוכה יאכל נכתב ולא תאכלו מצות
נחון לא נאמר הקבלה שהיתה נד יאכל שאחרי שחמ
ד הפסח בגאון השמש לצד מעבב נכתב ולא תאכלו
על חמץ פס וכו' ונעל כן כדכתיב את חלקי טעמי
מעשה אינו מעשה והנה פי' וכל מהם ביום השביעי
כאמר נכנס היום השביעי היות שבת כבוד נגדה מונט
וככה ביום הראשון תשביתו שאר מצותיכם כהנה היום
הראשון כבוד נשבת שאור שבתים והנה תחלת יום
ראשון יום יל יום בערב וכתב מיום הראשון עד יום השני
והנה פי' זה טענת ימים שלמים הם מיום שהנאסם
עד האחד ועשרים לחמץ בערב ועמ' אכל עד זה יום
הראשון הוא יציאת מצרים והיום השביעי הוא יום טוב
טענת פרעה כאשר אפרט כל מצותה בכל המועדים

חגיגת מיום השנה ניום הכבודים אין כהונה מלאכה
מלאכה רק לפסח לצדני אמרו הקנה ליניא אונל נבא
ובכל מקום בין בפסח בין בעצרת בין ביום הזבדני וחג
הסכות אורח דרך קצרה לאמר כל מלאכה לא תעשו
רק במקום אחד בפסח כתי' לא תעשה מלאכה יעד
תהיה שהזכר תחלה ושמרתם את המלה זונה
להיות המצוה שמורים מימי הקציר ונת' הוצאתי
את מצותיכם ועש' לאי כ' בתחלה השמות החלש
היתה זאת הנבואה והטעם שהאמונים מדונותיכם
בראשון אחר דרך קצרה בעבור שהזכר בתחלה
כאמון הוא לכם והנה הטעם בחלש העשירי וכמהו
בעשירי באחד החלש שבית' שאו הוא מחומץ והוא
הידוע ואחר כך אמ' כי כל אונל מחמצת כל דבר שיחמץ
ודע מיום הראשון עד יום השביעי אינו לבק בקרו
אני טהור ונדרה רק עם כל אכל מחמצת כמו ולמשך
שומה על ישראל אמ' יפת כי יטאה מוטבת אחרות
אחורית כמו אורפ פטרה וברקת ונכה מיום הראשון
וגבה עד יום השביעי ונכה הזכר כי האונל חמץ מעצמו
חייב כרה ובראץ הנסיף הגב שהוא ג' זרק כל אונל

מחמיצת הזכיר השונע צתחלה נאחכ כין האזהרה ואין
צנג מוטבותים האכלו מצונת דשונה כמנו טונת מיס
תעשה מלאכה כן חיוב למען תזכור "ניכרא מנשה
ענין זקני ישראל והם יאמרו לך הכל נקחו
לכס זנאין בעשור נחדש נאמר
צנהו הנזם אמר המדקדק כי נשחטנו הפסח לטען מיני
מזעין הקל ולא מינינו מנארתהג צבל המקרא הכזר
מהבנין הדגש ויהי כאוי להינת השצין דגש חרק שתתנו
כמו משכני רק בעבור אות הגזון שהוא אחדי צפתח
זכור צטאון הינוי נשטהם מצעין אחדי ולקחתם עתה
פרט אין יקחו מההם ניתנו על המשקנס ועל המזונות
נמנה אנגדת כמו ניהינ לאגה אחת ול מדינוס אמכ
האנך נוסף והוא מוגזור ואחרים אמכ כי האנך שורש
כמו נחשב אפוגתג והצמין פי האנוב צלטמין וצלב אנולנו
והוא עשב מיני מטעמים ונה לא יתכן כי הנתג אמל על הזוב
אגור יניא צקיר והנה לא ידעת מה הוא רק מדרך הסגה
אינו עשב תקין כי הוא הפך האחד שהזכיר צפסוק
נישאומכ הפסת הינ שחמגין אנתג צסם צמועד ניגצג
האנוב צו ניגצג אל המזונות כמו נימל סוף השער אמות

הספס ואמרים אומל כי הוא כל נלתי יתן המל לאיניח כמנו
לא נתתיך לנשע אליה ונהנה המטחית צדשותו יאס
יניחנו דאלו נתן לו רשות נשמולתם רבים חשבנו כ
נתנת הדם על המטקין ועל שתי המזונות חינוכ
לדורות בעבור כי הדבר ממך אל לקיחת המזונות
ונבילתהו ועוד כי כתו אחר בין אנש פסח עלבדתי צני
ישראל וכדרך הסבדא נבגן יהיה לולי קבלת האמת
הנמצאת ונהנה הנבגן הדבר הזה מצני ואל נשחטנו
הפסח ונגעים שאלת הבנים צדאותם כל המטפחה
חבורה אחת אונכלים נשה תמים דאנשו על כרעיו נש קוצו
נעצם לא תשצדו בני ובן נכד ועדל ותנשב נשכיר לא יאנל
בני יאין זה המנהג צמועלים אחלים ונהיה כי תבאנו
עתה פרש כי תחלת הפסח תגויה צארץ יאליקשה
עליך פסח הדסיני כי מצוה עליונה היתה ולא עשו
פסח אחר צמדבר כי צהר סיני היו על הישוב וימאנו
מצותתי ובהיותם צארץ אנש לא עבר זה איש אין
להם רק שמן לבדני ונהיה מלה העבודה שמהזכרתי
יאמרתם זת מצאנו פסוח ונהמלינו ונעמנו כמנו
חמלה ובעבור נאהטם חמל על צבוחיהם בעבור

כִּי הַשָּׁמַיִם נִקְרָא הַסֵּה פֶּסַח כְּמוֹ נִשְׁחַטוּ הַפֶּסַח וְהַזֶּמֶן
אִלּוּ עֵינֵינוּ מִן הַפֶּסַח כִּי הַפֶּסַח יִשְׁעֵן עַל דְּגָלוֹ הַחֲחִימִים
וְהַמִּשְׁחִית כֵּן עֵשֶׂה שֶׁהַשְּׂחִית כְּבוֹד בֵּית מִצְרַיִם וְהַפֶּסַח
עַל בֵּית שֹׁנֵי עַבְדֵי נֹעַם הַשְּׂחִית וְכִמְהוֹ עַד מֵתֵי אֲתָם
מִגִּבּוֹרֵי יִשְׂרָאֵל וְעֵשֶׂה צִיּוֹן יֵשׁ שֶׁלְקָחוּ שֶׁהַצֵּעַ שֶׁלְקָחוּ לְחַדְשֵׁי
וְכִי אֲשֶׁר יִגְדֹל הַשֵּׁם בְּמִשְׁחֵהוּ וְאֵהָרִץ וְזֹאת חֻקְתָּ הַפֶּסַח כֵּן עֵשֶׂה
וְיִהְיֶה צְחִי הַלֵּילָה הַשְּׂחִי אִלּוּ יִפְתַּח הַשָּׁמַיִם
הַנּוֹחַטִים צְרִיחִים בֵּינֵם צְבִיחַ
הַסֶּקֶל יִכְטָמוּ כְּבוֹד צְבִיחַ וְיִשְׁמֹחוּ הַיְחִי חִיסֵי עַבְדֵי
הַכּוֹר נֹהֵן אֲשֶׁר אַחַר הַיְחִי נֹהֵן הוּא כְּמוֹ צְבִיחַ הַסֶּקֶל
וְיִקָּם הוּא בְּעֵינֵינוּ כְּמוֹ עַבְדֵי הַלֵּילָה הַשְּׂחִי יִשְׁעֵן צְבִיחַ עַל הַדּוֹב
יִצְבֹּר וְיִקְרָא פֶּסַח בְּמִשְׁחֵהוּ וְלִמְדֵךְ הַבְּצֵה כִּי מִשְׁחֵהוּ וְאֵהָרִץ
פֶּסַח הוּא בְּעֵינֵינוּ חֲמוּשָׁה עֵשֶׂה צְבִיחַ דְּעֵמָסִים עִם יִשְׂרָאֵל
צְבִיחֵי שֶׁהֵיחָה מִקֹּס הַמִּלּוֹנָה שֶׁהֵיחָה שֵׁם פְּרִיעָה
וְהִגְדָה יִצְאוּ הֵם מִפִּדְיוֹת צְבִיחֵי צְבִיחֵי הַשֵּׁם בְּחֵי הַלֵּילָה
וְעַתָּה לְהֵם דְּשׁוֹת פְּרִיעָה וְהִגְדָה יִצְאוּ הֵם שְׂמִילֵכֵי שְׂרָא
לְעַבְדֵי הַשֵּׁם וְהִגְדָה הַלֵּילָה מִשְׁחֵהוּ עִם עַבְדֵי פְּרִיעָה לְדְעֵמָסִים
לְהִצִּיא יִשְׂרָאֵל וְיִדְוַע הַיּוֹם כִּי יֵשׁ צִיּוֹן מִצְרַיִם הַיּוֹם
שֶׁיֵשׁ שֵׁם אֲנִיחֵנוּתֵי נִסְקָם עַד הַיּוֹם יִדְוַעִים וְצִיּוֹן דְּעֵמָסִים

פרסאות והנה החלו ליצאת בגקר והוא עד עלות השחר
להראות אחר השמש בעצם והנה יש בין תחלת הדג
עז זרות השמש שעה שרה וחצי שעה והנה יש לנו זקר
החמש הזול' כמו ותשכב מרגלותיו עז הבקר ונס
כתו בטרם יכיר איש את כערו והנה היה מיטראל שיצאו
בעלות עמוד השחר ועדנו לילה בדרך כל התורה
עד זרות השמש יאלה היוקר נס אל מיצרים והאחרים
שהם רחוקים יצאו צו צינס' ביקהל רצה היה יותד יש
מתחלה דעמוסם עד קומה משמנה פרסאות עלכן כתו
הוציאך אלהיך ממצרים לילה וכתו אחר אתם יצאים ועוד
וצע' שראל יצאים ביד כמה וכתו נס מצרים מקצרים
וצינס יקצרו וכבר פרשתו נס אתם נס כדברים שחלבו דין
שלטת' מים נס באמר קצתם' נס מקינג' ילך עמוני
ונגעים וברכה נס אותי' שידברנאותי ויתפללו בעדי
ונגעים נס שנתן נס זכרים באמר אהל מישה ונתחזק לשון
נקדה כי מדינת מצרים כוללת הכל ונגעים כולל מדינת
פרשתו במלת פן פגעני וישא משאדוהינו כל שכן
כמו נסאך ומשאר הנך כי ממדיהם היו נגעונים
צבים נשאלו מה מצבים נצ' כל ששאל עלי מעלתו

כי הנה צומעגה החשבון השמימי לבדס היינע הציאן א
און האצטס היקרות ווהצטס ווהצמח ויט נתן ויפיעל לא
לא מיאנוגז היסבה מהצטן הקל רק מהנוסף או א
הדגש ונעטהס טעגטס אינאס כפיאין הפרע צעש צין
ניעטג און מינעיס וצין נייע אהיס אתה מקנה רק הצטן
הגסס יזכיר השעמל ולת כן צעש ניסעו צע א

יערל היה סמך ראוי להדגש בהתפעל ^{הגון}
במוני נגשו ויהגו אונט צא כן להקל על הציאן

כעמסם צפתה תחתה קריש ושבא תחת העין שם מחמלת
עיר חרי הוצרים נאין מדיך להזכיר הנשים ינהן כחונתס
אני תרי נוס עכ"ל מצאנטי מינעיס טאהתערבו עמהס וקס
האסמסון טאהתאספו עליהס ניאפי הנה הכניק שהוציאן
הומצרים לא היה בו שאור ולא אפונה ומה שהוציאן עד
שאחנו צבוכות ומונעב חשבונות רבים ים במקרא לא
דענו להלוי הס פמוכים והנה אונכיר במקצתס ומונעב
יהי מדין ארבעים שנה ניאמר אצטלונס ואצטלונס לא
היה ארבעים ים לא נמנעה מלכות בית דוד ומופגשים
אמרנו כי זה החשבון מיוס טבת הארנין בקדית יעריס
וכתו יהי צטלשים שנה ינע צטלשים שנה נתצא ניא

לנצב יוא למציאת ספר תורה שמיצא חלקו יהו הכהן
 ואת לאידעתי כהם סבדות צלאי סוד ומשענת ובעד
 שנים וחמש שנה נזאת הנבואה היתה צמח אהז' ושלט
 היתה שש עשרה וצשנת שש לחוקי' הו בני גלתה שומרון
 והוצרכו המפרשים לומר כי תחלתו ובעוד סה שנים מיום
 שנצא עמוס וישאל גלה גלה מעל אדמהו ואתה יס
 אמרו משנת דעש' ונאמר חמשני שנות נצבת ימנת
 צמחים צמחי ינס' ואתדי' והנה לאי געג צמסר
 הכתוב כי אין ספק כי קהת מיוצרי מצרים משב' כהויל
 עמרה בנג במס' מל' והנה מספר חיי שנה'ס מאתים
 ושב' שנים ומוטה היה בן שמש שנה נצאת ישראל ימתי
 והנה הרב שלש מאות שנה וחמשים שנה הנה חס
 לנו שמיים והזקנים הוס' פו נבשאר אר ירות' כי נעקום
 ענגי אותם אין אצבע מאות דצק עם טעמור ק הוא צב
 עם כי' היה רשף וכמה נרצ'ס' נצפ' הוצאת מיום קינשן
 עדי'ם השצבי' ואתר שמיצאנו כתו שמהשם אמל' צבת
 צן הצתרים כי' היה ז' אל מא' שני' ידענו כי חטובנו נמו'
 צע' ישראל חנו' צק' אברהם' והוצרך צע' סדר עני'
 לאמר אתר שצא אברהם מארץ כנען שב' לחזן והוצרכו

ש עמרים הוליד את
 משה בסק' ימיו

המפתחים דומל כי נבואת אבי אשור הוויא חידך מאור נשמים
אינה דבקה עם כדש הנזכרת ואין ידך לכל דק חשבון ארבע
מאות שנה הוא מיום שנעבד יצחק ואלה השלשים שנה
הנוספים מספרים מהיום שייצא אברהם מארצו כי הוא
העיקר ולא נהנה ארץ כנענים והוא פסוק אבי אשור
הזמא כש דבקה עם כד השלש למעלה ולמטה והנה פי
ומושב בני ישראל אשר יש במל' שהיו ג' אברהם היו ג'ים
ככתב נמענ' ג'ים זה נאברהם אמר ג' ותושב ארץ
נימוס' שלשים שנה הלוי שייצא אברהם אברהם מארץ
מולדתו ונעם יהי מקץ שלשים וכו' להודיע כי צעגור
ענקתם אל השם לא יצאו עד שהענקין שגור עליהם
כיר שמור'ים עד דרך הפשט' צעבור שהזכיר
פי' שמורים ל' וצ' א' שמורים
לכל צע' שאכל והאכה הנעם צעבור שהשם שמרם
ולא נתן המושחית לבא אר' צע' שאכל ל' יצנה
שיהיה זה הלילה שמורים ל' ל' דודוהם והעשם שלא
ישנו ולא נתן המושחית דק יצו ניספ' ג' וד' השם
צ' אהם ממ'ים נכבה דמזו חכמינו ז' העצומת קרב
שמע' ש' שח'תי' נאמר י' זאת חקת צעבור שהזכיר

על שמורים שהוא ליל ג' שבו יאנש המסח השלים למלך
מוקנת פסח דורות' והנה לא הזכיר דבר המטות והמזוזה
ולא הזכיר על מצות ומרורים כי כבר הזכירו בפסח
מצרים' והנה הטעם תאכלו את הפסח לדורות בפסח
מצרים' והוסף מדות אחרות דק מצות המטות והמזוזה
אינן מעשן אכילת הפסח' היא תגיד תחלת המצוה כ
כך דן עב לא יאכל וצ' עב שאינו זכע' אלא אם היה
מישראל והוא עבד עב אמר לא יאכל ע' והטעם כמו
ממנו כי עבד הוא בלשון הקדש ופ' על עבד לומר ככה וכמהו
צבאר ובלחם' וכל עבד ומלתה אודתי צדיונו שיטוב לתורה
ישראל אם הוא כן מצוה ומשפט מוקנת כס' או ליד בת שוה
דק דבר הכתוב בהויה יתד' תושב מישראל או שכיר לא
יאכל בפסח' והעבד לא תניא מן הצית מן הצמר חוזה'
וקדמונינו זל אמר צבורה אחת והוא הנבין כל עשה צע
ישאל חיי' לטעם הפסח' וכאשר חטאתי בטוב מצאתי שלט
ועשים כדיתות אמונים כתנו' וכלם הם במצות לא תעשה'
דק מן הפסח לבדנו' והמילה' אולי היה כן צבור כי יצאת
מצרים להזכיר בפסח חינוכ' ואין זכרה יותר מאבילד
הפסח בזמנו' ובהתלד עשרת אמר הוצאתיך מארץ

וְנִשְׁעֵם יְגִיד אֶתְךָ וְגַם בְּאֵי מִצְרַיִם וְנִשְׁעֵם וְעֵשָׂה פִּסְחָהּ וְהוּא רֹחֵץ
לְעֵשָׂוֶה פִּסְחָהּ מִוּגִי מוֹלֵךְ בְּתַחֲלָה וְנִשְׁעֵם וְכִלְעֵבֶל לֹא יִשְׁלַח בְּנֵי עַד
יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא נִמְנָךְ כִּמּוֹ הַיּוֹדִים בְּמַדְבַּר דְּדַרְךְ תּוֹרֵה אַחֲזָה
הַגֵּז הוּא עֲרֵךְ לֹא עֲשֵׂה יִעֲשֶׂה נִשְׁעֵם נִשְׁעֵם וְעֵשָׂו כִּלְעֵבֶל יִשְׂרָאֵל
וְנִגִּי הַזֵּכֶר וְנִשְׁעֵם לְמַעַל הַיּוֹדִים הַפִּסְחָה שֶׁעֲשֵׂה בְּמַדְבַּר סִינַי
שֶׁמִּלּוֹ הַגֵּזִים נִשְׁעֵם תְּחִלָּה שֶׁעֲשֵׂה שֶׁהוּא צְמִיקוֹס הַהוּא יִשְׁעֵם
כִּדְתֵּהּ הַמִּיץ כִּתִּי שֶׁיִּקַּח יִנְיָגֶת אַחַת יִרְמֵן שֶׁסֶּם מִיץ יִנְיָתָהּ
לְפָנֵי הַעֲדוֹת וְעוֹד לֹא יִנְיָ הַנֶּסֶם לְעֵשָׂוֶה אֲדֵי הַעֲדוֹת וְכִמּוֹהוּ
הוּא אֲתֵי אֲתֵי אֲתֵי כֵם יִהְיֶה עֲשֵׂה לְפָנֵי דַעֲתֵי וְהַפִּסְחָה
עֲרֵךְ עֵם הַפִּסְחָה הַזֶּה אַחֲרֵי שֶׁדָּבַר הַנֶּסֶם לְמַטָּה לְקִדְשׁ
הַזְּבוּדִים בְּכֹרֵי יִשְׂרָאֵל וְדַבָּרֵי נִשְׁעֵם יִקְרָךְ יִשְׁ אַחַד
דְּכֵךְ קִצְרָה כִּי מִטָּה נִשְׁעֵם כִּי יִשְׂרָאֵל יִשְׁעֵם כִּי מִטָּה
לְמִטָּה לְקִדְשׁ דַּעֲתֵי הַפִּךְ וְנִשְׁעֵם הַכֶּהֱן כִּי הַכֶּהֱן קִדְשׁ
הוּא וְהוּא נִשְׁעֵם לְקִדְשׁ דַּבָּרֵי נִשְׁעֵם אֲמַר בְּפִי שֶׁהוּא נִשְׁעֵם
קִדְשׁ פִּטְרֵי פִתְיָהּ כִּמּוֹ נִשְׁעֵם דַּעֲתֵי דַעֲתֵי וְהַנֶּסֶם הַבֵּן שֶׁפִּתְחָהּ
תְּחִלָּה הַרְחֵם וְנִשְׁעֵם דַּעֲתֵי כִּי מִטָּה לְשִׁנֵּן דַּ
הַקִּדְשׁ נִשְׁעֵם תְּחִלָּה הוּא לְפָנֵי אֲוֹת מוֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל דַּעֲתֵי
נִשְׁעֵם אֲמַר כִּי כִּמּוֹ וְהוּא הוּא לְפָנֵי לְפָנֵי לְפָנֵי וְנִשְׁעֵם
עֲבָדִים שֶׁהוּא מִעֲבָדִים אֲתֵם כִּי אֲנִי הֵם עֲבָדֵיכֶם וְכִמּוֹהוּ

אחר אלו מצבור הכרזו כי המצרים חזקו עליהם והנמס
הזינאם בחנוק א מתחנקים הינם אלהם הזכיר בתחלה
ולא אכל חמץ ונבה תעשה לדורות כמו שנעשיתם
זוכי שיינאמס ונאמר היה בזמן שהזכיר נמינא נבה
תנינו בכל שנה דעת שמתמינא האבב בארץ ימצא ליוה
האבב שנעדה נפי אבב כמו צבורים כי הוא מינא אב
שאז כמו ראשון שאמר הוליד' אנו החכם לתלמיד שלמד
וכתי כי השעור האבב והעד שאמ צחג שנעשות צבורי
קציר חנים" וקהיק כי צאק לא הזכיר כל השערה כי נצי
הזכיר במקום אחד שנעתי מים יאר

העבודה מיננה הנה הנצבת הזכיר על צד אשר נשעין
כי עשה התנאי יקום נשעין נמלא יעשה מלאכה לפיך
במצבת ונבה ציום הכפונים כי כן נתי ונבה צפסר
נמלא וכל חמץ צמקום שהוא צד שנתך וזה טעם צבל
וצוליד וקז'ת אר מרינום כי פי צעבור זה היה ראוי
להיות צעבור זה שנעשה יי' כי נהצא רצם כמורהו
לפי דעתו ולפי דעתו אין אחד מהם נכון כי אין נהפוך
דצי אלהים ציים ונענש הפסוק הפך מחננתו כי
אין אנוג אנושם המצוה צעבור האותה סעשה הנמס

במינים וכן בעבוד העבודה טהור אכלת מיצה ולא יאכל חמץ
תחלת המינות שיצוה הגשם עמוח לנו האותות עד שהיציאנו
ממיצרים תעב את האלהים על ההר הזה וכתב אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים להיות לכם לאנשים וקהילה יש חולקין
על אבותינו הקדושים שאמרו לאות ולזכרון על דרך כוונת
חוקים לבא עיך ועשקים לזבובותיך ום נקשרתם לאות כמוקשרם
על לבך תמיד ום נשתבשם על מונות צתיך כמו כתבם על
לוח לבך מה נשיה היה לאות ולסימן ולזכרון שיהיה סדור
צפוף כי צד חזקה הוציאנו מיצרים ואין זה דרך נבונה כי
בתחלת ספרנו כתב משכי שגמיה ונהנה נגמיה שהזכיר על
דרך משל הוא ואין כתו צתו שהיא דרך משל כן כמו שמעו
על כן לא נציאנו מיד פנינו כי צהיותו כמו שמעו אינו
מבחיט שאנול הדעת כמו נמיהם את עבלת לבבם
שעינינו לכתנעט הדעת אמור משנה צד המקרא
היד היא הנמאית כמעט כי יסדה ארץ ידה ליתר
תגלה נדבגי הקנה חוקים ואינו יעיין מונק נשמנה
מימים מומה כמו מיס תהיה וצונתו משנה לשנה
נהמנה השנה על פי קיאת צל והיה הזכיר הנענע כי
הוא אב לבם נענים נשבעך לזכר את נב הארץ הזאת

והנצרת תעבדו לשם שלא תעבד עם אחר ונהנה אלה שות
מצות צנונים גול שוב על מנצקל איך שלא ישחנה נמלים
כך נמיצו מלונת נרות ואלה הם שגב אלפיך נצחק מנצק
הכל הכלים מספת חמתך זסב דלתך בעדך ולא מיצו
ותר וכל פנור שהוא נמית תפדה בשעה אמר אבני ישרי כי
פי הנתג בעדפי קדטו נהאנ כזה שהוא חמור קשה שפי כי
הנה הכתו הוא ועקס מנצחותם נענפונסם את העולה
נחל עהפי לטלת העסם כי על צבגר שלא יקרבלט מונח
אופי יפדה האתייב מיתה כי צנוני מיצרים אדם נבהמה
מתו כי קנסם לא מילפגס מין הנקה נצור על מיצרים רק שיהיו
מוכרים נקנישים לעבדותו ולא היו צהמות נמאנות לישאל
כאם החמורם לבדם ענכין לא יפדה מין אחר ונהיה אמור
הודה הלני א כי חתר חסר אכס ונהנעם מה שהוא אחר
היום ויהי החל לאמר בחונק ד הוציאנו ונצבלפיש מה
היד החזקה והיא מנת הצבירים כי על ידה יצאו מחמורם
ולא על ידי המכות הראסונות ונבה אמו החושנדר למטה
מיצרים צבגריהם ומינשה העש דרך קצרה כי דוע
היה במאמריו נהלג יכל צבור ונהיכל צבגרינו
עבורי צהמתנו נעם זה ידבק עככן את מנצח ולא על

הרמל גם יבא על מושקל אחר ויסך צדלתיים ים
על את האבן ולא תשכנע אל דברי האומרים
משכנעו נסב ומלת דרך המדבר מוטטר
אחרת עמה וזהו דרך המדבר מודבר ים סוף
וכיזהו הארון הצרית הארון ארון הצרית עיך
הדעה דעה נונב ורע וכמהו רצים יא כי חמוטנים
מלתיים הון עינע להם כל ירכס ונהה כתי ונס
ידה לא עינעו להם ומה להזכיר זה עתה רק
פירושיו חגורי חרב חמוטנים למעלמה כמון
חלוצים העבדו שפי חגרי חלוצים והער
הנצרון ועינע העבדו חלוצים לפי אמרכס
כל גבורי החילי ובמקום אחר קראם חלוצים
כי מה טעם להזכיר ידה לפי אמרכס וטעם
להזכיר נחמוטנים צדוקים זה כי למעלה
בה צראותם מלחמה כי ציד רמה יצאו צבלי
מלחמה ליו כמון עבלי צדוקים וינקו הזכיר
למעלה עליו בני ישראל החיים צדוק ההוא
ים העלו נחיס הנבד ענהה דהם שעלידו
ידו חוצרים והוא הכוזבים לפי מחרנו

עניא מרו כן לצניהם וצניהם לצניהם והנה חזקה
התעסק לקיים העצוה שלא תבא אצמה על
ישראל ביהנה ראיה כי עניא ישראל ועצוה
לגבונים והם לא נמצעו רק על הנני מהם
כחמקיים כמנו שאמרו ואחר שנמיינאו קרובים
היה נבין שלא יאמרו שצוהתם ולא יעצרו הם
וכל ישראל על חיות לא תחיה כל נשמה רק
בעצור כבוד השם שלא יחללוהו ואחר שנים
כנות כעם הנאם על ישראל צעור נהנה
מאול להחיות את הגבונים מהם צע עיר
השמים והזכיר עימות כי כל הבשר והעור
יום תולעים יצא ולא ישארו בשמים
דונענות רק העימות יחזרו ציהתם הוא מצד
שור באמר אפרש נים דעני כי השם שונן הוא
עיר יונעב קדם והרה ידבר עלעון צטאדם
צעבור כי רח השם ושלוחו הולך עם ישראל
כדרך מולך להיין מנעה ונעים צעמוד
ענין שלא היה כדמות העולם רק כדמות
עמוד נעני כון הנמים ונקרא העמוד

כֵּן צַעֲבוֹר שֶׁמִּעֲמִיד הַצִּית עֲלֵינוּ וְנִעֲנֵם —
לִלְבֵת יוֹמָם וּלְלַיְלָה צַעֲבוֹר כִּי הַמִּחְזָנָה הִיא
וְגַזְלֵי וְלֹא יוֹכְלוּ לִלְבֵת דֶּק מוֹעֵג מִסַּע עֲלֵכֶם
הֵיוּ הַנְּלֻכִים מוֹקִינֵת יוֹם גַּם מוֹקֵמֵת לַיְלָה —
וְאֵלֶּה הַטַּעֲמִים עֲמוּדִים הֵיוּ לַמַּטְהָם עַד —
שֶׁצָּאוּ אֶל הַיָּם כָּאֵשׁ אֶמְרַע לֹא אֶמְיָעָה
פּוֹעֵל יוֹמָא כִּי הַטַּעַם הַנִּזְכָּר לְמוֹעֵלָה לֹא
הִמְיָעָה הַעֲמוּדִים לְהִיּוֹתָם לַמַּטְהָם וְחִלָּה
יוֹמָם לֹא הִמְיָעָה צֶבֶל הַמִּקְרָא דֶּק עַל עֵדֶה
הִיָּתָה הַטַּעֲמֵי עַל הָאָרֶץ כִּי יוֹם אֶמְיָעָה
צִהוּרָה גַּם צִכְתוּצִים וְהוּא לַיְלָה כִּי כִתְיָ צִוּם
הַכְּתִי כֹל בְּכֹנֵר חָה הִיא לַיְלָה וְכִתְיָ הַיּוֹם חָה
יוֹם צִטְוֵרָה הוּא וְאִחֵי וְחִכְיָנוּ עַד אֲנֹר הַצֶּקֶר
וְכִתְיָ יוֹם יַעֲקֹבֵתִי צִלְיָה נִגְדָּךְ יִקְדָּךְ —
מִדְּרֹךְ הָאֵמֶת אֵינִי רָאִי לְמוֹטְטֵל
לְחֻטְטוֹב עַל מוֹעֲטָה הַטַּעַם לְחֻמָּה עֲטָה כֵּן
כִּי כֹל מוֹעֲטָיִם בְּחֻכְמָה וְחֻכְמָת הָאֵלִים נִגְוֵו
כִּי אֵינִי וְהַזְכֵּרֵתִי זֶה צַעֲבוֹר שֶׁאֶתְרָאָה זֶה
הַכְּרִמָּה שִׁמְרוֹה הַטַּעַם שֶׁיִּצְדָּאוּ אֲחֻנְרֵתֵיךְ

דרכך ערומה כדי שישא פרעה וירדוף אחריהם
ויגזעו צים ומחשבות הטעם עליו וקודם
עצר פי החירות הוא נקרא פי החירות
ונקרא כן צעבור שהיה צעבים והוא טעם
מקום אמרו כי חרנומי פרעה עשו צדור
המזלות יורה נחשת וזהו צעל יפני שלא
יוכל עבד לצדור ממיצרים לעבור צקמהו
צעבור זה כי צדור העם ולפי דעה צעבור
עצמו מטה לפרעה דרך שלטת ימים
ולך צמדור לפרעה מוצרים כי צדור ידע
מטה הדרכ איננו ילכו זה אל המקום
עצמו טעם וצאטר יעמנו פרעה שישאל
החלו ללכת דרך המוצר ואחר צדור חיקו
עצמו אחרונה ללכת דרך אחרת אין יחשב
פרעה כי כלמה טעור צעורה צדור ואשר
עצמו ממיצרים צדור צעורה כי אין דעתו
לצדור כי אם לצדור כי הצדור יעמד עליו
הדרך ולפי דעה איזה דרך יתפשט וצאה חולת
נכחו צדור כחונא חיי ופלו ורבים כחונא

ואמר לפני ישראל צעצור בני ישראל כהנו
אמתי לי אחי הוא ומולת נצונים צעצור חלם
חלם כהנו לא תעצורי כי הוא מצנין ופעול
כהנו נצונים והם נצוני כהנו נכנו שונעין w
נצונה כהנו והחמולה נכונה והטעים נאדם
עליו ימיא עינה ולא ידע מזה עשה וננו
נצני ים שרש נפי צמעה מקי ימי ים נאין לו v
נעם צמקום הזה ונעם סג עליהם החודני
ננסגנו עליהם דרכי המדבר ולא ידעו א
זה דרך ילכו נאנה יצאו כדרך הצורחיים
וחזקתי באלו נשכח המכונה נזהכו צעצור
ישראל נאנצדה צמדנה אמ יראה כצור
צעולם לעצוה צמדנה וחי לו יידעו החודיים
הנמצאים גם הנמצעים לפני מותם כי אנו
נאחזה בת דרך קצרה לומר ניעשנו כן לומר v
נשצנו אחונרטה יגד כי אין הנלכים לצורח
כאם לצדנח יאמר צינוני כהנו יבן שלמה
את הצבת יקח צחור מכל ככב עשה לו v
ודע כי המלך דומה כהנו אחד בחשבון על

כן מיטנה טהור אחרי צמיעלה השנית מן
 השנים ואמר הוא צמיעלה השלישית יקרא שלש
 ויחזק ציד כחה לא שדמות צורחיס והיה עמהם
 כלכל מולחמה וידעו מעה הלשון לוח ככה
 כמו וכל העם רואים את הקולות כתי ורא כל
 העם ויגעו והגעו כאמר פאו כן נעו וככה כתי
 וידעו אחרי צמיטאל והנה געו וידעו פאשו
 כדפו יחיהם השנים טהור חונט על היס והזכו
 כל סוס טלא צאו מפתחם כק כלס יחד ופרעה
 גדת הקריב ככל המקרא פועל יניא נדפער
 מחנהו ויאמר מניאנו כלשון הקדש מולות
 טהם מעטין אחד טניהם נחבריט והאחד יספיק
 והנה יאת מולת המבלי אין קבריט כמו מולת
 הדק אך צמיטה להניאנו ממינדיס קמוץ
 צקמוץ גדול תחת קמוץ קעין כמו נאמרת אין
 רואי הלא זה הדברי אינו מפורט כקידענו
 כן היה כי אין יאמרו לו צמיטו דבר טלא היה
 והדבר הזה צלל ולא טמנו אל מיטה יאמרו
 התי יצנו פאתם לא תעטנו מולחמה כק הראו

את שוועה יי אטד יעשה לה יט לתחווה אפך
ידאו מחנה גדול שטט מאות אלף דגלי מהדודים
אחיהם ולמה לא לחמו על נפשם ועל צמיהם
התשובה כי המצרים היי אדוניים לישראל וזה
הדור היינא ממצרים למד מינעונו לסבול
עול מצרים ונפשו שפלה ואפך יוכל עתה
להלחם עם אדוניו והיי ישראל נדפיים ולא מלחמה
מלחמה הלא תראה כי עמלק בא צעם מעט
ולולי תפלת משה היה מולט ישראל והשם
לצדו כי הוא עושה גדולות ולא נתנו עלילות
שמחתו כל העם היינא ממצרים המכרים שאין
זהם כח להלחם צנועים עד עקם דוהעצמי
עלא דאוגלות והיה להם לעבט גזנה כאמר
הזכרתי צמית נאלה שמותי יי ילחם ללם
בעצובים וככה כל מלכת מלחמה שאחיה
למד על כן אר משה כי כצם לעחמים לי מרום
בעצור דרך כי כצם אטד אתנו ואתם תתפג
הפך נייעקו צני יטראג יאמר יט אומר כי
משה היה יונק אל השם וזה אינו נכון כי

כבר דבר לו הנס ואכבדה בפדעה כק משה הוא
כנגד כל ישראל בעבור שיעקבו בני ישראל אליו
ויסעו מעט מעט עד שיגיעו למטה הים ואתה
אח הנס למשה הרס את מנך ודבק הים קודם
שיסעו כי לא אמר לו שיכה הים רק שיגה ידו על הים
במטה בדרך ויג משה את ידו על הים ויגלך הנס
את הים זקע וידבקו המים כן נתן ואת ידענו
כי אין ים סוף בין מיצרים ובין ארץ ישראל ואין מנך
שיכנסו בים רק יונה הנס לעשות כדי שיכנס
פרעה אחריהם ויגצע בים ומחולצו איתם
בנסו ישראל בים ולחולצו איתם ימאו באמר
אפרע וידעו מיצרים הנסאים שהכדי פרוה
שהוא בנימין יגצע בים עם רכבו ופרעו
ויסעו בעבור שאלה הנסאים הם דבקים זה
עם זה וכל אחד מהם יש בו עבאנות ונד
על כן מימאנו במתרים כתי סימן סנד נס
המפורש נס ולפי דעתו כי מספר הנס
הנכבד יעלה לעצב באמר אפרע בפרע כי
תנשא על כן כתי ככה ובספר רזיאל הרומיה

לעצמות שאלת חלום יקרא צמחלת הלילה ויהי
צמחנים שונה כי הוא ע"ב אורחות מולאך
האלהים הוא הטור הגדול ההולך צענן והוא √
הכת עליו נ"א הולך לפניהם יומם וכאשר נסע
זה המולאך ההולך צענן והוא הכת עליו לפני
מוחנה יטראל והלך מאחריהם נסע עמוד
הענן עמו והאומר כי מולאך אלהים הוא הענן √
יבא לנו אנה מיבאנו עמוד הענן וקרא מולאך
האלהים ואם המולאך הוא העמוד למה ארו
מעם אחלת ניסע עמוד הענן ואם תעיד לנו
הטעם כפול אין מוטבטג לשון הקדש לכפול
דק הנבואות והתוכחות דק המספר כן היה
המעשה אין דאני לכפול יצא המולאך ויהי
הענן והחטך צין מוחנה למחנה יבא ליטראל
את הלילה לעבור היאם כי צלילה עברנו אחר
מוכינים יבא את הלילה ויחטך וכמהו נלילה
אור צענני נבדדכי הקדמונים אור לא צעה
עבר ויהי מוטבטג זה מוטבטג חטך לאור ואור
לחטך כי לא יתכן צכל לענות הקדש שיהיה

פי מלה אחת דצד הפכו רק אם היה על דרך כנני
כמו צדך נבות ומלת אור לישנא מעליא הוא והנה
הוא כנני ומה נעים להזכיר ויחשיך את הלילה
כי לילה חושך הוא רק יאמר את הלילה כאשר
עצמה צינס ינאת צני ינאת מומינים כי עמוד
האנא צנל לילה היה ראוי ואם אין להם אין יעצרו
הים והנה פרעה בא צים והטעם הטעם עליו
באשמרת הצקר ורוב ינאתו צד עברו ינא
כל הלילה אפי צעה עבוד ינאתו לא מדה הנוח
ינאתו לא תחשב כי עבוד טהכתו אמ צתוך
הים כי הגיעו עד חיי ים סוף אם נכנסו אפי עד
חיי פרסה צתוך הים יקרא צתוך ונמהו והזמפסם
אנצו צקדכו ולא היו באמינע המוחנה ונגעם
צתוך הים אל המקום אשר הים טס ים צתחלת
הלילה והחיים להם חומה טגנקטו החיים
וכתי כמו נד נמלים ואחר עבוד ינאתו הים
טהי חומה נחמני נמהו ינאתו החיים על מיניהם
והם הצדילי צין צהמינים נצין היבטה על כן
כתו נמינים נמים לקראתו כי היו חומים שאלו

אל היצטעה וחומות המים נחמו ומהמיקו
צניהם נצין היצטעה והרנדפים אין ספק שאנו
האנור אין היו אשכאל עוצרים אנחמורת
האלף נוסף וישקף הטעם מולתך יי הוא
הנזכר וכלוהו צדבר גדעין כי השליח אקרא
פנים השליח כי אחר שינוהו לעשות הוא
עושה צעמוד אנו וענן בין שני העמודים ייהם
יתכן כי צעבור זה אנו המנזכר קול דעמך צולגל
ונכה נצדקים רצניהמס נצמקום אחר ייהם ייסר
מהצטין הכבד הנוסף והיה לו להיותו צפתר
קעין הסמוך וכבר הזכרתי דקדוקו יא כי טעם
ייסר את אנפין מוכצותיו ומהתנד קטור האנפין
מהסנסים לצדוה צהינתם קלים ומהומות הטעם
הכת למעלה ופלה עליהם ועל סנטיהם ולא יכל
לנהם דק צבדנות יא כי הוא מוגסור שרצרה
ההולך לפניהם להפק המוכבה ולחם להם
צמוצרים צעבורם והתצדכר דצד הנס יידעו
צמוצרים כי אנו יי לפני מונתם ויאמר ייטובו
המים נמהו חומות אלהים פאנצר היו צתחלה

לא תגנו לתוקמנו והוא נשם דצר כמו נהרות איתן
נשים לקראתו פירשתינו יטחקו עימות חינו
הצלפי שאמ' כי מנשה ידע עת מי עוט מה היא
ברדתו ועת כמותם בעלותה צהמוטכו והוא v
הנוצרי עמו צמי עוט היאם כמוטכנו ומכנה
לא ידע מנהג היאם ברדתו על כן נצטע ואלה
דצרי שגנן כי מנהג היאם ברדתו לא יצטע מקום
פי שארו חומות היאם מימינו ומנשאלו כי הכל
ייצטע ועוד כי לא יתצדק סקס ודת היאם ותחלד
עלותו רק אחר שעות ועוד לא הנאלימו עוד
ישראל לעבוד עד שגבע פרעה וחילוי וינני
מה צנן הדגנע וקדוב מוגרתו גס חיצט נעית
כדרך דמה צים פי שצנצו המים שיהיו חומות
ומלתעד אחד יאפי אחד כמו ונהנה לא מרד
מוחקנה שמהאל עד אחד והמוטורר אמ אחד
מהם לא נותר וצט נעטם להזכיר זה פעם
אחדונה כי פרעה היה נגובע ועוד נשארו ויש
אנשים צים עוצרים וזה היה פלא צתוק פלא צמקום
שמהין שגראל עוצרים היה נשם דנח קדים מי צט

וּצְמוּקוֹם פְּרִיעָה וְחִילוֹ הַצֵּיִא הַשֶּׁמֶס רִנַּח אַחֲרֵיהֶם
לְהַחֲסֵם הַמַּיִם שֶׁנִּקְדָּטְאוּ וְנִעְטְפוּ חוֹמוֹת יוֹהֵנָה
בְּרוֹחַת צֵים וְשֵׁט מוֹקוֹמוֹת קְרוֹצִים וְהַעֵד הַנֶּאֱמָר
עַל זֶה הַפִּי הַכֵּת צִנְיָה וְצִנְיָה אֶפֶךְ נִזְאת הַרוּחַ
הִיִּתָה עִם יִשְׂרָאֵל וְכִתּוּ נִטְפֵת צִנְיָה בְּסִמּוֹנֵים
וְזֹאת הִיא נִטְפֵת הַחַיִּים עַל כֵּן כִּתּוּ בְּסִמּוֹנֵים
הַשִּׁירָה וְיִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם אֵת מֵי הַיָּם וְצִנְיָה יִשְׂרָאֵל
הַלְכוּ צִנְיָה וְאֵל תִּתְחַמֶּה כִּי אֵיךְ יִתְּלוּ לְעֵצוֹ
כֹּל הַלַּיְלָה כִּי שֶׁמֶט מֵאוֹת אֵלֶיךָ לֹא הָיוּ רִצְעֵיהֶם
הַמְחַנֶּה אוֹלֵי עַל דֶּךְ אַחַר עֲצֵרוֹ אִם נִקְרַע לִי
קִרְעִים פֶּאֶטֶר אַחֲרָיו חֲכָמֵינוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא עֲצֵרוֹ
הֵם כִּנְגַד הַרְחֹב כֶּקְ נִכְנְסוּ צִנְיָה וְיִשְׂרָאֵל אֶל
הַחֲדָצֵר אֲשֶׁר נִכְנְסוּ מִשָּׁם פֶּאֶטֶר אֶתְרֵם
וְנִטְפֵת עֲתָה הֵיוּ יִשְׂרָאֵל וְנִטְפֵת מִיַּד מִיִּצְרָאֵל
כִּי עַד עֲתָה הָיָה עֲלֵיהֶם פֶּתַח הַמַּלְאָךְ
וְכֵתֵב הַחַיִּים נִטְפֵת צֵים וְהֵם הַשֶּׁלִּיכִים אֵל
הַצִּנְיָה כִּי שֶׁמֶט כֵּת תִּצְלַע מִן אֶרֶץ עַל כֵּן פִּתּוּ
וְיִשְׂרָאֵל אֶת מִיִּצְרָאֵל מִתְּעַל שֶׁפֶת הַיָּם
שֶׁהֵיוּ יִשְׂרָאֵל עַל שֶׁפֶת הַיָּם וְיִשְׂרָאֵל מִיִּצְרָאֵל

כאמר נבדע ייבא פאנר כאו ישראב זאת המכה
הזב נלה יבאו מהנמס כמו ייבא דוד מאד ארד
אם ציוס ההוא במות עמא אנמר נולח אדו צאנן
ייאמרונו ציט שיהוא אמת והאמינו במיטה שיהוא
עבדו ולא יעשה פק חוה שיינוני את יעיר
מינמנו לשון הקדש לאמר לשון
עתיד חחת עבר עם מולת אזי אזי בנה יהושע
אזי ידע יהושע אזי יכה חז אל אזי יבדיל ונכה
בלשון יעמנואל מושגה לצדו חזר הטירה
ולמדה לישראל לשונכ כל אחד ואחד בה ואמי
הטיחה הזאת ליט וכמהו ניינו מיטה נזקטי שכל
כי המינוה מיטה לצדו אמרה נזקטי ישראל אמרוה
לכל יאמרו לאמר כל אחד ואחד ככה או צבל
דור נדוני כי וצנה וצנה הלאה גאנתו כי הסוד
שיש לו וצנה וצורה והרוב שמהוא גבור שניהם
המשלים בים כמו שלך חץ כי כמה כמו נושא
כנתי קנתי עמי אמר שלמה כי יש הפרטון
עמי בקח וצין עמי בשכר על כן אמר כי יוד עמי
נמדת נספח ועמנו עמי נמדת היה לי לשונע

כי חשב כי כחונה הוא ביום השלישי וישא אברהם
כמי שישן לפנות משמעו אל ידי ההפרש שע
ביניהם לאמר עמי נזמרתיה ולל אינו משפט
לפנות הקדש ולא לפנות משמעו אל ואין הפרש בין
עמי צקה וכן היו צעק. כי הגדילי פני לחם
חוקי נאמר ממונו כי חקך נחק צעך והנה צעיה
הזאת נהלת צעך צקה נכמהו יא צעך ישמח
מלך והנה סיחז המדבר צענו אל משרה
הכהן צענו כי יצ נזמרתיה קמוץ אמר כי
הוא כמו נזמרת כי אך אתן צנת לעיני קמוץ
כמו צנת והנה נחלת שפרה עלי כמו נחלת
יא מנת חלב נכוס קמוץ והוא סמוך נכדה
יס המלח יס כנת נאם ישיב לומר אלה זרות
הם יאמר לי שים זה עמהם עמי נזמרתיה
ולפי דעת שמלת עמי מושכת אחת בשם
הלפון נאלו הוא צתו עמי נזמרת עמי יה
והנעם צענו נשהזכיר למעלה סוס ורבו
לז הורה כי לא היה זה בצנת עמי רק עמי
והפארה עמי הוא השם לבדני וזהו אחד מה

שמונת העינים אשר שבעותי ושלשתם מגזרה
 אחת ובעבור כי מילת אלהי ידועה בלשון
 הינך להחליף היוד ביו בשם הנכבד ומילת
 אלהי ידועה ובעבור אותה הגזון נפתח והיוד
 הנעלם הפיכה וכי יע לו סוד אחר מדרך
 המספר ומציאנו זה השם הנכבד והוא טעמי
 נומרת אלהי ובעד פירשתי כי השם פעם
 הוא שם עינים ופעם הוא תאר זה אלהי תקיפי
 ואנוהו אנושי בהו בנוה נזה יעדת בעבור
 אחר זה אלהי אבי והטעם אברהם יינתר
 יעקב וארמוניהו שאמר גבורתו אלהי
 אינו מלחמה שיהוא מעמיד אנהבו הדברים
 כי והוא אינו מלחמה לאני ציהם נכבים
 כמנהו ופי איש כעצם הדברי הנה בכוכבים
 אינו לא נעדר נבחינה אינו אל עבד פניני
 נבמלאכים והאינו גבריאל והנה אינו מלחמה
 כמנו בעל מלחמה נכמו אינו אחונו
 אינו שבו אחונו אלהי שמו ידע עתה
 שמו כחו הקורא למי קיים ועל כה אלהי שמו

לכדו העושה ככה חוכמות שהיו כצדוק
ועמהם חילו ינה אותם כמו חץ שהוא ק
ובעבור שהזכיר חילו הזכיר ז' של שני שהיו
על כלם אמר יפת טיים סוף כמו קנה ומק
קמלו ונתנם בסוף כ' ימים וק' סוף מצדני
ולא מצדנות בעצמם ימים ול' שוועה אלו נמס
עיר כמו ים בנרת תהומות כפי נמו תהומות
הארץ כמו תצלעו ארץ ונצדק כפי נמו
דעות חלם כמו לא תעבורי דמינות מעמק
הגלים ימיני ים נאדרי נוסף כ' וד אכזר
נדדך ימיני ים לאמו פעמים כדדך כ' הנה
אמזך ים נעאו נהרות ים כ' פעמים אין
להם מספר ימי עשה ככה נשתדעץ אויב
ימיני נהנה נאדרי צנח הוא הנמס הנכד ימי
כ' הוא שגב אל הימין נצלוז ובעצמו נאונך
מהוא למעלה על כל גאה תוכל להרום
כל הקמים נאין לך ירך ל' נדול להדמם
דק חרונך לכדו הנעלה נאנלמו כקש לפע
דוח אש כ' החכמן נאנל חום דומה לאש וצדוק

כמו מנחת אפני כלו תעבד דמים נייצטו ויהנה
נער כמו מים כמו עימות חטים נמלים נהמים שמנהג
להיותם נמלים נורדים ניצנו כמו נד כמו קמונד
אחד כמו חומה קפאו כמו נקפאון כלב ים צאמוני
הים כמו הלב שהיא אחיע העק נעבד דחז הגר
אמ הוא פרעה ומלת המלואמו ל מנינום אמ
המלא מהם נפשי כדרך צי יצאו ונהנים דצק
עם אמלק שלל נאחוי אמ מוגל אשר מלאו לבו
נאחר כך אנויטם נעפת מוג נעק כי נעק נעק
דרוח נהנגדע אונתם יללו מוג מנינות נאחרי
אמרו כמו לקול יללו נעפת צמים אדירים דצק
עם יללו נאלו אמ יללו צמים אדירים נעפרד
נעפדת מוג עפר כי נמיני מתבות אם יונתו תחת
האכץ יחסר מהם דצק ידוע צענים ידועות
ולעולם העופרת תוסף מי צאלם הם מלאכי
מעלה הקדושים וצני אלים הכוכבים נעוד אפיש
זה צברטא תמצא נאדר צק דע הוא כסא נבוד
ונעים נורא תהלות כי כל המהללים יראים הם
להלל נמו כי מי ימחיע כל תהלתו זהם מייצים

להלל שמו כי הוא לבדו עשה פלאי נגידת מהדו
הפלא כי שמך בעלינו ומשם נגידת ימיך ובלעה
האנין שהוא למונה מכל המפלים את האנין והנה
בדרך מושל ע' צדק אחד הגיעה ימיך שהיא למעלה
משמי הגמים אל תחת הים ונעם ימיך כחך
נחית אמ' לשון עזר תחת עתיד כמשפט הנצואו
ונעם בחסדך צעמודי הענן והאש כי הוא המעלה
אותם אונה רחוק לאמר נחם עד עתה נהלת כחו
אתה הלה לאני צעמך ולא צעמם אל נה קדשך
הוא הר סיני משם שכן הכבוד שכן נתן וצא אתם
אל שמועני עהם מדי צנתיהם ופ' עזכו עליהם
חיל אחו' כי יושבי פלשת לאות על זה אצל
מואב צ' נד כחו ע' ע' כי הנצרים כדמותן
ביצאן והנה פלשת יאדום נמואב לא נלחמו עם
ישראל צמדבר נמ' צעבור השמוענה כדך
ונשמעני מם לצ' נני תפל עליהם ש' אל אדום
נמואב א' ע' שהזכיר למעלה כנעני וכמהו
צעמוד ע' ידבר אליהם כאמר פ' מותנו ניטם
דמי מלחמה צמלום ש' אל צ' לבדו אחד

אבי מלך ואת אנשתי שש וילדו אל אנשתי ואל אחותי
וכלזה עד יעצבי עמך יי' שעצבנו עליהם לפני צאם
אל ארץ כנען ויאמר עד יעברו מעמים כי סבבוהו
שעבדו מעמים ימים רבים קניתם נא היו עצדים למינים
וקניתם להיותם לך לעבדים רציאמוי התלה
שיעמדו עם הדבה כדרך צהר מרום ימאל
אנשתינו צהר כמו ההר הנוב הזה נאורמו להר
המוריה עלכן אתמי מוכן לשיצתך פי ונענים
פעלת כי החקום הנזכר הוא כנגד מקום מהעליון
כי מקומות הארץ משתנים כנגד הכוכב העומד
על פאנעם ומכמי המזלות יצינוזה ומלת מקדש
כמו הנצבת מנהרנו כי הדגש בעית נוסס
פגשנת קום מקדש ובעבור נאהיה בקום שצא
נענמה הדלת פמונה כל המקרא כי אין דגש
אתמי נצא נע חניץ מוג שנתים כי צד הזכרתי
דקדוקו והנה כוננו אפיך כדמו פעלת לומר
הטעם כחול אדני כאמר אנה צית המקדש
או פנאה מלכותו צאריך ומלת לעולם ועד
דרך קינדה כי הוא כחז לעולם ועד עולם נאלתתמה

בעבור מלכת על שאינה מחווכה כי הנה כתיב שונם
עד וקדוש נאמו ומוצאנו לשון הקדוש שהינד
התגועה באות הצא אחר וני מתחווהו כמו שור
אנוכמו אנני ובעבור זה נכתב ועד יחס
אמרנו ואכל מכל הנחש הנאיני ואכל על כן
אמרנו לעולם ועד כי דאסום לפי דעת כי גם
זה המנוק מהנאיכה להזכיר הפלא נהיה בתוך
פלא באמר פיננתי ונחלת עליהם נגדה אל סום
פנינה צרכנו גם פנינה עמהם כי כן כתב אמר
איןב שהוא פנינה נאמרו תבלעמו אכין וכתב מפיו
ונער פנינה וחילו בים סוף ייסע לפי דעת כי
עמוד הענן נהיה לפניהם ציאהם
חמישים ועמוד האנז ככה ללבת ומוס ולילה
ואחר שטבע פנינה וחילו ואין להם פחד לא סעו
צילה ונהיה לא תמיצ צפנינה צהעלונתך שצילה
נסעו ועדה הסיעם מנשה על פי הנשם ואינם
דק נאמה מוסעות עד הר סיני והם פחותים
מאד צעים ינם והאנז נגנצ לאקר ולא לחומי שאין
לו אהל וכל לעמוד באנז ולא יוקון נבצאם אנל

מדבר סיני עמדו כלם אלהים פכות כי שם עמדו כח
טובה ומטה הודיעם כי שם יתעבדו עד שישיטה
המיטב כן ע בעבור זה הווי'אנו ע'י' שנים ממי'רים
כאשר אפרש ולהיות זכר לאלה הסוכות שיעשו
היה חג הסוכות כי הכתוב אומ' כי בסכות הושב
א'י' ואך יעשו בעינים כי הסכות אינם דומים
לעניים ועוד אפרש למה חג הסכות נחמד
המצ'י' וכאשר נעשה המטבן הוריד השם
עין עלינו כי כן רת' ואש תהיה לילה צו' וצנסוע
העין יסעו צ' ימאל ובעבור זה רת' ואש תהיה
נעמוד עין אתה הולך לפני יומם ונעמוד אנש
לילה והנה צ' עמודים הם שמתחלפים עד
המטבן ואם קבלה הוא שז' עיני כבוד היו נעם
סדרתינו ונסמוך על הקבלה יצאו מדבר
שור' הוא מדבר איתם בעי'מו' אנכי שתי'
הרים היו במדבר שנקראו כן אניש להכ צ'
שמות והעד שאח' ילכו שלטת ימים צמדני
הוא מדבר שור' על כן הודיעו לכתוב הש'ת
במדבר יצאו מרתה ורת' ניסעו מים סוף

כמו ניסע מנחה א' מים סוף נילכנו דרך טולשת
מים צמד צב איתם ניתנו צמחה ניצאנו על כן
כרא שמה הקורא מורה כמו אנו אלה אלה
ללנו ילוננו צמן נשעל כמו ניכוננו מן נכוננו ✓
מה פעלים השניים או עלומי העין יאלו היה
מפעלי הפנן היה על משק לויגשו יייעק' מה
העין לא דענו מה היה רק צב פלא הוא כ'
לאנו המים המים דרך פואה היה נוכח הוא
מה נאמרו קדמונינו שם נס לנו חק ליטוראל
שיסד אותם ולמדס' וטעם נסס נסהו על דרך
כ' מנסה י' לדעת היטכס אנהבים ורכר'
ניענד יידיע' ולימען נסותך להיטיבך להיטיב
הסובלים נלא הלינו על מנחה אם נעמעת נעמ
כצד הזכרתי כי כל נעמועה נאחכיה לחוד
או צ' תימן פרוטנו לנעמוע הדבר רק נעם
הדבר והנה זאת הנעמיעה שיצין מה שינוה
לעשות הגוד' והיטכ' צעיטו העננה אלה
מינוה עננה והצונת להיפונתו מינוה לא
תעננה להתנוט מה הם נעמורה כלחקיו

שלא יעצר עליהם כחיו ולא תלכו בחקות הגוי
וחקות העם שלא יעשו כמעשיהם וטעם
כל החולה כי יש לזכור כי בעיניך רצית החולה
והמכות ששמותי במצרים שעבור שמרדו
כי אתה אם תשמור חקי תמלט שלא אעשה
לך כאשר עשית להם ועוד אני אהיה רפוא
לכל מחלה שגזרת להינתה על הארץ ואין לך
דרך להוציא כאשר רצית המים החיים שאין
יכלה בדומים להם והנה דבר זה הסך
המכה הראשונה כי היא היו מתנקים והנה
העם יעשה דבר והפכו על כן יש לך להשמור
שלא תמרדו ולא הוצאתו כי הלא יעצ לך
ויצאו אמו הגאון נצבעים מיני המדעים
ואחרים הוסיפו לכל טובע וטובע ואמו אחרים
לכל איש ואיש ואין יעריך לדברים אלו כי העיניו
שהיו יצו ופע המורים לא נבראו עתה שעבור
יש ראל ואין זה זמן שיטול המורים ולפי דעת
כי יש ראל לא ישבו המורה רק אנס אחד ודאילים
התעבבו במולכים על כן אמר הכתוב ויהיו שם

על המים על כן אמר צפסוק הצא אחריו כי
צנוני יום לחדש השנה נסעו מאילם והנה צנו
יום חנו בד' מקומות ואלה הם מדבר סיני ודפקה
ואלוט ורפידים כי תחלה החדש השלישי צאו
מדבר סיני והזכיר התמרים להודיע כי החיים
היו מתוקים הפך חיי מרה כי התמרים לא
ימליחו צאריך נאמי מיה מרנס ויסעו אמר
הצאון נעים להזכיר צנס חמנה עטמר יום
לחדש השנה להודיע כי יום ה' בנצווע ימאנ
ישראל ממעריס והנה יום נאנ חדש נימן
היה יום חמושי ואייר יום נטני בעבת והנה
ציום בעבת צאו אל מדבר סיני ושהר עמו בחנותם
ואמר להם מנעה כי בערב האכלו צעור וצבוק
ידד המין והנה ראני להיותו יום נאנצון בעצור
והיה ציום הטוני כי הוא יום נטני לרדוד
המין ומה נאמו הצאון נקבלנו בעצור קבלה
לא בעצור פירוטנו כי חיי הגיד לו נאמחדת
צנאם אל מדבר סיני ידד המין אולי עמדו נאם
ד' מים אני ותר והחל המין לרדת ציום נאנצון

כי מינס דדהג נחל לספורי טיל האורחות סומנין
עלי ישראל במספר הזה והנה העולים קראו
שמות ימי השבוע על שמות החמשה ימים
שבת לאכן ובלשון ערב קראו חמשה ימים על
דרך המספר ויום שמי על דרך חבורם כי הוא
להם היום הנכבד בשבוע ויום שבת קראו אנתו
מדת כי העיין והשמך מתחלפים צרתם ואלה
מישראל למדו כי הנה אנשי הודו נאנים מודים
במעשה בראשית תחלת ימי השבוע להם יום וציעי
בעבר כי נוכב היום הוא נוכב חמה ויש לו נשלטון
עליהם כפי דצריהם וילוננו במי מרה הלנו ער
מישה לבדו כי הוא לבדו הסינים וכל ישראל
לא התרעמו רק קצתם עלכן כת על מעשה
ועתה צמדכ סין וילוננו כל עדת צי על מעשה
ואהרין כי שניהם הויציאנו נצמרה התרעמו
על המים ועתה מתרעמים על הצמר והלחם
שצבר אכלו כנב מקניהם נקח לצכמוהו לא
מיצאו להם לקנות טאם צינקר כי ליום היה להם
מיום יאנתם ניאמך קומעניך כדמות מיגר

היגוד מן הנשמים ומלת להם מאכל המצא על
הלחם כממשמעו גם על הצמד כמולחם אשה
גם על המכי נשחיתה עין בלחמה ונעם אנחנו
נשיצנך אלי בכלים ופי מענה שני העומר
לאחד כי כן כתי נאמר ונעם כי הוציא אתם
הא צעב הינס הזה נהב למחרתו צדק והיה
לאוי נשיהיה ערב וצדק נידעתם נשינו דבק
וצדק נראיתם את כבוד כי צינס צעמו יראה
הכבוד לאמר פרע וצדק פירשתינו צעמו
את הלונותיכם דבק עם נראיתם את כבוד
פיכאה בענן ונחנו מזה צדינו ולא עשינו דק
מזה נשינו נאלץ ונחנו חם ונאמר עתה פירש
להם האותות קרבו לפני אל המדבר ויהי
התברר כי בעת שדבר להם קרבו צא הענן ונראה
בו הכבוד נידבר וראו כי משה הלך אל הכבוד
ודבר עמו שמעתי מלת תלונות זר לדגשות
הנון וזאת הנבואה שנויה כי כד הזכירה
משה בתת לם צעב צמד לאכל דק נשנית
צעבור ינראל שראו הכבוד ומלת בין הערבים

כמו צרכי כאלו פירשתי ומזה המסוק התגדר
פירשתי צמלת וצקר וואיתם כי הנה כתג צין העינים
מאכלו צפאר וצצקר ללחם ויהי צמוק הינס צעימו
והעל העלוי עלתה מופאת הינס יצבבת העלוי כמו
ונבלי נאמיר מוי יצביצ' כגעניס יכידה וצמוקוס אחר
כתוי וצרדת העל העלמה ירק צעס מוי נאמיר
כי המין הוא הנקרא צלעין פרס תרנצין וצלעין
ערב מוי וצלעין לעזמוא כי קונציות רבות יעמדו
עלינו הא כי אינו ינרד הינס צמדבר סיני כי ההר
ידוע נאני באיתנו זה הדומה למין צמלכנת אלגסיר
והוא ינרד צעסן נאיר לא צמדעיס אחרים ונעוד
אם תנאמו לעמוא לא יחס ונעוד כי צלילה לא
יצאנע ונעוד כי אינו חזק נאין יצריך נעידוכו
אדם צמדוכה יעיעשה ממונו עונות ונעוד
כי צינס הנאני היה ינרד ממונה צעבת ונעוד
כי ינרד לכל מקום נעידוכו ונעוד כי עבר עמו
הירדן ולא נצבת עד חיי נסן על דרך הפשט
והעל הגעס נאנפסקה כמואז חללת יצושי עליה
כי הגעס מנה חללת יצושי נסתלק מעלי ונפסק

וכמהו אל תעלטי ונהגל היה יורד בתחלה למהר
 הארץ ובהסתלק הטל יורק וכן כהני וברדת
 הגל על המחנה לילה ירד החץ עליו דרך
 מחספס כמו עגל ואין לו חבר והאמץ שיהוא
 מחשפס הלבן שיהוא בשני אינו נבון כי מחשפס
 הלטון שיכפלו הכא והנן כמו מיפית או העין
 והלמד כמו ירק רק או הלמד לצדה כמו סגדי
 רק העין לצדו לא מיצאנו כי אם בעלומי ההא כמו
 הגג כי אחר שחסר ההא נראה הגמל בלמד
 פעל עלכן כפלוהו רק צאותיות נראות לא מיצאנו
 העין כפול יצאו אמר לשלמה בלשון יטמעה
 תרגמה הוא מן הוא והמגד לו נכה לא דבר
 נבון כי תרגמה הוא בלשון יטמעה אל מה הוא רק
 מן תרגמי הוא יצאנו בלשון יטמעה רק על
 אדם אז משה הכהן ידענו כי אין מוקדם ומאוחר
 כי פי מן הוא מוצאנו מנה את האכלכם ויאמר
 משה אליהם כמו ונבר אחי משה אליהם וכמהו
 כבים וצפרני הזאת ניכס תולעים ויצאנו ונבר
 באש וכן כתב ולא הצאנו נראה לא היתה בני

בהירה

ואחר הכתו למחוד דבי מנצה צעבור פיהוא צדיק
להצדיק לוח זה הדצר אטור יונה א זה צדיק
המצדא כי עמר לזולת להי טהוא גדול צעט
ולוקטגיס כפי אכלס ניעטנו על דרך הפעטג כי המוצה
והמחעיט לפי מספר נפשות אהלנו וקדמונינו
אמרנו כי היה דבר פלא וימלדו צעמור מיצא כל
אחד לפי מה נעטעי ניאמר הגנים פלא ונתינו
לאכלו מחר רק יצמח צעס כי מחר ידדי כי אין
מיצנה עלינו לאכלו כלו רק אם נמצאר לו פלא כול
לאכלו ונליכנו מחוץ לאהלנו נלא מלת אנטיס
צבקה עס נלא טמוני כי אנטיס מעטגיס הינו אה
מרינוס נידס חג רמה נילקנת טעס נחס הטומט
ונחס נחס הינס כי הנמנט לא חס ונחס מצנ
נפעל ממעלי הכפלי ניהי ירד מין ונהר מין המנה
כאמר יצרני נמצאל לקנו מננה כי מננה יונה
להם לעשות ככה והם לא ידעו למה והעד טהנת
אמי לקנו לחס מננה נלא מיצאו וצאו הנטיגיס
והגדו למננה כי נמצאל טענו כאמר ינס ונמצאו
מה יעטנו כי למה יונה ללקט מננה נאך ונלו

לאכלו ניאמר כדר אחי לי הנמס כי אפס חיי צים
למצות מחר שלא תעשו מלאכה אפי' אוכל נפע
כי מחר הוא יום מצבת לים כי זה הינוס סמך לעוס
בעבור שמצבת מנל מלאכה ציוס העציעי וכה
בענת הנמנה ונצבתה הארץ מצבת לים ומלת
מצבת צדק דוק קטנה היא ונה על משקל גנב
כי תינו בעבת סימן לעצין נקטה והעד שבת
היא לים ומלת מצבת כמו מצבתה ונכדי
דקדוק המלה היתה ראיה להיות מצבת
על מלת דקת ונאמר חסרו התינו האחד פתחו
הצית להורגת על עצין נקבה כמו מונחת
פגפגי זה הוא מונחת ונאמר חסרו התינו ✓
מלת מונחת פתחו הרי נע מהורגת על עצין
נקבה נאמר מונחת את המעך ונכה את
אמר הבגלני והנה מה עמר האחד כל זה
ונשלו הכל דרזונס ואכלו מה נמי סמך לרס
ואת כל העדף והנחווהו עד הצקו נאמר לרס מה
העשו והנה לא הודיעם כלל ארד מן יום מציעי
כך צקר הודיעם זה הסודי באנו רבים חסדי

אמונה הטוב שיש בעצירת זה השנה ואחריו חייב
אדם לשמור יום השבת וחלילה שלא אחרי כן משה
אמו טענת היום ליום ולא חלילה שיעברו גם אמו
מחר ושישנו ניהי ערב ניהי צק כרמונס כי יום
ראשון לא השלים עוד צק יום שני ולא דבר
נכונה כי משה לא דבר לישראל רק יגד מנהג
ראשון הזכרתי לך כי מנהג ארץ ערבים אינו כמות
ארץ ישראל וישוועאל בדשארנס ומשדושים ופענים
כאין מנהג שייאפה אדם או ישאל צק יום נכונה
בלילה גם צום ולא לעשות מזלחה על כל אדם
משהו ועתה נאם לבך להצין נשטנת המופתים
ניהי ערב ניהי צק אשיר הזכרתי כי הנהגו אומ
ויקרא אלהים לאור יום והנה מעשה זכות השמש
עוד ענו ולחשך הוא לילה מעשה שמש ועוד
המשמשי עוד זכרו והנה לילה השק יום כמו
שחשך השק אור אם כן איך נקרא מעשה ערב
שהיא ענינת השמש עוד צק יום מהל הוא
לילה והנה על אנה כהן לילה ליום שני מו
ודע כי יום שלשון הקדש ששדדנים הוא ראשון

401

הזכרתי

הזכרת כל זמן שאור השמש עומד על הצד נגד
כל מקום על כן נתי לילה ניס שלטה ימים ושלטה
כילות נ אלג היתה מידת יום כוללת לילה עמו
למה יזכר לילה יזה לא יתכ בר איה גמורה מוחמת
הדבר ששם יתיה דבר כולל צד צד יס שהאמר
המך שנגדו והדרך הנטת שמלת יום נופל
על זמן קרוב או רחוק כמו ציוס הכותי כל צכור
היום הזה ינס צמורה הנא אתה עוצר היום יאל
ארי אחרת כיום הזה גהיה ציוס ההוא ורצים
ככה והנה נתיח כל אלה הדברים ונצד ינס
התורה באמר אמרת כי שנותי נג אינן קבועות
צמהלך החמה והלונה נק צק ציעות כל
והנה מיאנו שאמל מצעת ימים תאכל מוצות
ופי כי זה המספר מארבעה עשר יום לחדש
בערב יעד יום האחד ועשרים לחדש בערב
וצתי מערב עד ערב השבתו מצותים ועוד
מי שאירע לוקר צלילה או ציוס כי כן כתי
מוקרה לילה והנה לא יטהר עד צא השמש
שהוא סוף היום הראשון ואם הוא צק יום

היה ראוי שידחץ בצק כיהם אומרי כי היו
והלילה נהוא אחרי יקרא יום הנה יהיה חיי
היום נהור וחיי נהוא נאמר יארע לנו כי חיי
הלילה חיי יום נעצר נהוא ים כן חיי יום הדא
נאלה דברי התולים וכבר פינצתי ניהא ענד ניהא
בקר במקומו ניהא עתה פירע מנה מה
יפנינו בעד המונח ננה להם סודו כי לא מניא
היום כי לא ירד נמנת ימים כן יהיה תמיד כל
ימי היותנו במדבר כאמר היה ענד עתה
נאלק נהא אנתו ננה ימים נדינס הנצביעי
לא ינד והוסף בו תוספת דיאור כמו נמני
הדעת ננד נרע לא תכל ממונו ניהא דינס השביעי
לרדת המין יאנו ללכ ננהא נהא עמדו דברי
מנה ניהא ניהא ננה כל ננהא ננהא
ננהא ליננהא ננהא ננהא ננהא על האנשים
ננהא ננהא ננהא ננהא ננהא ננהא
להם ננהא ננהא ננהא ננהא ננהא
ננהא ננהא ננהא ננהא ננהא ננהא
ננהא ננהא ננהא ננהא ננהא ננהא
ננהא ננהא ננהא ננהא ננהא ננהא

מנדנת צדדני הנשמות לא יצונום רק המושגי
על כן כל המצוה היא נשתיס ראו הטעם דאנוזה
המופת שנתן לכם הנשם שמתברר לכם שהוא מצוה
שמתצתו לאשר מצבת צמיענה צראנטיה על
כן הוא נתן לכם שירד המין כפלים ממונהג צנל
יום י שבואינש תחתיו צאהלו נפיה זה אל יצא אינש
מחוקומו ללקט המין באשר עושנו אנשים שיצאו
ימצתו ספר הכתו הנשים שולא יצא אדם ללקט
צמצת מהיום ההוא והלאה ויקראו אלה הזנו
למעלה הנשים שנועשו צמין ושצניתה לספר
שצחו יא כזרעג כסצרתה ונקרא צלשון
ערצ כצור יא חרדל ואנכי לא ידעתי כי אין
לגחצר צמקרא כק צדצר המין כינפיתת צדצנש
ואם יבונשל טעמו כלטד השמין אלו השנים
מינעמיס אצרגו הכתו יאמור זו הפרטה
ראניה היתה ליכתב אחר שנועשה מהמעט כן
נכתבה צמקום הזה לספר זה הנשם שצמור
המין לדורות והנה מינשה אמר כן ליטוראל על
כן אח אשר האכלתי אתכם יניצנת כלי נחשת

אונחשת ואין לחולה האת חצי וטעם לפני
בעצור הכבוד שיהא על הכרובים כאשר הנה
פי לפני לפני העדות נאהוא ארנן ונקרא ארנן
העדות בעצור לוחות הכרית נאהיו טעם וצני
זה הנס היה גדול מכל הנסים טענעטו עליך
מינה כי נסים רבים היו בזמן ועמדו מן טונה
ולא כל הנסים האחרים וטעם אל אכץ נוטבת
כי צמדבר לא עבר איש והנה אונלים התצואה
שמייצאו על כן הוירכך לאמר את המין אכלו עד
צאם אל קינה אכין כנעין כי המין נמשך עמהם
עד הגלגל שיהוא קינה אכין כנעין והנה התצואה
חדשה נומהם אמ טבת המין והעמיר הזכיר
זאת המדה עמיר לעגלת היה כב לשונצע ויסעו
אחו הכתו דרך קיצרה לומ למסעיהם כי מומצו
סין נסעני אל דפיה ומשם נסעו לאלוטו ומאוש
לכפידים וטעם על פי ג' ציד מינה כאשר
הזכרתי וירב העם ולא כלה עם כאשר הזכיר
צדדי המין כי נורטים כחות היו האחת אין לה
מגיס לשהתורה והיא העונשה מוכיבה עם מינה

והנציית יטו לה מים עוהצאה מאלוטץ והיא
הדויעה לנסות הנמס אם יתן מים כאטו יפרט
תנו לנו מים למעשה ואהרן מדברי ואין ינכך
להזכיר אהרן כי נבר פירשתי כי מעשה לא דבר
עם צפי יטאל רק על ידי אהרן והנה הנציב
למוריצים עמו מות תריבון עמדי ינעק כלנואל
המים ואח למנסים מה תנסון אתי וימחא
כאטו התחזק עליהם היצמא התרעמו על
מיטה כי הרענהם להויראם מומיציים יימעק
דבר הכתו דרך מיטל כי לוצי מוריבנה עטו עמי
ומתרעמים עלי ואלו היה צהם יכולת היו סוקלי
אותי ייאמור יא צעבור עמא ענד מעט
וסקלוני אח לו הנמס ענד לפט העם המוריצים
עמוס והודיעם מי מים רבן להם עתה וקד
מזוקניהם ומעטך אטור הכיתבנו ציבור הנני
הטעם כי המיציאני והטעם כתי וגבונתי והטת
ציבור עמאנו בו מים פאתו דרך קימה עמא
הזכיר ותנמת העדה נעעירם יקלא מיטה
או הקורא חסה ומוריצה צעבור העמים הדברי

ומיטעמט לטענין הקדנע כאנטער זיכער צד צדיים יחל
לענלם מיה שני טעהנא הקדנע כמו ואתן לי יחד את
יעקב ואת עשיו ואחר כך ואתן לעשיו ונכה הזכר
תחנה חסיה ואחר כך מניצה וטעב לפרט המניצה
על כפי צני יטראל עס מיטה ועל נסותס אתי ונהנה
מיכט המסה היטיטי צקדננו טייטעה כל ירכנו
ניאת הנת העני הכעיסה הנס יותר מהראשונה
על כן נתי לאתנסו כאטור נסיתס צמסה יעדא
עמולק זה יהושע הנאנין הנטיא
טיטמע צן עמי הוד טהיה צעל דוג
אפריס וקראו עתה יהושע צעס טיקראו מיטה
בדבר החיגלים צחר לנו דרך הלטון לומר ככה
לך צחר לנו טכולנו בזה אנטים אדועים צעלי
צבונה יצא הלחם מחר מימחנה יטראל להלחם
צעמולק ואנכי נעב על דאנע הגבעה טהנא חונב
וקנטה האלהים צידי טאריס צנידי להתפלל
יעניש הזכר אהרן וחנר צעבנר יערך לפרט המכנ
צידיני והיה יא כי הרמת ידו כאטור עוטה צמלחמה
מי טוכידו הנס אלו היה כן היה מדיס אחנו

אהרן אנהור' אני עמי דוהו צמקוס גצוה צהר
שיבאה עומד' נהנכנן מה שאחרו קדמונינו
ידי' ידענו כי אין כח באדם להרים ידו יום שלם אפי
שעות מועטות והנה הזכיר ידי' משה כבדים
יותר מנאמר ידי' הזקנים על כן לא היה יכונן
להרים תמיד' ונעס להנעים אכן תחתיו שלא
היה יכול לעמוד ושיגציה המקומות' ואהרן
והור עמדו ואמ' הכת כבדים צלענן זכרים
נככה מזה אחד ומזה אחר וכמהו והנה יד
שלוחה אלי' והנה בני מנצלת ספר' יהי ידי' ו
אמונה כל אחד מידי' כמו צנות צעדה עלי' ו
שור' עומדת בתוקף ואמונה והוא טס דבר
יא מיני יהי אומץ כאנו אומנים הם שישיאו
ידי' אין הפכש צין יחלש וכן יחלש באשר
הוא יעדה ניגרים' ידי' עקב ותוד נדר דק זאת
הג' כמות שפעם יוצאה ופעם עומדת אד'
יהיה כמו נצד' חנות יחלש וכבר חלש
ותרים בדרך ידים תולעים ויצאנו על כן הזכיר גבי
בעל גבורה' כתב זאת זכרון צמפ' הנודע והוא

ספר מלחמות א' ואיננו אתנו דאננו אין לנו
ספר היטור ומדרש עדו ודצרי הימים למלכ
יטוראל וספרי שלמה וטעם נעים צאני יהושע
כי הטם יפני כי עתיד להלחם עם מלכ כנען
וטעם כי מחה אמחה צעבור טהנעים הטם
כי אלופי אדום נבהלו מחחדו צעבור האמתות
טענעה הטם צמיערים צים ונכה מואב ופלמט
והנה זה עמלק שמע בצורת הטם צעבור עמו
יטוראל והנה צא מחקנס רחוק להלחם עם יטוראל
ולא מחד מהטם נכן כתי ולא אכלהים יוא כי
עמלק היה טם המלך צעבור טאמ הכת ארד
עמלק או עם אחר התחבר עמו יצן מוצר
בחורב מוצח מונשך אחר עמו וכן הוא מוצר
א' נפי יאמר כי יד כמו כי אטא אל טמם
ידי והטעם כי הטם טס ידו על כסאו נאנת היא
טצנעה ור יטוניה אמי כי יד חזקה תהיה ליטע
עליה צדאטונה פאטור נאמי צטלמה על כסא
יטוראל גם על כסא א' יזהטעם אל טאול
והנה

נאם אצדס אסיר תקוה אשר כתח עני יתרו

עדי הלך תני לצו נאכל הנדוד יתרו

וזאת פי צפרשת תחלתה דברי יתרו

נישמע יתרו הזכיר למעלה דבר עמלק

כי לפידים צא והיתה ראיה

פרש בחדשו הנצליטי להיותה כתובה אחר דבר

עמלק כי עשם כתי ניסעו מותידים ניצאו מדבר

פיני אם כן למה נכנסו דברי יתרו בין שתי הפרשיו

והגאון כי יתרו צא אל מדבר סיני לפני חתן תורה

ולפי דעתי לא צא רק בשנה השנית אחר שהוקם

המעצב כי נת צפרשו עולה מזדחיס לאלהים

ולא הזכיר שצנה מזבח חדש וניוד כתי והודעתי

את חוקי האלהים ואת תגרותיו והנה זאה אחר

דעתן תגרה והעד הנאמן על דברי כי כתי אר

המודבר אטור הוא חנה שם הר האלהים ניאמר

מנזה לחובב שהוא יתרו נאמר פירשתי בואלה

שמות כי חתן מנזה אינו שוב אל רעואל הקרוב

אליו כי אם לחובב כי כן כתו מצני חובב חתן מנזה

ומנזה אמלו כי על כן ידעת חנונתינו צמד

וידענו כי ישראל עמדו במדבר סיני כמו שנה
אחת והנה דברי משה יוכיחו שאמל צפרע
אלה הדברים שאמל יי אהינו דבר אינו צחונב
לאמר רצ לכם שבת צה פנו וסעו והנה זה
הזמן קרוב למסעם והוא אומל ואמר אליכם
בעת ההיא לא אוכל לבדי שאת אתכם פה שם
הרבה אתכם ונעם להזכיר זה לכם פה שם אמל
ליעקב הנג מפדך והרביתיך ונתתי את הארץ
למדין ואמר ירצה או אתנה לו ואמל יי הרבה
אותכם והגעזמן שותדנו ובעבור היותכם רצים
היותכם רצים לא ינתי שאת אתכם לבדי והוינתי
לתת לכם שכי אלפים ושכי מאות נזו היתה עינת
יתרו שנתן לו ממחרת צאו למדבר סיני על כן אמל
משה ליתרו נוסעים אנחנו והוא השיב לא אלך
פ אל ארצי ואל מולדתי אלך נזהו וישלח משה
אל חתנו וילך לו אל ארצו ונתתה אמר ש למיה
נכנסה מרש יתרו צמקום הזה צעבור שזה זכיר
למעלה מיה שיעשה עמלק לישראל הזכיר
כנגדה מוצה שיעשה יתרו לישראל וכתל ויחד יתרו

על הטובה ונתן להם העצה הנכונה למישר
נלישראל ומיטה אהל לו והיית לעינים הטעם
שיתאיר עיניהם וישאנו אהל ואתה עשית חסד
עם כל בני ישראל ובעצור שיהוא כתי למעלה עלתא
לפי צעמלק שישאנו אהל חיים להלחם צו נאשר
ינתהעם להם הזכיר דבר יתרו כי אם היונים וע
עמלק שזכרו ישראל חסד אביהם שלא יגעו
צירעו ונהנה ראינו הרובים שהם צו יתרו עם
צו ישראל בירושתם נבמי הוא יונדב בן רב
יש פרט אחרת שדומה לזו אשר עשאלהים
השם שהיה נודע בעולם לפני בא מיטה שהגל
מודים צו נלישראל עמו עם יי או עם מיטה
ניתכן היות הלמד צעצור מיטה ישאנו והטעם
על המכות וטציעת פרעה כי הויציא יי השם
שנודע על ידי מיטה כי על ידי האותות יציאו
יקח אהל הכתו אמת מיטה ולא אהל צתו צעצור
כי מיטה נכבד מאביה יא כי טעם שלותיה
אחר שנתן לה רשות במלון ללכת לצפת אביה
צמוצו לצדו אל אבי מיריס יא אחר ששלחה

דורכות אליו כמו שלוחים לבתו ואת שני דע כי
אנשי לשון הקדש שומרים הפעלים צמתנות
כנהצנים ואינם חוששים לשמור שומות ציאים
על בן אל תתמה שאמר גשם כי הנה קין בעבור
קניתי ואינו נכון צדק דוק וקשה מזה נח מורה
יחמנו ופעם יהפכו השם כמו חוששים הוא שוחם
נשקא יעבץ בעבור שילדהו אמו בעיניו אנו
יחסרו אות מימינו כמו מעכה הוא מיכה
ונהפך זה יוב הוא ישוב ודבי כי בן שמואל
מגן שאתיו והישר בעיני כי השורק חלם כמו
תוחו תגח נימס ננן והנה שמואל שמואל אל וקראתו
אמו צעם אל כי הוא נתנו לה כאשר שאלה נח
תתמה איד יקרא שם אדם שמואל כי הנה יגודי
שדי ודבים ככה ולפי דעתי כי שם הרמזה שצנה
מעשה יי נשי כמו כן וכנה שם המשיח יי אדקנו
והוא ארץ כי השם דבק עם מעלת יקראו ושם
המשיח הוא אדקנו והנה הוא מעשה בכל העמים
ששם טרחא צמלת יקראו כי הפך גדולי
בין יקרא שם יי הכהן שיהטרחא צמלת יקרא

וצן ניקרא שם א הכת נספר משה נאמר
 אמרש צמקומור' ויש מונה לטון הקדש לאמר
 פעמים ככה כמו שם האחר צוגין ושם האחר
 סנה' ותחסר מלת אמר אחר כי אהי אפ כי
 המלה שצה למעלה כי אמר גי הייתי כמו כ
 הכיני אהיסי וכדי פירשתי למע קרא שם הקטן
 אליעזר' נמצא הזכיר הכת דרך המוסר צבואו
 אלמשה כי יתרו הלך צבא שונה ואחריו צב
 משה ואחר כן האטה כמעט אטד הוא
 חנה שם כי אהיסי רצם חנה שם' נאמר וכדי אמר
 אל משה לפני צואו על ידי שליח' או צארה
 כתובה אני חתוך יהיו נא שתך שהיא העיקר
 ושני צניה עמה' נמצא משה לקראת חרדנו
 בעבור כבוד חכמתו ולא לכבוד אשתו וצנו
 כי אין מונה לאדם נכבד לינאת לקראת אשתו
 וצנו' נישתחום דקדוק קשה ידענו כי שרשו
 מצעלי ההא צאחרונה והנה נישתחוו גפ אשתחוק
 הו' צמקום הא כנז' שכלו הייתי ממנו לא שלות
 והנה נאמר אמרו לטון יחיד נישתחו היה

צמקומור

שגרו

ראוי להיותו ויטותחזה כי הכתו מצנין התפעל כמו
והאיש מעזאזה כי משמע אותיות השנים אם
היה אחד מהם פא הכועל היה האות לפני הו' ו
התפעל והנה צעבור שהחליפו ההא בוו צמלת
ויטותחו הניחו הוו הראשון שאינו סימן לשון
דבס נחת הא הנרטי והעלימו ואמרו ויטותחו
צעבור היות הנו צסוק המכה סימן לשון דבס פאשו
הוא נעלם כמו למח תתראו הנה היה נרא
מלת ויטותחו שהיא סימן לשון דבס על כן
הוצרכו להיות המלה מלעיל להפניש צינה
נבין מנהגה שלשון דבס ולפי הסברא כי הוימא
הוא המטותחזה או זה אל זה וקראו הכת לרעהו
צעבור גדל מעלהו בחמה ויצאו האהלה
שהוא ידוע שהיא אהל משה ויספר זה
הכסוק יורה כי פי למטה ולעור צעבור
התגאה מן ננלאו מצרים והתו נוסף והטעם
יורה שגלגלה אדם למצלה או להגדה והטעם
על נדיפת פרעה אחיהם וציאת עמלק ורעב
הקהל וצמיאנו ומכלס הינילס הטס ויהר

מגן חסדוהי והיה פאני להינתנו על משקל ויפת
צמחד וישב ממנו רק נפתח החית בעבור
שהוא מן הגנין ונשאר הדלת דגוש באשור
היה ולא אדע בכל המקרא אנת דגוש צפון
המלה רק אם היה בגז כפת שיתחברו לשון
צפון כמו ויך וישת וישב רק עם אחר
המלכים לא מיצאנוהו דגוש רק עם פתח והם
בני יתד יתרו אל יתד צמי ויאמר יתרו
בנוך שיש לצד לדקדוק זאת המלה ודע
כי לא יצא פעול רק מהפעלים היוצאים ואם
מיצאת אותו שהוא על משקל פעול הסתגל
אם מיצאת לו פועל שהוא יוצא הוא צאנמת
פעול ואם לא היה כן הוא תאר וככה אם היה
על משקל פועל ואין לו פעול מהצטן צעממו
וממעם הג' ופ' הוא תאר וצמנו פועל כלל כמו
שמור הפועל הוא שמור והפעול הוא שמור
לבעליו מיצאנו הלך עומד יוצא וכלל הוא
הפעלים כי הם על דעות שונות ובעבור
שהג' מהפעלים הנוצרים כי לא יאמר ממנו

הלך עמוד יצוא והנה אין לו פעול על כן אמרנו
כי הולך תאר הוא ואינו פועל מיצאו עינים
והוא יראה פעול כי הוא על משקל שמור וכאשר
חשנו זאת הלא מיצאו יכבו ויעצמו מהפעל
העומדים כי הנה היצוא מהצנין הנוסף
ויעיניהם היו מצדיו והנה לא נזכר לצמר עינים
על משקל שומר מענין עיניהם דק מענין
אחר עינים עיניו והנה מיצאו מלת צדוך שהיא
על משקל שמור והנה חשנו בכל המקרא
ולא מיצאו מן הענין צנין הקל נק מענין אחד
והוא יצדך על צדיו גם הוא פועל עומד לא
יצא מומו פעול כלל והנה מלת צדוך תאר כמו
עינים מצנין כל אי מנינום צדוך הוא תאר
מהצנין הדגש והיה הריש לאוי להדגש
בכל הן כמו צדך נבות על משקל כדו שכול
ולא צד נבונה כי כל תאר כן שכול ונבור
לא ישתנו לסור הדגש צמיכת זה היחיד
או כלשון רבים כמו ויהי נכני נבור אפנים
הוי נבונים והנה עומד כנצדו צדוך

צדוקים אתם לַיִם אֲשֶׁר הֵיטִיל אֶתְכֶם אֲחֵרֵי
לְמִשְׁהָ וּלְאֵהֲרֹן שֶׁהָיוּ שְׁלוּחֵי הַשָּׁמַיִם וְעַל יָדָם
צִדּוֹ הַמְּכֻזָּב לְפִרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל כֵּן אֵל מִיָּד
מִצְרַיִם וּמִיָּד פִּרְעֹה וְאַחַר כֵּן צִדְךָ הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר
הֵיטִיל אֶת הַשָּׁמַיִם מִתְחִלָּה מִצְרַיִם צְמִינְרַיִם וְנִים
עֲתָה פִּירְשִׁיתִי בְּפִרְשִׁי וְאֵלֶּה שְׁמֹעוֹת וְנִעַם כִּי
צִדְדִי כִּי צַעֲבוֹר דָּגֵי אֲשֶׁר זָדוּ הַמִּצְרַיִם עַל עַם
יִשְׂרָאֵל הֵנִי לְעַיִל אֲדַעֲתִי כִּי גְדוּלַי מִנֵּל הָאֱלֹהִים
יְיָ מִצְעֻמָּה דִּין עַל שֶׁהֵעִבִּידֵנִי צַפְרֹךְ וְכֵן כִּתְּבוּ
כִּי אֲדַעֲתִי כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם וְתַעֲשֶׂנִי לְךָ שֵׁם וְכֵן כִּתְּבוּ
כִּי אֲדַעֲתִי אֶת מִצְרַיִם וְאֶת לְהֵיטִיל לִי נִיִּקַּח עוֹלָה
וְנִבְחִים הֵם שְׁלֹמִים וְנִעַם לְאֵלִים כִּי עֲתָה יִהְיֶה
הַשָּׁמַיִם הַנִּבְבֵּד לְאֵלִים יִצְאֵ אֶהְרֹן וְכֵל זָקֵן יִשְׂרָאֵל
וְאֵין יִצְרָךְ לְהַזְכִּיר מִשְׁהָ כִּי נִאֲהָלוּ הוּא לְאֹכֵל לֶחֶם
וְשֹׁלְמִים וְנִעַם לְפִנֵּי הָאֱלֹהִים כִּי אֵהֵל מוֹעֵד הִיא
צְמוּדָה אֵהֵל מוֹעֵד יִהְיֶה מִמְחֻדָּת צֵא יִתְרוֹ וְיִשָּׁב
מִשְׁהָ בְּמִנְהַגֵּי דַעֲבֵי עֲקָר הָאֲמֹת הוּא כִּזְרוֹר
הַשָּׁמַיִם וְיִקְבֹּא צִבְרֵי בְעֵלּוֹת עֲמוּד הַשָּׁמַיִם
שִׁיחַל לְהֵאֲוֹת אֹרֶךְ צַעֲבִים וְזֶה הַצִּבְרֵי הוּא עַל

דרך המקרה וערב האמת צטקוע השמש גם
יקרא ערב על דרך מקרה ערבתו האור וכן אמר
דוד תורת השמש אסתון נאחדיו יצא ארס לעלה
ולעבודתו ערבי ערב על כן מערב עד ערב תמצתו
טעתי כס ראוי להיות מערב האמת עד ערב האמת
כך תכמי זל הופי פו מחול על הקדש ואמרו
יציאת יום שבת תהיה עד יצאת הכוכבים והנה
ראוי להכניס השבת מן התורה משתשקע
החמה וכל חכמי התולדות וכל חכמי המזלות
מוקדים כי צנול היום מרוע היות עולה השמש
כנגד שטח הארץ צבל המקום וזהו מעת יצאתו
עד צאתו ירא את כל אשר הוא עשה לעם שהוא
מעמידים מערב עד צקר ורצ שלמה אומ צעבור
שמישה יונצ נישראל ניתב טאין זה דרך מוסר
ואין ספק כי מעלת מישה גדולה לומר לו ככה
כי הנה אהרן שהיה גדול לכל ישראל גם היה גדול
צטטס ממנשה הוא אומ לו כי אדני וממר
עשה דרך הנכונה כי השופטו יונצ ובעלי הניצ
עומדים וכן כתו ועמדו שני האנשים ולא אמר

לוי מדוע רק בעבור נהיה יושב צמח שפט לצדו
ואין לו שופטים אחרים שיפודוהו יאלו מדינום כי
מלת מדוע שמו מלכם מזה צידך כי כל אחת
נתי מלות ונכה מדוע מה דעתך לעשותי
ויאמר הנשיב מישה אני אעשה צדדים הא כי
יצא אליהם לדרוש איס והטעים לדרוש תורתו
והב כי יהיה להם דבר צא אלי והנשיב על האחרון
תחלה ונשפתי צין איננו וצין דעהו והודעתי אהות
לדרוש ויאמר לא טובה דבר אשר אתה עשה
בעיני ונתן הטעים נבל תכלי מנג ועלהו לא יכל
דרך משל ומלת גם כמורה גם כנך ממך הדבר
עשהו מלה זכה על דרך לשמורהו כי לא מינאנו
הא נראית צג עשה איננו אתך לך עשה דע כי
מלת אלהים הוא תאר טאמר פירשתי רק בעבור
שידבר וזה הרצה יחשב זה שם תאר כאלו הוא
שם העצם אהים ינאנו צמונדי צראשית צרא
אים ונצם ככה על כן שמנהו קדמונו עם
הנמנות שאין טאנן לי מחק ונעם נהי אים
עמך מהנמס יעמדך אם עשית ככה ואמל לנו

צפון דבריו שיקח נשות מהנאם על העצה הזאת
וזהו נצוץ אים נאין ספק כי כן עשה ונעם היה
אתה לעם צעבור העם והנאת את הדברים אם הם
קשים ואלה הם הדברים שאמץ משה צתחלה כי
יהיה להם דבר צא אל ופרשה זה אחר כן את הזכר
הקשה יבאו איד' והזהרת הדרך השני שאמרת
שאתה חייב ללמוד ולהורות מספר כי גורר
גדול הוא להודיע על המעשה אשר יעשין ונעם
וזההרת אתהם להזהירם על מינות לא תעשה הקטונים
בלב שיהם העיקר כמו לאהבה הנאם ולדצקה בו
ולידוא מפניו ללכת אחיו ולמול ערלת הכב' ולא
אשנא אחיו ולא יקום ולא יגור וכן אמר משה צפון
ובלבבך לעשותו נכבים ככה ואת המעשה אשר
יעשין מינות עשה במעשה ונצם אינם מינות
עשה עומדות צעמים כי אם לזכר כמו השבת
והמועדים ופדין צבור ואתה הג' ניצית ותפלן
ותפלה ומינותה גם ששנת נכבים אחרים וצמקומם
אפרנס ואתה כבד הודעתך כי אנשי לשון
הקדש אינם עומדים המלוה כק הנעמים עכ

כן לא נחפזנו על חסר החולה באשר אפרש עוד
והנה הזכיר אנשי חיל עשי להם גזורה לסבור
הגרה ולא פחדו מהם והנה כנגד אנשי חיל אמר
משה והוא מספר זה הדבר עשו לכם אנשים
כמו צהר לבו אנשים כלם אנשים ואמר הכאי לים
שאלו להם אראה מאדם רק מה שם לצדו וכנגדם
אמר משה חכמים ונבונים כי לא תכן להיות יואי
השם כראוי רק מי שמהוא חכם ואמר תרו אנשי
אמת שונאי צדע שמהם נודעים ככה למראה עיני
אדם וכנגדם אמר משה וידועים יש לתמוה כי אם
פירשנו לו השמים כמשמעותם יהיה מספרם קרוב
משבעים אלף ותעשה לפים מזה נחוק מאד
להיות שמים רבים ככה והנה אמר צפנע ארץ
רבים שניה ועוד אין תכן להיות שמעית המחנה
לאנשי שבעים כי נק אמר ואקח את לאנשי שבעים
והמציאה להם כל אלה המדות הגובות הנכדות
והם יוצאי מצרים שלמדו מעשיהם וכתו במעשה
אריך מצרים אמר שבתם צה לא תעשו והנה
דור המדבר שלמדו משה ארבעים שנה במדבר

ולא היוצרכו לעשות אומות כי לחמם נתן
וחי מיהם נאמנים והחין מפקח הכך המינים שהדאון
שהיו רגלים לאכלם צמירים ומטה אמר להם צמנה
הארבעים ולא נתן כי לב לדעת והנה א
לתמוה אין נמיצא המספר הן שהיו כלם חכמים
ונצונים והנבון בעיני כי שרי אלפים הם שרי
שהתחת אדם אלק איש עבדיו או נעבדיו או שכיריו
אולי זה הם כאנשי השמנים והנה מספרם א
ונבוכי המאות רבים הם ונמרי חומנים כדרך וחומנים
אינן רבים לפענו ונמפנו את הדבר שלא ידעו
לשפטיהם השפטינו אתה ואם אתה לא ידעת
והצאת אתה את הדברים שהם אם ארד
הדבר יכלת עמוד נפה נמה כלשון שמעאל
אם תעשה זה הדבר ונתן לך השם נעות לעשותו
אז תוכג לעמוד והנה מולת עמוד שם הפועל
וכמוהו עמוד פתח האהל ופשוטה ועורה וחנה
על חלצים ונעים וגם בלה עס כי בעלי הדיב שהיו
ניצבים עלינו שמהם שלא יכלו לדבר אליו לשפנום
והנה צמוד לאהליהם תתחזק המריצה בניהם

רק עתה יצא כל אחד על מקומו שהוא אהלו יצא
בשלום ישימוע הזכיר עיצת חתנו ולא הזכיר
עיצתו שהוא הוסף על עיצת אתרו והם שם
שטחים על הנצטטים לעשות מה שיצו השופטים
וכן כתיב שופטים וטובנים תתן לך כל שערך
ויצחר הזכיר אנשי חיל שהיה דבר צרור ולא הזכיר
יחסי אלהים כי הוא לצדו ידע לצב האדם ומטה
אמו כי צחר אנשים חכמים כי ינכל לדעת זה רק
אם חכם שאינו ירא שמים והזכיר ידועים שהם
למראה העין ולא הזכירם עתה כי אחז דרך קצרה
ושפטנו שפטנו הם כמו שפטנו הם ולא תעצור
מזה כמו לא תעברי ורשע דינה להפריש ציניהם
ולא עלתה צידו ונוכל לומר דרך דק דוק כי יצונו
אמרו חדלו פריזות צינא חדלו צדנות הלמד
בעבור שהוא צאתנו קנה וסוף קמלו מפתך
הרים נמלו בסוף פסוק ואמרו תהתלו בו כי חטובהו
כמו סוף כי מלה בגדקה היא עם תהתלו ותנועה
אתת לבדה וככה שפטנו הם כמו שפטנו הם
וצעבור כן יש להשיב כי אין כח האתנה כבה כמו

סוף פסוק כי הנה עומים תחתך יפלו יי א על מיניך
טוב עמי תעם עבדך ורבים כסה וככה לא תמית
בסוף פסוק יי שנה דרך כבוד כמו ואברהם הונך
עומם לשמחתם **בחדש השלישי** לא ידענו
לעס צום הזה אם לא

יהיה כי ל מטה נכון טהור לאש חדש כמו מחר
חדש והזכר הכתוב זה כי אחר ימים מעטים ליום
תנתיס היה מתן תורה יאולי ינס אחד עולה אל
השם וירד ודבר עם ישראל וציום השלישי לחה
עלה פעם אחת להשיב דברי העם אלי ויעם
לאמר לו כי ציום השלישי יהיה מתן תורה וכל
זה דרך מצא כי על הקבלה נסמך שוב עשה
צמיין נתנה תורה ועל דרך העבור ינס שמי נאע
היה אם לא היה חדש איר מעובר אולי טעם זה כי
המרחק בין רפידים וצין הר סיני היה יותר מרחק
כל מעט ייסעו וכבר נסעו מרפידים פאר
הראיתך רבים נאלה ייחנו במדבר נהוא ארצי
סיני הנזכר וטעם ייחן עם ישראל אחר שאמ
ויחנו במדבר כי לא נמי המטות והזקנים חנו

כנגד ההר צעבור כבודם על כן הזכיר ייחזק כן מענינים
היו כי כפי מעלתם עמדו ציוס מתן תורה פניב
הר סיני כאשר אפיני ורשי אמו כי נגד ההר
מוכח והנה כתי מנגס מצ צלאהל מונעד יחונשהוא
מארכני הפאות כי כאשר יסעי הדגלים כן יחני
ומנשה הזכיר למעלה נגד ההר והנה הגעים ומנשה
עלה אל ה'הים וטעים ניקטא אליהם ומצד קרא
איו השם כי בלא רשות לא עלה והזכיר מן ההר
כי לא עלה למעלה מההר כי שם דבר השם
עמדו ואל יקשה צעניך צעבור שאמר אחר כן יידר
יח על הר סיני כי הזכיר זה כנגד זה כל ימכא לראותם
הענין והאש כאשר כתיב ודבריו שמענת מתוך
האש וטעים לאמר כי קדאו השם לומר לוכה תאמר
לכת יעקב והטעים דבר כולל לכל צית יעקב אה
הנמצינים וצניהם אחריהם ונתגר לבני ישראל
הזקנים והם יגדו לכל העם וכן כתיב ויבא מנשה
ויקרא לכל זקני ישראל ואחרי כן נת ויענו כל
העם יחדיו ומלה צית פירשתייה אתם הנקמות
שעניתי צמירים צעבורים ונשאתי אתכם

ממזכרים י כאו היותם נעוואים על כנפי נעמרים
כי הנשר יצא למעונה צאנר יוהר מכל עונך
והרג מתפחד ממונו והוא לא יפתח על דרך
כנשר יעיר קנו שניליך גזוליו לאט וס דבר הענק
כנגדו יפרט כנפיו יאצא אתכם אלי שוכודי יחד
זהר הזה והוא הר הקדש והוא שאמ' משה אל
נוה קדשך ינעתה אם שומעת שמעו בקולי
לעשות מצותי ותשמרו הדברת שאכלת עמם
הוא הדברת שאכלת עמ' שוכאל אחר מתן
תורה צבנותי המוצח צאנר אפרט צמקומו
צבאיה גמורה ומנה קנ'לה כמו דבר נכד
ונחמד לא ימציא אחר כמהו וטעם כי כל הארץ
דבק עם מלת מכל העמים כי כל עמי יצא
וזהו ואצדיל אתכם מן העמים להיות לי ולמינום
אמ' כי כל הארץ ארע ששלי כל הארץ ואין יחד
וכמהו לבי דעת כי עם קטנה עיקר הוא פאה
נפשי כי חטאתי לך יצא משה אל מחנה ישי
ואין מעך להזכיר כי ירד יעסם לכניהם כמו
ויאת התורה אנר עם משה לבי אמ' הוצון

צבר
הזכ

כי וינעם לפניהם על דרך שימיה צפיהם והנעים
היא התורה שבכל מה שהיא פי תורה שבכתב
וינענו מלכת יחדיו וזרה כי לא ידענו טעם הווי ויפת
אלו באדם יחיד לבדו כי לא היה מוטנה שם והזכיר
וישע ואין יחד להזכיר ויעל כי הכת אחזק דרך
קצרה ויאמר אחר שואמו וישע מוטנה מה טעם
לאמר וישע מוטנה את דברי הנעים א"י דע כי יש
מסוקים דנים בתורה שיהיו ראויים להיותם מוקדמים
והנה הפי וכבר היה כך וכך כחמו וישיע א"י
וכבר יער וישיע א"י וכבר היעמיח ויאמר כד
מי את וכבר אמר וכן כח ואנש אודתה ואחר כך
נאנש הנוס על אמה ותאמר א העבד ונבר
אמרה אל העבד אזי והתפל מעל הגמל ואין
עריך להאריך והנה זה וישע מוטנה וכבר הגיד ולא
הזכיר הכת מה הגיד ומלת הגיד לעולם על דבר
חדש שלא הזכירו והנה איננו דבק עם וישע
מוטנה ומיתנו וכת הנשם שיאמו הנה אנטי בא
א"י בעב הענין למודנו מה הגיד לו ועוד כי
מינאנו זה הדבר מפורש כי כד מוטנה נאמר

אפרש דע כי מיצרים והודו הם מצנחם ואלה
סמוכים לאלה ואצמי הודו אינם אונלים צמר עד
היום ונכה היו עונשים המיצרים ולא היתהנו ממנהג
כך צעבור שהתגבר עליהם מלך יצומיעל שבו
לדתו וחכמי הודו נתנים ראיות כפי מחשבתם
כי לא תבין צמדבר הנמש עם אדם וחי' וישאל היו
צמיצרים והיו צישראל אנשים על זאת האמונה
והיתה נבואת מישה צמפק אינם ואין נענה
מומלת ויאמינו צי' וצמישה עבדו כי כת ויא
ישאל ולא כל ישראל ולא היה כתו כל ישראל אדבר
על הרב צמישמו הלצמן כמו ימות כל מקנה מיצרים
ואחר כך כתו שולח העי' את מקנך והנה טעם הנה
אנכי צא לך תצונה על דברי מישה שיהגיד לונ
ונעים צעב הענין צרדת מלשה עלההר וצדברי
עמך עמדת הדברים אנאמינו כי נכין הוא שידני
הנמש עם אדם וחי' ונעים וגם כך ואמינו כי כך ואמינו
ציאתה נביאי ותסור הפפק ממחשבתם והנה
כתו מפורש היום הזה לאינו כי אדבר אהים את
האדם וחי' ועוד כתו כי מי כל צמר אצמר שמוע

קול אלהים חיים מדברי מתוך האש כמונו ויקרא
ועם כתי קרבאתה ושמעית ניה הוא וגם כן יאמינו
לעולם וקדשתם היום ומחר וטעמים וקדשתם
הנה הרחיב להם הזמן להקדש שאר זה היום
ומחר וטעם וקדשתם שיתצו צמים ויורה עלזה
ונצחו שמלותם כדרך ואם לא יבטם ודערו לא ארחץ
על כן אמי משה אל תושנו אלא משה מעתה שיהיו
קדושים ולא נמאם ומי שיש אל אשה יתקדש
כמו והיא מתקדשת מנמאתה והיו נכונם
אולי לא יאשין אדם מזה כלילה שממענו קול השם
לצדק כדרך כהן גדול צום הכיפורים והגבלת שמים
צול צהר לעם על כן כמוהו הגבל את ההר לשום
צול להר והמעשע שיהפך דמיו דברי אים חיים
אמני רימה משה לומר הגבל את העם וימא לבין
ההר דמקום העם כל הנגע בהר צנפני לא תגע
בו מלה בו שבה אגבל בהר והטעם לא ירנם
אדם אחריו דק אסב לזה הרואים ממקום מעשעם
מיד ואם דתק יורהו בחינים ומלה ייכה משונה
מרגותיה כי משמט צעלי היור להתחלק בו

צעתיד צנין ופעל כמו ולא יודע השצנע אולי עשנו
כן שלא תתערב עם גמלה למען תורא כי האף וההא
הנחיס צסוק המלה אין הפרט דיניהם צמוצטא אם
צהמה אם איש לא יחיה ולא הזמר העשש כי לא יוכלו לו
כי יעקס מיד צמוצטוך היוצל הוא כבש ונקלא היוצל
כן צעבוד והעצרה שופר חדועה כי שופר הוא ^ל
מקרי הכבש וכן כהו צמוצטוך צקין היוצל נשמעו
את קול השופר והתמה על האומרים כי על כל קול
השופר הולך ומתק מאד כי קול השופר הוא פלא
גדול אין צמעמר הר סיני גדול ממונו קולו
ודקיים וענן צבד ופ אש נראים צעולם וקול שופר
לא נשמע עוד יום עשרת הדברים והנה לא היה
מקין כבש אמר הנאון פאמר אתקע מטה אונתן
להם רעות לעלות וזה היה אחר רדת מטה ציום
הכיתורים ויורה לעשות המטכן אמר צמוצטאל
כן חפני נעים המה אהרן וצניו וצבעים זקנים שנת
עליהם עלה אלי אתה ואהרן נדב נא ונש מזיג
ולמאר ישראל לא נתן רעות לעולם לעלות אלהר
סיני ודבריו ננבים צעני כי הכבוד היה המיד עכ

ההר עד שנעשה המטבן או דבר עם מישה
צאה למועד אולי אי תקע מישה בשופר ונתן
להם נטות לעלות בהסתלק הכבוד ויחד
ויקד שצאמר פירשתי ויאמר לפי המטבן לא
הוסיף מישה יום מדעתו כי לשלשת פירו' ליום
השלישי הנה אתן לך עדים שנים נאמיים
ושניהם דמטר הזה כל יאסף אתם אל משמר
שלשת ימים ושם כל יאמר ליהם יוסף צינם
השלישי ונתן צעוד שלשת ימים ישא מדעה
ושם כל יהי צינם השלישי יום הלדת ייהי
ועם ועם כצד על ההר היה לכדור ונמה הקולות
נהצדקים ונעם חזק מאד ינתר מכל קולה שופר
ששמעו ויחד כל העם אשר במחנה צעוד
קול השופר ועם יניא מאהליהם ונעם לקראת
האלים שיבקצלו להיות השם היורד על הר סיני
ללחם להם יתיצבו צתחתית מחניץ לצבוע
שהוציל מישה והנה היו במעמד הר סיני
כדרך שהיציב מישה צתחתית צטנת הארבעים
צבירתו צרית עמהם פי צתחלה היו הצבורים

מטבן מקביר אל העם

הם הנעשים אלהים ואחריהם באנו הנעשים הם
הנעשים ואחריהם הנקנים ואחריהם הנעשים
ואחריהם כל אשר אל ואחריהם הנקנים ואחריהם
הנעשים ואחריהם מנשה ואהרן עבדו הנעשים והיו
בהר קדוש אלה הכהנים אנכי שלא דבר יהי
הכנת מצורטי כי הכנת אתו דרך כי כרה ני ידענו
כי הם לא מרו כי הנעם כי הנה כהן לך רד ועלית
אתה ואהרן עמך ואמי מנשה אנכי עמך בין
וצינכם והר סיני ענין השין פתח ויולכי הוא
מעל עבר ואל תתמה בעבור מלת ענין שלא
אמי כענין הנענין שהוא על משקלו יעללו
זהו כי שמות המעלים מנשתים אמרו נעור
אפיך וכל פגרי נעור ואכל את הנעם ואת הנעמן
ואכל וקנמן נעם ועו ארית מורם עם נעמי
ואינו מגו נעם כי היה ראוי להיות בקרמי
חנן תחת הצית כמו מקדש קדש ויהיה
מקנמן נעם היה ראוי להיות פתח הצית
כמו מנמן נעמי או צחק כמנין נעמי
והנה עם נעמי שלא תוספת ור הוא נעם

בשני קמחין כמו שכלל זהו ויהיה על ההר
הפך המטהן כי ההר לא ימוננו רק על דרך
מטל אמרו ויקמו ההרים ויהי מונה ש קול
הטופר שתחלה יותר חזק וזה היה להפך אולי
עשה כן השם שלא היה חזק שתחלה שלא יצא
לבד מהחור וטעם משה ידבר גלענת הנאון
כי השם בעם מעביר קול הטופר או היה
משה מדבר בקול גדול והשם יענוו בקול נמוך
וישמע את הקול מדבר איו ועל זה בבת בעבור
ישמע העם בדברי עמך וכבר אמרת לך
כי לפי דעתי בדברי עמך על עשרת הדברים
ידבר וטעם משה ידבר דבק עם קול הטופר
כי נשמעת משה דבקה בשם כי משה היה
מדבר שתחתית ההר עם השם לשל לני והכל
לאגלה מה היה שם והשם היה עונהו בקול
שהיה משה שומעו ולא היה קול הטופר ועם
שהיה חזק מונעו לשמוע קול השם ובעבור
יהיה כות אחרי ויקרא למשה בקראת קול
לעלות לא נאע ההר בשם ירד כבוד השם

וירד עתה אורח לך כלל שי ששען לצד עליו ער
שאנע בעיז הנשם צמדני כי השא כי שס אצאר
לך דצרים עמוקים צאר היגיב ^ד ^ע כי נשמה
האדם עליונה ונכבדת והיא מה שש ^{האמינע}
והעם מה עולם השפל ואין מדבר בעולם השפל
כק אדם לצדו. וס שומע הוא אדם שמוצד ליו
דומה להצינו מה שינע כלבו ולא יוכל המשפל
לחדש לשון רק הידע הנמצא וכלה לשונות
בנייה על מתכנת דמות אדם שהוא מורכב
מעצמה שאיננה עין ומעין ^ש שהוא מורכב
מל' יסודות והנה נאמר אדם לאדם לדבר
אדם כלשון שהוא יודע בין דבריו ודמותם
צמתכותם ואם דינה לדבר על משפלים
מה אדם יצער להגביה מעלתם ולשומם
כדמות בני אדם עד שיבין הטומע על כן
שמו ראש לארץ וראש עפרות תכל ותלה
ותמתה הערץ את פיה וס ילך בירכתי ארץ
ואחל יד הידרן כלב ים ורבים ככה והנה דברים
לו משל כי אין ליסלב ועוד כי שימו אצד

במכתב

מין הקץ כדמות כל העין אמרו מות והאם צדי
לשון וכצם כל הופאמר יצקש האדם לדבר על
נכבדים מומנו מהם מענילס העליון יוריד מעלתם
עד שי דמס לאדם כלו הוא דמות אדם שבי
הטומע אלו והאיש גברי' ורועותיו ומרנלותיו
וקול דברי' כקול המון והדרך היאת תפשו בעליון
שבעליונים אמרו וכונע שונעה צדאמו בי פיה
דבר עיני' אצדקאס נאנו אל שונעתם פני'
בעושי רע ותחת רגליו ועל זה הדרך יארד' ויעל
להם כי הכל מלא כבודו וצפרט' כי תשא אתן לך
מנולים שאתוכל להצין מהם נעים הידידה והעלייה
ונעים שצק ראדו הנסם שראו שראל גודל מעלת
הנפוס ^{מלב} שהגיע לאיש ההר ששם הכבוד ודברי
שחמנו מתוך האש ויאמר רד העל צעם פני' הדסו
כל אחר מקום מעמדו והם חונטים כי לכבוד
עושים כן מרוב האותם לדאות כבודי על כן לדאות
את כבודי ומלת בעים מוטבת עימה ואחרת
עמה וכן הוא וכל מעמד עם כב' נס הנה הנכונים
אעפ שהם קדושים כדנת קדש לי כל כבוד יופיו

יוסי פולקדט עוד צמתצבתם וטעם הנגשים
למה שיהם צתתלת הגבול או געמוו שיהם הקריבו
עולות על המיבת שבגה מנשה צחלישת עמון
ויהם יקריבו צמוצח הצריה שבגה מנשה
צתתתיה ההר שנים עמדו כלי ישראל לממוע
קול השם ויאמר מנשה אל רבסעדיה כי שנים
רבות הנשב ציה הפסוק ולא ידע עד שראה
צפרי מוסר מלצפתם שאין רעות לצליה
לומ למלך עשיתי שליחותך עד שישלחנו
לדני אתר ולפי דעתי צעבור שאול לו השם
פן יהרסנו למה לראות לא ידע מנשה אם עריך
להזהירם שלא יראו כי כד הזהירם על הגבול
שלא יעברו ויאמר לך רד צמהרה ועלית אתה
צאהרן עמך למעלה מעט מהגבול שלא יחתך
מישראל כי עתידין ישראל לומלו ככלונת
השם לומ להעשרת הדברים צד אתה עמו
ונצמעה והנה רשיו לועל שאתו כי לא
לו שיהירם שלא יראו או שלא יעברו חצוב
כי יצריבין הם שיהירם צענת מענה אישיו

וישמרו נפשם וירד נאמר להם ובהשלימו
לומר להם ועלה הוא ואהרן לפניו מהגבול מיד
דבר השם וידבר אלהים אל ששאלות קטנות דבר
הזאת אמרו רבים כי השנים דברים לבדם אמר
השם ועדותם שכת אנכי אלהיך ונשני כי אנכי
אלהיך כי השלישי את השם אלהיך וסאמר
ישא את שמו לשוא ולא אמר שמי וצדי צור
הרביעי כי ששאלת אמיס עשה אלהיך אלהי תחמישי
אמר אלהיך נתן לך נישל לשאול איהך אספר
די צור אנכי בעשרת הדברים כי הוא המצוה
והנה אינו לא מצוה עשה ולא מצוה לא
תעשה ושאלות קטנות מלה והנה נקרא
זאת הפרשה שהיא בפרש נישמע ראשונה
ופרשת ואתחנן שנית והנה ראשונה גי מתחלת
אנכי עד סוף אמר ישא את שמו לשוא איהך
שני בין שתי הפרשנות ומתחלת זכור עד סוף
עשרת הדברים שני צנל מקנס דראשונה
זכור בשנה שמור וס שס תוספת לאמר
עך אלהיך דראשונה ובהמתך ובשניה

תוספת וטורף וחמוץ וקטף מינל אלה כ
צראשונה בת געס שנת לישנת אמיס עשה
א את הע ואת הא ויאמר צאחרונה על כן צדך א
את יום השבת וזה התפוקים אינם כתובים בשנת
רק געס אחר נזרת טענד היית צאריך מינלים
ואמ צאחרונה על כן ערך א שהיך לעשות ארס
יום השבת צראשונה נת צכבוד אצ ואם למען
אריכין מיך והוסף צטנית ולמען אגלך גס
כאשר ערך א שהיך צראשונה כת לא תדבר
לא תנאם לא תגנוב לא תענה וצטנית ולא תגס
ולא תגנוב ולא תענה צראשונה עד שקר וצטני
עד שוא צראשונה אין כת שדהו וצראשונה
עבדו ואמתו לפני עורו וחמורו וצטני עורו
וחמורו לפני עבדו ואמתו צראשונה וידבר אהיס
את כל הדברים האה דברי א את כל קהלם ונאמר
חפשונו צדברי חכמינו מה אמרו על כנה מינאנו
שאמרו זכור נשמור צדיבור אחד נאמרו וזה
הדבר כשה מכל הקושיות שה לנו כאשר
אמרש וחלילה שאומל שלא דברו עבונה כ

דעתנו נקלה כנגד דעתם רק אנשי דורותינו יחשנו
כי דבריהם כמשמעם ואיננו כן כאשר אפרג
בסוף אחר שאזכיר הקונטרס וצאחרונה אפרג
הדרך הישנה להסיר כל הקשיחות והטלנות
שנפרע היאת לא יתכן שתאמר זכור ושמור
בבת אחת רק במעשה גם והנה נודע כי כן יש
לשאול למה נכתב צדאשונה גם כן בשנית והנה
מה נעשה אותם בפסוקים אם נאמרו צבת אחת
כמו זכור ושמור למה לא הזכירו זה חכמים כי
יותר יש לתמוה אם נאמרו במעשה גם פסוקי
דנים צבת אחת ואין נעמי שוה מעשה מכות
שנעמיס אחד ושוה שמהינה נאמרו
צבת אחת ואיך אמר השם כאשר צוץ
להיך ועוד מותי ינוס לפניה המעמד על
כבוד אב ואם והנה אין נל צדאשונה למען יאב
לך אם כן אמר זה ולא אמר זה ואיך אמר ולא
תנאם צוץ ואיך אמר לא תחמוד ביתרעך ובשני
אמת רעך ועוד איך אמר עבדו ואמתו ואחר
כך וטורו וחמורו ואמרי צבת אחת הפך הדבר

ואין הדעת סובלת כל אה הדברים והקטנה מעל
מה שהזכירתי כי כל פלא עליו משה יש מקיטו
דמינין והמשנה כי ציץ והנה זה דבר הפלא השם
דבר זכור ושמור צבת אחת היה ואי זה להינת
זה כתו ומסורש צתורה יותר מעל האונתו
והמכותים שנכתבו ואם אמרנו אין דיבור
השם כדיבור כלל אם כי האדם אם ישמע זכור
ושמור לא ציץ מה דבר המדבר והנה ידענו
כי היוגשות הכרך לעיין הוא כגע הרעם רק העיין
ראתה מרחוק והאניר מציא הקול א האין ונוליתו
לאט לא יגע א האין רק אחד עבר הרגע והאונות
שהאדם מודבר עם דמוותם נכתב באיך עכ
דרך מויצאם מהחמשה מקומות לא עכ
דרך המכתב שהיא ביד בן אדם והנה כל אור
היין נבנם צאין קודם קס וו ריש והנה אם אמרנו פלא
היה שמואל זכור ושמור צבת אחת ואיך השמע
האין ואם אמרו ופ פלא היה שמתשמע האין שתי
מלות צבת אחת שכלא כמנהגה לשמוע צמנות
צבת אחת לא הזכירו זה חכמינו שהוא כבד מין

הדבר צברת אהות נמה נעשה צקונות הנמצאות
מננוי המבוקים שאין נעמם אחד כמו זכור
ונחזור והנה נענית ולא צראנות גם אך נתקן
לא החמוד בית ל^שעך גם ההיתוכים ולא אוכל למנו
לך כל אה עבד שאמר מוסר לדרך למנו הקדש
והשם הוא עדי הודע סודי כי לולי שיהינתי
לפרש אה הקוננות הייתי מהרש ולפני שאפי
אתקן דברי קדמוני **אמר אברהם**
המחבר אנשי למנו
הקדש שמעם יצאו דיבורם באר הימב ומעם
אמרו העריך במלות קצורות שיוכל הסומע
להבין נעמם יודע כי המלות הם כגופות והמעשים
הם כעצמות והגם לעצמות כמו כלי על כן משפט
כל החכמים צלל למנו שימרו הגעמים ואין
חוששין מננוי המלות אהר שיהם שנות צגעים
והנה לך דמיונות אמר העם לקין ארוך הוא מין
האדמה כי העבד את האדמה לא תוסף תה טהה
לך נעונד תהיה צריך וקין אמר הן גרעת אונת
היום מעלפני האדמה ומפני אסת ומי שאין

שאין לולב יחשב כי הטעם אינו שונה בעבור
שני המלמד אמר אי עזר הגמליני נא והוא אומר
הטקני נא מעמים אמר מישה דכוד הטני אשר
צבית הבור וכתב בבור הטעחה אשר אחר הניחים
ומשה הזניר התפלה שיהתפלל על ישראל ער
דני העגל נא ומה דומה לתפלה הנזכרת בפני
כי תשא למי לנו לב להבין והכלל כל דבר שנוי נע
חלום חרנה ונזכר נאמר ואחרים דבם תמיץ
מלות מיטנות נק הטעם שונה ונאמר אמרת
לך שפעם אחתו לך דרך קצרה ופעם ארנה כך
יטעו פעמים להוסף אות מיטנת אנו לנבועאות
והדבר שונה אמר הטעם תגיד וארומן ומשה אמר
ותכלת וארומן אמר הטעם אבני טהם ומשה אמר
נאבני ונאה דבם נטעיהם נכונם כי הכתב כלל נון
אחז דרך קצרה ולא יתיק גם הכתב צדו לא יתיק
בעבור שיהוסף לבאור והנה הונו שלא נראה
במבטא הפא אין אדם מצדקש לו טעם למה
עדי או למה נוסף ולמה נעבד ביזה נכון מה
אינו נכון והוא עכ הנראה שידועא בו לא נבק

טעם צנה הנעלם שלא יבוא צו כחו מלת לעולם
 למה נכתב מלא או למה נכתב חס והנה בני הדור
 יבקשו טעם למלא גם לח ולאו מצק טעם טעם
 לאחד מהם שהמנהג היה לכתו הכל על דרך
 אחד הכל הייתי מחריש ועתה אתן לך משל
 אהל לי אדם נתונ לי כתב לרעי וזה כתב אני פלטי
 אוהבך לעולם והנה כתבת לפלו צו ואוהבך גם
 כן לעולם וצא ואובן ונשאתי למה לא כתבת
 חסדים ואני אין לי ירך לכתו רק מזה שאמר ואין
 לי חסין להיותם מעלמים או חסדים אולי צא לי
 נודיעני איך אכתוב ולא אבינה להאיך כס
 המענין לידין ועתה אפרש השאלות הנמשלות
דעני עשרה הדברים שאמר הם
 כהונים
 צפונת המאת
 הנשים אמרם כלם טכנ כת נידבר אהים את כל
 הדברים האלה ותחלתם אנני וסופה וכל אשר
 לדעך גם משה אמר שאמר הזכיר הדברים
 בשנית את הדברים האלה דבר יי את כל
 קהלם צהר ואין המסב צניהם ועוד שאמר

עבדו נפש עאינבע אהים פי אמורס השם נלס
והעדות עשה ציאו עשה כתיב נר השלמי
והרציני והחמישי אינו עני דרך מדבר י
להשיב אחר שקבלת זה השם להיות לך לשם
עלן אמר לא תשא את שם אהיך ים פי שישת
יחייס עשה אהיך ועוד פי מעשה אנשי לשון
הקדמי לדבר ככה כתיב ולא ילין מלב חגי ער
צבר ואחריו נהי תציא צית אהיך נדמי
כשה והאומר פי דבור אנכי אינו מעשה
הדברים נחלקו ואי לא אהיה לך אהים אחרים
הוא הדבור הראשון והשני לא תעשה לך פסל
מה אינו נכון פי ענין אחד ומעשים אחד הוא זה
מה צין צמתר צין גלוי צין צאמונת הלב צין
צמעשה והנה דבור זכור אתה נבנך וצתך
צמתר נבגלוי והכל מצוה אחת ואחרים אמרו
פי לא תחמוד צית רעך עבור תשיע והדבור
העשירי לא תחמוד אשת רעך וראית כי
השם אמר לא תחמד פנמיס פי תחמוד עלב
דברים הא יניא למעשה כמו צול וכמהו ונא

אחמוד איש את ארבע כי אם זה החמוד היה
בלב תהיה ארץ איש נאל דעה ולא תחמוד הנשני
בלב על הויכך מיטה למרע אותנו ולא תהאנה
גם אה דברי הדל כי מה נעם אימר הגיל עיני הנית
לדדו ולא הזכיר האחרים עמו והנה אהן ואיך
מדברי מיטה נראה לא דברו נבונה למעם אה
לא תחמוד בית דעך ומיטה אה לא תחמוד
אנשת דעך ולפי דע נאל תחמוד הנשני הניתו
דמרע הזאת הוא בלב והוא נשון גלות הדיכ
והנה מיטה אה הפך הדבר כי אה עיני ולא
תהאנה בית דעך ואה עיני ולא תחמוד נשהוא
הגיל אנשת דעך והנה נשחת נעמם והאמת
כי דבר אנכי הוא הדא נשון כאנכי אתרענו
במקומו נעתה אדבר על זכר ונאמרו דע
כי הנערים הם שמורות לא המלות והנה
איהק אבינו אה לענו צעבור תברכך נפשי
צערם אמנות ונדקה אמרה ליעקב שנאמעה
נאמרו ואברכך לפני אה לפני מותי והנה
לפני מותי כמו בנרם אמותי אם כן מה נעם

להוסיף לפני א. התשובה היא ידנה כי יצחק
 נביא והצרכה שייצרך צדיק שבואה היא עלכן ומה
 ליעקב לפני א. והנה היא כמו מפרשת טעם
 הצרכה ונכה עשה משה כי עשרת הדברים
 הטהורים צפוינו הואת הם דברי הנשם שלי הוספת
 ומגנות והם לבדם הכתובים על לוחות הצרכה
 לא נאמר אמר הנאמן כי זכור הוא כלוח האחד
 נשמור כלוח הנשם ועשרת הדברים הכתובים
 בפנינו נאתחנן הם דברי משה והיא הצרכה
 נשם כתפועים נאמר ינוך א. אהיך דעני
 צאחרונת מוח הראש הוא הזכרה והמקום
 מנצח הצורנות והנה הזכרה כוללת הנשמה
 והנשם זכור נאזכור כל אדם אזה אדם הוא
 מהנשמות וכל זה צפוי נשמור היו
 הנשמות נאלץ עשה בו מלאכה והנה טעם
 הזכרה היא מהנשמה נאמר אמר הנשם
 זכור הדיבור כל הנשמות כי נעמו כמו שמור
 כל צרכה אמת נאמרו ולא הוצרך משה
 להזכיר צרכה טעם פנשמת אלים עשה

אֵל כִּי צַדִּיקִים אֵינִי וְאֵינִי מִצְדִּיקֵי אֵל אֲהִיךָ כִּי אֲנִי
אֲוִי כִכְתוּבֵי צְדָקָה זְכוּר עַד וַיִּקְדַּשְׁתִּי וְצַדִּיקֵי צְדָקָה
שֶׁהַנֶּמֶס יִצוּהוּ שֶׁיִּשְׁמַע הַעֲבָד וְהָאֵמֶה וְלֹא פִינֵשׁ
הַנֶּמֶס לְמַעַן זֶה פִּירֵשׁ טַעְמֵנוּ וְאֵל זֶה שֶׁיִּצְוֶךָ
הַנֶּמֶס שֶׁיִּשְׁמַע הַעֲבָד צְדָקָה שֶׁהַזְכוּר שֶׁהֵייתָ
כִּמְהוּ בְּמִצְרַיִם וַיִּתְדַךְ הַנֶּמֶס וְדַע כִּי הַנֶּמֶס
צְדָקָה הֵם כֻּלָּם הֵם מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה וְצְדָקָה
כִּבְדֵי לְבָדוֹ הוּא מִצְוֹת עֲשֶׂה וְחֻשְׁבֵי קוֹל הַדַּעַת
שֶׁנֶּעֱשֶׂה הַנֶּמֶס כֻּלָּם הַאֲדָם חֵיב הַאֲדָם לְהִיטִיב
לְמִי שֶׁהֵנִיב לּוֹ וְהֵנִיב הַצֶּן לֹא יֵצֵא לְעוֹלָם
דַּק עַל־יְדֵי אֲבֹתָיו וְהֵם גַּמְלוּהוּ וְגַמְלוּהוּ וְנִצְוּהוּ
וְהֵנִיב לּוֹהוּ וְהֵנִיב לּוֹהוּ וְהֵנִיב לּוֹהוּ וְהֵנִיב לּוֹהוּ
הֵיב לְכַבֵּד כִּי הֵיב הַסֵּדָה שֶׁהוּא תִי עַל
מִי הָאֲדָמָה עַל־כֵּן אֲוִי לְמַעַן אֲרֵי כֹזֵן אֲמִיךָ
וְצַדִּיקֵי כִי נִפְתַּח צְדָקָה הַנֶּמֶס נִשְׁמַע עַל־יְדֵי קִצְוֹת
שֶׁתִּקְנוּ הַגֶּנֶף יִצוּהוּ הַנֶּמֶס שֶׁיִּכְבֵּד אֲבֹתָיו
כִּי מִי שֶׁיִּכְבֵּד הוּא יִכְבֵּד הַנֶּמֶס וְהֵנִיב מַעֲשֶׂה
פִּירֵשׁ וְאֵל כִּבְדֵי אֵת אֲמִיךָ וְאֵת אֲמִיךָ כִּי אֲנִי
עוֹד אֵל כִּי הַנֶּמֶס הוּא עַל מִצְוֹת עֲשֶׂה

והעיוני על מצות לא תעשה לא תזכר אחר
בכבוד לא תאכלנו והנה אחר מעשה אתה תייב
לכבוד האבות למען אריכות ימים וזה החיוב הוא
בשיקול הדעת גם בעבור שיהיה השם לכבוד
יהיה עוד שזכר טוב והוא למען יטב לך בעבור
בעבור שמעמית נקול השם והנה דברי
לא תזכר מפי שדברי רצקה ונכר אמרת כי
אני טובה ואני טובה הוא על כן לא תנא
ולא תנא ושיא ונאמר בני אב אחד הם גם תחמו
והתורה מבני אחד יצאו והשם אמר לא תחמו
בית דעך כי אנשי השכל יקנו בית אחר כן אשה
נעבד ואמה ונזנח וחמור לתרונת שדרה
וככה הם מדורים שפרט הזאת ומעשר
מדכין על דרך אחרת כי הכתובים חומדים
אשה תחלה ואחר כך בית וכנגד הצית השדה
ובעבור השדה נזנח וחמור שיחורש בית
ואחר כך נעבד ואמה וכלל באחרונה וכל אשר
לדעך לא תזכר כלל השם ובעבור כי בדברי
מנשה דברי השם מנוונים עם פירושי משה

על כן נתתי את הדברים ולא כל הדברים כמו צדק ושלום

דיבור ראשון אנכי דעתי על מצוות

הם על שני דברים

הדרך האחת מצוות שהם נטויות מהטוב

כלל כל איש דעות והם רבות ואין בעצרת

הדברים רק הנצבת שאינה כלל נשיא קנה

הדעות על כל מי שכלל לכל לשון ועם מודים

בהם כי הם נטויות נשיא קול הדעות ועליהם

אין להוסיף ולגדוע והם נשמי אברהם עם

מצוות אחרות נוספות והעם לא נתן התורה

רק לאנשי הדעות ומי שאין לו דעות אין תורה

והדרך השנית מצוות נעלמות ואינם מפורסם

למה עונו בהם וחלילה חלילה שנתהיה מצוה

אחת מהן מנחשת נשיא קול הדעות רק אנחנו

חייבין לשמור כל המצוות אשר עונו העם

טן שגלה לנו הסוד או לגולה ואם מיצאנו אחת

מהן מנחשת נשיא קול הדעות אינו נבון שאמין

שהיא כמנחשתה רק נבקש צמחיה קדמונית

מה טעמה אם הוא דרך מנצל ואם לא מיצונו

זה נתו נבקש אנחנו ונחמנו בכל יכלתנו אולי נוכל
לתקן אותה ואם לא יכלנו ננחמה כאשר היא צעוק
לא ידענו מה היא כמו ומלתם את ערלת
לבבכם כי הוא יצוה שלא לרצוח אחרים ואיך
יצוה לרצוח עימנו כאכזרי ידענו דעת צדקה כי
כל המצות שאינן חייבות מישיב קול הדעת סוד
אחר יש לכל אחד מהם אם נעלם מחינו והערך
על זה כתו צמקצתם למה יצו כמו הנצבת
מה הוא זכר למעשה צדקת ונתן המצוות
למען תזכור ואהבתם את ה' אלהיכם
והכלאים מן הקדש ולא ירצה לו מוסים מן אש
את העם ולא ירצה לו נשים והזכיר למה ולא יסור
לבבו ולא ישא מצוה צפני עימה לא יסור
בהלכות שאינן קיימא ונגעם וקרא בו לבדו
דום לבבו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו
ולמען למדו ודבות מצות ככה אם נא יוכל
המשכיל שמהם פקח את עיניו לדעת מדברי
תורה סוד כל המצוות וכל המצוות על דוטים
הא מצוות הלב והב מצוות הלשון והג מצוות

עשה ומצות הלב נמו ואהבת את אלהיך
ולדנקה בו וליראה את השם הנכבד ואהבה
לדניך כמוך ולא תשנא את אחיך כלצדק ולא
תקום ולא תגור ופ מצות הלשון מצות עשה
ולא תעשה מצות עשה כמו קריית שמע וצנות
המזון וצדקת נהנים גם וידוי מעשה ורבים כנה
ומצות לא תעשה לא תענה צדקך אהם לא
תקלל לא תקלל חרש ומצות עשה ולא תעשה
צמענה הם רבים ואין ענין להזמיר ומצות
הלב הם העיקרים הנכבדים על כלם ורבים
חטבו כי אין עון צמחצבת הלב רק בדבר עון
ובאמת כי היא קשה לבדה יותר מכל מחשבות
ועוהת כק היא נכבד כלם והלא יראו שש הנה
שנא אה ושם כל לב חורש מחשבות און ונת
הגינות כי היה עסלצדק הטובה להם לנודים
ולישדים כלצותם והיה לצדקם שלם אני אה
חוקר לבי נא יראה ללצו והנה זה הדיבור
הראשון הוא עיקר כל התענה דברים הנכתבים
אחריו והוא קרוב ממצות הלב ונודים זה הדיבור

שׂאֲמִין וְתִהְיֶה אֲמוּנַת לְבָבוֹ צְלִי מִמֶּךָ כִּי זֶה הַשֵּׁם
הַנִּכְבָּד שֶׁהוּא נִכְבָּד וְלֹא נִקְרָא הוּא לְבָבוֹ אֲהִיו
שֶׁאֲנִי רִי הַנּוֹדָה הַלְלוּ לַמֶּלֶךְ הַזֶּכִּיר אֲשֶׁר הוּא
מֵאֵל מֵיֵן וְלֹא אֵל עֲשֵׂיתִי שְׂמֵיִם וְאֶרֶץ וְאֵנִי עֲשֵׂיתִי
וְיָצֵאת הַיָּתֵד תִּשְׁמַדְתִּי כִּי אֵין מַעֲלֹת צַדִּיק
אִדָּם שְׂמוֹת פְּאֲמוּנָתָם צִלְצִם שֶׁהֵם מֵאֲמֵיִיִם
צַעֲם הַנִּכְבָּד כִּי הִרְצִים מֵאֲמֵיִיִם לְהַשְׁמִיעוֹת
אֲזִינִים שֶׁאֲמֵרוּ לָהֶם אֲדוֹנֵיהֶם כִּכָּה וְלִמְעֻלָּה
מֵהֶם שֶׁכֵּאלוֹ זֶה כִּתְּבוּ בְּדַבְרֵי הַתּוֹרָה שֶׁנִּתְּן הַשֵּׁם
לְמִשְׁעָה וְאִם אֵבֶא אֲמִיקוֹרוֹם לְעוֹדֵנוּ כִּי אֵין אֱהִיִם
אֲשֶׁר מוֹ אִדָּם כִּפִּיָּהֶם כִּי לֹא אֲדַע לְהַשִּׁיב וְאֲשֶׁר
נִשְׂאוּ לְצַדִּיק לְלַמֵּד חֻכְמוֹת שֶׁהֵם נִמְנו מֵעֻלָּה
לְעוֹלֹת בָּהֶם אֵל מִקּוֹם חֲפִצְנוּ יֵינִי מֵעֻשָׂה
הַשֵּׁם צַחֲתִכּוֹת נִבְצַחֲחִים וְצַחֲחִים וְנִבְצַחֲחִים הַאִדָּם
צַעֲמוֹ שֶׁאֵדַע מֵעֻשָׂה עַל אֲצֵד וְאֲצֵד כִּפִּי
הַתּוֹלְדֵי וְלַמֶּלֶךְ הִיא עַל זֶה הַחֲמַת כּוֹנֵת וְיִגְבֶּה
לְבָבוֹ אַחֲרֵי כֵן לְדַעַת דְּבַר הַגְּלִילִים שֶׁהֵם מֵעֻשָׂה
הַשֵּׁם צַעֲמוֹ הַאֲמֵיִיִם שֶׁהוּא עוֹמֵד עִדֵּי זְמַן
מֵתִי תִקְדֵר הַשְׁמִיעוֹת לְבָנָה וְצַחֲחִים אֵקְדֵר הַשֵּׁם

ממנה גם ידע למה נקדחה ומי גרס לה ונגל אה
ידע בראיות גמורות שאין בהן סתק ומחורב
הנשם ידע המערכיל השם וככה אמר הודיעני
פא את דרכיך ואדעך ויהשם הוא השם הנכבד
הזוטר בדבור הראשון אני אהיך וזה לא יוכל
להבין רק מי שיהוא חכם מופלא כי כבר פירשתי
בפרט נא שמהות כי זה השם לבדו הוא העומד
בלא שני ואין זולתו שזוכן עוד וכל כמה שיש
קדם מלה ומעמיד העולם העליון בכחו והעולם
האמצעי צגת השם ומלאכו הקדושים שיהם
בעולם העליון וזה העולם הוא השמל שאין בו
מעמידו כי אם בכח השם וכח שני העולמים
העליונים והנה אספיק למעט כלל בני דבור
אנכי אהיך כי עשית שמים וארץ היוס קדוש
מחמשת אפים שנה אמצאל לבדם מודים בזה
וחכמי האומות אינם מכחישים כי השם הוא
לבדו עשה שמים וארץ רק הם אמרו כי השם
עושה תמיד עלי ראשית ואחרית והנה השם
עשה אותות ומופתים במצרים עד שיהיה

מישה ליהנות להם לשהים וננה אמו מישה או
הנבה אהים לצא לכהתלו גי מקרב גוי נהגים
כי השם עשה לישראל מה שלא עשה לגוי
כי הטוב צא העולם האמיתי והוא מושק
על העולם הטובל מה שישי במערכת מור
כל עם מעוב אור עין אקטאנו כי כן חלק להם
השם ונהנה היתה במערכת המזלנה ליהנותם
עוד עצדים נהשם צבחו למען האבות ואהבתם
מדינאנה ומופתים בעולם הנשכל שלא היה
במזמל העולם האמיתי והוא אשורא
מיד שות המזלות ליהנותם לו לעם נחלה וצבחו
זה אמרו קדמונינו אין מיל לישכא נעוד אבאר
זה דרך משלים צמדי כי תשא ונהנה בעבוד
האודות שששה השם במעדים אמל מנשר
אתה הראית לדעת שזה כל ראונה חכמי נשאים
חכמים גדולים וקננים ופ הוסים עוד דבר אחד
מנמדד הר פיני ששמונו קול השם על כן כתי
אתריו מין השמים הנשמי עך את קולו ליסרך
נאמי צאנהנה כי הדעת הנמורה שישיה

האדם ש לבו עד שימצד לו בגאיות כי הטמ
הוא לבדו על כן אמר וידעתה יוס והשמות אל
לבדך נאמ דוד נאמה שלמה בני דעתה להי
אביך ועבדהו והדעת היא בלב לא שהודאתה
והנה הזכיר למשפיל אנבי יי והוסין אט
הויצאתיך יבין המטכיל ונאנינו מטכיל יאמי
להיך כפאתה חייב בעבור שהויצאתיך מבית
עבדים להיות לי לעבד שמתעבדני ותהיה לי
לעם נאמ אהיה לך ללמים ומשנה פירשנה בגו
כי ישאך צנך מחר כי נעם השנה למה אנני
חייצין לעשות מינות השם יתע מכל האדם
כי נרא אחד לבגלני והנה הזכיר גתמונות הא
עבדים היינו לפרעה והוא עשה לנו זאת הגו
הגדולה על כן אנו חייצין לשמור כל מה שיינו
אפי לא היינו ינדעים נעם מינותו ותב כי אלה
המינות איש למרכו כי אם למונה לבנו כל הימים
לחינתנו והן נצדקה ותהיה לנו שנה יחצדוקים
לנחול חיי העולם נאנשי המחקר מיצאו כר
דברי הגויות שיהם עשדה והם ראשים כללים

אין למעלה מהם ולא שום חלק נשאר כל דבר צומד
נהתגזרה גלגלים דברים כלם מקרים וטלן נסמכין
על האנשים ונלגין אלו ונלגין אלו כי הוא נדמה
האחד בחשבון עשירה כי מומנו יצא כל חשבון
וכל חשבון ימצינו כי הוא היסוד' נהנה זה הדבור
הוא שיש שיאמר השם הנבדד כנעל כל מיעות הלכ
והלגין והמעשה כי מי שאינו מאמין בלבו
בשם אין עליו מיעוד' וחי' באדם להזכירו עגל
כנע לכבודו נמה שייעשה לא יעשו כק לכבודו
ולא ימעו יעמו מיעות לא תעשה רק בעצור
כבוד השם לבדו באדם שנותן ידקה לעג ללא
יתגנו בעצור כבוד הגבאי ולא בעצור שאיננו
בשם אין תהיה מעלת האדם גבוהה בעיניו
מעלת כבוד השם שנתן לו השם הון ועדק
מיונו מה שיוכל לתת לקבל שכל מה שם
עבה העושה עצירה בסתר בעצור שלא יודע
למולך אנהו בשם אדם ניקל בעיניהם' נהחושב
זה הוא מעטו כי כן כתי' אם יניח עין הלא יביט
והנה השם רואה במסתרים מה שכלו בני

אדם לבנות בגלוי כי השם יודע מה שבנתו וסודו
והנה כחד מהמלך שימנות מחד שלא יעניאדו
ולא יפחד ממלך האמת שנכסו צידו בעולם הזה
ועולם הבא והצאן רבסעדיה חצר אזהרונכס
וכלכל המצודת צ'ה עטורת הדברים ומייצאו
השם הנבדד בחמשה דברים האנשים ונכר
פירשט כי הדבור הראשון הוא היסוד ועליו כל
בני המצודת נאחזו כתי לאייהלך ומשע
מי שאינו מאמין בשם ידול משמע העובד
ע'ו כי שרבים שהם מאמונים בשם והם מוצאים
ומקטנים לע'ו כמו המוקטנים למלכה השמים
שהם חושבים כי יגיבו להם כאמר אמר ומאין
תדלנו לך נגר למלכת השמים חסרנו כל ונתנו
את'ו היגראים ואת איהם היו עובדים וככה
נעמן בהשתחיתו צינת רמון והנה אלה מוכים
לשם רק משרתים נעמו אחר על כן בדבור זרה
כת' השם הנבדד ועדבור תטולי נמי נפ הוא כתי
כי משע הנשבע לשקר תחנת מונ' רק הוא
בזה השם בגלוי אולי עשה זה בעבור שם או

עוד כי מעתה בלבנו בטח ולא יטהר אחר ובדבור הושיע
כבוד השם שאלה ביום השלישי והנה עושה מלאכה
בטבר הא מכחט מעשה בראיה מה המלאכה פחות מלא
יאלה שמי לאלה ובדבור החמשה כהו כי האור
מטרהים עמו ביצירתו אם לא יכבדו כלו לנו מעבד
השם וחמשה דברים בנוריים הם כנגד האדם והמלא
הוא קטל האדם להפחיד הנשמה מעל הגוף והוא אחריו
זונו בגוף והוא אחריו האדם להפחיד הנשמה מעל הגוף
ואחר כך חמור בלב **לא יהיה לך דבר**
הכבוד אהים כנגד מחשבות **עובדמו**
רמו ויגמור חננה הנבוא והאנשים רדפו אחריהם ונכח
דבר שמענו למה הרגזתנו כי הפתו רפי מהלכה שאלו
ולין זה מקומו לחיטאותיו וזונו על פני פשו וימרו
על פני רוח אביו שהיה נמצא אהו והוא מורה עונה לעי
והרפוי על פני אהרן גבהם והנה הנשמה אחר שאלו לכה
אנן נמצא המעיד בכל מקום וכן רומה מה שרעלה מן המ
שאלה עמי אהים אחרים ולכן אחד מהנכח לבאל רבעים
גדונו והוא רומה אורח ורומה זמה במצוה שהיא לא יהיה לך
היא בלב נש צפה כי מן ברורה מצוה לא רעלה אם אדם
לפי לפע עדים כי הוא הולך לרצות מן הנשמה לא יהיה בעיני
דבורו אם לא עשה מעשה והוא רומה ונכח אהים
אחרים צוה בכחו כי הנה רבנו ובמעשה לא רעלה לך

כסל עין מן אבן ואלה בעולם בשום גומעוה המוונה טאבל בשמים
ומאר ממעלה טאבל למעלה על הארץ מכל צד וזן המוונה
בטמים רק טמונה ומרבעים צורות. ומכאן הציורה עושים
דברים מאד למכון ומעשאים כרוזים לעולם. ומאר בלעז
מקחמה טאבל מקחמה בטמים והמוונה וצורת פלאר הם
מחונטלות בעברטא ומחונטן גם כן בטמים ומלך גב הקבל מקחמה
למריץ ואלה למלך מקחמה הארץ כי הם ובארץ נמנו צדור אחד
לא בטחמה להם פלאר הם עושים בעל כצורה כחוטבים
כי יוכלו להוריד כח העליונים למטה לצורך האחד. ואלה
העובדים למבוא ולבקצור להם וברלל לא יהיה לך וטאס אביס
גחיים לא החכמו ואלה טאמע על פיך ובספר יהוטה לא רשעיו
ומעם אל קבל כי מאר טאבלטאס ברמך והוא מחיה גיורך לך רבן
בבדו למאר מאר לא ישוב ואלה ידע. ומעם אל להודיעך טאבל
הקין ויוכל להנכם מן בבל ידע ולא כוכל להנצל ממנו
הזכיר ידעו כי האוכל בסר הקהינה טאניו ובספר יחזקאל
מחורטא כי הטאס הנבד נטבע כבן לא יטא בעלן האב אס
כן מה טעם חקד עין גבול. הברטובה טאיחזקאל חכטא אס הם
הנבד רשע ואלה חלק הבן בדרכו לא יטא עין כי חקידה העין
באקטורה על הנל ומעם חקידה נמנו זכירה כי הטאס ידע
לרשע גולל יטוב מחממו ויולל בן טאיה טוב מנינו והנה
אס חלק הוא בדרך גבול גם הדור הטלניץ גם הדור הרביעי
הטאס לא ידע כי בוטבד זכר חלס כי הטאס ידע

מה שנוטתה הלב ומה שעשה הבן ובן הבן על כן לא יגידך לרביע
ומלת חקד כמו וי"י חקד מה טיה כמו ויזכרה י"י ובע הדנים
נבדלים בעם על כן אחז דרך הציה כי ממלת טלמים ורבעי
יבין גרם זה כהו עושה חסד למלכים וכהו לאלה דוד ודוד
גרם יחטבו כי זהו טלם ולמה כן כי כהו גם השמור מצוה
יזמר לך פטס הציה והחסד לאלה דוד ובעשה חסד למ
דבר אחי והוא טלם עושה חסד למלכים ובמעט עב גן קץ וזה
הדבר יחפס טלם ענינים המד טלם יעשה חסד למלכו
טלם עושה טלם ענינים למלך דוד ומה טלם כי עשה טלם
פזות לבניהם טלם כמעט הם עב גן קץ ובע גל דוד וחמד י"י
מלכות ועד עולם על ידיו וצדקה לבניהם ומה גן סמך
חסד הטלם הוא לעב על ידיו ובעבור מהזכר וצדקה לבני
בעם עול דרך וצדקה עומד לעד הוצרך למלך הטלם היו
הבעם יזכרם על כן למלך כן ליזמר בדוד ובעשה
הטלם חפס לך גן חסד מדה מוקד עון לבנה במלך חסד
ויגלה למנהגים הם החסידים ולמלך מלכות הם הצדיקים
ד"ר הנשא טלם הוא כמו זכר והוא מוטלם לבונו סימן
לעבד י"י יעשה זכר באשן קדש חסד בעב
חסד בפה י"י הטלם טלם וטלם בפה וכן מלך דוד גומל וכל
מלך יזמורם על שפתו והנה מועט למטר הטלם כי טלם
הוא הטלם למנהג כן יהיה דבר למעט והנה גם למינים דברו י"י
כאלו מלכות הטלם ומנהג גשמי מלכים על כן גם יטבע

ועד טקד להרצות מולבנקס והנה בשבע לטקד בגל עי
טבועה הוא מחולל טאס טמנים בפחדם של כלל הנאמ
טאטלוי זכור מועם לקדטאו הוא הכרוב טאטל ומעיס
העבוד וזכה פת ויקדטאו טאטס טבועה ויכלל מלל
ומעם להיוולד דבק עם בידך ייא כטאר הוא בפתט ויכולו כי טאס
קדט זכ ביום ומענו לקדל הנפלא הוספת חכמה יוצר מכל
המעים על כן נתנו בידך ייא וכדי שתטל זה במזמור טאי ליום
בטבת הלנו כי טנת הטמנה דומה לטבת כי נס ביל טביעית
בטנים וטוה הטאס טאיכמו ברורה בבחלה הטנה נני בלנטיס
ובטנים והמך ומל הטעם למען טמען ולמען ילמדו ויטמיו
והנה בטבת נתנה להבין מעשי הטאס ולהנהיג ברוח וזכה ט
כי טמנה ייא במעולך כי כל ימי הטבועה יאדם מיתעסק ברוח
וכנה מה היום נלנו להרבוי ולטבות בעבוד טבועה היום ואל
יתעסק גפילו לטוח בעסקיו טעביו מן מעה יועץ לענינות וזכה
גמל בעבלי ממצות חפצך ודבר דברי ומנהג יטמל טיה ללבו
במקד לטבת גמל בעבליים כמנו מלדוע מה טעביו היום למ
חדט ואל טבת ועדי המידות כי מעם כל עושה מלמדה טבת
מכחט במעשה ברמטיה רק מוננו מלחט הטאס בעבדי והנה
גין ספק כי מלד עושה כולל כל מי טקה למצן ממצוה על
מעם בנדך וברך במקנים טאטפירצטן על פיך וקנה חייב טמנה
טלל יעטא דבר טאה ומסור לק לעט ורוי וזכה ועבדיך ומלדך
טאה ומצוה חייב טאה מלדו ואל בעיחנו טאי עבדי למחל
ומס למו מנה על עבדי ממצוה למען ינוח עבדיך ומלדך כמקד
כטאר חייב מלד מלדונו על בידך טאה מנהג וטעמה הנהג

לוי הנהגה ומצד כבוד יתנו חלקו ומצד חכמתו חייבנו ומצד
למנו כבודו ומה שיש לנו מאלו ובעצמו זה המצוי לנו יקנה ויחמוד ומצד
סידור השכל ונענו מצדו למה שיש יורד הנהגה בעינינו מצד
מצד בלב חכמינו על כן הוא שומע בחלקו ואלו ימים לבו לחמוד
ולבלינו דבר שאינו ידוע ממה שיש לנו לא יצא להרע לנו ולא
יורד לבחור בבחור ומצדו על כן יצא בבחורו שיכולנו
וישנה היותו בעינינו **ודונה** לשלש שי עשרה דיבריים
מצד אחד מצדו הדור ידענו כי השעה השלישית הם
בשעה השלישית משפטים שנים עשר כל משפט אחד מהם השעה
בדיבריים והנה הדבור הראשון שאינו ממשתי השעה שבה הוא כעצ
כבוד השם הנעבד במדבר פאר הוא הלאה במשפט העשרה
והנה הדבור השני שאינו למי היה לך נגד הנהגה בעינין שבה
מוצד כל הנהגים השם הנעבד ממצדו למעשה בעינינו ומצד
שנינו ומצדו כעצמו ימים אחרים לבדיו כי בבחורו ירוצו
הנהגים כי רבים משבחו שבהם הדבור שאינו דרך והדבור
השלישי שאינו לא השם הנעבד הנהגה השם כל צד השמים
חוזק מהמשפטים והוא הנהגה הנעבד מקיף כל הנהגה ובחורו
שנים שמונה ומצדו נראה כח השם לעין ויש מהם מהם הנהגה
המה שם טובים רבים ומקומות אין טוב בהם ולכן יכולי צלם
לדעת זה הסוד ורבים חסרי דעה חטבו כי לשאול עברו מה
הצורה על מהם במה נעבד והדבור הרביעי דבור השבע
נעבד הנהגה שאינה כי חכמינו הנסיון אומץ כי לכל אחד מהם מהם
יש ידוע בשבוע שבו יתנה נחמו והוא בעל השעה הראשונה
בלילה ואומץ כי שבעה ומצדו טובים מקיפים ומצדו שכל מהם
או ללכת בדרך בלתי משתנה שבהם מהם יצא לדין נזק על
כן אמרו קדמונו שנתן רשות לחבלי בלתי רביעיות ובלתי
שבת והנה לא רמזנו בכל ימי השבוע לילה ויום שימשנו מה

כברו אחיו מצדו מצדו וקדמונו מצדו כי האדם לשום אדם
במצדו נחמה ואמה מצדו כי כן עשו רק טעמו זה המסוק למד
ולאסמכתא ולכן זה פטומו כי האדם טיטומו בו מעבדה כי הוא
לא יקרא רק מצדו הנחמה כי מעבדה נעשה גם כן מצדו
הזהב בעבור טעמו מצדו זהב ועוד אלו הבה כן מטעמו מצדו
אדם יהיה פתח והם מצדו מצדו טיטומו בו אדם ולא נוכל למד
טלע נעשה במצדו מצדו כי מעבדה הוא והוא הנעשה בהר
עצב ועבדה אעשה מצדו הנחמה כי יש מעבדה על דבר במצדו
טעמה טעמה הנחמה פתח אלא מעבדה הנחמה והוא המעבד
אחר כן והנחמה הנחמה למחלוקת הומונו והוא כי הומונו
הוא כל אדם דבר יש נעשה הוא טעמו בעבדה של אדם דבר
יש נעשה ונחמה ומה אדם לק חמה נחמה כי אחר מעבדה היא
כי חמה נחמה בעבדה הנחמה טעמו טעמו למעשה בעבדה אלה האלהים
למען מעבדה הנחמה אדם טעמו טעמו במצדו ועבדה אדם טעמו
הטעמו בעבדה והוא בעבדה כה הנחמה לביר יעקב והוא לא הנחמה
למען לא מצדו ולא חקים ולא מטעמים רק טעמו מטעמים אדם היו
חמשים לטעמו לטעמו לטעמו לטעמו אדם אדם והם טעמו והמורה
נעשה וטעמו כפי וישב מעשה אדם דברי העם אלא אדם קדש
למען דבר הטעמו טעמו טעמו הנחמה ונחמה החל לטעמו
מצדו וטעמו נחמה אדם הנחמה אדם אדם הנחמה לטעמו
הנחמה וטעמו אדם הנחמה כמען הטעמו טעמו לטעמו
בטעמו טעמו לטעמו לטעמו לטעמו אדם דברי הנחמה
והנחמה והנחמה והנחמה ודברי הנחמה והנחמה
ועל אדם כפי טעמו אדם הנחמה ובעבור זה אדם אדם
נעשה ונחמה ונחמה טעמו טעמו אדם לטעמו

והוא מורה לנו במשפטים על כן הוסיפו אחר מעבד הנהיה למורה
והוא מורה ולא אמרו כן בהנהגה והנהיג מן המצות מדמה במשפטים
עליו מעבד מעבד וזהו שכתב וידן מצותי בהנהגה וכל צדק וצדק
עליו מה ענינו ומה אמר שאלמנה ואלה פירוש ויעליו ענינו וידן מצותי
ואין ספק כי זהו שכתב מצותי מדמה על כל המצוות אשר צדקו דם
הצדק אשר על המצות ועל העם שכתב ועל ענינו ענינו שכתב
לדון יהיה להם לאלהים שיאמרו מצותי ומשפטי ומה צדק ומה צדק
צדק ומה צדק שכתב שכתב מנין העולה והאלהים רמז מן
אחד שכתב על חכמים בעבור שאמרו כי זה הוא מקומן של צדקים
כי אמר לה מלך בכל הנהגה וצדק כי גם על צדק האלהים כמו עולה
וצדקים כי העולה דבר בפני עצמו והצדקים האלהים כמו ויעל
עולה וידן מצותי צדקים האלהים וכל מקום והמורה כי לא
דבר נבונה כי הנה כהו וצדק עליו מה עולה ומה אמר שאלמנה
זה הנהגה על חכמי האדם על נבדדים מכל הדורות הצדקים האלהים
ואעפ"כ כל המקום אשר אמר מה אמר אצל מלך שכתב וידן מצותי
כמו שכתב וידן מצותי שם הארון גם רב מלך שכתב מצותי שם
המצותי כמו שכתב מלך שידעתי שהבא ובעצמך בלתי ובעצמי
שכתב לבעודי אצל מלך וברכה ואלה הנהגה צדק למחר כי
המצותי כל ענין שכתב שכתב וידן מצותי שכתב מצותי
לברות צדק עפ"י שכתב בהנהגה וצדקו שכתב מצותי
אזנים בעצמם מה הירדן אשר שכתב מלך המלך וידן מצותי
האזנים כל הנהגה כי מצותי רבתי הנהגה שכתב כמו שכתב
צדק צדקם בהנהגה למלך מלך הנהגה שכתב מצותי
ואם צדקו האלהים והנהגה אשר עשה מצותי וידן מצותי
עשה מה מצותי מדמה ואם הנהגה והנהגה למלך מצותי

צריך ל וני ירה ליה מר עבדו והמזכיר מענה לכו ומפני המענה
להפנים בין המונים והמזכיר והוא ליה ומכיון בעבור העבד
להפנים בין יהודי ומלתיהו כלל מלכא בענה והמזכיר מענה
על נחמה על להפנים בין עין יאמר וכן על עבד והמזכיר
גביתתה בשאר להמזכיר מענה העבד טימיות בשאר והמזכיר
מענה וכן יפנה ליה בור להפנים בין שאר טימיות בשאר מונע
וכל זה בעבור ומזכיר בענה ואחר כך המזכיר החמק במעון
ואחל בשאר ובררם שנה עיבד ואחר כך מעה טה וטימיות באר
טדיטא וקמה וטומר חנם וטומר טכר והטמר ואחר כך הבראה
טימיות טי הילך כמנה על כן אמר טימיות והמזכיר מענה
אחריה בעבור טימיות טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה
הטותו והמזכיר טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה
מיר טה טה והמזכיר זבח ללבים יחרם בעבור טה טה טה טה טה
לטה טה טה טה ויטחחו ללביהן ואחר כך המזכיר טה ובראה
כין עומד ליה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה
ועבד ליה ליה טה טה ומה טה טה המזכיר טה טה טה טה טה טה
טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה
הטותו וטימיות וכן טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה
טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה
חמק בטח וכן ליה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה
וטימיות טה טה וטימיות וטימיות טה טה טה טה טה טה טה
להטותה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה
וטחח ליה טה וטימיות וטימיות וטימיות וטימיות וטימיות
המזכיר טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה טה
ימיו בעבור ויטחחו ללביהן וטימיות וטימיות וטימיות וטימיות

ממדת מלכותם הממירו והעיקר הדבור השני ומעם טלל ע
דלה לבהקבץ כל יחולל לעבודת כסא ית' ובטמורם חג
במצות יזכרו הדבור היחיד ואלו יעבדו ע"פ ע"פ כן טלל להזכיר
הפסח ואלו יטחמו על חמץ ובעבורי טלל זכיר טלל חייבין
לבטל טלל טלל טלל ויבטלו הטורה היא הנקראת הלשון
מזכיר גם בכורים ובעבורי גדול כנגדיים בזמן הצלת בני ישראל
הזכיר לטבטל גדי ומבטלו ע"פ כי הבהרה גמי
טלל טלל וביטלנה הורה כי יעבד ע"פ
בע"פ ידענו טלל זה טלל עבד עבדי כמלהו ולמן עבד
סמוך ומתעב טלל עבד הולל מלה טלל עבדי קו חכמינו וכל טלל
העבד יחולל הולל מזכיר דברי המעשים טלל טלל טלל
עבדי ומעם גברם בע"פ כן ואלו נקרא כן בעבורי טלל
מטבד כנהר ויטל טלל סמוך ומקח טלל גבירם וכל מלי טלל
מלבד גברם יקרא עבדי טלל כן כנהר היטל טלל ובע"פ
והמלכות עבדי טלל הם ואלו נקרא טלל עבדי יהיו ע"פ עבדי
טלל טלל טלל יקראן ומתו טלל טלל עבדי המדע טלל טלל
גם טלל טלל טלל כנהר טלל עבדי טלל כנהר המלכות
טלל טלל טלל והלכות טלל טלל טלל טלל טלל טלל
כן כנהר טלל טלל טלל טלל טלל טלל טלל טלל טלל
ע"פ כן המזכיר טלל טלל טלל טלל טלל טלל טלל טלל
י"ת ומב"ה טלל עבדי ביחוסו ודתי וע"פ ואלו הם ביחוס
כן לט יקרא עבדי טלל טלל טלל טלל טלל טלל טלל טלל
ד"ל ואלו ביטל טלל גם טלל לט יקרא עבדי כנהר טלל טלל
מטל טלל ואלו טלל ע"פ ואלו טלל טלל טלל טלל טלל
המקרא טלל עבדי כנהר טלל טלל טלל טלל טלל טלל

טלל

טלל

טלל

ואמרו נודע בכל מקום כי בנה מזבחות לשם. והוא קורא בשם
השם יי. וכן אמרו בענין חב לטובתם לשם שם המלה בתורה
והחוק נמצא כי עתה ממנו מלא. גם כן אמר עליהם כי עתה
ממנו מלא. ויוצא עליהם מלפני. ומקנה רב הנה גם לטובתם גם
לחוק גם לעבד וזה הדבר שאמרו ממנו. וזה כי אמרו גם
העבדים. ואמר מלפני העבדים מה ארץ אידו ושם העבדים
הוא אמרו כללם חסא. וזה אמרו שאלו שאלו הם גמר טענה
השם יי. וזה ובעד. ובשם המרש. מה ארץ אידו ושם על כן אמרו שאלו
מה העבדים ואמר שם המרש. וזה אמרו ויעבדו שאלו מלא
העבדים טעם שם שמו. והוא נעבדו. והוא כי עבדים שאלו לטובתם
וזו לא ירבו שיקרא עבדי. מה שאלו מן היחסי. ואלו העבדים למען
למקדמו לבלתי עבדו בשם ביהודי. גמיהו וכן יהודי. שאלו ויעבדו
יהודי. ואלו שאלו מלא. ימנו כי נקרא על שם המלכות והם כי
מקדמו שאלו על דבר יהודי. גם כן אמרו מן עבדי. מה עבדי
אלו עבדי שאלו מן העבדים. שיהיה שאלו שאלו יהודי. והם
זה העבדי עבדי. גמיהו שאלו למען יעבדו שאלו טעם לטובתם
והוא שאלו עבד שאלו ביהודי. והוא שאלו שאלו למען. וכן ימרו
גמיהו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו
הוא שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו
גם עבדי יי. שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו
גמיהו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו
כי כן כן ואלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו
מטעם שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו
שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו
שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו
שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו

מהם על גבי מרומי קרה וההי"ו בדברי יעקב בדבור
בית מדניו לבדו לא עש גוף אחד בעצמו איזני ויצא
עמו והזכיר גם כן יצא חלקו בדברים בעבור חבל
אשר גדעו יתקן זה יורה כי לא יתכן להקדים
בדבור והוא אחרת באומרו וכן ע"כ שהיה כעצמו
באמצעותו מדומות מן ההי"ו אשר הם סביבות
כ"כ וזהו מהם הבנו ע"כ וזהו ודע מה שכתב
במדרש למה נקרא זה המקור על שם עבדו בני
אחר לבבוב עליה ומעצמך בקורה אמרו כי לא ידע
עצמו גם יחסר אחד מעבדיו כי לא ידעו וזהו
ובנו ויהי לו טוב עמו וכן דבר סופר ומורה
מלך המלכים כי הם בדיינין וכן כעצמם כי
המלכים כי בתורה ביד המלך והמלך השרה
ובתורה המלכים כי הם פקדי המלכים
במלכים ויאמר המלך כי מעט בדל
מצרים שפסח השם על כעצמו והוא כל
אשר אבד זה כי שאלו עבד ויתכן
כ"כ ויתר מזה כי מעט למען דל
מעט כי יעקב לביתו ודיני ישראל
המדינה ובעל יוצא ובן סעוד
ובמעט עליו הדבר בלתי וכן
ואם יאמר מעט כי אין דל
וביתו ועליו מעט מעט מעט
אשר בבי סעוד מעט מעט וכן
חפשי כי ביה מעט מעט מעט
עולם וביה מעט מעט וכן

בלה ספיק ויצאה חנם בביאה בוגרה וינעם מן כסף זה מוכר
המכר כי נשאר לו בגבולה חמט טנים והנה נעלה כודם הזמן ולא
יבקש מוכר נשאר כדי החדשים שנשארין וליה ירכן שאוב וגם טאלי
מלה על הכדושים בעליו ויצאה חנם מן כסף והן כן מנעמי בבנות
מלתי יומה בלתי חלי בדי ונשאר לה חלק כמנו בצדיה והנה
צודה מרת רשאי והנה טאורט למד מדריך לצוד ציד והפניו טאורט
צדיה הפך טאליה גרם לידו כמנו מערמה כהמלך גם הנהרה בול
מבבקה והן כטאורט ימן מן הנהרה יב מנעמיאו הנהנה וכן הנהרה
מני ישיבה וטאורט הקדש יט לה מנעמיאו גדולה לה פכיד נחניים
ולמכר הזרים וינעם בלמה עלילתיה והיסוד כטאלי הפעולה
המנהרה וינעם גרם סיבב כטאלי לידו והנה בלתי צדיה וזה כמנו
הרצוי לך בעלך במסוב מן יתן והיה לבדו זה לבס וינעם וטאלי
לך מקום אבס ערבי במקלמ וגם עטאלי בזדון טאליה פל בעל מלה ער
טאליהו כהמלך מרמי מרמי טאליהו מלך לה מלמא כחמו מנעמי בממבח
טאלי והנה והו וזה הפך בפסוק כהמלך כי בעבור טאליה גרם
לידו טאלי למ מקום ינוט טאליה והנה נוד בזדון מן לנמקום לגומ
כי ממקום קדש ילמח לעלה וינעם מלמחי מקום קדוש והן לה מני
מקום קדש כהקדשים כי מן הכבש נבשין טאליה מן טאליה מר
מזלתי ככבש גם יט לנ טאליה למי גם כהנה נוד מרמי כהן טאליה
מקריב זבח לפני לה ינעם בעבור טאליה ערמי לול דברי כהנה
לה ינעמי ומה וילמח הנה מן כי פל לבינו והנה וכן לטאליה מרמי
יעקב ומנה מרמי הזכיר בהנה מרמי מרמי ומלתי יומה גם
כהמלך טלל ומרמי טן פניו גם כנה בלתי צדיה מן בזדון והמלך
בהנה המב ולא הזכיר ומרמי ומרמינו ומרמינו כי לה יומה ערמי
טאליה בהנה נעמי טאליה מנהרה דם וינעם מרמי כן הנה ומנה מרמי

עליו ואלו על בעה כי מיני מים עד חמשה למור העולם רק יעשה
עליו ובעד כי מין בעודי מי עומד לעצמו שחיותה השאלה
מיני בעודי בעלה שחיותה בעוד כל השנים הברכה מן המחר
הברכה והדיני עד נמשך גם חמשינו הושימו בכל למור העולם
והעולם להעניך עלן ושאן ויד ונדל כי יוכל גדם לעשות בעלן מחר
מלמטה גם העודי למורה מלה שאלו יוכל לעשות כן ביד מחר
גם יעשה ביד מחר מלה שאלו יוכל לעשות ביד מחר גם יא
שאן שיהיה מעולם והיא שאן העלף עד ביהוה בן שבע שנים
ותה כי מלה בעצמיים הם בתוך לחיך בן גדם בעלן למור כי
רובי בעל טוב בה והידיים הם באומנים והרגלים לשמה הדין
וקמניר השנים בעודי שישמור סור השנים הדבור גם יזיק
שאלו יאמרו המלך ויש מלמטה חל ויהי בדבור ואלו המזכיר
בכבוד בלמן כי הילך מצד השנים ויש לה למדור עקב למור ואלו
הבגל לדי נמק במערה מדבר חוץ גם לא המזכיר הילך כי גם
יזק ימור המלך ומין מעלה מחבטנו כי יחרגו מורה
בעצמה וחכמה גם למזכיר השפטים גם בה שחיה יאמר
בדבור והעדים מורה באמר ומן כי מלה כהו צורם נב
שפטים והלך בדבור גם ויהי כל הילך שפיה מחר ובעודי
שאלו דבור יושל מעל שפטים נקמה בלשאן עליהם ויסוד הדבור
על שבע מערכות ואלו הדין לביות בשמות מלה והם דימה
אדין ומזה וחדן ושאן ושפטים ושינים כויה הילך מורה מלה
פחל לעצם המלך וכן בעה ופחל חבורה הילך מלה
בבגל ובעודי שיהיה לחם מול נקמה כן בעודי שיהיה
מלה כל לחם רעה וכל דם שאינו זך והמלך משיים יפחל
כל מלה במעשים ומעשה כי היתה מורה מלה כי יא
כופף לגם ונהג יביה עלן רחם עלן שיהיה חובל לזכו חייב

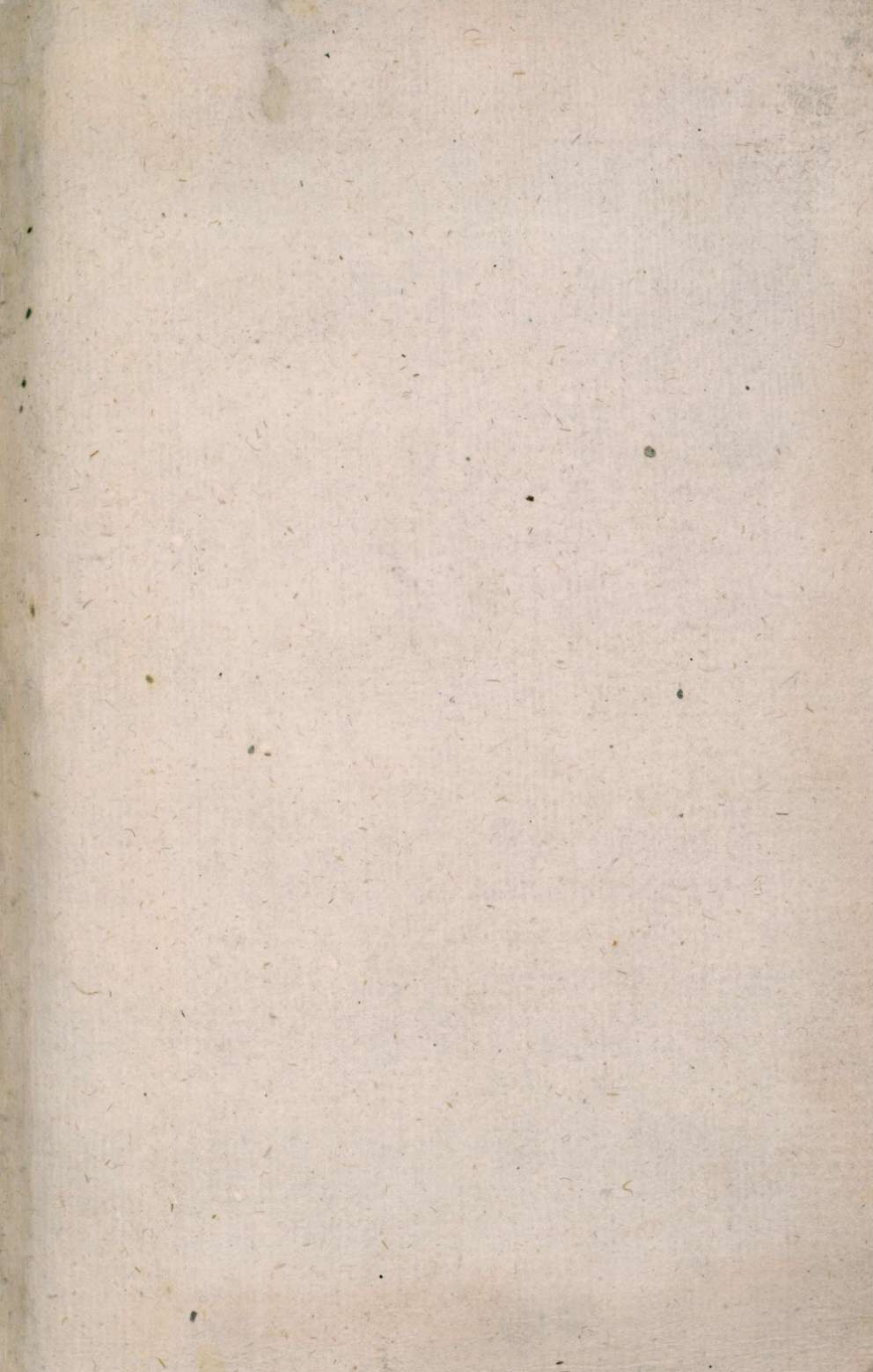
שישנו ענין רחוק בענין ספרותם כבם הם יבם באפי ענין יענין זה
 על פי צד זה כמערס וגם בענין יומרו כי כן מרמז מרמז יומרו יומרו
 במעמון והנה במעלה והנרצין והערעל זה כופר יאמר עליו וכתבתי אמו
 מל כדבתיס מרדך מרעש מרעש עבדו יאמר והקדמונים כי זה מרעש
 יאמר כי מעשהו בענין החפשי כל מי שהיה מענין יעקב וזה עבדו
 מרעש מרעש טעם לזה יאמר וימער בהגמון כי מעש ענין וטן
 בענין חס טעם גם יגד וברכון בענין כי כתיב דני על
 ההיוב כי המעב זה אחד בפנים וכן זן מרד מסוכן בענין וטן
 בין המעב בלבן או בעץ או ביד גם זה מומר לידון טעם יאמר
 עבדו יורד מרמז ויחמד גם יגדו טעם טעם דבר טעם יאמר בו
 לעולם והמנחמים למז כי זה הענין הוא בענין יאמר יעלה טעם
 הכי וטעם במעמון וביו טעם בקבלה רמז יעלה במעלה גם
 הם קבלו כי יאמר הענין באיבעב וטעם יאמר על כן מרמז
 כי הלא בלי הנמצא המרד ונסמך בטעמים על הירב טעם
 טעם יגח מהבטן הקל ולוא בחיב היה במעמון יאמר וטעם
 להחזיר את המטה בענין טעם מרמז טעם מעלה טעם
 פלגים מל מל טעם הטעם כמל טעם יאמר יאמר טעם
 ויאמר הוא כתיב ענין טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 כי בענין והמנה מרמז טעם וטעם טעם טעם טעם טעם
 קטן מרמז קטן טעם יאמר טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 והענין מרמז כי לוא הורה טעם היה בורח מרמז וטעם
 וטעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 קודם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
 וקדמונים בענין כי כל מקום טעם טעם טעם טעם טעם
 מרמז טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם

יגעונו מיעש בתעלם שלל פשוט והענין מוקרה לעינים באלה ולעשיק
היה אילורו פ' עפ' תעלם יולק למה חיה ציה לילם ועבון קוא פ' חין
כער למחוקים צדיק חן פ' יבן ל' דלם פ' עין קחה עין פ' חייב הוא
לילוק חם לא יה' פ' חון עפ' חם ע' זלם ע' א' אל כ' ח' ח' ח' ח'
זה ק' ע' ב' א' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ע' ח'
יחול ח'
והחלש' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ל' ח'

Handwritten signature or scribble in the bottom right corner.

207

208

Biblioteca Complutense
Ildefonsina.
MSS. Hebreos y Griegos.
E. J. C. L. N. J.

~~117-1~~

v. Abraham

no 2

117 - 80 - 27

ABEN-EZRA
IN GENESIN.

MHR

M.S.-8